

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 46 E

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums

2010. gada 24. februāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi	
	Eiropas Parlaments	
	2008.—2009. GADA SESIJA	
	2009. gada 13. — 15. janvāra sēdes	
	PIEŅEMTIE TEKSTI	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 64 E, 6.3.2008.	
	Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra	
2010/C 46 E/01	Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Rietumbalkānu valstīm Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm (2008/2149(INI))	1
2010/C 46 E/02	Kopējā lauksaimniecības politika un vispārējā nodrošinātība ar pārtiku Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par Kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku (2008/2153(INI))	10
2010/C 46 E/03	Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas Lisabonas līguma ietvaros Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām Lisabonas līguma ietvaros (2008/2067(INI))	23
2010/C 46 E/04	Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšana, īstenošana un piemērošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu (2008/2114(INI))	26
2010/C 46 E/05	KZP un ekosistēmiska pieeja zivsaimniecības pārvaldībā Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par KZP un ekosistēmisku pieeju zivsaimniecības pārvaldībā (2008/2178(INI))	31

LV

2010/C 46 E/06	Publiskās finanses EMS - 2007. un 2008. gads Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par publiskajām finansēm EMS 2007. un 2008. gadā (2008/2244(INI))	38
2010/C 46 E/07	Fibromialģija Eiropas Parlamenta deklarācija par fibromialģiju	46
Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra		
2010/C 46 E/08	Pamattiesību situācija Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam (2007/2145(INI))	48
2010/C 46 E/09	Konvencija par darbu jūrniecībā Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK	69
2010/C 46 E/10	ANO Cilvēktiesību padomes attīstība un ES loma šajā procesā Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā (2008/2201(INI))	71
2010/C 46 E/11	Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošana) (2007/2154(INI))	80
Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra		
2010/C 46 E/12	ES līdzekļu izlietojuma kontrole Afganistānā Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā (2008/2152(INI))	87
2010/C 46 E/13	Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšanu un piemērošanu (2008/2039(INI))	95
2010/C 46 E/14	Stāvoklis Gazas joslā Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par situāciju Gazas joslā	100
2010/C 46 E/15	Stāvoklis Āfrikas ragā Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par stāvokli Āfrikas ragā	102
2010/C 46 E/16	ES stratēģija attiecībā uz Baltkrieviju Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju	107
2010/C 46 E/17	Srebrenica Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Srebrenicu	111

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Rietumbalkānu valstīm

P6_TA(2009)0005

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par tirdzniecības un ekonomiskajām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm (2008/2149(INI))

(2010/C 46 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes 2005. gada 14. novembra Regulu (EK) Nr. 1946/2005, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2007/2000, ar kuru ievieš ārkārtas pasākumus tirdzniecībā ar tām valstīm un teritorijām, kas piedalās Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesā vai ir ar to saistītas ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienšanās atbalsta instrumentu (IPA) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Saloniku 2003. gada 19.–20. jūnija Eiropadomes prezidentūras secinājumus, kuros visām Rietumbalkānu valstīm tika apsolīts, ka tās nākotnē pievienosies Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 16. decembra lēmumu piešķirt Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai Eiropas Savienības kandidātvalsts statusu un ņemot vērā Eiropadomes prezidentūras 2006. gada 15.–16. jūnija, 2006. gada 14.–15. decembra un 2008. gada 19.–20. jūnija secinājumus,
- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 3. oktobrī pieņemto lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Horvātiju,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. marta paziņojumu “Rietumbalkāni. Eiropas perspektīvas stiprināšana” (COM(2008)0127),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūciju Nr. 1244,
- ņemot vērā 2007. gada 29. marta rezolūciju par Kosovas nākotni un ES lomu ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV L 312, 29. 11.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 210, 31. 7.2006., 82. lpp.

⁽³⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 207. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. oktobra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par Kopienas ārkārtas finanšu palīdzības sniegšanu Kosovai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 23. aprīļa rezolūciju par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Horvātijas 2007. gada progresa ziņojumu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 15. marta ieteikumu Padomei par Bosniju un Hercegovinu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 25. oktobra ieteikumu Padomei par attiecībām starp Eiropas Savienību un Serbiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 6. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses un Albānijas Republiku, no otras puses ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. decembra nostāju par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses un Melnkalnes Republiku, no otras puses ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 31. janvāra ziņojumu “Eiropas transporta tīkla lielāko virzienu paplašināšana kaimiņvalstīs. Transporta pamatnostādnes Eiropā un kaimiņu reģionos” (COM(2007)0032),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. marta paziņojumu par rezultātiem, kas sasniegti izpētes sarunās par sadarbību ar kaimiņvalstīm transporta jomā (COM(2008)0125),
- ņemot vērā 2005. gada 25. oktobrī Atēnās parakstīto Līgumu par ES un Dienvidaustrumeiropas Enerģētikas Kopienas izveidi,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 6. novembra paziņojumu par paplašināšanas stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2007.–2008. gadam (COM(2007)0663),
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. marta rezolūciju par Komisijas paplašināšanās stratēģijas dokumentu - 2005 ⁽⁸⁾ un 2006. gada 13. decembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par paplašināšanās stratēģiju un galvenajiem uzdevumiem 2006.–2007. gadam ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā visas iepriekšējās rezolūcijas par Rietumbalkānu valstīm,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Reģionālās attīstības komiteja atzinumus (A6-0489/2008),

⁽¹⁾ OV C 308 E, 16.12.2006., 141. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0172.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0120.

⁽⁴⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 224. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 626. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 141. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 467. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 402. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 317 E, 23.12.2006., 480. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- A. tā kā Saloniku Eiropadome skaidri formulēja Rietumbalkānu valstu Eiropas perspektīvu un norādīja, ka stabilizācijas un asociācijas process veidos vispārējo sistēmu Eiropas attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm;
- B. tā kā Horvātija patlaban risina iestāšanās sarunas ar Eiropas Savienību, un Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai 2005. gadā tika piešķirts kandidātvalsts statuss;
- C. tā kā Rietumbalkānu stabilizācijas un asociācijas procesā izšķirošā nozīme bija ES tirdzniecības koncepcijām un ES finansiālajai palīdzībai,
- D. tā kā Horvātija ir guvusi panākumus virzībā uz pilntiesīgu līdzdalību Eiropas Savienībā, prognozējot sarunu noslēgšanu 2009. gadā, un turpina pildīt Kopenhāgenas politiskos un ekonomiskos kritērijus, un ir atzīts, ka Horvātijā ir funkcionējoša tirgus ekonomika, kas varētu būt pozitīvs piemērs citām šā reģiona valstīm;
- E. tā kā Kosovas Asambleja 2008. gada 17. februārī pieņēma rezolūciju, kurā deklarēja Kosovas neatkarību; tā kā Padome 2008. gada 18. februārī piekrita, ka dalībvalstis saskaņā ar valsts praksi un starptautiskajām tiesību normām pieņems lēmumu par savām attiecībām ar Kosovu; tā kā paredzams, ka ES kopējā palīdzība Kosovai laika posmā no 2007. līdz 2010. gadam pārsniegs EUR 1 000 000 000, ietverot atbalstu Kosovas politiskajai un ekonomiskajai attīstībai un finansējumu ES ieguldījumam starptautiskajai klātbūtnei Kosovā;
- F. tā kā ekonomiskā labklājība un pilnīga integrācija ES iekšējā tirgū un pasaules tirdzniecības sistēmā ir būtiski priekšnoteikumi visa Rietumbalkānu reģiona ilgtermiņa stabilitātei un ilgtspējīgai ekonomiskajai un sociālajai izaugsmei;
- G. tā kā sagaida, ka pārdomāta pakāpeniska tirgus atvēršana Rietumbalkānu valstīs, tostarp individuālas pieejas piemērošana katrai valstij, kā arī pirmām kārtām reģionāla tirgus izveides veicināšana, dos ievērojamu ieguldījumu šī reģiona politiskās un ekonomiskās stabilizācijas procesā;
- H. tā kā plašāka ekonomiskā sadarbība Rietumbalkānu reģionā sniedz arī pozitīvas perspektīvas ES dienvidaustrumu reģiona dalībvalstu ekonomikai un padziļinās to integrāciju vienotajā tirgū;
- I. tā kā Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības nolīgumā (CEFTA) apvienoja 32 Dienvideiropas reģionā noslēgtos divpusējos brīvās tirdzniecības līgumus vienā visaptverošā reģionālā brīvās tirdzniecības nolīgumā, kas palielina šajā reģionā pastāvošo liberalizācijas līmeni, ieviešot objektīvu, pārredzamu un paredzamu noteikumu vienotu tīklu;
- J. tā kā Rietumbalkānu valstīs ekonomiskā izaugsme ievērojami atšķiras, 2006. gadā tā svārstījās no 3 % Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā līdz 10,3 % Melnkalnē; tā kā atšķiras arī bezdarba līmenis - 2007. gadā augstākais rādītājs bija Kosovā (40 %), bet zemākais - Melnkalnē (11,9 %);

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- K. tā kā Rietumbalkānu reģiona valstu ekonomika ir ļoti atkarīga no ārējās tirdzniecības un tā kā kopējais importa un eksporta apjoms sastāda ievērojamu daļu no to iekšzemes kopprodukta; tā kā 61 % no reģionālajām tirdzniecības plūsmām ir saistīts ar Eiropas Savienību gan šīs plūsmas ir tikai 2 % no ES ārējās tirdzniecības kopapjoma;
- L. tā kā transporta infrastruktūra un veicināšana izšķiroši ietekmē ekonomisko attīstību, sociālo kohēziju un integrāciju;
- M. tā kā Rietumbalkānu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ir nepieciešams lielāks atbalsts, lai garantētu ilgspējīgu ekonomisko izaugsmi, darbavieta radīšanu un eksportu;
- N. tā kā pakalpojumu nozare, jo īpaši tūrisms, ir nozīmīga Rietumbalkānu valstu ekonomikā;
- O. tā kā tādos mazos tirgos, kādi pastāv dažās Rietumbalkānu valstīs, ir īpaši liela nosliece veidot kartelus, noteikt konkurences ierobežojumus vai ļaunprātīgi izmantot tirgus spēju, kas var spēcīgi ietekmēt reģiona ekonomisko attīstību, bezdarba līmeni un sociālo attīstību;
- P. tā kā Rietumbalkānu valstu ekonomika ir ļoti neviendabīga un atšķirīga, piemēram, Albānija, Horvātija un Melnkalne atšķiras no citām Rietumbalkānu valstīm, jo to ekonomikā tūrismam ir izšķiroša nozīme;
- Q. tā kā visas Rietumbalkānu valstis ir noslēgušas stabilizācijas un asociācijas nolīgumus ar ES;

Vispārīgi apsvērumi

1. atzinīgi vērtē stabilizācijas un asociācijas procesā panākto progresu, jo īpaši nesēn parakstītos stabilizācijas un asociācijas nolīgumus ar Bosniju un Hercegovinu un Serbiju; aicina dalībvalstis pabeigt visu stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ratifikāciju, cik drīz vien iespējams; atzinīgi vērtē gūtos panākumus pagaidu nolīgumu izpildē un aicina Rietumbalkānu valstis turpināt centienus šajā jomā; uzsver, cik svarīgi ir vēl vairāk veicināt stabilizācijas un asociācijas procesa daudzpusējo dimensiju, lai pilnībā atsāktu reģionālo sadarbību visās jomās;

2. atkārtoti norāda uz Rietumbalkānu valstu "Eiropas perspektīvu", ko skaidri formulēja Saloniku Eiropadome; tomēr norāda, ka Rietumbalkānu valstu turpmākā pievienošanās Eiropas Savienībai ir pilnībā atkarīga no tā, kā tiek izpildīti visi nosacījumi un prasības, ko noteikusi Eiropas Savienība, tostarp Kopenhāgenas līdzdalības kritēriji, un vai ir sekmīgi īstenots stabilizācijas un asociācijas process, kurā ietilpst reģionālā sadarbība, labas kaimiņattiecības un pilnīga sadarbība ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

3. uzsver, ka nopietnas izredzes uz līdzdalību ES Rietumbalkānu valstīm var kalpot par katalizatoru, mudinot to iedzīvotājus un valdības atstāt regresīvo nacionālismu, vardarbību starp dažādām iedzīvotāju grupām un virzīties uz integrāciju ar pārējām Eiropas valstīm; turklāt Eiropas Savienībā tas uzlabos daļēji negatīvo priekšstatu par Rietumbalkānu valstīm, ko ietekmējuši neseno notikuši kari un pēdējo gadu desmitu laikā vērojamas politiskās nesaskaņas, kas savukārt stimulēs Es uzņēmumus palielināt saimniecisko darbību šajā reģionā;

4. mudina Eiropas Savienību pastāvīgi izrādīt apņemšanos sadarboties ar Rietumbalkānu valstīm, jo īpaši šajā politiski delikātajā periodā; mudina Komisiju un Padomi apzināties, ka ne Eiropas Savienības, ne arī Rietumbalkānu interesēs nav veidot "melno caurumu" Kosovā; tādēļ aicina ES iestādes aktīvi iesaistīties, lai nepieļautu saspīlējumu;

5. uzskata, ka ir būtiski, lai attiecībā uz Rietumbalkāniem pieņemtajā vispārējā pieejā tiktu ņemts vērā tas, ka šā reģiona valstīs ir atšķirīgi ekonomiskās attīstības un atbilstības Kopienas *acquis* un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem līmeņi; tādēļ uzsver, cik svarīgi ir noteikt katrai Rietumbalkānu valstij individuālu ceļu uz līdzdalību ES, pamatojoties arī uz to, cik lielā mērā katra no tām ir īstenojusi Kopienhāgenas kritērijus un Eiropas Savienības izvirzītos nosacījumus un prasības;

6. atzinīgi vērtē nolīgumus par vīzu režīma atvieglojumiem un personu atpakaļuzņemšanu, kuri stājās spēkā 2008. gada janvārī, un dialogu par ceļvežiem vīzu režīma pakāpeniskai liberalizācijai attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm; uzskata, ka ir noteikti jāuzlabo un jāizveido labi funkcionējošs muitas režīms, lai veicinātu tirdzniecības plūsmas un nodrošinātu ciešāku zinātnisko, ekonomisko un tirdzniecības sadarbību; atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu piedāvāt lielāku skaitu stipendiju Rietumbalkānu valstu studentiem Erasmus Mundus programmā;

PTO un Centrāleiropas Brīvās tirdzniecības līgums (CEFTA)

7. aicina Komisiju un Padomi veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai veicinātu ātrāku Rietumbalkānu integrāciju pasaules tirdzniecības un ekonomikas sistēmā, jo īpaši, sekmējot to šā reģiona valstu iestāšanos PTO, kas vēl nav šīs organizācijas dalībnieces; atzinīgi vērtē to, ka Albānija, Horvātija un Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika jau ir PTO dalībnieces; uzsver, ka tirdzniecības liberalizācijai jānotiek ciešā saistībā ar nabadzības un bezdarba līmeņa samazināšanu, veicinot ekonomiskās un sociālās tiesības un ievērojot vides aizsardzību;

8. uzsver reģionālās sadarbības un labu kaimiņattiecību pozitīvo ietekmi uz ekonomisko attīstību šajā reģionā un būtisko *CEFTA* nozīmi šajā procesā; uzsver, ka *CEFTA* var būt arī liela nozīme šā reģiona turpmākajā integrācijā ES, stiprinot ES un Rietumbalkānu ekonomiskās un tirdzniecības attiecības; tādēļ uzskata, ka *CEFTA* ievērojami palīdz Rietumbalkānu valstīm sagatavoties līdzdalībai Eiropas Savienībā;

9. aicina Rietumbalkānu valstu valdības turpināt pētīt iespēju īstenot plašākus tirdzniecības liberalizācijas pasākumus jomās, kuras līdz šim netika aptvertas, un izveidot mehānismus, lai sistemātiski apkarotu jebkādas starptautisko intelektuālo tiesību un rūpnieciskā īpašuma tiesību pārkāpumus; aicina arī šīs valdības veikt valstu tiesību aktu saskaņošanu ar Kopienas *acquis* un veikt darbības, lai izbeigtu praksi un pasākumus, kas rada šķēršļus beztarifu tirdzniecībai;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Eiropas atbalsts un Rietumbalkānu atbildība par reformu procesu

10. atbalsta Rietumbalkānu valstu centienus ar Pirmspievienošanās atbalsta instrumenta palīdzību īstenot reformas un reģionālo sadarbību; uzsver, ka Rietumbalkānu valstis pašas ir atbildīgas par reformu procesa gaitu; mudina Rietumbalkānu valstis uzņemties atbildību un, ieņemot aktīvāku pozīciju un negaidot uz Eiropas iniciatīvām, pašām formulēt pietiekamu skaitu tālejošu projektu, lai varētu izmantot pieejamos Eiropas līdzekļus;

11. uzsver reģionu nozīmi tautsaimniecības un sociālajā attīstībā un tādēļ arī Pirmsiestāšanās palīdzības instrumenta (PPI) svarīgo lomu, lai atbalstītu Rietumbalkānu valstis demokratizācijas un tautsaimniecības un sociālās pārveides procesā, kā arī lai šīs valstis tuvinātu Eiropas standartiem un Eiropas Savienības struktūrām;

12. prasa Komisijai un dalībvalstīm piešķirt PPI papildu finanšu līdzekļus, kas nepieciešami, lai īstenotu atbilstīgi patiesajām vajadzībām izstrādātus projektus, kā arī lai sniegtu efektīvu un pastiprinātu atbalstu vietēji un reģionālajā līmenī; uzsver, ka ļoti svarīgi ir projekti, kuros sadarbojas konkrēti cilvēki un kuri var būt īpaši piemēroti, lai vietējiem iedzīvotājiem liktu apzināties to pievienoto vērtību, ko sniedz Eiropas Savienība;

13. atzinīgi vērtē to, ka viena no PPI prioritātēm ir veicināt Rietumbalkānu valstu institucionālo un administratīvā veiktspēju gan valsts, gan reģionu līmenī; mudina Komisiju stiprināt šo darbības jomu, lai sekmētu pārvaldības attīstību un šīs valstis un reģionus sagatavotu struktūrfondu izmantošanas atbilstīgai uzsākšanai, kā arī veicinātu to pielāgošanos ES standartiem, ņemot vērā to iespējamo turpmāko pievienošanos; aicina Komisiju iestāžu izveides laikā nodrošināt paaugstinātu pārredzamību un veikt piemērotus korupcijas novēršanas pasākumus;

14. aicina Padomi un Komisiju sadarbībā ar starptautiskām un reģionālajām organizācijām, kas nodarbojas ar Rietumbalkānu ekonomikas jautājumiem, sniegt šī reģiona valstīm ekonomisko un administratīvi tehnisko palīdzību, nodrošinot atbilstīgi kvalificētu personālu, lai stiprinātu vietējās sabiedriskās struktūras, izveidotu efektīvāku un daudzveidīgāku ekonomisko pamatu un uzlabotu vietējo izstrādājumu spēju iekļūt ārvalstu, un jo īpaši Eiropas Savienības, tirgos;

15. iesaka dalībvalstīm piedāvāt Rietumbalkānu valstīm tā sauktās "valdība valdībai" programmas, kas dotu šīm valstīm konkrētu atbalstu, teorētiski un praktiski apmācītu šo valstu struktūrvienības jomās, kurās to skaidri pieprasa Rietumbalkānu valstu iestādes; uzsver, ka šīs programmas var būt ļoti nozīmīgas ES *aquis* īstenošanai šajā reģionā, jo tās dod Rietumbalkānu valstīm iespēju konkrēti noteikt, kādas atbalsta formas tām nepieciešamas;

16. aicina Komisiju savlaicīgi iesniegt Parlamentam apstiprināšanai visus jaunus priekšlikumus par ārkārtas budžeta atbalsta sniegšanu Rietumbalkānu valstīm; uzsver, ka turpmākā finansiālā palīdzība Rietumbalkāniem (jo īpaši Kosovai) jābūt atkarīgai no tā, vai ar starptautisko finanšu iestāžu palīdzību tiks izstrādāts visaptverošs un pamatots ilgtermiņa ekonomiskās attīstības plāns;

17. uzskata, ka vietējām un reģionālajām iestādēm ir izšķiroša nozīme ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanā un pilsoniskas sabiedrības stiprināšanā, nosakot valsts un Kopienas prioritātes projektos, kas veido partnerību ar valsts un privātā sektora dalībniekiem;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

18. uzsver pārrobežu un valstu sadarbības nozīmi, izstrādājot kopīgus projektus un veidojot noturīgus kontaktus, gan starp Rietumbalkānu valstu reģioniem, gan starp šiem reģioniem un dalībvalstu reģioniem; uzsver arī, ka no šādas sadarbības iegūst ne tikai tautsaimniecība, tai ir arī politiska un humāna dimensija, kas tuvina tautas un valdības, kā arī ilgtermiņā nodrošina šī reģiona stabilitāti un uzplaukumu;

19. mudina Eiropas Savienības reģionus izrādīt iniciatīvu pārrobežu projektu īstenošanā ar Rietumbalkānu valstu reģioniem, lai veidotu ciešu un ilgstošu sadarbību reģionālajā līmenī, kā arī pieredzes un paraugprakses apmaiņai saistībā ar Eiropas reģionālās sadarbības tīkliem; uzskata, ka sadarbību šajā reģionā var veicināt, stiprinot Reģionālās sadarbības padomi;

Ekonomiskās politika, enerģija, transports un vide

20. mudina šī reģiona valstis ciešā sadarbībā ar Komisiju un citām atbilstīgām starptautiskām finanšu iestādēm saglabāt un paplašināt sasniegumus, kas panākti nodrošinot makroekonomikas stabilitāti, jo tā ir priekšnoteikums ilgstošai ekonomiskajai izaugsmei, īstenojot saprātīgu nodokļu un monetāro politiku; mudina šīs valstis paātrināt strukturālo reformu gaitu, jo īpaši nodokļu politikas, muitas un pārvaldes jomā, veicinot pārredzamības un pārskatatbildības principu, kā arī atbalstot valsts sektora pārdomātu vadību;

21. uzsver, ka vairāk jāatbalsta reģiona privātā sektora attīstība un ieguldījumi infrastruktūrā, citstarp pastiprinot sadarbību ar Eiropas Investīciju banku, kā arī ar Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku un citām starptautiskām finanšu iestādēm;

22. uzskata, ka reģiona ekonomiskajai attīstībai būtiski ir radīt labvēlīgus investīciju apstākļus, un aicina Komisiju un Rietumbalkānu valstis darboties ekonomisko reformu paātrināšanas virzienā, izstrādājot stratēģiskus attīstības plānus, lai īstenotu visam reģionam kopumā nozīmīgus investīciju projektus;

23. izsaka atzinību Rietumbalkānu valstu valdībām par līdz šim panākto progresu ekonomikas jomā, vienlaikus saglabājot makroekonomisko stabilitāti; atzinīgi vērtē valdību īstenoto nodokļu politiku un fiskālās disciplīnas politiku, kā rezultātā ir palielinājušies valsts budžeta ieņēmumi;

24. uzsver, cik svarīgi šajā reģionā ir turpināt sadarbību enerģētikas attīstības jomā, it sevišķi atjaunojamās enerģijas resursu attīstībā, izveidojot atvērtus, uzticamus un konkurētspējīgus tirgus un uzlabojot vispārējos nosacījumus enerģētikas infrastruktūras paplašināšanai reģionā, tostarp iekļaujot paplašinātas starpsavienojumu jaudas starp blakus atrodošajām ES dalībvalstīm un partnervalstīm; uzsver nozīmīgumu, kāds šā mērķa sasniegšanā ir Enerģētikas Kopienai;

25. uzskata, ka Horvātijas Rijekas ostas attīstība ir Eiropas Savienībai īpaši svarīgs projekts; pauž pārliecību, ka Eiropas Savienības interesēs ir šo attīstību turpināt pēc iespējas drīz;

26. uzsver, ka vides aizsardzība ir svarīga Rietumbalkānu reģiona ilgtspējīgas attīstības sastāvdaļa; uzskata, ka ir nepieciešams, lai Komisija un Rietumbalkānu valstu valdības veicinātu pārdomātu vides politiku un stratēģijas, kas atbilst ES vides tiesību aktiem;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

27. uzskata, ka ir svarīgi, lai Rietumbalkānu valstis piemērotu ES kopējās jūrniecības politikas principus un pamatnostādnes, un uzsver, ka Donava jāizmanto efektīvi un videi draudzīgā veidā atbilstīgi ES tiesību aktiem, jo tā ir svarīgs transporta koridors un vērtīgu resursu avots; saistībā ar to atbalsta pašreizējās reģionālās iniciatīvas un organizācijas (un jo īpaši Starptautisko Donavas upes aizsardzības komisiju - ICPDR), kuras darbojas vides aizsardzībā, lai Donavā labāk izmantotu iekšējo ūdensceļu transporta jaudu un nodrošinātu augstāku katastrofu profilakses līmeni;

28. atgādina, ka jāpaplašina lauksaimniecības preču tirdzniecība arī ar Horvātiju, lai tad, kad Horvātija pievienosies ES, tā varētu pēc iespējas vienmērīgi saskaņot valsts tiesību aktus ar kopējo lauksaimniecības politiku;

29. atzīst šā reģiona īpašo ģeogrāfisko stāvokli un tā stratēģisko izvietojumu, kas padara to par vispiemērotāko preču tirdzniecības, jo īpaši enerģētikas produktu izejvielu (jēlnaftas un dabasgāzes), tranzīta ceļu starp Eiropu un Āziju; atzinīgi vērtē tādu būtisku apakšreģionālu projektu uzsākšanu kā "Dienvidu-austrumu ass", kas praktiski veicinās Rietumbalkānu valstu iekļaušanu plašākā enerģētikas cauruļvadu tīklā, kurš savieno Eiropas Savienību ar Turciju un Kaukāza valstīm; aicina Komisiju un Rietumbalkānu valstis atvēlēt pietiekamus finanšu līdzekļus infrastruktūras modernizēšanai, īpašu uzmanību pievēršot loģistikai, un veikt nepieciešamās reformas, lai padarītu šo nozari konkurētspējīgāku un dinamiskāku;

30. uzsver, ka mazumtirdzniecībā jānovērš administratīvie šķēršļi, kas traucē tirgū ienākt konkurētspējīgākiem pārtikas tirgotājiem, jo pārtikas tirdzniecības neefektivitāte kavē Eiropas ražotāju centienus piekļūt šim tirgum;

31. uzsver, to, ka lielāks atbalsts jāsniedz MVU attīstībai, pamatojoties uz Eiropas Mazo uzņēmumu hartu, kuru ir atbalstījušas visas Rietumbalkānu valstis; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt MVU piekļuvi ES struktūrfondiem un sniegt labāku finansējumu ar MVU saistītiem projektiem; aicina Komisiju izveidot iestāžu sistēmu, lai veicinātu sadarbību starp Kopienas un Rietumbalkānu valstu privāto sektoru, kura nodrošinās Kopienas līdzekļu atbilstīgu izlietojumu;

32. uzsver, ka starp Eiropas Savienību un Rietumbalkānu valstīm jāpaplašina sadarbība izglītības un zinātnes jomā, ar ko radīs apstākļus ekonomikas attīstībai un izaugsmei reģionā, tādējādi sekmējot Rietumbalkānu valstu integrāciju kopējā ekonomikas telpā, kopējā pētniecības un izglītības telpā, kā arī to līdzdalību darba tirgū saskaņā ar ES noteikumiem un prasībām;

33. ņemot vērā to, ka starptautiskā finanšu krīze ir sasniegusi Eiropu un varētu netieši ietekmēt tirdzniecību un ārvalstu ieguldījumus Rietumbalkānu valstīs, aicina Komisiju uzraudzīt tendences un vajadzības gadījumā pieņemt atbilstīgus pasākumus, lai garantētu stabilitātes un asociācijas procesa vienmērīgu turpinājumu, kas ir svarīgs stabilitātes faktors reģionā un atbilst arī pašas ES būtiskajām interesēm;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Finanšu pakalpojumi, muiņa, cīņa pret organizēto noziedzību un korupciju

34. uzskata, ka šā reģiona valstu ekonomiskās attīstības nodrošināšanai būtiski ir, lai tās ievērojami reformētu banku un apdrošināšanas sistēmas, izveidotu efektīvu mikrokredītu sistēmu un uzlabotu banku darbības reglamentēšanu un pārraudzību, tādējādi radot pamatu pakāpeniskai savu finanšu tirgu atvēršanai;

35. prasa šā reģiona valstīm, kuru civildienestā pastāv korupcija, veikt visus atbilstošos pasākumus, lai to apkarotu un nodrošinātu, ka to muitas dienesti darbojas labāk un pārredzamāk, atbilstīgi Eiropas Savienības un Pasaules Muiņas organizācijas noteiktajiem standartiem;

36. uzsver nepieciešamību aktivizēt muitas kontroli un padarīt to stingrāku, lai apkarotu kontrabandu, viltošanu un preču pirātismu, jo šīs darbības ne vien samazina ienākumus, bet arī būtiski apdraud gan Eiropas Savienības, gan Rietumbalkānu valstu iedzīvotāju veselību;

37. atzinīgi vērtē uzlaboto uzņēmējdarbības klimatu un pasākumus, lai samazinātu juridiskos un administratīvos šķēršļus uzņēmējdarbības uzsākšanai; tomēr pauž bažas par karteļu pastāvēšanu un tā saucamo "magnātu" un uzņēmumu, kuri tirgū ieņem dominējošu stāvokli, īstenoto tirgus spējas ļaunprātīgu izmantošanu dažās Rietumbalkānu valstīs; mudina Rietumbalkānu valstu valdības pastiprināt cīņu pret korupciju un izstrādāt atbilstīgu konkurences politiku, kurā jāiekļauj arī valsts uzņēmumi;

38. aicina Rietumbalkānu valstis attīstīt nodarbinātību un izstrādāt fiskālās politikas nostādnes, lai risinātu tādas problēmas kā bezdarbs, salīdzinoši augstas algas un ēnu ekonomikas plašā izplatība;

39. uzsver, ka godīga un pārredzama reģionāla pārrobežu konkurence publiskā iepirkuma jomā ir nozīmīga patiesi integrēta reģionālā tirgus izveides sastāvdaļa; aicina Rietumbalkānu valstis novērtēt publiskā iepirkuma iespējas ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības stabilizēšanai un vairojot centienus izveidot integrētāku un efektīvāku reģionālu valsts pasūtījumu sistēmu, kurā izmantotu nediskriminēšanas principu attiecībā uz vietējiem un reģionāliem piegādātājiem;

*
* *

40. uzdod priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un attiecīgo valstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Kopējā lauksaimniecības politika un vispārējā nodrošinātība ar pārtiku

P6_TA(2009)0006

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par Kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku (2008/2153(INI))

(2010/C 46 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 33. pantu,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par pieaugošajām barības un pārtikas cenām ⁽¹⁾, kā arī Parlamenta 2008. gada 22. maija rezolūciju par pieaugošajām pārtikas cenām Eiropas Savienībā un jaunattīstības valstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 29. novembra rezolūciju par Āfrikas lauksaimniecības veicināšanu – priekšlikumu lauksaimniecības attīstībai un nodrošinātībai ar pārtiku Āfrikā ⁽³⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs (COM(2008)0450),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pārtikas cenu paaugstināšanās problēmas risināšana. Norādījumi par ES rīcību” (COM(2008)0321),
- ņemot vērā 1996. gada 13. līdz 17. novembrī Romā notikušā Pasaules pārtikas samita secinājumus un mērķi līdz 2015. gadam samazināt bada cietēju skaitu uz pusi,
- ņemot vērā Lauksaimniecības perspektīvas 2008.–2017. gadam, kuras izdevusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (PLO) un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO),
- ņemot vērā Lauksaimniecības zināšanu, zinātnes un attīstību veicinošu tehnoloģiju starptautiskā novērtējuma organizācijas (IAASTD) ieteikumus,
- ņemot vērā Kopējās lauksaimniecības politikas (KAP) “veselības pārbaudes” iznākumu,
- ņemot vērā PTO pārrunas, kas patlaban norit Dohas sarunu kārtā,
- ņemot vērā Parīzes 2005. gada 2. marta deklarāciju par atbalsta efektivitāti,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas, Budžeta komitejas, Budžeta kontroles komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A6-0505/2008),

⁽¹⁾ OV C 263E, 16.10.2008., 621. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0229.

⁽³⁾ OV C 297 E, 20.11.2008., 201. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- A. tā kā pirmo reizi kopš 1970. gadiem pasaulē valda akūta pārtikas krīze, ko izraisījuši gan strukturāli ilgtermiņa faktori, gan arī citi faktori, un kukurūzas cena kopš 2006. gada ir trīskāršojusies, kviešu cena pasaulē ir palielinājusies par vairāk nekā 180 % divu gadu periodā un vispārējais pārtikas cenu pieaugums pasaulē ir aptuveni 83 %;
- B. tā kā salīdzinoši īsā laika posmā no 2006. gada septembra līdz 2008. gada februārim ir ievērojami un neparedzēti pieaugušas pārtikas cenas un tā kā līdz ar to citu pārtikas produktu cenas pasaulē ir dubultojušās pēdējo 2 gadu laikā un sagaidāms, ka, neskatoties uz pašreiz reģistrēto cenu kritumu noteiktām graudaugu kultūrām, tās paliks tikpat augstas, par ko liecina standartizēto nākotnes darījumu tirgus;
- C. tā kā dzīvnieku barības cenas pieaugums palielina ražošanas izmaksas, un tā rezultātā var samazināties lopkopības produkcijas apjoms laikā, kad pieprasījums pēc šīs produkcijas pieaug un prognozes liecina, ka tas turpinās pieaugt, jo īpaši jaunās ekonomikas valstīs;
- D. tā kā PLO un ESAO paredz, ka, lai gan preču cenas var samazināties salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, nav gaidāma to atgriešanās līmenī, kāds bija pirms 2006. gada; tā kā dramatiskas preču cenu svārstības tomēr var kļūt par aizvien izteiktāku un ikdienišķu pasaules tirgus iezīmi; tā kā augstākas pārtikas cenas automātiski nenozīmē lielākus lauksaimniecības ienākumus, galvenokārt ņemot vērā ātrumu, ar kādu palielinās lauksaimniecības resursu izmaksas, kā arī aizvien lielākās atšķirības starp ražošanas izmaksām un patēriņa cenām;
- E. tā kā pasaules pārtikas krājumi ir kritiski samazinājušies - pēc II pasaules kara krājumu pietika vienam gadam, 2007. gadā - 57 dienām, savukārt 2008. gadā - 40 dienām;
- F. tā kā šiem un citiem faktoriem ir tieša un nopietna ietekme uz lielu cilvēku skaitu, tā kā pārtikas cenu krīze pasaulē ir novedusi miljoniem cilvēku nabadzībā un badā, tā kā šie notikumi pavērsieni ir kļuvuši par iemeslu pārtikas dumpjiem un politiskiem nemieriem, vēl vairāk destabilizējot valstis un reģionus visā pasaulē; tā kā pat ES krājumi ir tā samazinājušies, ka ārkārtas pārtikas programmas rīcībā šobrīd nav vairs pārtikas izdalīšanai;
- G. tā kā saskaņā ar pašreizējām to organizāciju aplēsēm, kuras cīnās pret badu pasaulē, pašlaik jaunattīstības valstīs katrs piektais iedzīvotājs nesaņem pietiekamu pārtiku un cieš pastāvīgu badu un katru dienu pasaulē vairāk nekā 30 000 bērnu mirst no bada un nabadzības;
- H. tā kā jaunattīstības valstīs lauksaimniecība nodrošina ar darbu un iztikas līdzekļiem vairāk nekā 70 %, bet daudzās Āfrikas valstīs vairāk nekā 80 % darbaspēka, un līdz ar to lauku attīstības politikai ir būtiska nozīme efektīvā nabadzības un bada apkarošanā;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- I. tā kā jaunattīstības valstīs sievietes ražo 60 % līdz 80 % pārtikas produktu, nodrošinot pusi no pasaulē ražotās pārtikas produkcijas, tā kā sievietēm ir ārkārtīgi svarīga loma ģimenes apgādē un viņām neapšaubāmi grūtāk nekā vīriešiem piekļūt zemei un ražošanas līdzekļiem, tādēļ sievietēm pastāvīgi jāsaņem atbalsts un palīdzība;
- J. tā kā pašreizējā krīze vissmagāk ietekmē saimniecības ar nelieliem ienākumiem gan Eiropas Savienībā, gan arī jaunattīstības valstīs, kur pārtikas vajadzībām mājsaimniecības patērē 60 līdz 80 % no kopējiem ienākumiem, savukārt ES tie ir vidēji mazāki par 20 %;
- K. tā kā Parlaments un Padome ir atkārtoti aicinājuši aktīvi reaģēt uz šo globālo problēmu, īpaši nodrošinot finansējumu, kas nepieciešams lauksaimniecības resursu un palīdzības finansēšanai, izmantojot tirgus pārvaldības instrumentus;
- L. tā kā ES aizvien ir lielākā pārtikas ražotāja, kas nodrošina 17 % no pasaules kviešiem, 25 % no pasaules piena produkcijas, 20 % no pasaules cūkgaļas produkcijas un 30 % no pasaules liellopu gaļas produkcijas, bet tā kā ES ir arī liela lauksaimniecības produkcijas importētāja, tā ne tuvu nav pašpietiekama attiecībā uz daudzu pārtikas preču sagādi;
- M. tā kā Eiropas Savienībai ir vadošā loma pārtikas ražošanas standartu noteikšanā augstākajā līmenī, koncentrējoties uz pārredzamības sistēmu "no lauka līdz galdam" un garantējot ES ražotās pārtikas drošumu;
- N. tā kā Eiropas Savienībai ir arī vadošā loma vides aizsardzības iniciatīvās, kuru mērķis ir aizsargāt dabas resursus, bet kuras arī izraisa papildu izmaksas slogu ES lauksaimniekiem;
- O. tā kā Eiropas Savienība ir vadošā attīstības un humanitārās palīdzības sniedzēja pasaulē, bet starptautiskā līmenī kopš 1980. gadiem lauksaimniecības atbalsta - jo īpaši Eiropas Savienības piešķirtā atbalsta - daļa nepārtraukti samazinās;
- P. tā kā papildus dalībvalstu iemaksām ES parasti finansē aptuveni 10 % no vispasaules attīstības sadarbības; tā kā to apliecina pašreizējā iemaksa, izmantojot EK instrumentus (aptuveni EUR 1,8 miljardi - EUR 1 miljards, izmantojot jauno mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs, un pārējais, izmantojot pašlaik pieejamos attīstības un humanitārās palīdzības instrumentus);
- Q. tā kā, ņemot vērā ietekmi uz dabas resursiem, tiek paredzēts, ka pārtikas pieprasījums pasaulē līdz 2050. gadam dubultosies un līdz ar to pasaulē būs nepieciešams palielināt arī pārtikas ražošanu;
- R. tā kā saskaņā ar PLO prognozēm pietiktu ieguldīt EUR 30 miljardus gadā, lai iedzīvotājiem, kuru skaits 2050. gadā sasniegs 9 miljardus, būtu garantēta nodrošinātība ar pārtiku;
- S. tā kā pašreiz spēkā esošie starptautiskie un reģionālie nolīgumi ir nepietiekami efektīvi instrumenti, lai noregulētu tirgus piegādes un tirdzniecību, un tā kā valdībām visā pasaulē nesenais pārtikas cenu pieaugums ir jāuztver kā atgādinājums, ka lauksaimniecības produkciju nedrīkst uzskatīt par pašsaprotamu,

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

1. apstiprina, ka vispārējā nodrošinātība ar pārtiku Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi svarīgs jautājums, un aicina veikt tūlītējus un ilgstošus pasākumus, lai ES pilsoņiem un pasaules iedzīvotājiem garantētu nodrošinātību ar pārtiku; uzskata, ka ir svarīgi novērtēt visas pasaules lauksaimniecībā un pārtikā izmantotās kultūras; uzsver, ka pārtikai jābūt pieejamai patērētājiem par saprātīgām cenām un vienlaikus jānodrošina atbilstošs lauksaimnieku dzīves līmenis;
2. uzsver, cik svarīga ir kopējā lauksaimniecības politika kā pārtikas nodrošināšanas līdzeklis Eiropas Savienībā; uzskata, ka KLP ir garantējusi ES pilsoņiem drošu pārtikas apgādi kopš tās pirmsākumiem 1962. gadā, kā arī lauku vides aizsardzību un uzlabošanu un ES pārtikas ražošanas standartus, kas ir augstākie pasaulē; uzsver, ka arī turpmāk Kopienas lauksaimniecībai ir jāsaģlabā šī nozīme;
3. tomēr piezīmē, ka pēdējo 25 gadu laikā daudzi KLP grozījumi ir izraisījuši lauksaimniecības produkcijas mazināšanos Eiropas Savienībā un uzsvars vairs netiek likts uz kvantitāti, bet gan uz kvalitatīvu produkciju, ko pieprasa tirgus; uzskata, ka šo izmaiņu dēļ ES ražotāji ir zaudējuši potenciālas tirgus iespējas un tās ir izraisījušas pastiprinātu paļaušanos uz pārtiku, kas ievesta no valstīm ārpus Eiropas Savienības un ražota pēc ļoti atšķirīgiem ražošanas standartiem, tādējādi radot nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus attiecībā uz ES lauksaimniecības produkciju;

Situācija un cēloņi

4. norāda, ka pirms pēdējās pārtikas cenu paaugstināšanās vairāk nekā 860 miljoni cilvēku visā pasaulē pastāvīgi cieta badu; atzīmē, ka Pasaules Banka paredz, ka pārtikas cenu pieaugums varētu ieģrūst dziļākā nabadzībā vēl 100 miljonus cilvēku;
5. piekrist PLO uzskatam, ka pieaugošo pārtikas cenu dēļ visvairāk cieš valstis, kuru pārtikas imports pārsniedz eksportu, un ka daudzas no šīm valstīm ir pasaules vismazāk attīstītās valstis; atkārtoti apstiprina, ka nepietiekamu nodrošinātību ar pārtiku galvenokārt rada nabadzība un atkarība no pārtikas importa; ņem vērā faktu, ka tikai daži procenti globālās pārtikas produkcijas tiek faktiski tirgoti starptautiskajos tirgos, un to dara arvien mazāks eksportētājvalstu skaits;
6. atzīmē, ka 2007. un 2008. gada graudaugu ražas bija labas; atzīmē, ka problēmas ar pārtikas nodrošinātību 2007. gada izraisīja pamatpreču piedāvājuma samazināšanās un cenu pieaugums; pauž lielas bažas par mazajiem pasaules pārtikas krājumiem, kas šobrīd var nodrošināt pietiekami daudz graudu visai pasaulei tikai mazāk nekā 40 dienas;
7. uzsver, ka centieni apmierināt iedzīvotāju pamatvajadzības, jo īpaši attiecībā uz pārtiku un dzeramo ūdeni, bieži vien var kļūt par konflikta iemeslu; atzīmē, ka pasaules iedzīvotāju skaita palielināšanās - paredzams, ka līdz 2050. gadam pasaulē būs par 3 miljardiem cilvēku vairāk - pastiprinās spriedzi visos pasaules reģionos; tādēļ prasa, lai turpmākās lauksaimniecības politikas izstrādē ņemtu vērā šo ģeostratēģisko aspektu;
8. ar bažām atzīmē lauksaimniecības resursu pieaugošās izmaksas (mēslojuma, sēkļu u.c. cenu pieaugums), kuru dēļ ir palielinājušies maksājumi, kas visiem lauksaimniekiem netiek kompensēti vienādā mērā (īpaši lopkopības nozarē) un kuru dēļ būtiski samazinājušies iespējamie lauku saimniecību ienākumi no preču un pārtikas cenu palielināšanās, tādējādi atņemot stimulu palielināt ražošanu; ir noraižējies, ka liels izejvielu cenu pieaugums varētu samazināt to izmantošanu un, iespējams, samazināt produkcijas daudzumu, kas tikai padziļinātu pārtikas krīzi ES un pasaulē;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

9. atzīmē, ka pamatpreču tirgū šajā sezonā cenas ir ievērojami samazinājušās, kas rada bažas ražotājos un samazina lauksaimnieku uzticēšanos;

10. uzsver nozīmi, kāda ir pieaugošo pārtikas cenu visaptverošai analīzei, ņemot vērā pieaugošās enerģijas cenas galapatērētājiem, spēcīgāku laika apstākļu faktoru un palielinātu pieprasījumu pēc enerģijas saistībā ar pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu, un aicina Komisiju sīkāk izpētīt iespējamo saikni starp augstām pārtikas cenām un pieaugošām enerģijas, jo īpaši degvielas, cenām; tāpēc uzsver, ka ir jāveic pasākumi, lai samazinātu lauksaimniecības atkarību no fosiliem enerģijas avotiem, šajā nolūkā efektīvāk reģenerējot enerģiju un izveidojot energoefektīvas lauksaimniecības ražošanas sistēmas;

11. aicina izstrādāt politikas instrumentus, kuru mērķis ir nepieļaut šādas dramatiskas un postošas cenu svārstības un kuros ir iekļauta nepieciešamība nodrošināt atbilstošu ražotāju dzīves līmeni; uzskata, ka Vienotā saimniecības maksājuma sistēma dod lauksaimniekiem iespēju mainīt ražošanu atbilstoši tirgus vajadzībām, tomēr ar to var nepietikt, lai cīnītos ar dramatiskajām tirgus cenu svārstībām;

12. pievērš uzmanību ilgāka termiņa strukturālajiem iemesliem, kuriem bija būtiska nozīme saistībā ar neseno lauksaimniecības preču cenu pieaugumu, tostarp tam, ka pieprasījums pasaulē aizvien pieaug, bet ieguldījumi lauksaimnieciskajā ražošanā pastāvīgi samazinājās; atzīmē, ka šo faktoru vidū enerģijas cenu, jo īpaši naftas cenu, pieaugumam bija lielākā ietekme uz globālo lauksaimniecības ražošanu (palielinot lauksaimniecības ražošanas un pārtikas izplatīšanas izmaksas) un pārtikas krīzēm nabadzīgajās valstīs (ietekmējot izmaksas saistībā ar pārtikas preču transportēšanu valsts iekšienē);

13. atzīmē, ka 2007. gadā 2 % ES graudu produkcijas tika novirzīti biodegvielai salīdzinājumā ar 25 % ASV kukurūzas produkcijas, kas tajā gadā tika novirzīta spirta ražošanai; aicina globāli novērtēt šo tendenci un tās ietekmi uz pārtikas cenām un koordinēt politiku globālā līmenī, lai nodrošinātu, ka pārtikas krājumus neapdraud tiekšanās pēc atjaunojamās enerģijas ražošanas; aicina arī starptautiskajos un reģionālajos nolīgumos ietvert prasības, kas neļauj biodegvielas ražošanai piešķirtajam atbalstam apdraudēt pasaules nodrošinātību ar pārtiku, turklāt tām ir jāatbilst šiem noteikumiem, lai neizkropļotu konkurenci starp tirdzniecības partneriem; tomēr aicina Eiropas Savienību stingri apņēmties sekmēt otrās paaudzes biodegvielas ražošanu;

14. uzsver, ka ir jānodrošina līdzsvars attiecībā uz biodegvielas un bioenerģijas ražošanu, no vienas puses, un pasaules līmenī nepieciešamajiem pārtikas krājumiem, no otras puses. Palielinot biodegvielas un bioenerģijas ražošanas apjomu, var pozitīvi ietekmēt lauksaimniecību un pārtikas rūpniecību, kas patlaban izjūt, kādas sekas ir radījusi cenu palielināšana pārstrādes rūpniecībā vajadzīgajiem izejmateriāliem, piemēram, mēslojumam, dīzeļdegvielai utt. Tāpēc atjaunojamo enerģijas avotu attīstība nozīmē ekonomiski un sociāli dzīvotspējīgu alternatīvu lauku vides attīstībai, un līdzekļus - ilgstošu pasākumu vides aizsardzības jomā, turklāt tai ir vēl jo lielāka nozīme, ja ņemam vērā Eiropas Savienības mērķus atjaunojamās enerģijas jomā līdz 2020. gadam. Tajā pašā laikā jāņem vērā arī pasākumi, kuru mērķis ir apkarot negatīvās sekas, ko enerģētisko kultūru ražošanas apjoma palielināšana var radīt attiecībā uz bioloģisko daudzveidību, pārtikas cenām un zemes izmantošanas veidiem;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

15. atzīmē, ka ES, atceļot atmatas shēmu, ir ievērojami sekmējusi lauksaimniecības pamatpreču krājumu pieaugumu;

16. pievērš uzmanību straujajai patērētāju ēšanas ieradumu maiņai, jo īpaši jaunās ekonomikas valstīs, kur palielinās gaļas un proteīnu patēriņš, kam nepieciešams vairāk graudu; arīdzan atzīmē vēlamo faktisko ienākumu palielinājumu tādās valstīs kā Ķīna un Indija, kas arī turpmāk būs lauksaimniecības preču un pārstrādātās pārtikas pieprasījuma virzītājspēks;

17. uzskata, ka ir jāuzrauga pieaugošā tirgus koncentrācija pārtikas mazumtirdzniecības nozarē, lai neizveidotos monopolsituācijas, jo lielo mazumtirgotāju darbības ne vienmēr ir ražotāju, pārstrādātāju vai patērētāju labākajās interesēs;

18. vēlas panākt alternatīvu risinājumu apstiprināšanu, lai atjaunotu līdzsvaru, atbalstot mazos ražotājus, kuri nespēj risināt sarunas ar lieliem mazumtirgotājiem. Lai arī ES līmenī ir ieviests normatīvais regulējums, kas aizliedz monopolus un neļauj lielajiem ražotājiem ļaunprātīgi izmantot dominējošo stāvokli ES tirgū, joprojām nav ieviesti konkrēti noteikumi, kas ļautu apkarot monopolu darbību, ko veic daļa lielveikalu;

Eiropas Savienības atbildes reakcijas

19. uzskata, ka KLP arī turpmāk jābūt ES nodrošinātības ar pārtiku politikas stūrkamēnim tagad un pēc 2013. gada; uzskata, ka ekoloģiska funkcionālā sistēma, auglīga augsne, pastāvīgi ūdens resursi un daudzfunkcionāla lauku ekonomika - tas viss ir vajadzīgs saistībā ar ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku; turklāt uzskata, ka ir ļoti svarīgi vairāk izmantot KLP un citas Kopienas politikas jomas, lai pasaulē nodrošinātu pārtikas līdzsvaru;

20. tomēr ir cieši pārliecināts, ka jāturpina pielāgot KLP, lai risinātu ar pārtikas nodrošinātību saistītās problēmas; ir vilies, ka 2008. gada maijā ierosinātajos tiesību aktu priekšlikumos par KLP "veselības pārbaudi" Eiropas Komisija nav vēl pilnībā atzinusi sarežģīto situāciju; iebilst pret tirgus pārvaldības pasākumu atcelšanu un lauksaimniekiem paredzēto atbalsta maksājumu samazināšanu;

21. atsaucoties uz 2008./2009. gada budžeta pārskatu, aicina noteikt stabilu un nemainīgu ES un dalībvalstu izdevumu līmeni attiecībā uz KLP, garantējot taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem; atgādina, ka lauksaimniekiem ir nepieciešama stabilas politikas vide, lai plānotu nākotni; uzsver, ka, īstenojot šādu politiku, vispirms ir jāizveido ieņēmumu "drošības tīkls", lai cīnītos pret tiem riskiem un krīzēm, ko izraisa nopietnas dabas katastrofas vai tirgus izkropļošana un cenu krišanās ārkārtīgi lielā apjomā un ilgā termiņā; šajā ziņā pievērš uzmanību faktam, ka lauksaimniecība valsts un ES ekonomikai sniedz būtisku pievienoto vērtību;

22. norāda, ka tirgus vien nevar nodrošināt ražotāju ienākumus, kas vajadzīgi, lai turpinātu nodarbošanos ar lauksaimniecību, jo ES pārtikas ražošanas, pārtikas drošības, vides un dzīvnieku labklājības standartu ieviešana izmaksā ļoti dārgi; tomēr atzinīgi vērtē KLP pastiprinātu orientēšanu uz tirgu; no otras puses, pauž nožēlu, ka nav pilnībā sasniegti 2003. gada reformu mērķi nodrošināt augstākas tirgus cenas un mazāk birokrātijas lauksaimniekiem;

23. uzskata, ka daudzie savstarpējās atbilstības noteikumi atbaida ražotājus un, kad vien iespējams, šie noteikumi ir jāvienkāršo; šajā saistībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas, kuras paredz vienkāršot noteikumus;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

24. pauž bažas, ka ierosinātajiem ES tiesību aktiem (piemēram, par augu aizsardzības produktiem) var būt dramatisks ietekme, samazinot lauksaimniekiem pieejamo instrumentu klāstu ražas palielināšanai, un šie akti var izraisīt dramatisku ES lauku saimniecību produkcijas samazināšanos; aicina izstrādāt visu ierosināto pasākumu detalizētu ietekmes novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku;

25. mudina Komisiju izvērtēt klimata pārmaiņu mazināšanas iniciatīvu ietekmi uz lauksaimniecības nozari; uzskata, ka lauksaimniecībai ir jāveicina cīņa pret klimata pārmaiņām, tomēr tai jāpiešķir arī līdzekļi, lai būtu iespējams pretoties klimata pārmaiņu ietekmei, jo šis sektors ir viens no tiem, kas ir visvairāk pakļauts klimata pārmaiņām, lai tādējādi šīs iniciatīvas nevājinātu ES lauksaimniecības produkciju un neizraisītu tās aizstāšanu ar importētu produkciju;

26. uzskata, ka ir jāpārskata ES un citas starptautiskās ražošanas un tirgus uzraudzības sistēmas, lai nodrošinātu daudz ātrāku brīdinājuma mehānismu ražošanas tendenču noteikšanai; uzskata, ka ir nepieciešams izstrādāt pasaules mēroga pārtikas uzskaites režīmu un pasaules pārtikas krājumu sistēmu, un Eiropas Savienībai jāuzņemas vadošā loma šādas sistēmas izstrādē; mudina Eiropas Komisiju sadarboties ar pasaules mēroga partneriem un iesniegt priekšlikumu šajā sakarā;

27. pieprasa, lai būtu pieejamas efektīvas apdrošināšanas polises, lai nodrošinātos pret lielām cenu un ienākumu svārstībām, kā arī pret laika apstākļu ietekmi uz produkciju;

28. pieprasa Komisijai izstrādāt efektīvu ES tirgus uzraudzības sistēmu, kas spētu apkopot informāciju par izmaiņām un tendencēm saistībā ar lauksaimniecības produktu cenām un resursu izmaksām; uzsver, ka šai sistēmai jābūt pārredzamai un jāļauj dažādu dalībvalstu starpā salīdzināt līdzīgus produktus;

29. uzskata, ka saistībā ar PLO ir jāizveido starptautisks lauksaimniecības produktu, resursu un pārtikas produktu uzraudzības centrs, lai būtu iespējams uzraudzīt šos datus starptautiskā līmenī;

30. atzīmē, ka, veicot secīgas KLP reformas, ir risināti jautājumi par tirdzniecību kropļojošiem elementiem ES lauksaimniecības politikā, kas nelabvēlīgi ietekmē lauksaimniekus jaunattīstības valstīs, tomēr tirdzniecības attiecības joprojām nav līdzvērtīgas, tādēļ ir jāveic pasākumi taisnīgākas sistēmas izveidei;

31. tomēr atzīmē, ka ES politikas reformas, lai nodrošinātu PTO prasību ievērošanu, ir novirzījušas KLP atbalstu no maksājumiem, kas saistīti ar ražošanu, atceļot tirgus pārvaldības pasākumus un atverot tirgus, palielinot patērētāju un ražotāju neaizsargātību pret pasaules tirgus nestabilitāti; aicina KLP politikā ietvert noteikumus par nodrošinātību ar pārtiku un tirdzniecības nolīgumos paredzēt, ka partnervalstīm savā tirgus regulējumā ir jāietver līdzvērtīgas prasības, kuras neapdraud pasaules nodrošinātību ar pārtiku; aicina Komisiju PTO sarunās paust atbalstu kvalificētai tirgus piekļuvei, kas nodrošinās, ka lēta importa produkcija neapdraudēs vides kvalitātes standartus ES lauksaimniecībā un katras dalībvalsts tiesības uz nodrošinātību ar pārtiku;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

32. atzīmē, kas Eiropas Savienība pilda saistības attiecībā uz visu eksporta kompensāciju atcelšanu līdz 2013. gadam un tiek veiktas turpmākas tirgus atbalsta instrumentu reformas, izmantojot KLP “veselības pārbaudi”, kā to nosaka PTO nolīgumi;

33. uzskata, ka finanšu mehānisms ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs ir vajadzīgais pirmais solis, lai sniegtu palīdzību tiem, ko visvairāk ietekmē pārtikas krīze; tomēr uzsver, ka tas ir vienreizējs mehānisms, kas izstrādāts ar mērķi novirzīt ES vispārējā budžeta 4. pozīcijā paredzēto finansējumu maza mēroga lauksaimniecībai visvairāk ietekmētajās valstīs, kurām būs nepieciešami pastiprināti ieguldījumi arī nākotnē; uzskata, ka Komisijai būtu jāpārbauda, kā tiek tērēta nauda, un jānodrošina tās ilgstoša izmantošana tajās nozarēs, kur tā visvairāk ir vajadzīga, kā arī regulāri jāsniedz ziņojumi Parlamentam; turklāt pieprasa, lai Parlaments regulāri uzraudzītu īstenošanu, izmantojot “regulatīvo kontroles procedūru”;

34. aicina Komisiju pastiprināt tās pašreizējās programmas, kas paredzētas pārtikas nodrošinātības garantēšanai Eiropā un visā pasaulē; aicina pastiprināt Nodrošinātības ar pārtiku tematisko programmu (2007.-2010. gads), kurai pašreiz ir piešķirti 925 miljoni eiro visam plānošanas periodam; atbalsta Komisijas 2008. gada 17. septembrī iesniegto priekšlikumu palielināt budžeta līdzekļus, kas piešķirti Pārtikas izdalīšanas programmai Kopienas vistrūcīgākajām personām; aicina Komisiju pieņemt stratēģiju par visiem jautājumiem, kuri attiecas uz nodrošinātību ar pārtiku un kuri nodrošina visu ES politikas jomu konsekveni;

35. pauž bažas par pašreizējo pasaules finanšu krīzi, jo tā var izraisīt lauksaimniecībai pieejamā finansējuma samazināšanos; aicina Komisiju analizēt finanšu krīzes ietekmi uz lauksaimniecības nozari un apsvērt priekšlikumus nozares stabilitātes nodrošināšanai, ietverot arī pieeju aizdevumiem un kredīta garantijām;

36. pievērš uzmanību pētījumam, kas parāda to, ka patērētāji lielākoties neapzinās būtisko ieguvumu, ko KLP sniedz attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku un pārtiku par samērīgu cenu ⁽¹⁾; aicina izstrādāt pilsoņu informēšanas politikas un atkal pievērsties vienkāršošanai, kas ļautu palielināt informētību par KLP instrumentiem un priekšrocībām; ierosina sabiedrības izvērtēšanai nodot informāciju par izmaksām, kas būtu jāsedz, ja nebūtu izveidota KLP;

37. uzskata, ka KLP jāieņem nozīmīga vieta ES ārpolitikā un attīstības politikā, jo īpaši attiecībā uz ārpolitiku pārtikas nodrošinātības jomā; uzskata, ka KLP ne tikai nodrošina ES pārtikas ražošanu, bet tā var arī palīdzēt apmierināt pieaugošo pieprasījumu pēc pārtikas pasaulē;

38. atzīmē, ka bruņoti konflikti īpaši nelabvēlīgi ietekmē pārtikas ražošanu un piekļuvi tai; pauž bažas par ilgstošu konfliktu smagajām sekām uz nodrošinātību ar pārtiku, piemēram, izraisot masveida migrāciju, lauksaimnieciskās ražošanas paralīzi, radot kaitējumu svarīgai infrastruktūrai;

39. uzskata, ka ir īpaši svarīgi izvairīties no graužošām konkurences cīņām par trūcīgiem pārtikas resursiem; tāpēc prasa efektīvāku ES koordināciju ar nevalstiskām organizācijām, PLO un citām starptautiskām aģentūrām tehniskā ziņā, kā arī ar ANO politiskā līmenī, lai veicinātu taisnīgu piekļuvi pasaules pārtikas resursiem un palielinātu pārtikas ražošanu lielajās jaunattīstības valstīs, vienlaikus konsekventi ņemot vērā bioloģiskās daudzveidības un ilgtspējīgas attīstības kritērijus;

(¹) *Agri Aware TNS/Mrbi* pētījums, kas veikts Īrijā, 2008. gada augustā, *Hats off to the CAP*.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

40. mudina Eiropas Savienību palīdzēt valstīm, kurās draud izcelties konflikts, izstrādāt pašām savas stingras lauksaimniecības politikas pamatnostādnes, kas balstītos uz vieglu piekļuvi izejmateriāliem, kvalitatīvai izglītībai un atbilstīgam finansējumam, kā arī uz uzticamu infrastruktūru; uzskata, ka ES atbalsta mērķim jābūt jaunattīstības valstu pārtikas pašpietiekamības veicināšanai, kas uzlabotu nodrošinātību ar pārtiku reģionā un pārtikas pieejamību nabadzīgākajiem sabiedrības slāņiem;

41. atzīmē, ka dažas valstis, kuru ekonomika piedzīvo strauju izaugsmi, varētu plānot lielu zemes platību nomāšanu nabadzīgākajās Āfrikas un Āzijas daļās, lai audzētu labību un to nosūtītu atpakaļ uz saviem tirgiem, tādējādi uzlabojot savu nodrošinātību ar pārtiku; uzskata, ka sadarbībā ar PLO Eiropas Savienībai šī parādība ir nopietni jāņem vērā kā viens no galvenajiem draudiem nodrošinātībai ar pārtiku un efektīvai lauksaimniecības politikai uzņemošajās valstīs;

Lauksaimniecība jaunattīstības valstīs

42. uzsver, ka pašreizējo pārtikas problēmu dēļ ir jāpalielina pārtikas ražošana, vienlaicīgi uzlabojot kvalitāti, pazeminot cenas un nodrošinot lielāku ilgtspējību, lai apmierinātu pieaugošo pieprasījumu; uzskata, ka šā mērķa sasniegšanai ir jāpārskata valstu politika, lai uzlabotu ražošanas metodes, krājumu pārvaldību un pasaules tirgus regulējumu;

43. uzsver, ka nepieciešams īstenot vairāk vidēja un ilgtermiņa pasākumu lauksaimniecības un pārtikas ražošanas attīstīšanai jaunattīstības valstīs, īpaši Āfrikā, ņemot vērā iepriekšminētos IAASTD ieteikumus; uzskata, ka lauksaimniecības attīstība valstī var aizsākt plašu ekonomikas attīstību;

44. uzskata, ka Eiropas Attīstības fondam vairāk uzmanības jāpievērš lauksaimniecībai, īpaši mazajām lauku saimniecībām un produktu pārstrādei uz vietas, jo vairākums pasaules trūcīgo cilvēku dzīvo nomaļos reģionos, kas ir ļoti atkarīgi no lauksaimniecības produkcijas; turklāt uzskata, ka ir jācenšas izstrādāt noteikumus lauksaimniecības tirdzniecībai, kas garantētu pārtikas nodrošinājumu visās valstīs; uzskata, ka jaunattīstības valstīm jāpiespīr tirdzniecības priekšrocības, kas atbalsta nacionālās ražošanas stiprināšanu; aicina Komisiju ņemt vērā šos apsvērumus PTO sarunās, kā arī saistībā ar ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPN), kas jāslēdz ar jaunattīstības valstīm;

45. uzskata, ka viens nopietns šķērslis lauksaimniecības produkcijas palielināšanai jaunattīstības valstīs ir tas, ka mazajiem lauksaimniekiem nav nodrošināta pietiekama piekļuve aizdevumiem un mikrokredītiem, lai ieguldītu līdzekļus sēklu, mēslošanas līdzekļu un apūdeņošanas mehānismu uzlabošanā; turklāt uzsver, ka vairākumā gadījumu aizdevumu garantijas nav pieejamas; aicina Eiropas Investīciju banku meklēt veidus, kā nodrošināt programmas vietējiem pārtikas ražotājiem jaunattīstības valstīs un aizdevumu garantijas, kas atbalstītu piekļuvi kredītiem un mikrokredītiem;

46. atkārtoti pauž viedokli par vajadzību pēc reģionāli integrētiem lauksaimniecības tirgiem; aicina Komisiju atbalstīt reģionālo sadarbību un integrāciju; atgādina Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupai par veiksmīgo lauksaimniecības integrāciju Eiropā un tās nodrošināto stabilitāti 50 gadu garumā; tādēļ mudina ĀKK valstu reģionālās ekonomikas kopienas pastiprināt savu darbību lauksaimniecības jomā un aicina jaunattīstības valstis mazināt tirdzniecības šķēršļus savā starpā;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

47. turklāt uzsver, ka lauksaimniecībai ir jāmainās no naturālās saimniecības uz lauku ekonomiku, kas rada jaunas darbavietas; turklāt uzskata, ka īpašs uzsvars jāliek uz atbalsta pasākumiem, kuri paredzēti jauniem lauksaimniekiem jaunattīstības valstīs, lai tādējādi attīstītu spēcīgu lauksaimniecības sektoru; uzskata, ka ES ir jāpalielina sava sadarbība un jāatbalsta centieni, lai modernizētu pārtikas piegādes ķēdes jaunattīstības valstīs, palielinot šo ķēžu efektivitāti; visbeidzot uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāatbalsta iniciatīvas, piemēram, par kopējo sēkļu programmu, ko uzsāka Āfrikas Savienība ar saviem valsts un reģionālajiem partneriem;

48. uzskata, ka, ja jaunattīstības valstis vēlas īstenot efektīvu attīstības politiku, tām jāievieš valsts vai kopēja reģionāla stratēģija lauksaimniecības attīstības jomā, kas paredzētu konkrētus ražotāju un produktu atbalsta pasākumus; uzskata, ka šajā saistībā atbalsts attīstības jomā, ko sniedz ES, nebūs fragmentārs, un tas būs ietverts valsts vai reģionālajā stratēģijā lauksaimniecības attīstības jomā, kura saņems līdzfinansējumu;

49. pieprasa ES vispārējā budžeta 4. pozīcijā izveidot pastāvīgu pārtikas nodrošinātības fondu pasaules trūcīgāko iedzīvotāju atbalstam, kas papildinātu citus ES finansētos attīstības pasākumus;

50. pauž atzinību par vispārējām iniciatīvām, piemēram, ANO augsta līmeņa darba grupu pasaules pārtikas krīzes jomā, un uzskata, ka ES ir jāsaņemas savi centieni ar šo darba grupu; uzsver, cik svarīgas ir fakultatīvas pamatnostādnes, ko pieņēmušas PLO dalībvalstis, lai atbalstītu to, ka pakāpeniski aizvien labāk tiek nodrošinātas cilvēku tiesības uz pārtiku; saistībā ar valstu nodrošinātību ar pārtiku, par ko PLO dalībvalstis vienojās 2004. gada novembrī; ierosina, ka, lai nodrošinātu pārtikas pieejamību, ir jāizstrādā pasaules krājumu veidošanas pienākuma programma, kā arī labāka galvenās produkcijas glabāšanas pamatprogramma (proteīni, mēslojums, sēklas, pesticīdi), kurā galvenokārt būtu vēlams iesaistīties privātā sektora pārstāvjiem, arī lauksaimniecības kooperatīviem;

51. ņem vērā ES saistības, ko tā uzņēmusies pret jaunattīstības valstīm un mūsu pašreizējos un turpmākos PTO pienākumus; pieprasa, lai ES atbalsta pasākumi palīdz sasniegt mērķus, kas noteikti Āfrikas valdību 2002. gada Maputo deklarācijā; aicina dalībvalstis pildīt saistības attiecībā uz ANO Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, jo īpaši 0,7 % nacionālā kopprodukta novirzīšanu attīstības palīdzībai; tomēr uzskata, ka attīstības atbalsta kvalitāte ir daudz svarīgāka, nekā piešķirtās summas;

52. pauž nožēlu, ka ir samazināts lauksaimniecībai un lauku attīstībai piešķirtās attīstības palīdzības apjoms, kas 1980. gadā bija 17 %, bet 2006. gadā - tikai 3 %; mudina Komisiju vadīt un uzraudzīt ES finanšu atbalsta nodrošināšanu lauksaimniecības vadītas attīstības panākšanai un darīt visu, lai panāktu, ka valdības tērē 10 % valsts budžeta lauksaimniecības nozarē atbilstoši tam, kā ir apņēmušās to darīt (nosakot, piemēram, mērķus, kuri orientēti uz valsts lauksaimniecības politiku);

53. vēlreiz apstiprina, ka ĀKK valstu grupā ietilpstošajām valstīm lauksaimniecība labāk nekā citas nozares spēj nodrošināt izaugsmi nabadzīgiem lauku iedzīvotājiem, tādējādi dodot taustāmu ieguldījumu pirmā Tūkstošgades attīstības mērķa - galējās nabadzības un bada izskaušanas - sasniegšanā, un uzsver, ka tādēļ tūlītējai rīcībai un lielāku ieguldījumu veicināšanai lauksaimniecībā un lauku attīstībā ir izšķirīga nozīme;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

54. uzsver, ka lauksaimniecības attīstības pamatā pirmām kārtām jābūt tiesībām uz pārtiku un tiesībām ražot pārtiku, dodot visiem cilvēkiem iespēju izmantot tiesības uz nekaitīgu, uzturvielām bagātu un attiecīgajai kultūrai piemērotu pārtiku, kas ražota pašu noteiktajā lauksaimniecības struktūrā, izmantojot videi draudzīgas un ilgtspējīgas metodes;

55. aicina ES atzīt jaunattīstības valstu tiesības uz neatkarīgu pārtikas apgādi, atbalstot to ar mērķtiecīgiem pasākumiem, kas paredz pirmām kārtām izmantot un attīstīt pašreizējās struktūras un resursus, piemēram, sēklas, mēslošanas un ražošanas līdzekļus, kā arī veicināt reģionālo integrāciju;

56. aicina Eiropas Savienību tās attīstības darba kārtībā atkal galveno vietu ierādīt lauksaimniecībai, piešķirot īpašu nozīmi lauksaimniecības attīstības programmām, cita starpā izvirzot skaidrus uzdevumus un sasniedzamus mērķus nabadzības mazināšanai, jo īpaši pasākumus, kas sekmē mazo lauksaimniecības uzņēmumu attīstību un pārtikas ražošanu vietējam tirgum, pamatojoties uz bioloģisko daudzveidību, sevišķu uzmanību pievēršot sīkzemnieku un sieviešu veiktspējas veicināšanai;

57. aicina ES apvienot spēkus ar dalībvalstīm, ĀKK valstu valdībām, starptautiskām organizācijām, reģionālās attīstības bankām un privātiem fondiem, nevalstiskām organizācijām un pašvaldībām, lai reģionālajās programmās veiksmīgāk iekļautu jaunus projektus un pasākumus straujā pārtikas cenu kāpuma ietekmes mazināšanai;

58. aicina veikt pasākumus izglītības uzlabošanai, lai jaunieši varētu iegūt augstāko izglītību lauksaimniecības jomā, cita starpā apgūt ES sanitārās un fitosanitārās normas, kā arī radīt darba vietas lauksaimniecības augstskolu absolventiem, lai mazinātu nabadzību un migrāciju no laukiem uz pilsētām, kā arī migrāciju no jaunattīstības valstīm uz attīstītām valstīm, šādi novēršot intelektuālā darbaspēka emigrāciju;

59. norāda uz Pārtikas krīzes novēršanas tīkla 2008. gadā izstrādāto Rīcības kodeksu pārtikas krīzes novēršanai un pārvaldībai, kā arī aicina to ieviest un ievērot kopējā lauksaimniecības politikā; turklāt pauž atbalstu un mudina iesaistīt pilsonisko sabiedrību un ievērot sievietes, nelielu lauksaimnieku kooperatīvu un ražotāju sabiedrību intereses, lai nodrošinātu pārtikas apgādi un neatkarību pārtikas apgādes jomā;

60. pauž lielas bažas par to, ka daudzos gadījumos militārais un aizsardzības budžets ir lielāks nekā budžets lauksaimniecībai un pārtikai;

61. uzskata, ka nelielās lauku saimniecības ir lauksaimniecības attīstības stūrakmens; uzsver dažas no mazo lauksaimnieku nopietnākajām problēmām jaunattīstības valstīs, piemēram, piekļuvi tirgiem, zemei, izglītībai, finansējumam, resursiem un tehnoloģijām; atgādina, ka ir svarīgi attīstīt lauku infrastruktūras un veikt ieguldījumus mazās lauku saimniecībās, kā arī tradicionālajās ražošanas metodēs, kas pielāgotas vietējiem apstākļiem un kas patērē maz resursu;

62. atzīmē ka nepietiekama pārtikas produktu tirdzniecība ir nozīmīgs pasaules pārtikas ražošanas aspekts, piezīmē, ka pēc PLO datiem 2007. gadā pasaulē palielinājās rīsu ražošanas apjoms un vienlaicīgi samazinājās to tirdzniecība;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

63. uzskata, ka lielākas un neregulētas lauksaimniecības tirgus liberalizācijas sekas būs vēl lielāka cenu nepastāvība; uzsver, ka visvairāk cietīs neaizsargātās jaunattīstības valstis, kuras importē pārtikas produktus; uzsver, ka pasaules tirdzniecības noteikumiem nekādā gadījumā nevajadzētu būt apdraudēt valstu un reģionu tiesības atbalstīt lauksaimniecības nozari, lai saviem iedzīvotājiem garantētu nodrošinātību ar pārtiku;
64. uzskata, ka saistībā ar pašreizējo pārtikas nodrošinātības krīzi pasaulē lauksaimniecības produktu tirgu atvēršanas politika atbilstīgi PTO un divpusējiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem ir būtiski veicinājusi pārtikas nodrošinātības zudumu daudzās jaunattīstības valstīs; aicina Komisiju attiecīgi atkārtoti novērtēt brīvā tirgus pieeju attiecībā uz lauksaimniecības produktu tirdzniecību;
65. aicina lielās pārtikas eksportētājvalstis (Brazīliju, Argentīnu, Taizemi u.c.) būt uzticamiem pamatproduktu piegādātājiem un nepiemērot eksporta ierobežojumus, kuriem var būt katastrofālas sekas, jo īpaši nabadzīgajās valstīs, kuras importē pārtikas produktus;
66. pauž satraukumu par pašreizējo pasaules finanšu krīzi, kuras rezultātā varētu samazināt finansējumu, kas pieejams saistībā ar valsts atbalstu attīstības jomā; aicina Komisiju izanalizēt finanšu krīzes ietekmi uz attīstības atbalstu un arī turpmāk izstrādāt priekšlikumus, kuru mērķis ir atbalstīt visnabadzīgāko valstu lauksaimniecību;
67. atzīmē, ka globālā pārtikas krīze ir viena no lielajiem draudiem mieram un drošībai pasaulē; un šajā sakarībā atzinīgi vērtē jaunākos Komisijas centienus izpētīt, kā risināt globālo nodrošinātības ar pārtiku problēmu; aicina dalībvalstis atbalstīt šādas iniciatīvas valstu un vietējā līmenī;

Pētniecība un attīstība

68. apstiprina savu apņemšanos ieguldīt līdzekļus tehnoloģijā un inovācijās lauksaimniecībā un lauksaimnieciskajā ražošanā;
69. uzsver, cik svarīga ir valsts finansēta pētniecība, kas sekmē nodrošinātību ar pārtiku, nevis tikai nozares intereses, un kas veicina ieguldījumus ne tikai īpašu jauno tehnoloģiju pētniecības jomā, bet arī globālās lauksaimniecības ražošanas sistēmas, sekmējot ilgtermiņa nodrošinātību ar pārtiku; tādēļ uzsver galveno nozīmi, ko šajā saistībā varētu piešķirt, piemēram, ES tehnoloģiskajai platformai saistībā ar pētniecības un ekoloģiskās lauksaimniecības atbalstu;
70. uzsver pētniecības nozīmīgumu, kā arī zināšanu nodošanu, kuras iegūtas, veicot izpēti lauksaimnieciskajā līmenī un īstenojot efektīvu lauksaimniecības popularizēšanas pakalpojumu, īpaši jaunattīstības valstīs; aicina stiprināt lauksaimniecības pētniecību un zināšanu radīšanu;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

71. pauž bažas, ka ES koncentrēšanās uz savstarpējo atbilstību var kaitēt lauksaimniecības ražošanas pētniecībai un popularizēšanai; uzsver nepieciešamību pēc abiem elementiem;
72. aicina izstrādāt saīsinātu pētniecības un attīstības programmu ilgtspējīgas lauksaimniecības jomā, kura būtu pielāgota vietējiem apstākļiem un atbilstīga energotaupības principam; iedrošina dalībvalstis atbalstīt pētniecību, kuras mērķis ir palielināt produktivitāti attiecībā uz lauksaimniecības pieteikumiem; ņem vērā ES patērētāju bažas;

Ilgtspējīga pasaules lauksaimniecība

73. pauž bažas par laikapstākļu izmaiņām, kuras izraisījušas klimata pārmaiņas, kas saskaņā ar prognozēm padarīs sausumus un plūdus par ierastu parādību, kurai būs negatīva ietekme uz ražas apjomiem un globālās lauksaimniecības ražošanas paredzamību;
74. pauž bažas, ka, īstenojot ierosinājumus par turpmāku siltumnīcefekta gāzu samazināšanu Eiropas Savienībā, tas var negatīvi ietekmēt ES pārtikas ražošanu, īpaši lopkopību;
75. atzīst, ka lauksaimniecības nozarē, kurā tiek radīta ievērojama kopējo CO₂ emisiju daļa, ir jāuzlabo energoefektivitāte;
76. uzskata, ka biodegvielu un bioenerģijas ražošanas paplašināšana varētu labvēlīgi ietekmēt lauksaimniecības un pārtikas pārstrādes nozari, kura pašlaik pārdzīvo grūtības resursu - minerālmēsļu, pesticīdu un dīzeļdegvielas - cenu paaugstināšanās dēļ, kā arī transporta un pārstrādes izmaksu dēļ;
77. atzīst, ka lauksaimniecības nozare nodrošina iztiku vairākiem iedzīvotāju daudzās jaunattīstības valstīs, un tādēļ mudina šīs valstis izstrādāt stabilas un pārredzamas lauksaimniecības politikas mehānismu, kas nodrošinās ilgtermiņa plānošanu un ilgtspējīgu attīstību;
78. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt pieaugošās bioenerģijas ražošanas ietekmi Eiropas Savienībā un trešās valstīs attiecībā uz izmaiņām zemes izmantošanā, pārtikas preču cenām un pārtikas produktu pieejamību;
79. atkārtoti uzsver, ka stimuli enerģijas kultūru ilgtspējīgai audzēšanai nedrīkst apdraudēt pārtikas ražošanu;
80. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pētniecību un attīstību, lai novērstu klimata pārmaiņas un tām pielāgotos, tostarp arī pētniecību par nākamo biodegvielu paaudzi, jo īpaši attiecībā uz tādu augstākā enerģijas kultūru un tādu pēc iespējas efektīvāku videi labvēlīgu mēslojumu izmantošanu, kā arī tādu jaunu lauksaimniecības tehnoloģiju izmantošanu, kas izraisa vismazāko negatīvo ietekmi uz zemes izmantošanu, jaunu augu tipu izveidi, kuri ir noturīgi pret klimata pārmaiņām un ar tām saistītajām slimībām, kā arī pētniecību par veidiem, kā izmantot atkritumus lauksaimniecībā;
81. uzskata, ka nepieciešami turpmāki pētījumi lauksaimniecības jomā, lai palielinātu lauku saimniecību ilgtspējīgu ražīgumu, un aicina dalībvalstis pilnībā izmantot iespējas, kas saistībā ar to sniegtas Eiropas Kopienas Septītajā pamatprogrammā pētniecības, tehnoloģijas attīstības un demonstrēju pasākumiem, kā arī pieņemt pasākumus, ar kuriem uzlabotu lauksaimniecisko produkciju ilgtspējīgā un energoefektīvā veidā;

*
* *

82. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas Lisabonas līguma ietvaros

P6_TA(2009)0007

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām Lisabonas līguma ietvaros (2008/2067(INI))

(2010/C 46 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 13. decembrī Lisabonā parakstīto Lisabonas Līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,
 - ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,
 - ņemot vērā 2008. gada 20. februāra rezolūciju par Lisabonas līgumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā pašreizējā pilnvaru periodā pieņemtās Eiropas Parlamenta rezolūcijas, kurās tiek skatīts jautājums par pilsonisko sabiedrību,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas organizēto semināru ar pilsoniskās sabiedrības organizāciju līdzdalību 2008. gada 3. jūnijā,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A6-0475/2008),
- A. tā kā priekšnoteikums demokrātiskai un pilsoņiem tuvinātai Eiropas Savienībai ir Eiropas iestāžu un dalībvalstu cieša sadarbība ar pilsonisko sabiedrību Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī;
- B. tā kā Eiropas, valsts, reģionālo un vietējo iestāžu atvērtība dialogam un sadarbībai ar pilsoņiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir pamatnosacījums to dalībai likumdošanā un pārvaldībā visos līmeņos;
- C. tā kā ar Lisabonas līgumu tiek paplašinātas ES pilsoņu tiesības attiecībā uz Eiropas Savienību, atvieglojot pilsoņiem un reprezentatīvām pilsoniskās sabiedrības organizācijām piedalīšanos debatēs par pilsonisku Eiropas Savienību;
- D. tā kā pašreizējie noteikumi, kas ir iekļauti arī Lisabonas līgumā, nosaka īpaši svarīgu tiesisko pamatu pilsoniskā dialoga izvēšanai Eiropas līmenī; tā kā tomēr šo noteikumu īstenošana praksē ne vienmēr ir apmierinoša;
- E. tā kā pilsoniskās sabiedrības attīstība 27 dalībvalstīs norit atšķirīgi un tiek izmantoti dažādi instrumenti dalībai politikas veidošanā un likumdošanā, kā arī dialogā ar attiecīgajām valsts, reģionālajām un vietējām iestādēm;

(¹) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0055.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- F. tā kā termins "pilsoniskais dialogs" attiecas uz daudzām nevalstiskām un bezpeļņas organizācijām, ko pilsoņi nodibinājuši pēc savas gribas un kas piedalās sabiedrības dzīvē, paužot savu dalībnieku intereses, idejas un ideoloģiju, balstoties uz ētikas, kultūras, politikas, zinātnes, reliģijas vai filantropijas apsvērumiem;
- G. tā kā jautājums par to, cik reprezentatīvas ir pilsoniskās sabiedrības organizācijas, joprojām ir atklāts un tā kā dažu organizāciju darbības intensitāte un efektivitāte savu ideju veicināšanā ne vienmēr atbilst šo organizāciju reprezentativitātes pakāpei;
- H. tā kā Eiropas Savienības iestādes ir izvēlējušās izmantot atšķirīgas metodes pilsoniskā dialoga izveidē,
1. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības ieguldījumu pilsoniskā dialoga veidošanā gan Eiropas līmenī, gan valsts, reģionālā un vietējā līmenī;
 2. uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai Eiropā ir svarīga nozīme Eiropas integrācijas procesā, jo tā ES pilsoņu nostāju un prasības dara zināmas Eiropas iestādēm; uzsver, cik nozīmīgs ir vērtējums, ko pilsoniskā sabiedrība sniedz iestādēm, un uzsver, cik svarīgi ir informēt un veicināt izpratni par pilsonisko dialogu, jo īpaši saistībā ar Eiropas Savienības pasākumu un darbības mērķu popularizēšanu, kā arī veidojot Eiropas sadarbības tīklu un stiprinot Eiropas identitāti un tās atpazīstamību pilsoniskajā sabiedrībā;
 3. uzsver - lai sasniegtu Eiropas Savienības politiskos mērķus, ir vajadzīgas plašākas publiskās debates, efektīvāks pilsoniskais dialogs un spēcīgāka politiskā apziņa;
 4. norāda uz Parlamenta sevišķi aktīvo iesaistīšanos pilsoniskajā dialogā un nozīmi, ko šim dialogam piešķir Lisabonas līgums, saskaņā ar kuru pilsoniskais dialogs kļūst par prioritāru principu un to ņem vērā visās Eiropas Savienības darbības jomās;
 5. atzinīgi vērtē to, ka ar Lisabonas līgumu tiek paplašināti politiskās pārstāvības un līdzdalības aspekti, proti, izmantojot tā saukto pilsonisko iniciatīvu, kas paredz, ka miljons pilsoņu no vairākām dalībvalstīm var aicināt Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu;
 6. aicina Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstu valsts, reģionālās un vietējās iestādes, veidojot dialogu ar pilsoņiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, iespējami plaši izmantot pašreizējās tiesību normas un labāko praksi; uzskata, cita starpā, ka Parlamenta informācijas birojiem katrā dalībvalstī aktīvi jādarbojas, lai veicinātu, organizētu un pārvaldītu forumus, ko rīko vismaz reizi gadā starp Parlamentu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem šajā dalībvalstī, un uzsver, kāda nozīme ir tam, lai šajos forumos piedalītos tā deputāti gan no attiecīgās dalībvalsts, gan citām dalībvalstīm;
 7. aicina Eiropas Savienības iestādes iesaistīt visus pilsoniskās sabiedrības ieinteresētos pārstāvjus pilsoniskajā dialogā, īpašu uzmanību pievēršot Eiropas jauniešiem, kas veidos Eiropas Savienības nākotni un būs atbildīgi par to;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

8. aicina Eiropas Savienības iestādes rūpēties par to, lai visi ES pilsoņi neatkarīgi no dzimuma un vecuma vai viņu dzīvesvietas pilsētā vai laukos varētu aktīvi un līdztiesīgi, kā arī bez diskriminācijas piedalīties pilsoņu dialogā, un jo īpaši, lai lingvistisko minoritāšu pārstāvji spētu šajos forumos izmantot savu dzimto valodu; norāda, ka tādēļ Eiropas Savienībai ir jāveicina dzimumu līdztiesības principa ievērošana un tā īstenošanā jārada piemērs gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;

9. aicina Eiropas Savienības iestādes saskaņā ar Iestāžu nolīgumu pieņemt saistošas vadlīnijas par pilsoniskās sabiedrības pārstāvju izvirzīšanu, konsultāciju rīkošanas metodēm un to finansēšanu atbilstoši ieinteresēto personu dalības vispārīgajiem principiem un minimālajiem standartiem ⁽¹⁾; norāda, ka šajā nolūkā visām ES iestādēm būtu jāuztur aktuāli visu attiecīgo nevalstisko organizāciju reģistri, vai tās darbojas dalībvalstīs un/vai to uzmanības centrā ir ES iestādes;

10. aicina Eiropas Savienības iestādes panākt, lai pilsoniskais dialogs kļūtu par galveno uzdevumu visiem Komisijas ģenerāldirektorātiem, visām darba grupām Padomē un visām Eiropas Parlamenta komitejām, un ņemt vērā pārredzamības principu, kā arī ievērot, lai starp valsts un privāto sektoru saglabātos līdzsvars;

11. aicina Eiropas Savienības iestādes konsultēšanas pasākumu īstenošanā nodrošināt labāku saziņu, koordināciju un informācijas apmaiņu un pilsoniskā dialoga attīstībā censties vairāk sadarboties ar sabiedrību, kā arī aktīvi pārstāvēt ES principus; atzīmē, ka šajā kontekstā ir ļoti vēlamas regulāras pilsoniskās sabiedrības un Komisijas locekļu tikšanās dalībvalstīs, šādi samazinot paredzamo plaisu starp Eiropas Savienību un Eiropas pilsoņiem;

12. aicina Eiropas Savienības Padomi atvieglot un vienkāršot piekļuvi tās darbībām, jo tas ir pamatnosacījums patiesa dialoga izveidei ar sabiedrību;

13. uzsver, ka saziņas jomā izstrādātai Eiropas politikai ir svarīga nozīme jaunu saziņas veidu nodrošināšanā ES pilsoņiem (izmantojot internetu, elektroniskos saziņas līdzekļus un modernu audiovizuālo tehniku);

14. aicina turpināt īstenot izmēģinātās un jau darbībā pārbaudītās ES iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt pilsoniskās sabiedrības līdzdalību Eiropas integrācijas procesā (piemēram, "Europe by Satellite", pilsoņu forums "Agora", tematiski pilsoņu forumi, piemēram, "Tava Eiropa", diskusijas internetā utt.);

15. īpaši norāda uz profesionālu aptauju nozīmi Eiropā, kuru mērķis ir noteikt un labāk izprast ES pilsoņu vajadzības un cerības attiecībā uz Eiropas Savienības darbību; mudina, lai ES iestādes un pilsoniskā sabiedrība dalībvalstīs savās debatēs un mijiedarbībā ņemtu vērā šīs cerības;

16. aicina valsts, reģionālās un vietējās iestādes dalībvalstīs veicināt pilsonisko dialogu, jo īpaši tajās valstīs un reģionos, kā arī tajās jomās, kurās tas vēl nav pilnībā īstenots; turklāt aicina šīs organizācijas aktīvi veicināt pilsoniskās sabiedrības reģionālās mijiedarbības attīstību dalībvalstīs un pārrobežu iniciatīvas; uzskata, ka būtu arī jāizpēta dalībvalstu kopu izveidošana kā līdzeklis ideju un pieredzes apmaiņas veicināšanai ES;

⁽¹⁾ Sk. Komisijas 2002. gada 11. decembra ziņojumu "Ceļā uz izkoptu apspriežu un dialoga kultūru - Komisijas un ieinteresēto personu dalības vispārīgie principi un minimālie standarti" (COM(2002) 0704).

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

17. mudina Eiropas sabiedrības pārstāvjus aktīvi piedalīties pilsoniskajā dialogā un dot ieguldījumu Eiropas programmu un politisko stratēģiju veidošanā, šādi dodot iespēju ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu;
18. mudina ES pilsoņus aktīvāk iesaistīties Eiropas līmeņa debatēs un diskusijās un piedalīties nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās;
19. norāda, ka ir vajadzīgi atbilstīgi finanšu līdzekļi, lai veidotu dialogu ar pilsoņiem visos līmeņos - Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā, un aicina šajā dialogā iesaistītās un par to atbildīgās iestādes nodrošināt pietiekamu finansējumu;
20. uzsver, ka līdzās dialogam ar pilsonisko sabiedrību ir vajadzīgs arī atklāts, pārredzams un regulārs Eiropas Savienības dialogs ar baznīcām un reliģiskajām kopienām, kā paredzēts Lisabonas līgumā;
21. iesaka, lai Eiropas iestādes kopīgi sniegtu ziņas par pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvību un darbības jomām Eiropā, piemēram, ar publiskas un ērti lietojamas datu bāzes palīdzību;
22. aicina Komisiju iesniegt jaunu priekšlikumu attiecībā uz Eiropas apvienībām, lai Eiropas pilsoniskās sabiedrības organizācijas varētu balstīties uz kopīgu tiesisko pamatu;
23. aicina priekšsēdētāju nosūtīt šo rezolūciju dalībvalstu parlamentiem, Padomei, Komisijai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšana, īstenošana un piemērošana

P6_TA(2009)0008

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu (2008/2114(INI))

(2010/C 46 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un it īpaši tā noteikumus, ar kuriem izveido iekšējo tirgu un uzņēmumiem garantē brīvību sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ⁽¹⁾ (Negodīgas komercprakses direktīva),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ⁽²⁾ (Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīva),

⁽¹⁾ OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 6. oktobra Direktīvu 97/55/EK, ar ko groza Direktīvu 84/450/EEK par maldinošu reklāmu, lai tajā iekļautu salīdzinošo reklāmu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 1984. gada 10. septembra Direktīvu 84/450/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz maldinošu reklāmu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ⁽³⁾ (Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/27/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību ⁽⁴⁾ un Komisijas 2008. gada 18. novembra ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu (COM(2008)0756),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 27. novembra Zaļo grāmatu par patērētāju kolektīvo tiesisko aizsardzību (COM(2008)0794),
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 13. marta paziņojumu par ES Patērētāju politikas stratēģiju 2007.–2013. gadam (COM(2007)0099),
 - ņemot vērā tos vairāk nekā 400 lūgumrakstus par maldinošu informāciju sniedzošām uzziņu sabiedrībām 24 dalībvalstīs un 19 trešās valstīs, kurus saņēmusi Lūgumrakstu komiteja,
 - ņemot vērā 2008. gada 16. decembra rezolūciju par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A6-0514/2008),
- A. tā kā Komisijas ES patērētāju politikas 2007.–2013. gada stratēģijas mērķis ir “labāka patērētāju tirgu un valstu patērētāju politikas uzraudzība” un it īpaši “savlaicīga un vienveidīga Negodīgas komercprakses direktīvas transponēšana”;
- B. tā kā Negodīgas komercprakses direktīva ietver jaunu pieeju ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu jomā, paredzot pēc iespējas lielāku saskaņotību attiecībā uz patērētāju aizsardzību pret negodīgu komercpraksi;
- C. tā kā ar Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvu kodificē Direktīvu 84/450/EEK un it īpaši tās grozījumus, kurus ievieš ar Direktīvu 97/55/EK, un sašaurina tās darbības jomu attiecībā uz uzņēmumu savstarpējiem darījumiem (B2B);

⁽¹⁾ OV L 290, 23.10.1997., 18. lpp.

⁽²⁾ OV L 250, 19.9.1984., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0608.

⁽⁶⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- D. tā kā Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanas joma aprobežojas ar darījumiem starp uzņēmumiem un patērētājiem un neaptver visu komercpraksi - tikai to, kuru var uzskatīt par negodīgu; tā kā tā aprobežojas ar komercpraksi, kas var nodarīt kaitējumu patērētāju ekonomiskajām interesēm, un tā kā tajā netiek prasīts pielāgot tos dalībvalstu tiesību aktus, kuri uzņēmumus aizsargā no citu uzņēmumu negodīgas komercprakses;
- E. tā kā trīs dalībvalstis, proti, Vācija, Spānija un Luksemburģa, vēl nav informējušas par pasākumiem, kas pieņemti, lai transponētu Negodīgas komercprakses direktīvu; tā kā Eiropas Kopienas Tiesai ir iesniegti trīs prejudiciāla nolēmuma pieprasījumi attiecībā uz valsts pasākumu atbilstību Negodīgas komercprakses direktīvai; tā kā Komisija uzskata, ka dažās dalībvalstīs ir atklāta neatbilstīga direktīvas transponēšana;
- F. tā kā Negodīgas komercprakses direktīva un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīva dalībvalstīm atstāj pietiekamu rīcības brīvību attiecībā uz kompensācijas pasākumiem un sodu noteikšanu šo direktīvu noteikumu pārkāpšanas gadījumā;
- G. tā kā trūkst efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekļu Negodīgas komercprakses direktīvas noteikumu pārkāpšanas gadījumā un tā netiek pilnībā piemērota, kā to cita starpā ir pierādījuši gadījumi ar uzziņu sabiedrībām, kas iesaistās maldinošā darbībā;

Ievads

1. uzsver Negodīgas komercprakses direktīvas un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas nozīmi patērētāju un tirgotāju uzticības palielināšanā attiecībā uz iesaistīšanos pārrobežu darījumos un lielākas juridiskās noteiktības nodrošināšanā uzņēmumiem saistībā ar dažādu komercpraksi pieņemamību un reklamēšanu iekšējā tirgū;
2. uzsver Negodīgas komercprakses direktīvas un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas kā orientiera nozīmi ES patērētāju aizsardzības tiesību aktu jomā un to, ka šo direktīvu transponēšana, īstenošana un piemērošana būs svarīgs pirmsākums turpmākajai ES tiesību aktu pilnveidošanai patērētāju aizsardzības jomā, kā arī iekšējā tirgus potenciāla pilnīgai attīstībai un pārrobežu tirdzniecības un e-komercijas attīstībai;
3. pauž stingru pārliecību par to, ka pareiza Negodīgas komercprakses direktīvas un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas transponēšana, īstenošana un piemērošana ir svarīga, lai sasniegtu šo direktīvu mērķus, it īpaši, ņemot vērā dalībvalstu atšķirīgās piemērošanas uzraudzības sistēmas un īstenošanas paņēmienus, dažu šajās direktīvās ietvertu juridisko jēdzienu sarežģītību, daudzpusīgos un plašos dalībvalstu spēkā esošos noteikumus, kas reglamentē negodīgu komercpraksi un reklamēšanu, un šo direktīvu plašo piemērošanas jomu;
4. attiecībā uz Negodīgas komercprakses direktīvas astoto apsvērumu aicina Komisiju izskatīt nepieciešamību aizsargāt mazos un vidējos uzņēmumus no agresīvas uzņēmējdarbības prakses un attiecīgos gadījumos ierosināt vajadzīgos uzraudzības pasākumus;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Kodificēšana un transponēšana

5. atzinīgi vērtē Komisijas centienus palīdzēt dalībvalstīm Negodīgas komercprakses direktīvas un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas transponēšanā;

6. atzīmē, ka, Direktīvu 84/450/EEK grozot ar Direktīvu 97/55/EK, tika svītrots tās 3.a panta 2. punkts, kurā bija atsauce uz "salīdzinājumu, kas attiecas uz īpašu piedāvājumu", un ka tas neparādās nedz Negodīgas komercprakses direktīvā, nedz Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvā; pauž nožēlu par neskaidrību attiecībā uz šī svītrojuma ietekmi uz uzņēmumu darījumiem ar patērētājiem, kura it īpaši izpaužas kā dalībvalstu atšķirīgās pieejas tam, vai pēc Negodīgas komercprakses direktīvas pieņemšanas valsts tiesību aktos ir jā saglabā spēkā esošie noteikumi, ar kuriem īsteno Direktīvas 84/450/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 97/55/EK, 3.a panta 2. punktu; aicina dalībvalstis ar Komisijas palīdzību izpētīt šo jautājumu un nepieciešamības gadījumā attiecīgi rīkoties;

7. uzskata, ka Komisijai vajadzētu vai nu iesniegt priekšlikumu grozījumam Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvā, lai tajā iekļautu to darbību "melno sarakstu", kuras jebkādā gadījumā uzskatāmas par maldinošām, vai arī paplašināt Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanas jomu, lai aptvertu uzņēmumu savstarpējos līgumus, īpaši atsaucoties uz šīs direktīvas I pielikuma 21. punktu; prasa Komisijai līdz 2009. gada decembrim sniegt ziņojumu par šajā jomā veiktajiem pasākumiem;

8. konstatē, ka vairākas dalībvalstis, transponējot un īstenojot Negodīgas komercprakses direktīvu savās tiesību sistēmās, ir sadalījušas pa komponentēm šīs direktīvas I pielikumā ietverto "melno sarakstu"; uzskata, ka "melnā saraksta" sadalīšana pa dažādiem valsts tiesību aktiem rada neskaidrības uzņēmumiem un var radīt izkropļojumus Negodīgas komercprakses direktīvas piemērošanā; prasa Komisijai kopā ar dalībvalstīm strādāt pie to tiesību aktu pielāgošanas, lai t.s. "melnie saraksti" būtu pēc iespējas redzamāki un noderīgāki patērētājiem;

9. mudina dalībvalstis rūpīgi pārskatīt savas tiesību sistēmas, lai izvairītos no noteikumu, kas pieņemti, transponējot Negodīgas komercprakses direktīvu un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvu, pārklāšanās ar jau spēkā esošajiem valsts noteikumiem, un tādējādi patērētājiem un uzņēmumiem nodrošinātu lielāku skaidrību par transponēšanas procesu;

10. aicina dalībvalstis koncentrēt centienus uz Negodīgas komercprakses direktīvas un Maldinošas un salīdzinošas reklāmas direktīvas pareizu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu un nodrošināt to, ka tiek ievēroti visi atbilstīgie dalībvalstu tiesu spriedumi un Tiesas nolēmumi;

11. uzskata, ka pārrobežu darījumos patērētājiem un uzņēmējiem traucē tas, ka dalībvalstis nepareizi vai noveloti transponē direktīvas;

Īstenošana un piemērošana

12. atzīmē, ka dažas dalībvalstis ir noteikušas, ka tikai zināmas regulatīvās iestādes var uzraudzīt to valsts noteikumu izpildi, kas pieņemti, īstenojot Negodīgas komercprakses direktīvu, un patērētājiem nav paredzējušas tiesas tiesības uz atlīdzību, kuri tādējādi nav tiesīgi iesniegt prasības par kaitējuma atlīdzību saistībā ar negodīgu komercpraksi; aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, apsvērt nepieciešamību paredzēt patērētājiem tiesas tiesības uz atlīdzību, lai nodrošinātu viņu pietiekamu aizsardzību pret negodīgu komercpraksi;

13. atzinīgi vērtē Komisijas organizētās ES aviosabiedrību tīmekļa vietņu pārbaudes (*EU Airlines Sweep*) un izsaukuma kontrolsignālu pārbaudes (*EU Ringtones Sweep*) rezultātus kā pirmo soli ceļā uz iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanas un piemērošanas labāku uzraudzību; uzsver nepieciešamību šajā sakarā veikt regulāras paplašinātas pārbaudes; aicina Komisiju sadarbībā ar Sadarbības tīklu patērētāju aizsardzībai apkopot līdzīgus datus par iekšējo tirgu reglamentējošo tiesību aktu īstenošanu citās svarīgās iekšējā tirgus nozarēs;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

14. mudina Komisiju izstrādāt efektīvākus īstenošanas uzraudzības instrumentus, tādus kā iepriekš minētās pārbaudes (*sweep*), lai uzlabotu patērētāju tiesību aizsardzības noteikumu piemērošanu; prasa Komisijai apsvērt, kāda ir iespējamība šīs pārbaudes iekļaut mehānismos patēriņa tirgus rezultātu pārskata uzraudzīšanai;
15. aicina visas dalībvalstis pilnībā sadarboties ar Komisiju minēto pārbažu veikšanā un no tām izrietošo pasākumu īstenošanas uzraudzībā;
16. uzsver pamatotu, savlaicīgi iesniegtu un precīzu datu un cita veida informācijas nozīmi patēriņa preču tirgu atbilstīgā uzraudzībā; atzīmē uzņēmumu un patērētāju organizāciju svarīgo lomu šādu datu sniegšanā;
17. uzsver pārrobežu piemērošanas nozīmi iekšējā tirgus darbībā; aicina Komisiju efektīvāk izmantot Sadarbības tīklu patērētāju aizsardzībai, lai varētu uzlabot tiesību aktu pārrobežu piemērošanu; uzsver nepieciešamību turpināt veicināt izpratni par Eiropas patērētāju aizsardzības centru tīkliem;
18. aicina dalībvalstis pārrobežu piemērošanai piešķirt atbilstīgus finanšu un cilvēkresursus;
19. aicina dalībvalstis un to tiesu iestādes pastiprināt pārrobežu sadarbību attiecībā uz maldinošiem datubāžu pakalpojumiem;
20. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu izveidot publiski pieejamu datubāzi, kas ietvertu pasākumus, kuri pieņemti, transponējot Negodīgas komercprakses direktīvu, tiesu praksi šajā jomā un citus atbilstīgus materiālus; aicina Komisiju šajā datubāzē iekļaut ekspertu uzraudzības ziņojumus, kuros, pamatojoties uz datubāzē dokumentētajām lietām, būtu izteikti specifiski ieteikumi, kā rīkoties, lai uzlabotu tiesībaizsardzību; turklāt aicina Komisiju izmantot šo datubāzi, lai izveidotu "vienotā piekļuves punkta" tīmekļa vietni, kurā gan uzņēmumi, gan patērētāji varētu iegūt informāciju par dalībvalstis spēkā esošajiem tiesību aktiem;
21. aicina Komisiju un dalībvalstis organizēt informācijas kampaņas, lai paaugstinātu patērētāju izpratni par viņu tiesībām, nodrošinot viņiem lielāku aizsardzību pret negodīgu komercpraksi un maldinošu salīdzinošo reklāmu;
22. norāda, ka transponēšanas, īstenošanas un piemērošanas uzraudzība ir resursietilpīgs uzdevums; tāpēc uzskata, ka Komisijas rīcībā vajadzētu būt pietiekamiem cilvēkresursiem, lai tā varētu efektīvāk īstenot atbilstīgo politiku;
23. aicina dalībvalstis valsts līmenī nodrošināt pietiekamas vadlīnijas uzņēmumiem; kā labāko piemēru uzsver Apvienotās Karalistes (AK) Komerccarbības, uzņēmējdarbības un normatīvo reformu ministrijas sadarbībā ar AK Godīgas tirdzniecības biroju publicēto dokumentu "Noteikumi patērētāju aizsardzībai pret negodīgu tirdzniecību - rokasgrāmata uzņēmumiem";
24. uzstāj, lai Komisija saskaņā ar grafiku - līdz 2011. gada 12. jūnijam - un atbilstīgi Negodīgas komercprakses direktīvas 18. pantam iesniedz visaptverošu īstenošanas ziņojumu, kurā tiktu iekļauta pieredze, kas gūta saistībā ar Maldinošanas un salīdzinošas reklāmas direktīvas īstenošanu;

*
* *

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

KZP un ekosistēmiska pieeja zivsaimniecības pārvaldībā

P6_TA(2009)0009

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par KZP un ekosistēmisku pieeju zivsaimniecības pārvaldībā (2008/2178(INI))

(2010/C 46 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvenciju,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku (KZP) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Kopējā zivsaimniecības politika un ekosistēmas pieejas īstenošana jūras vides pārvaldībā" (COM(2008)0187),
 - ņemot vērā 2008. gada 29. un 30. septembra Eiropadomes (lauksaimniecība un zivsaimniecība) secinājumus par iepriekš minēto Komisijas paziņojumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A6-0485/2008),
- A. tā kā jebkurā ģeogrāfiskā apgabalā visi dzīvie organismi (cilvēki, augi, dzīvnieki un mikroorganismi), to fiziskā vide (piemēram, augsne, ūdens, gaiss) un dabiskie cikli, kas tos uztur, ir savstarpēji saistīti;
- B. tā kā attīstībai, mijiedarbībai un izmaiņām šādās ekosistēmās ir tieša un bieži vien negribēta vai neparedzēta ietekme uz citiem elementiem gan šo sistēmu iekšienē, gan ārpus tām un tā kā arī attīstībai, kas notiek ārpus sistēmas, var būt tūlītēja ietekme uz sistēmu;
- C. tā kā ekosistēmiska pieeja zivsaimniecībā patlaban nodrošina atbilstīgāko pamatu visaptverošas pārvaldības un lēmumu pieņemšanas sistēmai, kurā ņemtas vērā visu iesaistīto pušu intereses un attiecīgi elementi, prasības un vajadzības, kā arī ietekme uz sistēmu un tās mijiedarbībām nākotnē;
- D. tā kā zveja katras dalībvalsts ekskluzīvajā ekonomikas zonā (EEZ) ir svarīga tās suverenitātei un neatkarībai, it īpaši saistībā ar pārtiku;

(¹) OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- E. tā kā mūsu zināšanas par okeāniem un faktoriem, kas tos ietekmē, joprojām ir ierobežotas, taču pietiekamas, lai zinātu, ka daudzi zivju krājumi - gan komerciāli, gan nekomerciāli - ir noplicināti gan ES, gan citur pasaulē, un, lai gan tam ir daudz iemeslu, galvenais cēlonis tomēr ir pārzveja;
- F. tā kā zinātniski pētījumi par zivju resursu ilgtspējību jau iepriekš noraida pieņemumus, kas balstīti uz iepriekšizveidotām idejām, un tādējādi priekšlikums par zivju resursu novērtējuma ekosistēmisku analīzi būs patiesi ekosistēmisks tikai tad, ja tā pamatā būs apstiprināti zinātniski dati;
- G. tā kā šādai ekosistēmiskai pieejai ir jābūt dinamiskai un elastīgai informācijas un lēmumu pieņemšanas procesā, ņemot vērā pastāvīgo pielāgošanas nepieciešamību, rodoties jauniem zinātniskiem secinājumiem un kopsakarībām;
- H. tā kā joprojām, kā teikts Komisijas paziņojumā "Dalībvalstu ziņojumi par nopietniem kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu pārkāpumiem" COM(2008)0670, bieži tiek izdarīti KZP noteikumu smagi pārkāpumi, kaut arī tiek vēltītas pūles Kopienas flotes samazināšanai;
- I. tā kā zivju resursu novērtējums attiecas uz krājumu ilgtspējību un tā kā zvejai tas ir ļoti svarīgs, un dalībvalstu uzdevums ir aizsargāt šo ilgtspējību;
- J. tā kā zivsaimniecības politikas galvenais mērķis, ko atbalstīja visas valstis, kuras piedalījās 2002. gada Johannesburgas augstākā līmeņa sanāksmē par ilgtspējīgu attīstību, ir panākt maksimāli ilgtspējīgu nozveju;
- K. tā kā zvejniecības nozarē strauju ienākumu pazemināšanos ir izraisījusi daudzu komerciāli vērtīgu zivju krājumu noplicināšana, kas ir radījusi nepieciešamību noteikt zvejas darbības ierobežojumus, un pirmā pārdevuma cenu stagnācija vai kritums, ko papildina straujš ražošanas faktoru (dīzeļdegviela un benzīns) cenu kāpums, turklāt stāvoklis vēl sarežģītāks ir valstīs, kur šīs izmaksas ir augstākas, jo īpaši tāpēc, ka trūkst nozares atbalsta pasākumu vai arī tie nav piemēroti salīdzinājumā ar citās valstīs pieņemtajiem pasākumiem;
- L. tā kā Komisija ir ierosinājusi uzsākt debates par KZP iespējamo reformu,
1. atzinīgi vērtē iepriekš minēto Komisijas paziņojumu par ekosistēmisku pieeju zvejas pārvaldībai un uzsver, ka šī iniciatīva ir solis uz tādas zivju resursu izmantošanas nodrošināšanu, kas veido no sociālā, vides un ekonomikas viedokļa ilgtspējīgus apstākļus;
 2. uzsver, ka ir nepieciešams, lai šāda ekosistēmiska pieeja zvejas pārvaldībai nodrošinātu dinamisku un elastīgu sistēmas pārvaldību, savstarpēju zināšanu apguvi un pētniecību, lai tā spētu iekļaut turpmākās izmaiņas, ko nākotnē varētu radīt neparedzami ietekmes faktori vai citas zinātņu disciplīnas;
 3. šajā kontekstā aicina Komisiju priekšlikumā iekļaut metodes un līdzekļus, kas sekmētu visu iesaistīto pušu savstarpēju informācijas un datu apmaiņu un pastāvīgu mācīšanās procesu, lai visas puses varētu tālāk pilnveidot ekosistēmisko pieeju ar mērķi parādīt un pierādīt, ka tā sniedz ieguvumu visiem;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

4. norāda, ka zvejniecība ir pamatnodarbošanās, kas nodrošina iedzīvotājiem pārtiku un izdzīvošanu, un uzskata, ka tas ir jebkādas zivsaimniecības politikas nozīmīgākais mērķis;
5. vērš uzmanību uz to, ka dažās ES piekrastes kopienās zivsaimniecības nozarei ir būtiska nozīme ekonomiskajā, sociālajā un kultūras ziņā;
6. atkārto, ka KZP būtu jāveicina zivrupniecības modernizācija un ilgtspējīga attīstība, aizsargājot tās sociāli ekonomisko dzīvotspēju un zivju resursu ilgtspējību, garantējot zivju piegādi iedzīvotājiem un pārtikas apgādes suverenitāti un nodrošinātību ar pārtiku, darbavietu saglabāšanu un labākus dzīves apstākļus zvejniekiem;
7. uzskata, ka ikvienai zivsaimniecības politikai būtu jāņem vērā vairāki aspekti - sociālie, vides un ekonomikas, kuriem vajadzīga integrēta un līdzsvarota pieeja, kas nav savienojama ar ideju par hierarhijas veidošanu to vidū saskaņā ar *a priori* noteiktu prioritāšu definīciju;
8. uzsver, ka, ņemot vērā KZP mērķus, šī politika nedrīkst būt pakļauta citiem Kopienas politikas virzieniem, kuri jau ir definēti; uzskata, ka tieši pretēji - pārējiem politikas virzieniem ir jāaizsargā un jāintegrē zivsaimniecības politikas mērķi;
9. norāda, ka konkrēta piekrastes reģiona ilgtspējīgai attīstībai ir nepieciešams sekmēt tā vides, dabas un cilvēku komponentu mijiedarbību un paaugstināt zvejnieku kopienu dzīves kvalitāti; atkārtoti apstiprina, ka zivsaimniecības politikas pirmajam principam ir jābūt zvejnieku kopienu labklājības un ekosistēmu ilgtspējības savstarpējai atkarībai, jo tās ir ekosistēmas neatņemama sastāvdaļa;
10. saistībā ar to uzsver, ka jāatzīst mazapjoma zvejas iekšējos ūdeņos un amatieru zvejas īpašais raksturs un nozīme;
11. tāpēc uzsver, ka, meklējot veidus, kā apmierināt ikvienas dalībvalsts vajadzības pēc pārtikas, stratēģiskās zivrupniecības un zvejnieku kopienu dzīvotspējas aizsargāšana un vienlaikus jūras ekosistēmu ilgtspējas saglabāšana nav nesavienojami mērķi;
12. uzskata, ka ir jānosaka maksimālais dienu skaits, ko zvejnieki drīkst pavadīt jūrā, lai pasaulē saglabātu zivju krājumus;
13. uzsver, ka ekosistēmiskas pieejas piemērošana jūras vides pārvaldībai nosaka nepieciešamību piemērot multidisciplinārus un starpnozaru pasākumus, ietverot dažādus jūras ekosistēmas ietekmējošus pasākumus un politikas virzienus - tie būtiski pārsniedz zivsaimniecības jomā pieņemtās politikas pamatnostādnes un bez tiem nebūs iespējams sasniegt šīs pieejas mērķus;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

14. atgādina, ka ir nepieciešams izvērtēt un pieņemt pasākumus saistībā ar tādiem daudzējādiem faktoriem, kas būtiski ietekmē jūras ekosistēmu ilgtspējību un zivju resursu stāvokli un tādējādi arī zvejas darbības, piemēram, piekrastes un atklātās jūras piesārņojumu, rūpniecības un lauksaimniecības notekūdeņus, upju virziena maiņu, dziļūdens bagarēšanu, ostas darbību, jūras transportu un tūrismu;

15. uzsver, ka pastāv ievērojamas atšķirības starp dažādām jūras teritorijām un to zivju resursiem, kā arī starp dažādām flotēm un izmantotajiem zvejas rīkiem un to ietekmi uz ekosistēmām, un tāpēc ir nepieciešami daudzveidīgi, specifiski un konkrētam gadījumam pielāgoti zivsaimniecības pārvaldības pasākumi, piemēram, tīklu tehniskā modifikācija, noteiktu zvejas teritoriju slēgšana un zvejas piepūles samazināšana;

16. uzsver nepieciešamību piemērot mehānismus, lai izmaksātu subsīdijas vai kompensācijas zvejniekiem, kurus skārušas ekosistēmu aizsardzības daudzgadu atjaunošanas un pārvaldības plānu un pasākumu ekonomiskās un sociālās sekas;

17. norāda, ka jūras vides pārvaldības vispārējai, starpdisciplinārai un starpnozaru pieejas piemērošanai ir jānotiek pakāpeniski, tāpēc nepārtraukti ir jāuzlabo un jāpadziļina zinātniskā informācija, lai pasākumi tiktu pieņemti, pamatojoties uz apstiprinātiem zinātniskiem datiem;

18. vērš uzmanību uz to, ka Komisijai zivsaimniecības nozare ir jāiekļauj reālā jūras vides saglabāšanas starpnozaru plānā saskaņā ar Jūras vides stratēģijas pamatdirektīvu ⁽¹⁾ - Eiropas jaunās jūras politikas ekoloģisko pīlāru;

19. uzsver, ka zinātniskie pētījumi zivsaimniecības jomā ir zivsaimniecības pārvaldības pamatlīdzeklis un tie ir nepieciešami, lai identificētu zivju resursu attīstību ietekmējošus faktorus, lai veiktu kvantitatīvu novērtēšanu un izstrādātu modeļus, kas sniedz iespēju paredzēt to attīstību, kā arī lai uzlabotu zvejas rīkus, kuģus, zvejnieku darba apstākļus un drošību līdz ar viņu zināšanām un pieredzi;

20. ierosina veikt zinātniskus pētījumus, kas dotu iespēju identificēt zivsaimniecībā izmantoto jūras sugu pārdali, ko izraisījusi pēdējā laikā notikusī ūdens fizisko un ķīmisko parametru maiņa klimatisko pārmaiņu dēļ; uzskata, ka šiem pētījumiem jābūt par vairāku tādu zivju krājumu atjaunošanas plānu pārskatīšanas pamatu kā, piemēram, dienvidu heka un Norvēģijas omāra krājumu pie Ibērijas pussalas atjaunošanas plāns;

21. vērš uzmanību uz to, ka jāizstrādā akvakultūras pētniecības projekti, lai atjaunotu visvairāk apdraudēto sugu krājumus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīva 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

22. uzskata, ka tādēļ ir jāiegulda cilvēkresursu apmācībā, jānodrošina atbilstīgi finanšu līdzekļi un jāveicina dažādu valsts iestāžu sadarbība dalībvalstīs;
23. norāda, ka zinātniskajā pētniecībā būtu jāņem vērā zvejniecības darbības sociālie, vides un ekonomiskie aspekti; uzskata, ka izšķiroša nozīme ir dažādu zivsaimniecības pārvaldības sistēmu/instrumentu ietekmes novērtēšanai attiecībā uz nodarbinātību un zvejnieku kopienu ienākumiem;
24. norāda - tā kā zveja ir darbība, kas izmanto pašatjaunojošos resursus, pirmais un galvenais zivsaimniecības pārvaldības uzdevums ir tieši vai netieši kontrolēt kopējo zvejas piepūli tā, lai sasniegtu iepriekš minētajā 2002. gada Johannesburgas augstākā līmeņa sanāksmē noteikto mērķi;
25. mudina Komisiju pārskatīt pašreizējo kopējās pieļaujamās nozvejas (KPN) sistēmu un kvotas, kas ir galvenais jūras vides resursus apsaimniekošanas līdzeklis, un tās lietderību saistībā ar pašreizējiem zvejas ierobežojumiem;
26. mudina Komisiju izpētīt un piedāvāt atvērtākas kontroles un uzraudzības sistēmas attiecībā uz krastā izkrauto lomu, nelegālu nozveju un piezvejas izmešanu jūrā;
27. uzskata iepriekš minētos pasākumus par būtiskiem, lai kompetentas zinātniskas struktūrvienības varētu precīzi novērtēt zivsaimniecības resursu stāvokli;
28. atzīst, ka uz kopējo pieļaujamo nozveju balstītie pastāvošie zvejas pārvaldības instrumenti tieši ietekmē nozveju un netieši - zvejas piepūli; tomēr uzsver, ka zvejas piepūles pārvaldība ir vajadzīga, lai šī metode darbotos efektīvāk; mudina Komisiju izpētīt dažādos zvejas resursu pārvaldības instrumentus un nodrošināt, lai pašreizējie instrumenti netiktu mainīti, kamēr nebūs pieejami citi instrumenti, kas nodrošina atbilstīgāku zvejas resursu izmantošanu;
29. uzsver, ka KPN sadale, ņemot vērā flotes un zvejas rīkus un ievērojot relatīvās stabilitātes principu, ir katras dalībvalsts ekskluzīvā kompetencē; uzskata, ka katrā dalībvalstī kvotu sadalē būtu jāņem vērā zvejas rīku tips (tralis un citi) un attiecīgā nozveja;
30. pauž dziļas bažas par iespējamiem KZP grozījumiem, kas veicinātu zvejas darbības koncentrēšanos, jo īpaši saistībā ar piekļuves tiesībām resursiem;
31. norāda, ka kvotu samazinājums un koncentrācija ierobežota skaita dalībnieku rokās nebūt nenozīmē zvejas piepūles samazinājumu, bet vienīgi zivju resursu izmantošanas koncentrāciju;
32. atzinīgi vērtē pozitīvo diskrimināciju attiecībā uz atbalstu flotes renovācijai dažos attālinātākajos ES reģionos un uzskata, ka ir būtiski šo atbalstu saglabāt pēc pašreizējās 2007.–2013. gada finanšu shēmas beigām, lai būtu iespējams nodrošināt arī pēc tam tādu zvejas veidu, kas ir ilgtspējīgs un nekaitē videi;
33. uzskata, ka ir būtiski saglabāt izņēmumus attiecībā uz piekļuvi teritoriālo ūdeņu zonai, vismaz 12 jūdžu zonai, kā līdzekli piekrastes jūras ekosistēmu ilgtspējības, tradicionālo zvejas darbību un zvejnieku kopienu izdzīvošanas veicināšanai; prasa, lai šādi izņēmumi būtu pastāvīgi;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

34. prasa, lai teritorija, kas atbilst attālāko reģionu EEZ, tiktu pastāvīgi uzskatīta par “ekskluzīvas piekļuves zonu”, lai nodrošinātu jūras ekosistēmu, zvejas darbības un vietējo zvejnieku kopienu ilgspējību;

35. uzskata, ka ir nepietiekami vērtēt zvejas piepūli pēc vienota parauga, neņemot vērā flotu un zvejas rīku daudzveidību; uzskata, ka, kontrolējot zvejas piepūli, jāņem vērā dažādās sugas, atšķirīgie zvejas rīki un konstatētā ietekme, kāda nozvejai ir uz katras sugas krājumiem;

36. uzskata, ka ir lietderīgi likt uzsvāru uz zvejas piepūli, kas pamatojas uz kilovatdienām, tikai attiecībā uz zveju ar trali, taču nav atbilstīgi to piemērot citiem zvejas rīkiem;

37. uzskata, ka teritorijas ierobežojumiem (liegumiem vai aizsargājamām teritorijām, piemēram, aizsargājamām jūras teritorijām) ir nepieciešams multidisciplinārs zinātnisks pamats to atbalstam, jo īpaši saistībā ar dažādu darbību un faktoru ietekmi, kuri reāli ietekmē ekosistēmas, un saistībā ar to izveides patiesiem ieguvumiem, iekļaujot īpašus padziļinātus pētījumus par šo teritoriju ekoloģisko un sociāli ekonomisko ietekmi uz zvejnieku kopienām;

38. atzīmē, ka zvejas jaudas ierobežojumi galvenokārt ir īstenoti, veicinot kuģu nodošanu metāllūžņos, taču tie nav vienādi piemēroti dažādās dalībvalstīs; tāpēc uzsver, ka, pieskaņojot atšķirīgās dalībvalstu flotes zivju resursiem, jāņem vērā jau veiktais zvejas piepūles samazinājums;

39. uzskata, ka politika, ar kuru sekmē nepārdomātu kuģu nodošanu metāllūžņos, neņemot vērā flotu un zivju resursu īpatnības, patērīna vajadzības katrā dalībvalstī, kā arī sociāli ekonomisko ietekmi, ir nepiemērota un nepamatota;

40. tāpēc uzskata, ka viens no galvenajiem uzdevumiem zivsaimniecības pārvaldības jomā ir zinātniski novērtēt, vai ir kādas pārmērīgi lielas flotes un pārmērīgi izmantoti resursi un kuri tie ir, lai varētu noteikt īpašus atbilstīgus pasākumus;

41. atzīmē Padomes Regulā (EK) Nr. 2371/2002 noteikto, ka tālredzīga pieeja zivsaimniecības apsaimniekošanai nozīmē, ka “atbilstošas zinātniskās informācijas neesamību nevar izmantot par iemeslu, lai atliktu tādu apsaimniekošanas pasākumu veikšanu, kuru mērķis ir saglabāt zvejojāmās sugas, saistītās vai atkarīgās sugas un blakussugas un to vidi, vai lai neveiktu tos”;

42. no jauna apstiprina, cik svarīgi ir uzraudzīt zivsaimniecības pārvaldību, kas ir dalībvalstu kompetencē;

43. prasa atbalstīt dalībvalstis, lai tās uzstādītu un modernizētu savu ekskluzīvo ekonomisko zonu novērošanas, uzraudzības un kontroles iekārtas, ņemot vērā nelikumīgas, nedeklarētas un nereglamentētas (NNN) zvejas apkarošanu, kuģošanas drošību un jūras ekosistēmu saglabāšanu;

44. uzskata, ka ir būtiski piemērot pasākumus, kas ir jau pieņemti NNN zvejas apkarošanai, un aicina dalībvalstis pastiprināt to kontroles mehānismus;

45. mudina Komisiju ierosināt pasākumus, lai ievestajiem zivsaimniecības produktiem, kurus pārdod iekšējā tirgū, piemērotu tādas pašas prasības, kādas piemēro zivsaimniecības produktiem dažādās dalībvalstīs;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

46. atkārtoti norāda, ka pastāvīgi jāuzlabo zvejas rīki, lai pilnveidotu to selektivitāti, jo tas būs svarīgs faktors piezveju samazināšanai un to ietekmei uz vidi; aicina Komisiju izstrādāt īpašus politikas instrumentus, lai mudinātu zvejniekus pēc iespējas veikt visus pieejamos pasākumus piezvejas samazināšanai;

47. uzskata, ka rūpnieciskās zvejas traļa ieviešana izraisīja zivju mirstības pieaugumu, un tāpēc kļuva nepieciešams ieviest atsevišķas pārbaudes attiecībā uz šo zvejas rīku, piemēram, uzturot spēkā ierobežojumus attiecīgajos zvejas apgabalos (tuvums krastam vai attālums no krasta);

48. mudina Komisiju sekmēt videi nekaitīgāku zvejas praksi, izmantojot selektīvākas zvejas metodes, ar kurām būtu iespējams samazināt piezveju un degvielas patēriņu zvejas periodu laikā;

49. aicina Komisiju pēc iespējas paātrināt zivju ekosertifikāciju, lai veicinātu tīrāku un videi draudzīgāku zvejniecību;

50. uzsver, ka zvejniecības nozares iesaistīšana dažādu KZP pasākumu izstrādē, piemērošanā un novērtēšanā ir īpaši svarīga, lai pieņemtu atbilstīgākas un efektīvākas politikas pamatnostādnes;

51. norāda, ka svarīga loma KZP lēmumu pieņemšanas procesā var būt reģionālajām konsultatīvajām padomēm, jo tajās iesaistīti zvejnieki un pētnieki, kuri ir atbildīgi par zivju resursu novērtēšanu; uzskata, ka to darbībai ir jābūt pienācīgi finansētai;

52. uzsver, ka saistībā ar reģionālo politiku un labu kaimiņattiecību politiku jāpastiprina sadarbība ar ārpuskopienas valstu flotēm, kuras izmanto ar ES kopīgus zivju krājumus, lai nodrošinātu šādu krājumu dzīvotspēju;

53. uzsver, ka ir jāatbalsta zvejnieku grupas un profesionālas organizācijas, kas ir gatavas uzņemties kopīgu atbildību par KZP ieviešanu (kopīga pārvaldība);

54. mudina palielināt KZP decentralizāciju, lai dotu iespēju vairāk iesaistīt zvejniekus, viņus pārstāvošās organizācijas un zvejnieku kopienas KZP un zivsaimniecības pārvaldībā, vienlaikus nodrošinot, lai visā Kopienā konsekventi un saskaņoti tiktu ievēroti obligātie standarti;

55. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Publiskās finanses EMS - 2007. un 2008. gads

P6_TA(2009)0013

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra rezolūcija par publiskajām finansēm EMS 2007. un 2008. gadā (2008/2244(INI))

(2010/C 46 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 24. jūnija paziņojumu par publiskajām finansēm EMS 2008. gadā - publisko finanšu kvalitātes loma ES pārvaldības sistēmā, (COM(2008)0387),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 13. jūnija paziņojumu par valsts finansēm EMS 2007. gadā - SIP preventīvās daļas efektivitātes nodrošināšana (COM(2007)0316),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 7. maija paziņojumu par EMU@10 - panākumu un problēmu apzināšana pēc Ekonomikas un monetārās savienības desmit pastāvēšanas gadiem (COM(2008)0238),
- ņemot vērā tā 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju par valsts finansēm Ekonomikas un monetārajā savienībā 2006. gadā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā tā 2005. gada 22. februāra rezolūciju par valsts finansēm EMS 2004. gadā ⁽²⁾,
- ņemot vērā tā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par 2007. gada pārskatu par euro zonu ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2006. gada 14. novembra rezolūciju par 2006. gada pārskatu par euro zonu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūciju par ieguldījumu Eiropadomes 2008. gada 20. februāra pavasara sanāksmes darbā attiecībā uz Lisabonas stratēģiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas interesēm: panākumi globalizācijas laikmetā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā tā 2007. gada 15. februāra rezolūciju par situāciju Eiropas ekonomikā: priekšziņojums par ekonomikas politikas vispārējām pamatnostādnēm 2007. gadā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 25. oktobra paziņojumu par nodokļu un muitas politikas ieguldījumu Lisabonas stratēģijā (COM(2005)0532) un Parlamenta 2007. gada 24. oktobra rezolūciju par šo tēmu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā tā 2003. gada 3. jūlija rezolūciju par dzimumu līdztiesības principa ievērošanu budžeta izstrādē - publisku budžetu izstrāde, ievērojot dzimumu līdztiesību ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā rezolūciju par ekonomikas politikas saskaņošanu EMS 3. posmā un EK līguma 109. un 109. b pantu, kas pievienota prezidentūras secinājumiem pēc 1997. gada 12. un 13. decembra Luksemburgas Eiropadomes,

⁽¹⁾ OJ C 74 E, 20.3.2008, p. 780.

⁽²⁾ OJ C 304 E, 1.12.2005, p. 132.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 569. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 125. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0057.

⁽⁶⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 422. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 287E, 29.11.2007., 535. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 441. lpp.

⁽⁹⁾ OJ C 74E, 24.3.2004, p.746.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus pēc Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmes un secinājumus par finanšu krīzes vadību, kurus pieņēma Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 16. decembra ārkārtas sanāksmē,
 - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 4. novembra sanāksmē izdarītos secinājumus attiecībā uz starptautiskajām iniciatīvām, reaģējot uz finanšu krīzi un gatavošanos starptautiskajai augstākā līmeņa sanāksmei par krīzes jautājumiem,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 29. oktobra paziņojumu "No finanšu krīzes līdz augšupejai: Eiropas rīcības programma" (COM(2008)0706),
 - ņemot vērā prezidentūras secinājumus pēc 2008. gada 15. un 16. oktobra Briseles Eiropadomes par finanšu tirgus regulējuma un uzraudzības stiprināšanu,
 - ņemot vērā to Eirogrupas valstu un valdību vadītāju sanāksmi, kas notika 2008. gada 12. oktobrī ar nolūku pieņemt koordinētu glābšanas plānu ekonomikas krīzes pārvarēšanai,
 - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes 2008. gada 7. oktobra sanāksmē izdarītos secinājumus par reaģēšanu uz finanšu satricinājumiem un Eiropas Parlamenta 2008. gada 22. oktobra rezolūciju par Eiropadomes 2008. gada 15.–16. oktobra sanāksmi (¹⁾),
 - ņemot vērā Padomes (ECOFIN) 2008. gada 14. maija secinājumus par sociālo izmaksu efektivitātes un mērķtiecības palielināšanu un publisko finanšu kvalitātes analīzi nākotnē,
 - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes (ECOFIN) 2007. gada 9. oktobra sanāksmes secinājumus par publisko finanšu kvalitāti - publiskās pārvaldes modernizāciju,
 - ņemot vērā Padomes (ECOFIN) 2006. gada 10. oktobra secinājumus par publisko finanšu kvalitāti,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0507/2008),
- A. tā kā nākamo paaudžu priekšā mums ir pienākums nodrošināt kvalitatīvus un uz ilgtspējīgu attīstību orientētas publiskās finanses, un pašreizējos ievērojamo tirgus traucējumu apstākļos tas ir īpaši svarīgi;
- B. tā kā ir nepieciešams izstrādāt tādu koordinētu un uz kvalitāti orientētu publisko finanšu politiku un Kopienas līmeni un jo īpaši eurozonai, kas paredz ilgtermiņa izaugsmes sekmēšanu, reaģējot uz demogrāfisko pārmaiņu globalizācijas un klimata pārmaiņu radītajām problēmām, un kas tiek veidota un novērtēta, balstoties uz standartizētiem kopējiem instrumentiem;
- C. tā kā publiskajām finansēm jākalpo mērķim sekmēt makroekonomikas pamatnoteikumus, sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu un preču nodrošināšanu, kā arī pārvarēt tirgus nepilnības un ārējo ietekmi;
- D. tā kā uz izaugsmi orientēta, konceptuāla un operatīva pamatsistēma, kas par noteicošo kritēriju izvirza izaugsmi, ir cieši saistīta ar to, ka dalībvalstu budžeta un izdevumu politikai galvenokārt jāorientējas uz labklājības saglabāšanu un atjaunošanu, sociālās drošības aizsardzību un līdzekļu pārdalīšanu;

(¹) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0506.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- E. tā kā valsts ieguldījumu zemais līmenis Eiropas Savienībā (mazāk nekā 3 % no IKP) un to fragmentārais raksturs negatīvi ietekmē noturīgas un ilgtermiņa izaugsmes mērķi, kura īstenošanai vajadzīga mērķtiecīga un no prioritātēm izrietoša publisko izdevumu politika;
- F. tā kā, uzsākot analizēt un novērtēt publiskās finanses un to ilgtspējības perspektīvas, jāņem vērā atbilstīgi dzimumu perspektīvas aspekti,

Ekonomisko tendenču izmaiņas 2007. un 2008. gadā, ekonomikas un finanšu krīze un izredzes

1. atzīmē, ka situācijas analīze publisko finanšu jomā par 2007. gadu un 2008. gada pirmo pusi skaidri liecina, ka nepārprotami vērojamas ekonomikas tendenču izmaiņas un lejupslīdes tendence atbilstoši jaunākajām prognozēm vienlaikus ar nepārtrauktu inflācijas pazemināšanos un pieaugošām atšķirībām ienākumos;

2. pauž bažas par pašreizējo sarežģīto ekonomikas un finanšu situāciju Eiropā un pasaulē, kas izraisījuši vēl nepieredzētu nestabilitātes līmeni, un norāda uz jaunām attīstības tendencēm valsts un tirgus attiecībās, kā arī izmaiņām monetārajā un ekonomikas politikā, kurā, ņemot vērā tirgus traucējumus un regulējuma un uzraudzības trūkumu, publiskā sektora iesaistīšanās atkal iegūst izšķirošu nozīmi, dažreiz izpaužoties nacionalizācijas veidā;

3. norāda, ka krīze stratēģiskajās nozarēs un īpaši finanšu un transporta jomā sekmē valsts ieguldījumus uzņēmumu pārņemšanā, nerūpējoties par to, lai šādi glābšanas pasākumi nepārsniegtu to, kas neizbēgami nepieciešams Eiropas ekonomikas saglabāšanai un attīstībai, un būtu nodrošināts, ka tie neatspoguļo vienīgi atsevišķu valstu intereses;

4. uzskata, ka Komisijai un dalībvalstīm jāsniedz atbilstīgs novērtējums par publiskā sektora atbalsta netiešo ietekmi uz publiskajām finansēm, iesaistoties lielrūpniecībā un finanšu un kredītu nozarē; uzskata arī par lietderīgu novērtēt šādu netiešo ietekmi attiecībā uz konkurenci, iekšējā tirgus darbību un līdzvērtīgu konkurences apstākļu saglabāšanu;

5. uzsver, ka pārskatītais Stabilitātes pakts ļauj īstenot pasākumus, lai risinātu sevišķi smagas situācijas, un ka stabilitātes un konverģences plānos noteiktā finanšu konsolidācija un citi mērķi ir būtiski svarīgi attiecībā uz situācijas stabilizēšanu un izaugsmes perspektīvām; šajā ziņā pilnībā atbalsta jaunākos prezidentvalsts secinājumus pēc Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmes, uzsverot, ka straujai un stabīlai ekonomikas atveseļošanai ir svarīga gan publisko finanšu elastība, gan noturība;

6. atgādina, cik svarīga nozīme sabiedrības, nodokļu maksātāju un valsts budžeta interesēs ir koordinētai pieejai Kopienas līmenī, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un "nodokļu paradīzes", īpaši laikā, kad finanšu konsolidāciju un valstu parādus var nelabvēlīgi ietekmēt būtiski publiskie ieguldījumi, kas veikti lielāko finanšu un rūpniecības uzņēmumu atbalstam;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

7. uzsver, ka sabiedrības, nodokļu maksātāju un valstu budžeta interesēs ir arī nodrošināt, ka jebkura valsts iejaukšanās un valsts līdzekļu izmantošana finanšu iestāžu glābšanai jāsaista ar attiecīgu uzraudzību, konkrētiem uzlabojumiem pārvaldībā un uzņēmuma vai iestādes administratīvajiem darbiniekiem, operatīvajiem vadītājiem izmaksājamo summu precīziem ierobežojumiem un skaidru kontroli, ko veic valsts iestādes; uzskata, ka šajā sakarā Komisijai būtu lietderīgi veicināt vadlīniju vai pamatnostādņu ieviešanu, lai nodrošinātu dažādu valsts rīcības plānu konsekvētu un koordinētu īstenošanu;

8. uzskata, ka publiskā sektora ievērojamā iejaukšanās, ko īsteno vairākas dalībvalstis, lai glābtu un atbalstītu banku un finanšu nozari, noteikti netieši ietekmēs valstu finanses un personu ienākumus; tādēļ uzskata, ka vajadzīgs, lai nodokļu slogs atbilstīgi un taisnīgi tiktu sadalīts nodokļu maksātāju starpā, nodrošinot, no vienas puses, ka visi finanšu uzņēmumi tiek aplikti ar attiecīga līmeņa nodokļiem, bet no otras puses, ka tiek paredzēta pakāpeniska un krasa nodokļu sloga samazināšana no vidēja līdz zema līmeņa ienākumiem un pensijām, izmantojot nodokļu atskaitījumus, pārskatīšanu un kompensācijas sakarā ar finanšu politikas bremzējošo ietekmi, tā, lai samazinātu nabadzību un veicinātu patēriņu un pieprasījuma pieaugumu, tādējādi novēršot pašreizējās krīzes ciklisko ietekmi, kas liecina par gaidāmo ekonomikas lejupslīdi;

9. uzsver, ka Eiropas makroekonomikas politikai jānodrošina ātra un koordinēta reaģēšana lejupslīdes un finanšu nestabilitātes riska apstākļos, un mudina Komisiju un dalībvalstis, īpaši eurozonas valstis, saprātīgi un sinhroni izmantot Stabilitātes un izaugsmes pakta paredzēto elastību un piemērotus krīžu precikliskās ietekmes mehānismus, kuru mērķis ir strukturālu izmaiņu veikšana, efektīvs valsts līdzekļu sadalījums, valsts izdevumu pārstrukturēšana atbilstīgi Lisabonas programmas uzdevumiem, īpašu uzmanību veltot MVU lomai;

10. šajā sakarā uzsver, ka nepieciešama kopēja pieeja, jo īpaši eurozonā, attiecībā uz algu politiku, kas paredz, ka algu pieaugumam jāatbilst reālajai inflācijai un ražīgumam, tā kā fiskālā un algu politika ir spēcīga un efektīva svira pieprasījuma regulēšanai un ekonomikas stabilitātes un izaugsmes veicināšanai;

11. atzinīgi vērtē to, ka iezīmējamā lēmumu pieņemšanas vietas, attiecībā uz kurām eurozonas valstu grupa ir politiskās un ekonomiskās saskaņošanas (pirmā) instance, lai vienotos par steidzamu reaģēšanu un stratēģiju, kas uzskatāma ne tikai par reaģēšanas veidu ekonomikas un finanšu krīzes gadījumā, bet arī, lai attīstītu to makroekonomisko un kopējo ieguldījumu stratēģiju, kuru mērķis ir veicināt izaugsmes perspektīvas, izvairoties no ievērojamas ietekmes uz publisko finanšu un Eiropas Savienības finanšu stabilitāti, nodrošinot labāku līdzsvaru starp dažādu ES dalībvalstu ekonomikas un finanšu politiku;

12. uzskata, ka būtu lietderīgi izveidot obligātu apspriežu un koordinācijas mehānismu starp Komisiju un (jo īpaši eurozonas) dalībvalstīm pirms nozīmīgu ekonomisko pasākumu pieņemšanas, īpaši gadījumos, ja pieņem pasākumus, kas attiecas uz energoresursu, izejvielu un pārtikas produktu cenu svārstīgumu;

Publisko finanšu ilgtspējība un Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas efektivitāte

13. uzskata, ka publisko finanšu ilgtspējība ir priekšnoteikums un prioritāte ne tikai attiecībā uz stabilitāti, izaugsmi un katras dalībvalsts nodarbinātības, sociālās un vides aizsardzības politikas veidošanu, bet arī ekonomikas nākotni un Eiropas Savienības attīstībai raksturīgo sociālo modeli;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

14. pauž nopietnas bažas par pašreizējās starptautiskās finanšu krīzes tiešo ietekmi uz publisko finanšu ilgtspējību un kvalitāti dalībvalstīs; pauž īpašas bažas par šīs krīzes ietekmi uz ekonomiku un maksājumu bilanci jaunajās dalībvalstīs, kuras neietilpst eurozonā un kuras piedzīvo tiešo ārvalstu ieguldījumu ievērojamu samazināšanos;

15. norāda, ka valstu budžeta deficītam un valstu parādiem ir aizvien negatīvāka ietekme uz izaugsmi, ciktāl tie ierobežo dalībvalstu rīcietespēju krīžu periodos; aicina dalībvalstis vairāk censties konsolidēt budžetu un samazināt valsts parādu izaugsmes periodu laikā, jo tas ir priekšnoteikums veselīgas, konkurētspējīgas un ilgtspējīgas Eiropas ekonomikas attīstībai; norāda arī, ka nepareizi izstrādāti pasākumi deficīta un valsts parāda samazināšanai, piemēram, nekritiski valsts ieguldījumu samazinājumi, negatīvi ietekmē ilgtermiņa izaugsmes perspektīvas;

16. norāda, ka sakarā ar jaunajiem apstākļiem starptautiskā līmenī, ko izraisījusi finanšu krīze un tautsaimniecības lejupslīde, kas jau sākusi ietekmēt nodarbinātības līmeni un izaugsmi eurozonā, grūti izvairīties no deficītu pieauguma; tāpēc iesaka dalībvalstīm mērķtiecīgāk izmantot Stabilitātes un izaugsmes pakta paredzēto elastību, lai sekmētu tautsaimniecības atlabšanu un izaugsmi; vērš uzmanību uz pašreizējās finanšu krīzes izraisītajiem sarežģījumiem budžetā un aicina Komisiju novērtēt, kā valsts līdzekļu izmantošana nacionālo finanšu iestāžu glābšanas plānu īstenošanai ietekmē dalībvalstu finanses; aicina Komisiju pārbaudīt, kāda ir Stabilitātes un izaugsmes pakta kritēriju ietekme pašreizējā situācijā, kad tautsaimniecības izaugsme ir lēna un vairākas dalībvalstis apdraud ekonomikas lejupslīde, aicina novērtēt, kā pieaugošās kredītu izmaksas ietekmē dalībvalstu parādu;

17. norāda, ka pārskatītais Stabilitātes un izaugsmes pakts darbojas atbilstoši, uzskata, ka akta preventīvā daļa pēdējos gados ir piemērota apmierinoši, un uzsver preventīvās daļas kā būtiski svarīga instrumenta nozīmi attiecībā uz dalībvalstu, jo īpaši eurozonas dalībvalstu, finanšu politikas ilgtspējību un konvergenci;

18. piekrīt Komisijas viedoklim par to, cik nozīmīga ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvā daļa, par dalībvalstu atbalstīšanu un brīdināšanu, kā arī par apmaiņu ar paraugpraksi; jo īpaši piekrīt tam, ka preventīvajai daļai jābūt balstītai uz vidēja termiņa pieeju attiecībā uz budžeta politiku un koordināciju Kopienas līmenī, ņemot vērā, ka efektīvu darbību īstenošanai vajadzīga kopīga izpratne par ekonomikas un budžeta politikas uzdevumiem Eiropas Savienībā un stingras politiskas saistības, lai šos uzdevumus veiktu, izmantojot pretciklisko iejaukšanos, kas arī paredz tādas pašas uzdevumus;

19. uzsver vidējā termiņa mērķa kā tāda īpaša budžeta mērķa nozīmi, kas skar ekonomikas, fiskālo, un ienākumu politiku un būtu jāsasniedz ar makroekonomiskā dialoga palīdzību, jāpielāgo katras dalībvalsts īpašajai situācijai un ik gadus jāpārskata; mudina dalībvalstis stiprināt vidējā termiņa mērķa uzticamību un likumīgumu gan valsts līmenī, ciešāk iesaistot valdības iestādes, parlamentus un sociālos partnerus (valstu rezidentiem piederošiem), gan vietējā līmenī (valsts finansēm pakārtotas finanses), izstrādājot reģionālus SIP un vidēja termiņa mērķus un ņemot vērā ietekmi, kāda vietējiem publiskajiem izdevumiem un ieguldījumiem ir uz valsts finansēm un dažādu valstu izaugsmes perspektīvām;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

20. uzskata, ka būtiska nozīme ir daudzgadu budžeta programmu un gada budžeta izveidošanas un īstenošanas konsekvencei; aicina dalībvalstis izrādīt lielāku stingrību makroekonomisko prognožu izstrādāšanā un ciešāku koordināciju, nosakot kritērijus, grafikus un mērķus daudzgadu izdevumu pamatnostādņem, lai nodrošinātu budžeta un makroekonomiskās politikas lielāku efektivitāti Kopienas līmenī;

21. norāda, ka dalībvalstīm vajadzīgas papildu strukturālās reformas un stingrāka budžeta disciplīna, kā arī pretcikliska fiskālā politika, samazinot budžeta deficītu ekonomiskās izaugsmes periodos, lai nodrošinātu labāku sagatavotību pret negatīviem ārējiem triecieniem;

22. uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt makroekonomiskos plānus ārēju triecieni pārvarēšanai (piemēram, ASV nekustāmo īpašumu finanšu krīze), tajos ņemot vērā ne tikai situāciju eurozonā, bet arī Eiropas Savienības dalībvalstīs, kuru tautsaimniecības cenšas panākt attīstītāko dalībvalstu līmeni;

Publiskās finanses - plašākas un visaptverošākas ekonomiskās pieejas būtisks faktors

23. norāda, ka būtiskais mērķis nodrošināt pareizu un konsolidētu publisko finanšu pārvaldību ir jānosaka, ņemot vērā jaunajā Stabilitātes un izaugsmes paktā paredzētās saistības un vienlaikus Lisabonas stratēģijas attīstību, izaugsmes un konkurētspējas perspektīvas, kuru sekmēšanai jāveic strukturālas reformas, kā arī publisko izdevumu un nodokļu iekasēšanas iestādes, kas veicinās ieguldījumus (cilvēkresursos, pētniecībā un jauninājumu jomā, izglītībā un apmācībā, tostarp augstākajā izglītībā, veselības aizsardzībā, infrastruktūrā, vides aizsardzībā, drošības un tieslietu jomā), kā arī ienākumu pārdali sociālās kohēzijas, izaugsmes un nodarbinātības sekmēšanai;

24. uzsver, ka publisko finanšu mērķiem, kas izstrādāti saskaņā ar jaunā Lisabonas cikla saskaņotajām pamatnostādņem, ir konsekventi un loģiski jāsaista stabilitātes un konverģences plāni ar valstu reformu plāniem; uzskata, ka veselīgu un uz izaugsmi orientētu Eiropas publisko finanšu pievienotajai vērtībai jo īpaši eurozonā ir jāizpaužas Eiropas publiskās infrastruktūras ieguldījumu politikā, kas formulēta un saskaņota atbilstīgi kopējiem mērķiem, kurus var finansēt ne vien no dalībvalstu budžeta un (daļēji) no ES budžeta, bet arī, izmantojot jaunus Eiropas finanšu instrumentus (piemēram, *Eurobond* vai Eiropas Investīciju fondu), kuru mērķis ir nodrošināt ES un eurozonas izaugsmes, ražīguma un konkurētspējas ilgtspējību starptautiskā mērogā;

25. uzskata, ka būtu lietderīgi izveidot obligātu mehānismu, kas paredzētu apspriešanos ar valstu parlamentiem un Eiropas Parlamentu, ņemot vērā koordinētu Stabilitātes un konverģences programmu izstrādāšanu saskaņā ar stabilitātes un izaugsmes paktu un valsts reformu programmas saskaņā ar integrētajām Lisabonas pamatnostādņem, tās sasaistot un iesniedzot kopā, iespējams, katra gada rudenī;

26. piekrīt, ka demogrāfisko izmaiņu dēļ strukturālā reforma ir aizvien vairāk nepieciešama, it īpaši attiecībā uz pensiju shēmām, sabiedrības veselības aizsardzību un ilgtermiņa aprūpi, un norāda, ka nebūtu pareizi pievērst uzmanību tikai sabiedrības novecošanās tendencei (un dzimstības samazināšanās tendencei), neņemot vērā globalizācijas ietekmi, tostarp neapstādināmo imigrantu plūsmu no trešām valstīm, ko izraisa ne tikai ekonomiski faktori, bet arī bēgšana no kara zonām un klimata katastrofām;

27. norāda uz nodarbinātības un sociālās iekļaušanas politiku nozīmi, kurās pienācīgi jāņem vērā dažādu paaudžu, dzimumu un tautu vajadzības un to izstrādē jāpamatojas uz elastīgas drošības principiem un tādējādi visaptverošiem pasākumiem algu un ienākumu sekmēšanai ar sociālā dialoga starpniecību, piešķirot prioritāti ražīguma paaugstināšanai, taču neaizmirstot par pasākumiem pensiju aizsardzībai, jo nepienācīga apmēra pensijas ir ne tikai sociāla problēma, bet arī izraisa sociālā nodrošinājuma izmaksu palielināšanos un līdz ar to lielākas publisko finanšu izmaksas;

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

28. uzskata, ka finanšu tirgus un pakalpojumus, uz kuriem attiecas Lisabonas stratēģijā apskatītās politikas jomas, vajadzētu piesaistīt finanšu stabilitātei un uzraudzības mehānismiem, sniedzot aizsardzības garantijas pret negatīvu netiešo ietekmi uz izaugsmi un publiskajām finansēm; pauž bažas par norādēm, ka atvasinātos un jaunus finanšu instrumentus īpaši izmanto vietējās pašvaldības, kas šīm pašvaldībām varētu radīt nopietnas problēmas;

29. uzskata, ka ir vajadzīgs pieņemt tādu jaunu pieeju attiecībā uz publiskajām finansēm, kas ir sistemātiska un koordinēta visās dalībvalstīs un jo īpaši eurozonas valstīs, un kuras mērķis ir sekmēt ilgtermiņa ekonomisko izaugsmi, kā arī izaugsmes potenciālu un kura galvenokārt balstās uz daudzdimensionālu pamatsistēmu publisko finanšu kvalitātes formulēšanai un vērtēšanai, kas ļaus Eiropas ekonomikai adekvāti reaģēt uz ārējiem triecieniem, demogrāfiskajām un starptautiskās konkurences radītajām problēmām un nodrošināt sociālo taisnīgumu un kohēziju;

Publisko finanšu kvalitāte - ieņēmumi un izdevumi

30. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis censtos īstenot tādu publisko finanšu kvalitātes politiku, kura ir konverģenci veicinoša un kuras pamatā ir novērtējuma metode, kas ietver rādītājus un mērķus, kuru noteikšanā un formulēšanā ir jāpiedalās Eiropas Parlamentam un dalībvalstu parlamentiem; uzskata, ka Komisijas priekšlikums ir labs un atbalsta budžeta politiku novērtēšanas sistēmu, kurā galvenā uzmanība pievērsta tādiem īpašiem aspektiem kā publisko izdevumu struktūra un efektivitāte, ieņēmumu sistēmu struktūra un efektivitāte, publiskās pārvaldes efektivitāte un kvalitāte, pareiza budžeta pārvaldība un publisko finanšu kvalitātes politiku saskaņošana dalībvalstīs; aicina nodrošināt valstu budžetu labāku salīdzināmību, lai īstenotu iepriekš minētos mērķus;

31. mudina dalībvalstis īstenot publisko finanšu kvalitātes politiku un budžeta politiku novērtēšanas sistēmu, piemēram, uz darbības rezultātiem balstītu budžeta izstrādi (pamatojoties uz ESAO modeli), kuras mērķis ir uzlabot publisko izdevumu kvalitāti, stiprinot saikni starp resursu piešķiršanu un sasniegtajiem rezultātiem; atzīmē, ka dzimumu līdztiesības principa ievērošana budžeta izstrādē ir labs uz darbības rezultātiem pamatots budžeta izstrādes piemērs un ka šo metodi ir ierosinājis un sekmējis Eiropas Parlaments, to dažādā mērā piemēro dažādu dalībvalstu vietējā un centrālā līmenī un to vajadzētu īstenot konsekventāk, tostarp Kopienas līmenī; aicina Komisiju izstrādāt uz darbības rezultātiem balstītas budžeta izstrādes metodes, pamatnostādnes un rādītājus, lai būtu iespējams salīdzināt un saskaņot dalībvalstu finanšu un makroekonomikas politikas, un atzīst, ka tam vajadzīga lielāka iesaistīšanās un tādēļ lielāka labi informētas sabiedrības atbildība;

32. atzinīgi vērtē Komisijas aizsākto apspriešanos par kvalitātes, efektivitātes un mērķtiecības nodrošināšanu ieņēmumu sistēmā; uzskata, ka dalībvalstu nodokļu sistēmu reforma tikai tad izraisīs izaugsmes palielināšanos, ja reformas būs pielāgotas institucionālās un administratīvās sistēmas, ražošanas nozaru un darba tirgus (it īpaši nodarbinātības līmeņa un ēnu ekonomikas apmēra) īpašajiem apstākļiem katrā dalībvalstī;

33. norāda uz pastāvošajām atšķirībām dalībvalstīs attiecībā uz nodokļu slogu un iestādēm; atzīst, ka ir sarežģīti izstrādāt viendabīgas nodokļu sistēmas reformu, kas izraisa izaugsmes palielināšanos, ņemot vērā to, kādas priekšrocības (plašāka nodokļu bāze) un trūkumi (progresivitātes principa vājināšanās) ir pārejai no tiešajiem nodokļiem uz netiešiem, uz patēriņu balstītiem nodokļiem; tomēr uzsver, ka vairāki kopīgi nodokļu reformas pasākumi varētu būtiski uzlabot nodokļu sistēmas un ienākumu no nodokļiem efektivitāti, paaugstināt nodarbinātības līmeni, samazināt traucējumus, kā arī palielināt izaugsmi Kopienas līmenī, tostarp jo īpaši:

— plašākas nodokļu bāzes (un zemāku likmju) ieviešanu, lai mazinātu traucējumus un palielinātu ieņēmumus, un

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

— nodarbinātības nodokļu spiediena mazināšanu, taisnīgāk sadalot nodokļu slogu dažādām nodokļu maksātāju kategorijām; stimulu un nodokļu atvieglojumu shēmu reorganizāciju un jo īpaši pāreju uz citiem faktoriem vai nozarēm,

34. vērs uzmanību uz to, ka nodokļu reformas, kuru mērķis ir panākt pareizu publisko finanšu pārvaldību, izaugsmi, efektivitāti, vienkāršošanu, traucējumu mazināšanu, izvairīšanās no nodokļiem un "nodokļu paradīzu" apkarošanu, būs efektīvākas, ja dalībvalstis, jo īpaši eurozonas valstis, tās saskaņos un konsolidēs, ņemot vērā iekšējā tirgus attīstības un konkurētspējas potenciālu;

35. vērs uzmanību uz publisko izdevumu sadalījumu, lai sekmētu ilgtspējīgu attīstību, un uzsver, ka Eiropas ekonomikas ražīguma un konkurētspējas palielināšanos sekmē ieguldījumu infrastruktūrā un cilvēkresursos kvalitāte un efektivitāte, prioritāti piešķirot vispārējas nozīmes pakalpojumiem, kuru pamatā ir iedzīvotāju vajadzību un sastāva iepriekšējs izvērtējums, un īpašu uzmanību pievēršot dzimumu līdztiesības politikai un demogrāfiskajām izmaiņām; atzīmē, ka spiedienu uz sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem, ko izraisa iedzīvotāju novecošana, var mazināt, veicot ieguldījumus veselības izglītībā; uzsver, ka publiskie izdevumi ir jāpārstrukturē, paredzot budžeta pozīcijas izaugsmi veicinošām nozarēm, izmantojot publiskos resursus efektīvāk un mērķtiecīgāk un izveidojot atbilstošu un saskaņotu valsts un privātās partnerības tīklu;

36. uzsver vajadzību reformēt un modernizēt publiskās pārvaldes iestādes, kas ir publisko izdevumu un ieņēmumu sistēmas centrā, un nodrošināt, ka tās atbilst efektivitātes, ražīguma, atbildības un rezultātu novērtēšanas kritērijiem, kas pielāgoti dalībvalstu publiskās pārvaldes un valsts un vietējo iestāžu struktūrai, un to darīt, pienācīgi ņemot vērā no Eiropas Savienības darbības izrietošās saistības un iespējas un nodrošinot, ka publisko sektoru saista ar pareizu budžeta pārvaldību un ka tas sekmē tautsaimniecības konkurētspēju;

37. uzsver pareizas budžeta pārvaldības svarīgo nozīmi, kuras pamatā ir noteikumu un procedūru kopums ar mērķi noteikt, kā vidējā termiņā ir jāsaprot, jāīsteno un jāuzrauga valsts budžets, ņemot vērā dalībvalstu budžetu konsolidāciju un valsts izdevumu reorganizāciju, kā arī konteksta analīzes metodi (Kopienas, valstu un vietējā līmenī) un mērķu noteikšanu, tostarp iepriekšēju un vēlāku ietekmes novērtējumu, darbības un rezultātu pārbaudes un novērtējumu, kā arī uz darbības rezultātiem balstītas budžeta izstrādes pielāgošanas mehānismus; uzskata, ka būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka fiskālās pārvaldības noteikumi dalībvalstīs, jo īpaši eurozonas valstīs, ir viendabīgi un apstākļiem atbilstoši attiecībā uz termiņiem un mērķiem; uzskata arī, ka šie fiskālās pārvaldības noteikumi būtu jāsaista ar tautsaimniecības pārvaldību, lai sekmētu kopējas, budžeta veicinātas un vienādiem mērķiem pielāgotas tautsaimniecības un ieguldījumu iespējas efektivitātes palielināšanai un dažādošanai un sasniegtu būtiskus rezultātus, kas vēl jo vairāk ir vajadzīgi sarežģītos ekonomiskos apstākļos, kādi ir patlaban; uzskata, ka pastāv briesmas, ka nekoordinēti ekonomikas augšupejas valsts plāni var neitralizēt cits citu; ņemot to vērā, norāda, ka valsts budžeti jāizstrādā, balstoties uz kopīgām tautsaimniecības perspektīvām un analīzi;

38. ņemot vērā minēto, aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot koordinācijas mehānismu, lai uzraudzītu un novērtētu, cik kvalitatīva ir dalībvalstu budžeta politika, kas ir cieši saistīta ar Stabilitātes un izaugsmes pakta mehānismiem un ar ko īsteno Lisabonas stratēģijas saskaņotās pamatnostādnes, pamatojoties uz sistemātisku kvalitātes ziņojumu sagatavošanu, publisko finanšu kvalitātes novērtējumu atbilstīgi uz darbības rezultātiem balstītas budžeta izstrādes principiem un periodisku publisko finanšu kvalitātes pārskatīšanu;

*
* *

39. uzdod Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Fibromialģija

P6_TA(2009)0014

Eiropas Parlamenta deklarācija par fibromialģiju

(2010/C 46 E/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 116. pantu,

- A. tā kā gandrīz 14 miljoni personu Eiropas Savienībā un 1–3 procenti iedzīvotāju visā pasaulē cieš no fibromialģijas – novājinoša stāvokļa, kas izraisa hroniskas vispārējas sāpes;
- B. tā kā Pasaules Veselības organizācija fibromialģiju atzinusi par slimību 1992. gadā, bet tā joprojām nav kodēta ES oficiālajā veselības stāvokļu sarakstā, kas neļauj pacientiem oficiāli noteikt šīs saslimšanas diagnozi;
- C. tā kā fibromialģijas slimniekiem biežāk ir plaša profila ārstu vizītes, nosūtījumi pie speciālistiem, saņem vairāk slimības lapu un stacionāro pakalpojumu, tādējādi sagādājot ES ievērojamu ekonomisko slogu;
- D. tā kā fibromialģijas slimnieki cenšas dzīvot pilnvērtīgu un neatkarīgu dzīvi, ja viņi saņem piemērotu aprūpi un atbalstu,
 1. aicina Padomi un Komisiju:
 - izstrādāt Kopienas stratēģiju fibromialģijas jomā, lai atzītu šo stāvokli par slimību,
 - palīdzēt veicināt izpratni par šo stāvokli un veicināt veselības aprūpes darbinieku un slimnieku piekļuvi informācijai, atbalstot Eiropas un valstspiederīgo apziņas kampaņas,
 - mudināt dalībvalstis uzlabot piekļuvi diagnostikai un ārstēšanai,
 - veicināt fibromialģijas zinātnisko izpēti ES 7. pētniecības pamatprogrammas darba programmu un turpmāko pētniecības programmu ietvaros,
 - veicināt ar fibromialģiju saistītu datu vākšanas programmu attīstību;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

Parakstīja

Adamos Adamou, Vincenzo Aita, Jim Allister, Alexander Alvaro, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, Elspeth Attwooll, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Maria Badia i Cutchet, Paolo Bartolozzi, Katerina Batzeli, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Thijs Berman, Slavi Binev, Šarūnas Birutis, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Victor Boștinaru, Costas Botopoulos, Catherine Boursier, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Jan Březina, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Nicodim Bulzesc, Ieke van den Burg, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Marie-Arlette Carlotti, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Pilar del Castillo Vera, Jorgo Chatzimarkakis, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Chris Davies, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Jean-Luc Dehaene, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Albert Deß, Mia De Vits, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Doorn, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Fernando Fernández Martín, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Roberto Fiore, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Glyn Ford, Carmen Fraga Estévez, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Urszula Gacek, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Gaľa, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Jean-Paul Gauzès, Evelynne Gebhardt, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Neena Gill, Lutz Goepel, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Ingeborg Gräßle, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, David Hammerstein, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Jim Higgins, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Sophia in 't Veld, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Elisabeth Jeggle, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Timothy Kirkhope, Dieter-Lebrecht Koch, Jaromír Kohlíček, Christoph Konrad, Maria Eleni Koppa, Eija-Riitta Korhola, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Sepp Kusstatscher, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Esther De Lange, Raymond Langendries, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Johannes Lebeck, Roselyne Lefrançois, Klaus-Heiner Lehne, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Marcin Libicki, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Jules Maaten, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jámila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Ramona Nicole Mănescu, Thomas Mann, Marian-Jean Marinescu, Catiuscia Marini, Helmuth Markov, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Antonio Masip Hidalgo, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Maria Matsouka, Manolis Mavrommatis, Erik Meijer, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Miroslav Mikolášik, Gay Mitchell, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Cristiana Muscardini, Juan Andrés Naranjo Escobar, Michael Henry Nattrass, Cătălin-Ioan Nechifor, Bill Newton Dunn, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Miroslav Ouzký, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Maria Grazia Pagano, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Aldo Patriciello, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Guido Podestà, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, John Purvis, Poul Nyrup Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Marco Rizzo, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Daciana Octavia Sárbu, Toomas Savi, Christel Schaldemose, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Jürgen Schröder, Martin Schulz, Adrian Severin, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Alyn Smith, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Strož, Robert Sturdy, Margie Sudre, David Sumberg, László Surján, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, József Szájer, István Szent-Iványi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Adina-Ioana Vălean, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Manfred Weber, Renate Weber, Anja Weisgerber, Jan Marinus Wiersma, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapłowski, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Vladimír Železný, Roberts Zīle, Marian Złotea, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Pamattiesību situācija Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam

P6_TA(2009)0019

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par stāvokli pamattiesību jomā Eiropas Savienībā laikposmā no 2004. līdz 2008. gadam (2007/2145(INI))

(2010/C 46 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (Harta), kas pasludināta 2000. gada 7. decembrī un parakstīta 2007. gada 12. decembrī,
- ņemot vērā mērķus veidot Eiropas Savienību par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kā arī īstenot brīvības, demokrātijas, pamattiesību ievērošanas un tiesiskuma principus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienības (ES) 6. un 7. pantā,
- ņemot vērā jauninājumus, par kuriem dalībvalstis vienojās 2007. gada 13. decembrī, parakstot Lisabonas līgumu, un pirmām kārtām tos, ar kuriem Hartu padara par juridiski saistošu dokumentu un nosaka pienākumu pievienoties Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvu 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības ⁽¹⁾, Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽²⁾ un Eiropas Padomes Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 15. februāra Regulu (EK) Nr. 168/2007, ar ko izveido Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru ⁽³⁾ (turpmāk – Aģentūra),
- ņemot vērā Aģentūras un Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra, kā arī attiecīgo nevalstisko organizāciju (NVO) pārskatus,
- ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas (EKT) un Eiropas Cilvēktiesību tiesas nolēmumus,
- ņemot vērā gada pārskatus par pamattiesību stāvokli Eiropas Savienībā, kurus sagatavojis neatkarīgu ES speciālistu tīkls,
- ņemot vērā Eiropas Padomes struktūru pārskatus, it īpaši Parlamentārās asamblejas un cilvēktiesību komisāra pārskatus par stāvokli cilvēktiesību jomā,
- ņemot vērā Pilsuņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumus par iepazīšanos ar aizturēšanas centriem, kas paredzēti imigrantiem, kuru stāvoklis ir neskaidrs,
- ņemot vērā EP rezolūcijas par pamattiesībām un cilvēktiesībām,

⁽¹⁾ OV L 180, 19.7.2000., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽³⁾ OV L 53, 22.2.2007., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

- ņemot vērā daudzas sabiedriskās apspriešanas un viedokļu apmaiņas, ko, gatavojot šo rezolūciju, ir organizējusi EP Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, it īpaši ņemot vērā viedokļu apmaiņu 2007. gada 8. oktobrī ar konstitucionālo un augstāko tiesu tiesnešiem, 2008. gada 19. maijā ar Eiropas Padomes komisāru cilvēktiesību jautājumos, kā arī 2008. gada 6. oktobrī ar nevalstisko organizāciju pārstāvjiem,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Kultūras komitejas atzinumu (A6-0479/2008),
- A. tā kā ES līguma 6. pantā ir noteikts, ka Eiropas Savienības pamatā ir vērtību kopība un to pamattiesību respektēšana, kuras nodrošina Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija un kuras izriet no dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām;
- B. tā kā Parlaments, būdams Savienības pilsoņu tieši vēlēta pārstāvības institūcija un viņu tiesību aizstāvis, šo principu īstenošanu uzskata par sevišķi svarīgu savu pienākumu, it īpaši tāpēc, ka Līgumi, kādi tie ir pašreiz, lielā mērā ierobežo pilsoņu tiesības vērsties Kopienas tiesu iestādēs un pie Eiropas ombuda;
- C. tā kā, 2000. gada 7. decembrī pieņemot Hartu, bija nepieciešams noteikt uzraudzības procedūru, lai pārbaudītu tiesību aktu priekšlikumu atbilstību šim dokumentam, un tā kā Komisija šo nepieciešamību ir atzinusi, 2001. gadā pieņemot attiecīgus noteikumus, kā arī Parlaments sev to ir atgādinājis, pieņemot 2007. gada 15. marta rezolūciju par Pamattiesību hartas ievērošanu Komisijas likumdošanas iniciatīvās: Metodoloģija sistemātiskai un stingrai uzraudzībai ⁽¹⁾;
- D. tā kā ratifikācijai nodotajā Lisabonas līgumā ir tieša atsauce uz Hartu un tai ir piešķirta tāda pati juridiska nozīme kā līgumiem;
- E. tā kā gadījumā, ja Hartu iekļauj ES primārajos tiesību aktos, tajā noteiktās tiesības kļūst saistošas, pieņemot sekundāros tiesību aktus par šo tiesību īstenošanu;
- F. tā kā Harta neatkarīgi no tās juridiskā statusa gadu gaitā ir kļuvusi par atsauces avotu Eiropas jurisdikcijas tiesu praksē, piemēram, Pirmās instances tiesā un Eiropas Kopienų Tiesā, Eiropas Cilvēktiesību tiesā un daudzās konstitucionālajās tiesās;
- G. tā kā, lai Eiropas Savienībā veidotos patiesa pamattiesību kultūra, ir jāattīsta vispārēja šo tiesību uzraudzības sistēma, kas aptver Padomi un lēmumus, kuru pieņemšana ir daļa no valdību sadarbības, jo pamattiesību aizsardzība nozīmē ne tikai noteikumu formālu ievērošanu, bet galvenokārt šo tiesību aktīvu veicināšanu un iejaukšanos, ja tās tiek pārkāptas vai dalībvalstu pasākumi nav pietiekami;

Ievads

1. uzskata, ka efektīva pamattiesību aizsardzība un veicināšana ir demokrātijas pamats Eiropā un būtisks nosacījums brīvības, drošības un tiesiskuma telpas konsolidācijai;
2. norāda, ka pamattiesību aizsardzība ietver pasākumus dažādā līmenī (starptautiskā, Eiropas, valsts, reģionālā un vietējā), un uzsver, ka šo tiesību īstenošanā un veicināšanā nozīmīga loma var būt vietējām un reģionālām iestādēm;
3. pauž nožēlu, ka dalībvalstis turpina izvairīties no Eiropas Savienības līmeņa uzraudzības attiecībā uz politiskajām nostādnēm un praksi, ko tās īsteno cilvēktiesību jomā, kā arī cenšas sašaurināt šo tiesību aizsardzību kā tikai iekšēju jautājumu, tādējādi kaitējot Eiropas Savienības aktīvajai pasaules mēroga rīcībai, ko tā veic kā cilvēktiesību aizstāve, un mazina ES ārpolitikas uzticamību pamattiesību aizsardzības jomā;

(1) OV C 301 E, 13.12.2007., 229. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

4. atgādina, ka saskaņā ar ES līguma 6. panta 2. punktu EKT uzdevums ir nostiprināt pamattiesības, kādas tās izriet gan no dalībvalstu kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, gan arī no citiem starptautisko tiesību dokumentiem;
5. uzsver, ka ES līguma 7. pantā ir paredzēta ES procedūra, kuras mērķis ir nodrošināt, ka Eiropas Savienībā nenotiek sistemātiski un būtiski cilvēktiesību un pamattiesību pārkāpumi, taču uzsver arī to, ka šī procedūra nekad nav izmantota, kaut gan dalībvalstīs šādi pārkāpumi ir notikuši, ko pierāda Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumi; aicina ES iestādes izveidot uzraudzības mehānismu un objektīvu kritēriju kopumu ES līguma 7. panta īstenošanai;
6. uzsver, ka gadījumā, ja EKT dalībvalstu kopīgās konstitucionālās tradīcijas var izmantot kā atsaucis avotu savā tiesu praksē attiecībā uz pamattiesībām, Harta ir obligāti ievērojamo tiesību kopējais pamats, un ka dalībvalstis nevar atsaukties uz to, ka Hartā atsevišķām tiesībām būtu noteikts aizsardzības līmenis, kas zemāks par šo valstu konstitūcijās noteiktajiem aizsardzības pasākumiem, lai tādējādi samazinātu šo savu aizsardzības pasākumu līmeni;
7. atzinīgi vērtē Hartas 53. pantu, kas EKT dod iespēju padziļināt savu tiesu praksi pamattiesību jomā, nodrošinot tām juridisko pamatu, kas ir svarīgi Savienības tiesību attīstībai;
8. uzsver, ka tiesu iestādēm dalībvalstīs ir būtiska nozīme cilvēktiesību nostiprināšanā; mudina valstis ieviest valsts tiesnešu tālākizglītības programmu, lai viņus izglītotu par pamattiesību aizsardzības sistēmām;

Vispārēji ieteikumi

9. uzskata, ka pamattiesību īstenošana jāpadara par visu ES politikas virzienu mērķi; uzskata, ka šajā nolūkā visām Eiropas Savienības iestādēm tās aktīvi jāveicina un jāaizstāv, kā arī pilnībā jāievēro, izstrādājot un pieņemot tiesību aktus;
10. atzinīgi vērtē Aģentūras izveidošanu, kas ir pirmais solis, lai izpildītu Parlamenta prasības izveidot integrētu normatīvo un institucionālo sistēmu, kuras uzdevums ir efektīvi ieviest Hartu un nodrošināt tās saskaņotību ar sistēmu, kas izveidota, īstenojot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju; tomēr atgādina, ka līdz 2005. gadam publicētajā ikgadējā pārskatā par visām cilvēktiesībām, kuru sagatavojis neatkarīgu ES speciālistu tīkls, ir izvērtēta Hartā atzīto tiesību kopuma īstenošana katrā dalībvalstī, un šajā sakarā pauž bažas par to, ka Aģentūras ierobežoto pilnvaru dēļ un tādēļ, ka minētā tīkla darbība ir pārtraukta, regulārai uzraudzībai vairs netiek pakļautas vesela virkne nozīmīgu cilvēktiesību politikas jomu Eiropā;
11. uzsver, ka, runājot par Aģentūras ierobežotajām pilnvarām, ar cilvēktiesībām saistītos jautājumus nevar mākslīgi sadalīt kā piederīgus pirmajam, otrajam vai trešajam pilāram, kā dalībvalstis vēlas noteikt Eiropas Savienības kompetenču jomu, jo pamattiesības ir nedalāms kopums un šīs tiesības ir savstarpēji atkarīgas; uzskata, ka turpmāk Komisijai un Padomei sadarbībā ar Aģentūru vispirms jāizveido pārskats par dalībvalstīs vērojāmām problēmām cilvēktiesību jomā ārpus skaidri noteiktās ES sistēmas, neaprobežojoties ar aktuālajiem Eiropas Savienības jautājumiem vai tās juridiskajiem instrumentiem un konkrētiem politikas virzieniem, un, to darot, jāidentificē pastāvīgās un pašreizējās cilvēktiesību problēmas dalībvalstīs un jāņem vērā visi spēkā esošie starptautiskie un ES pasākumi;
12. aicina Komisiju un Padomi izmantot informāciju, kas kļuvusi pieejama tāpēc, ka Aģentūra, Eiropas Padome, ANO uzraudzības struktūras, valstu cilvēktiesību institūcijas un nevalstiskās organizācijas veic pārraudzību Eiropas Savienībā, un to iekļaut pasākumos, kuri labotu situāciju, vai profilaktiskā juridiskā sistēmā;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

13. patur tiesības uzraudzīt Aģentūras darbu Eiropas Savienībā un risināt ar cilvēktiesībām saistītos jautājumus, kas nav Aģentūras kompetencē, un aicina Komisiju rīkoties tāpat saskaņā ar tās Līgumu sargātājas funkciju;

14. vērs uzmanību uz to, ka aktīva politika tiesību jomā nevar aprobežoties ar gadījumiem, kas gūst plašu publicitāti, un ka publiskā veidā kritiski netiek vērtēti nopietni tiesību pārkāpumi slēgtās nepilngadīgo, vecāka gadagājuma cilvēku un ārstniecības iestādēs vai cietumos; uzsver, ka dalībvalstīm un Eiropas Savienībai gan noteikumos, gan praksē jānodrošina kvalificēta uzraudzība, lai vērtētu dzīves apstākļus šādās slēgtās iestādēs;

15. aicina Padomi tās nākamajos gada pārskatos par cilvēktiesībām pasaulē iekļaut analīzi gan par stāvokli pasaulē, gan katrā dalībvalstī; uzskata, ka tāda divējāda analīze apliecinātu, ka Eiropas Savienības saistības cilvēktiesību aizsardzības jomā ir vienādas gan pašā ES, gan ārpus tās robežām, tādējādi izvairoties no tā, ka attieksme ir atkarīga no situācijas (dubulti standarti);

16. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai piešķirtu dotācijas valsts cilvēktiesību institūcijām, kas saskaņā ar ANO t. s. Parīzes principiem dibinātas kā iestādes, kuras nav atkarīgas no izpildvaras un kuru finanšu resursi ir pietiekami, it īpaši ņemot vērā to, ka viens no šo struktūru pienākumiem ir pārskatīt politiku cilvēktiesību jomā, lai novērstu trūkumus un ierosinātu uzlabojumus, pieņemot, ka efektivitātes vērtējumā svarīgāka ir problēmu nepieļaušana, nevis to risināšana; mudina dalībvalstis, kas vēl nav to izdarījušas, izveidot iepriekš minētās valsts cilvēktiesību institūcijas;

17. uzstāj, lai Padome pārveido savu pamattiesību un pilsonības ad hoc darba grupu par pastāvīgu darba grupu, kas strādātu saskaņā ar Cilvēktiesību darba grupu (COHOM), un mudina Komisiju uzticēt pienākumus cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā vienam Komisijas loceklim;

18. atgādina savu nostāju, ka, vienkāršojot vai pārgrupējot Kopienas acquis, no politiskā viedokļa būtiski ir pamattiesību veicināšanas jēdzienu iekļaut īstenojamos mērķos; aicina visiem jauniem politikas virzieniem, tiesību aktu priekšlikumiem un programmām pievienot ietekmes novērtējumu par pamattiesību ievērošanu un šo novērtējumu iekļaut priekšlikuma pamatojumā un pauž cerību, ka dalībvalstis, Kopienas tiesību aktus vēlāk transponējot savas valsts tiesību aktos, arī izveidos līdzīgus ietekmes novērtēšanas instrumentus;

Sadarbība ar Eiropas Padomi, kā arī citām starptautiskām iestādēm un organizācijām, kas atbildīgas par pamattiesību aizsardzību

19. atzinīgi vērtē iespēju, ka Eiropas Savienība pievienojas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai, pat ja pēc šīs pievienošanās nenotiek nekādas būtiskas izmaiņas, jo "kad EKT izskata lietas, kas saistītas ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteiktajām tiesībām un brīvībām, šī konvencija (jau) tiek uzskatīta par reālu Eiropas Savienības juridiskās sistēmas sastāvdaļu" (1);

20. atgādina, ka cilvēktiesību jomā liela nozīme ir Eiropas Padomes institūcijām un pārraudzības mehānismiem, kā arī dažādām tās konvencijām; neatlaidīgi aicina dalībvalstis, ES iestādes un Aģentūru likt lietā šo pieredzi un ņemt vērā šos mehānismus, lai tos iekļautu tīkla darba procedūrās, kā arī izmantot Eiropas Padomes izstrādātās normas un citus konkrētos tās darba rezultātus; mudina izvērtēt visas iespējas, ko paver Eiropas Padomes un Eiropas Savienības saprašanās memorands;

21. aicina gan Eiropas, gan starptautiskā mērogā pastiprināt to dažādo institūciju un organizāciju sadarbību, kuras atbildīgas par pamattiesību aizsardzību;

(1) Eiropas Padome – Eiropas Savienība: "Viens mērķis Eiropas kontinentam", Jean-Claude Juncker ziņojums, 2006. gada 11. aprīlis, 4. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

22. vēlreiz uzsver – lai pasaulē stiprinātu uzticamību Eiropas Savienībai, tai ļoti svarīgi ir nerīkoties pēc dubultstandartiem, kas ārpolitikā un iekšpolitikā atšķirtos;

23. uzskata – kaut gan šajā jomā Eiropas Savienība kopumā nav līgumslēdzēja puse, taču, ja lielākā daļa tās dalībvalstu ir pievienojušās konvencijām vai citiem starptautiskiem tiesību aktiem pamattiesību aizsardzības jomā, tas Eiropas Savienībai uzliek pienākumu pakļauties šo tiesību aktu noteikumiem un, ja vajadzīgs, ieteikumiem, kurus izstrādājušas struktūras, kas izveidotas saskaņā ar šiem tiesību aktiem, ja vien Savienības tiesības nepiedāvā līdzvērtīgu vai labāku aizsardzību; aicina EKT atbalstīt šādu pieeju visā savā tiesvedībā;

24. iesaka Eiropas Savienībai noslēgt sadarbības nolīgumus ar starptautiskām iestādēm un organizācijām, kas atbildīgas par pamattiesību aizsardzību, un it īpaši ar ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroju un citām ietekmīgām šīs organizācijas struktūrām, kā arī ar Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroju un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas augsto komisāru nacionālo minoritāšu jautājumos;

Cilvēktiesības, brīvība, drošība un tiesiskums

25. uzsver, ka ir jānovērtē un pilnībā jāievēro pamattiesības un personiskās brīvības atbilstīgi Savienības kompetenču attīstībai; tāpēc uzskata, ka šie divi mērķi – ievērot pamattiesības un nodrošināt kopējo drošību – ir ne tikai savienojami, bet arī savstarpēji atkarīgi un ka, īstenojot atbilstīgu politiku, var novērst represīvas pieejas radītus draudus personiskajām brīvībām;

26. uzskata, ka, pilnveidojot Eiropas tiesiskuma telpu, kuras pamatā likts savstarpējas atzīšanas princips, ir jābalstās uz visā ES līdzvērtīgām procesuālām garantijām un pamattiesību ievērošanu, kā uzsvērts ES līguma 6. pantā; aicina dalībvalstis, kas to vēl nav panākušas, drīz pieņemt atbilstīgu tiesību aktu par privātpersonu tiesībām kriminālprocesā; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka Eiropas apcietinājuma orderi un citus savstarpējās atzīšanas līdzekļus piemēro atbilstīgi ES cilvēktiesību normām;

27. uzstājīgi atgādina, ka ikvienai aizturētajai personai ir tiesības izmantot visas juridiskās garantijas, kā arī, ja vajadzīgs, tās valsts diplomātiskās pārstāvniecības palīdzību, kuras valstspiederīgais ir šī persona, un neatkarīga tulka pakalpojumus;

28. ir norūpējies par daudzajiem Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas pārkāpumiem, kuros iesaistītas dalībvalstis, kā arī mudina tās izpildīt attiecīgos spriedumus un novērst strukturālās nepilnības un sistemātisku cilvēktiesību pārkāpšanu, īstenojot vajadzīgās reformas;

29. ir nobažījies, ka starptautiskā sadarbība cīņā pret terorismu bieži vien samazina cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzības līmeni, proti, pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, datu aizsardzību un diskriminācijas nepieļaujamību, un uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu starptautiski reaģēt stingrāk, lai veicinātu reālu stratēģiju, kuras pamatā būtu starptautisko normu un cilvēktiesību jomā pieņemto saistību pilnīga ievērošana, kā arī personas datu un privātās dzīves aizsardzība saskaņā ar Hartas 7. un 8. pantu; tāpēc mudina Padomi saskaņā ar Parlamenta ieteikumiem par augstākām normām pieņemt pamatlēmuma projektu par tādu personas datu aizsardzību, kuras apstrādā saistībā ar policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās; uzskata, ka šādā stratēģijā jāņem vērā nepieciešamība tiesu iestādēm efektīvi uzraudzīt izlūkdienestus, lai novērstu to, ka tiesvedībā, tostarp izmeklēšanas laikā, kā pierādījumus izmanto informāciju, ko iegūst spīdzinot vai varmācīgi izturoties, vai citos apstākļos, kuri neatbilst starptautiskajām cilvēktiesību normām;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

30. neatlaidīgi aicina ES iestādes un dalībvalstis īstenot ieteikumus, kas minēti Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūcijā par iespējamo CIP (ASV Centrālās izmeklēšanas pārvaldes) veikto Eiropas valstu izmantošanu, lai pārvadātu un nelikumīgi turētu apcietinājumā gūstekņus⁽¹⁾; šajā sakarībā atzinīgi vērtē jaunievēlētā ASV prezidenta paziņojumu par Gvantanamo cietuma slēgšanu un ieslodzīto nodošanu tiesai; aicina dalībvalstis apliecināt gatavību kopīgi rast risinājumu pārējo ieslodzīto problēmai;

31. pauž nozēlu, ka ES neizpilda Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. decembra un 2008. gada 4. decembra lēmumus, kā arī Lielbritānijas Apelācijas tiesas 2008. gada 7. maija lēmumu, kuri bija labvēlīgi Irānas Tautas modžahedu organizācijai (PMOI);

Diskriminācija

Vispārīgi apsvērumi

32. uzsver, ka pastāv atšķirības starp minoritāšu aizsardzību un nediskriminācijas politiku; uzskata, ka vienlīdzīgas iespējas ir nevis privilēģija, bet pamattiesību princips, kas attiecas uz visām personām, ne tikai uz atsevišķas dalībvalsts pilsoņiem; uzskata, ka tāpēc jebkurš diskriminācijas veids ir jānovērš vienlīdz apņēmīgi;

33. aicina dalībvalstis un Komisiju rīkoties pilnīgā saskaņā ar Aģentūras ieteikumiem, kuri formulēti tās pirmā gada pārskata 7. nodaļā⁽²⁾;

34. ar bažām konstatē, ka neapmierinoši tiek īstenota diskriminācijas novēršanas politika, un šajā sakarībā atbalsta vērtējumu, kas pausts Aģentūras 2008. gada pārskatā; mudina dalībvalstis, kas to līdz šim vēl nav izdarījušas, konkretizēt savu politikas virzienu īstenošanu, it īpaši to, kas paredzēti Direktīvā 2000/43/EK un Direktīvā 2000/78/EK, kā arī atgādina, ka šajās direktīvās ir noteiktas obligātās prasības un, pamatojoties uz tām, ir jāizstrādā visaptveroša politika par diskriminācijas novēršanu;

35. aicina dalībvalstis, kas to līdz šim vēl nav izdarījušas, ratificēt Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijas 12. protokolu⁽³⁾, ņemot vērā, ka tajā ir noteikts vispārējs jebkāda veida diskriminācijas aizliegums, garantējot, ka neviena valsts iestāde nedrīkst diskriminēt nevienu personu nekāda iemesla dēļ; šāda noteikuma pašreiz nav ne Eiropas Savienības, ne Eiropas Padomes spēkā esošajos tiesību aktos;

36. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426), lai paplašinātu Direktīvas 2000/43/EK darbības jomu, tajā iekļaujot visus citus diskriminācijas veidus un tādējādi īstenojot Hartas 21. pantu, kurā noteiktas plašākas manevrēšanas iespējas nekā EK līguma 13. pantā, jo Hartā papildus ir minēti tādi diskriminācijas iemesli kā ādas krāsa, sociālā izcelsme, ģenētiskās īpašības, valoda, politiskie vai citi uzskati, piederība nacionālai minoritātei, īpašums vai izcelsme;

(1) OV C 287 E, 29.11.2007., 309. lpp.

(2) Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras 2008. gada pārskats, publicēts 2008. gada 24. jūnijā.

(3) Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 12. protokols, kas parakstīts 2000. gada 4. novembrī.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

37. pauž nožēlu, ka direktīvas priekšlikumā noteikumiem par juridisko aizsardzību pret diskrimināciju ir būtiski trūkumi, ko īpaši rada daudzie izņēmumi attiecībā uz sabiedrisko kārtību, sabiedrības drošību un sabiedrības veselību, uzņēmējdarbību, civiltāvokli vai ģimenes stāvokli un reproduktīvajām tiesībām, izglītību un reliģisko pārliecību; pauž bažas, ka šis izņēmuma klauzulas nevis novērsīs diskrimināciju, bet drīzāk var būt pamats pašreizējās diskriminatīvās prakses apkopošanai; atgādina Komisijai, ka šai direktīvai ir jāatbilst pastāvošai tiesību praksei attiecībā uz sievietēm un lesbietēm, gejiem, biseksuālām un transseksuālām personām (LGBT) tiesību jomā, īpaši spriedumam *Maruko lietā* ⁽¹⁾;

38. aicina Komisiju pret diskrimināciju vērsto Kopienas tiesību aktu izstrādē Aģentūru iesaistīt tā, lai dotu tai iespēju veikt nozīmīgu darbu, regulāri nodrošinot atjaunotu un izvērstu informāciju, kas noderīga turpmāko tiesību aktu izstrādē, un aicinot Aģentūrai sniegt atzinumu tiesību aktu projektu sagatavošanas posmā;

39. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmums 2008/913/TI par cīņu pret konkrētiem rasisma un ksenofobijas veidiem un izpausmēm, izmantojot krimināltiesības ⁽²⁾; atgādina savu 2007. gada 29. novembra atzinumu ⁽³⁾, kurā šis priekšlikums novērtēts atzinīgi; aicina Komisiju pēc apspriešanās ar Aģentūru iesniegt priekšlikumu līdzīgam tiesību aktam par cīņu pret homofobiju;

40. pauž bažas par zemo izpratnes līmeni dalībvalstīs attiecībā uz pretdiskriminācijas tiesību aktiem un atzīmē, ka Savienības pilsoņiem, lai īstenotu savas tiesības, ir jāizmanto uz šo jomu attiecīgie ES tiesību akti; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt centienus, lai šo izpratnes līmeni paaugstinātu; tajā pašā laikā uzsver, ka likumdošana ir efektīva tikai tad, ja pilsoņiem ir labas iespējas izmantot tiesu iestādes, ņemot vērā, ka diskriminācijas novēršanas direktīvās paredzētā aizsardzības sistēma ir atkarīga no cietušo personu izrādītās iniciatīvas;

41. uzskata, ka cīņā pret diskrimināciju svarīgi ir ne tikai juridiskie instrumenti un pārsūdzības iespējas, bet tās pamatā noteikti jābūt izglītībai, labākās prakses veicināšanai un informatīvām kampaņām, kas paredzētas plašai sabiedrībai, kā arī tām teritorijām un nozarēm, kur šāda diskriminācija notiek; aicina valsts iestāžu un pašvaldību pārstāvjus izmantot izglītojošus instrumentus, ko sagatavojuši Aģentūra un Eiropas Padome, kad tās īsteno pasākumus, lai izglītotu par pretdiskriminācijas politiku vai veicinātu to;

42. uzsver, ka labvēlīgas rīcības jēdzienu, kas nozīmē atzīt, ka atsevišķos gadījumos efektīva rīcība diskriminācijas novēršanai prasa varas iestāžu aktīvu iejaukšanos, lai atjaunotu nopietni apdraudētu līdzsvaru, nedrīkst vienkāršot līdz kvotu idejai; uzsver, ka šāda rīcība var izpausties visdažādākajos veidos, piemēram, kā garantētas darbā pieņemšanas intervijas, prioritāras iespējas iegūt tādu izglītību, kas ļautu iegūt darbu, kurā atsevišķas kopienas ir maz pārstāvētas, darba piedāvājumu izplatīšana pirmām kārtām noteiktās kopienās un uzmanības pievēršana profesionālai pieredzei, nevis tikai kvalifikācijai;

43. uzskata, ka svarīgi ir vākt datus par minoritāšu un nelabvēlīgā situācijā esošu grupu stāvokli, kā tas uzsvērts Eiropas Rasisma un ksenofobijas uzraudzības centra un Aģentūras secīgajos pārskatos; aicina dalībvalstis publiskot detalizētus statistikas datus par rasistiskiem noziegumiem un veidot tādus pārskatus par noziegumiem un/vai cietušajiem, kuri dod iespēju apkopot kvantitatīvus un salīdzināmus datus par šo noziegumu upuriem;

Minoritātes

44. uzskata, ka pēc nesenu notikušajām ES paplašināšanās kārtām minoritāro iedzīvotāju grupu skaits, kas 15 dalībvalstu Eiropas Savienībā jau bija ap 50, ir papildinājies ar apmēram 100 jaunām šādām grupām, un uzsver, ka Centrālās Eiropas un Austrumeiropas dalībvalstīs imigrācijas un integrācijas politika ir nošķirta no politikas minoritāšu jautājumos, jo tajās ir mazs imigrantu, bēgļu un ārvalstnieku – trešo valstu valstspiederīgo – īpatsvars un ir raksturīgas pamatiedzīvotāju (tradicionālās) minoritātes;

⁽¹⁾ Eiropas Kopienas Tiesa lietā C-267/06 *Tadao Maruko/ Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen* 2008. gada 1. aprīlī ir nolēmusi, ka atteikums pārdzīvojušajam partnerim piešķirt apģādnieka zaudējuma pabalstu ir tieša diskriminācija seksuālās orientācijas dēļ, ja pārdzīvojušie laulātie un pārdzīvojušie dzīvesbiedri partneri ir salīdzināmā situācijā attiecībā uz šo pabalstu.

⁽²⁾ OV L 328, 6.12.2008., 55. lpp.

⁽³⁾ OV C 297 E, 29.11.2008., 125. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

45. uzsver, ka, kaut gan minoritāšu aizsardzība ir viens no Kopenhāgenas kritērijiem, Kopienas politikā nav nedz kopēja kritērija, nedz obligāto normu par nacionālo minoritāšu tiesībām un – vēl jo vairāk – nav Eiropas Savienībai kopējas definīcijas par piederību nacionālai minoritātei; iesaka šādu ES līmeņa definīciju izstrādāt, pamatojoties uz Eiropas Padomes 1993. gada ieteikumu Nr. 1201; aicina visas dalībvalstis, kas vēl nav parakstījušas un ratificējušas Eiropas Reģionālo un mazākumtautību valodu hartu un Mazākumtautību aizsardzības pamatkonvenciju, to izdarīt;

46. šajā sakarībā uzsver, ka aizvien vairāk ES pilsoņu dodas no vienas dalībvalsts uz citu un ka viņiem vajadzētu pilnībā izmantot tiesības, ko viņiem nodrošina līgumi un kas saistītas ar viņu kā Savienības pilsoņu statusu, it īpaši tiesības piedalīties vietējās un Eiropas vēlēšanās un brīvi pārvietoties; aicina dalībvalstis pilnībā ievērot Direktīvu 2004/38/EK par brīvu pārvietošanos un ES iestādes veikt turpmākus pasākumus, lai nodrošinātu Savienības pilsoņu tiesību aizsardzību visā ES teritorijā;

47. atzīmējot, ka tiesības runāt un izglītību iegūt personas dzimtajā valodā ir viena no būtiskākajām pamattiesībām, uzsver, ka svarīgi ir aizsargāt un veicināt reģionālās vai mazākumtautību valodas; atzinīgi vērtē dalībvalstu pasākumus dažādu kultūru un reliģiskās pārliecības cilvēku dialoga atbalstīšanai, kas ir būtiski, lai izmantotu kultūras un reliģisko minoritāšu tiesības;

48. uzskata, ka subsidiaritātes un pašpārvaldes principu ievērošana ir visefektīvākais veids, kā risināt mazākumtautībām piederošo iedzīvotāju tiesību problēmas saskaņā ar Savienības labāko praksi; mudina izmantot atbilstīgus pašpārvaldes risinājumu veidus, vienlaikus pilnībā respektējot dalībvalstu suverenitāti un teritoriālo integritāti;

49. uzsver, ka ES daudzvalodības politikai reģionālās un mazākumtautību valodas jāaizsargā un jāatbalsta ar mērķfinansējumu un īpašām programmām, kas papildina Mūžizglītības programmu;

50. uzskata, ka bezvalstnieki, kas dalībvalstīs dzīvo pastāvīgi, Eiropas Savienībā ir īpašā stāvoklī, dažās dalībvalstīs viņiem ir izvirzītas prasības, kas nav pamatotas vai patiešām nepieciešamas, un tas viņus diskriminē salīdzinājumā ar mažoritārās grupas pilsoņiem; tāpēc aicina visas attiecīgās dalībvalstis ratificēt ANO konvencijas par bezvalstnieku statusu (1954. gads) un par bezvalstnieku skaita samazināšanu (1961. gads); aicina dalībvalstis, kas 90. gados ieguva jaunu suverenitāti vai atguva iepriekšējo, pret visām personām, kuras dzīvoja to teritorijā pirms tam, attiekties bez jebkādas diskriminācijas un aicina šīs valstis regulāri izstrādāt taisnīgus, starptautisku organizāciju ieteikumus respektējošus risinājumus problēmām, ar ko saskaras visas personas, kuras cieš diskriminējošas rīcības dēļ; īpaši nosoda praksi Eiropas Savienībā no reģistriem apzināti svītrot tur iekļautos pastāvīgos iedzīvotājus un aicina attiecīgās valdības veikt efektīvus pasākumus, lai atjaunotu šo bezvalstnieku statusu;

Romi

51. uzskata, ka romu kopienai vajadzīga īpaša aizsardzība, jo pēc Savienības paplašināšanās tā ir kļuvusi par vienu no nozīmīgākajām minoritātēm Eiropas Savienībā; uzsver, ka šī minoritāte vēsturiski ir bijusi izstumta un aizvien lielāku diskriminācijas, aizspriedumainas izturēšanās un atstumtības problēmu dēļ tai ir bijusi traucēta iespēja pilnveidoties atsevišķās svarīgās jomās;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

52. uzskata, ka romu kopienu sociālā izstumšana un diskriminācija ir neapstrīdams fakts, kaut gan ir ES līmenī ir izstrādāti juridiski, politiski un finansiāli instrumenti šo parādību novēršanai; atzīmē, ka epizodiskie un nekoordinētie Savienības un dalībvalstu pasākumi līdz šim nav radījuši strukturālus un stabilus romu stāvokļa uzlabojumus, it īpaši tādās būtiskās jomās kā izglītības iegūšanas, veselības aprūpes un mājokļu iegūšanas un nodarbinātības iespējas, un šī neveiksme tagad ir publiski atzīta;

53. pauž nožēlu, ka trūkst vispārējas un integrētas politikas par to, kā novērst romu diskrimināciju, lai risinātu galvenās problēmas, ar kurām viņi sastopas un kuras identificētas, īstenojot vairākus cilvēktiesību ieviešanas pārraudzības pasākumus, tostarp Komisijai novērtējot pirmsiestāšanās situāciju, Eiropas Cilvēktiesību tiesai pieņemot nolēmumus un Aģentūrai sagatavojot pārskatus; apstiprina, ka tā ir Savienībai kopēja atbildība – risināt šīs problēmas, kas ir viens no plašākajiem un sarežģītākajiem cilvēktiesību jautājumiem, un ka šajā darbā ir jāiesaistās apņēmīgi;

54. uzsver, ka vajadzīga vispārēja, uz rīcību vērsta diskriminācijas novēršanas koncepcija, kuras pamatā būtu cilvēktiesības un kurā būtu iekļauts Eiropai raksturīgais romu diskriminācijas aspekts; uzskata, ka Eiropas Savienības pamatstratēģijā jāparedz risinājumi pastāvošajām problēmām, dalībvalstu vajadzībām izstrādājot plānu, kurā būtu noteikti mērķi un prioritātes un kurš atvieglotu notiekošo procesu uzraudzību un novērtēšanu šādos aspektos:

- romu segregācija attiecībā uz iespējām iegūt mājokli, cilvēktiesību pārkāpumi, piemēram, piespiedu izlikšana no mājām, kā arī izstumšana no darba tirgus, valsts izglītības un veselības aprūpes sistēmas, īstenojot pret diskrimināciju vērstos tiesību aktus un pilnveidojot politiku augsta bezdarba līmeņa mazināšanai,
- bieža viņu tiesību neatzīšana valsts iestādēs un nepietiekama pārstāvība politikā,
- plaši izplatīti aizspriedumi pret romiem, bieži vien nepietiekamas garantijas pret rasistisku diskrimināciju vietējā līmenī un pārāk maz piemērotu integrācijas programmu; diskriminācija veselības aprūpē, cita starpā piespiedu sterilizācija un segregācija, atbilstīgas informācijas trūkums par ģimenes plānošanu,
- policijas īstenošana diskriminācija; rasistiska policijas pieeja (piemēram, noņemot pirkstu nospiedumus un veidojot citas datu kartotēkas) un plaša, neierobežota policijas vara, tostarp nesamērīgi biežas pēkšņās pārbaudes, kas aktualizē to, ka steidzami nepieciešamas mācību un informētības veicināšanas programmas par diskriminācijas nepieļaujamību policijā – patlaban lielākoties šādu programmu vispār nav,
- īpašā romu sieviešu neaizsargātība, kuras daudzējādā ziņā ir pakļautas diskriminācijai;

Iespēju vienlīdzība

55. aicina dalībvalstis vairāk ievērot, aizsargāt un īstenot tiesības, kas noteiktas ANO Konvencijā par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu, un aicina dalībvalstis atsaukt savas atrunas un ratificēt šīs konvencijas Papildprotokolu⁽¹⁾; vienlaikus uzsver, ka ir stingri jāievēro valstu saistības, kas ietvertas ANO deklarācijā un 1995. gadā Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē pieņemtajā rīcības programmā;

56. aicina dalībvalstis un ES ar efektīviem pasākumiem novērst gan tiešas, gan netiešas sieviešu diskriminācijas izpausmes visās jomās (arī saistībā ar laulībām, partnerattiecībām un citām ģimenes attiecībām) un vairāku iemeslu radītu diskrimināciju (saistībā ar dzimumu atšķirībām un vienlaikus citu iemeslu dēļ);

⁽¹⁾ Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu Papildprotokols, kas pieņemts 1999. gada 15. oktobrī.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

57. prasa sevišķu uzmanību veltīt pie etniskām minoritātēm piederošo sieviešu un sieviešu imigranšu stāvoklim, jo viņu sociālo atstumtību pastiprina vairāku iemeslu radīta diskriminācija gan viņu kopienās, gan ārpus tām; iesaka pieņemt integrētus valstu rīcības plānus, lai efektīvi risinātu vairāku iemeslu radītu diskrimināciju, it īpaši tajās dalībvalstīs, kurās ar diskriminācijas problēmām nodarbojas dažādas struktūras;

58. uzsver, ka Savienības un dalībvalstu mērogā ir jāatzīst un jānovērš vardarbība, kurai sievietes ir pakļautas viņu dzimuma dēļ, it īpaši vardarbība ģimenē, jo vardarbība dzimuma dēļ ir izplatīta un bieži vien pietiekami nenovērtēta sieviešu tiesību pārkāpšana, un tāpēc aicina dalībvalstis veikt atbilstīgus un efektīvus pasākumus, lai garantētu sievietēm dzīvi bez jebkādas vardarbības, pienācīgi ņemot vērā Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽¹⁾;

59. aicina dalībvalstis un ES atzīt, ka pastāv seksuāla ekspluatācija, un risināt šo problēmu visos tās izpausmes veidos; ir jāsauc pie atbildības dalībvalstis, kas neievēro saskaņotos ES tiesību aktus par cilvēku tirdzniecības apkarošanu ⁽²⁾; dalībvalstīm ir jāratificē Protokols par cilvēku tirdzniecības, īpaši tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu, kurš papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību, un Eiropas Padomes Konvencija par rīcību pret cilvēku tirdzniecību. mudina Komisiju īstenot Rīcības plānu cīņai pret cilvēku tirdzniecību;

60. uzsver, ka jāpalielina sabiedrības izpratne par tiesībām uz reproduktīvo un seksuālo veselību, un aicina dalībvalstis nodrošināt sievietēm apstākļus, lai tās varētu pilnībā izmantot šīs tiesības, ieviest pienācīgu seksuālo audzināšanu, informēšanu, konsultatīvos uzticības dienestus, kā arī padarīt pieejamākus kontracepcijas līdzekļus, lai novērstu visas nevēlamās grūtniecības un nelegālos un riskantos abortus, kā arī cīnīties pret sieviešu ģenitāliju kropļošanas praksi;

61. uzsver, ka jāatvēr sabiedriskais finansējums etnisko minoritāšu sievietēm neatkarīgi no viņu juridiskā statusa, lai viņas varētu izmantot drošus, vienlīdzīgus, kultūras īpatnības respektējošus veselības aprūpes pakalpojumus un atbilstīgās tiesības, īpaši attiecībā uz seksuālo un reproduktīvo veselību un tiesībām; ir jāpieņem Eiropas juridiskais regulējums, lai nodrošinātu jaunu meiteņu fizisko neaizskaramību pret sieviešu ģenitāliju kropļošanu kopienās, kur to dara;

62. uzsver, ka, neraugoties uz jau panākto progresu sieviešu nodarbinātībā un viņu augsto izglītības līmeni, vēl aizvien sievietes ir vairāk nodarbinātas atsevišķās profesijās un, veidamas tādu pašu darbu kā vīrieši, ir zemāk atalgotas, mazāk ieņem amatus, kur tiek pieņemti lēmumi, kā arī darba devēji uz viņām skatās ar aizdomām, baidīdamies no grūtniecības un maternitātes; atbildīgi jārisina problēma par dzimumu darba samaksas atšķirībām, lai garantētu sieviešu ekonomisko neatkarību un sieviešu un vīriešu vienlīdzību darba tirgū;

63. aicina dalībvalstis un sociālos partnerus veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu seksuālu un morālu uzmākšanos darbavietās;

64. uzsver, ka jāatbalsta sieviešu profesionālā karjera, tostarp izstrādājot tālredzīgu politiku par privātās, darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanu; mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt dalītus bērna kopšanas atvaļinājumus un paternitātes atvaļinājumus, kā arī savstarpēji izlīdzināt maternitātes un bērna kopšanas atvaļinājuma izmaksas tā, lai sievietes vairs nebūtu dārgāks darbaspēks nekā vīrieši; uzsver, ka ir vajadzīgas informētības veicināšanas kampaņas, lai izvairītos no ģimeņu attiecībām, kuru pamatā ir dzimumu stereotipi, un vērš uzmanību uz to, ka svarīgi ir nodrošināt elastīgus darba apstākļus, palielinot iespējas izmantot bērnu aprūpes pakalpojumus un garantējot sievietēm ar bērniem pilnīgu iesaistīšanos pensiju shēmās;

⁽¹⁾ ANO Deklarācija par vardarbības pret sievietēm izskaušanu, kas pieņemta 1993. gada 20. decembrī.

⁽²⁾ Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībā, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm (OV L 261, 6.8.2004., 19. lpp.); Padomes 2002. gada 19. jūlija Pamatlēmums 2002/629/TI par cilvēku tirdzniecības apkarošanu (OV L 203, 1.8.2002., 1. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

65. aicina dalībvalstis kopā ar sociālajiem partneriem novērst grūtnieču diskrimināciju darba tirgū un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai mātēm nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību; aicina Komisijai sīkāk novērtēt dalībvalstu noteikumu atbilstību Kopienas tiesībām šajā jomā un, ja vajadzīgs, sagatavot atbilstīgu priekšlikumu par Kopienas tiesību aktu pārskatīšanu;

66. pievērš uzmanību tam, ka neatkarīgiem darba ņēmējiem (visvairāk lauksaimniecībā) ir liels skaits tādu partneru (lielākoties tās ir sievietes), kuru juridiskais stāvoklis daudzās dalībvalstīs ir neskaidrs, un ka tas var radīt konkrētas finansiālas un juridiskas problēmas attiecībā uz grūtniecības un slimības atvaļinājumu, pensiju kapitāla uzkrāšanu un iespējām izmantot sociālo nodrošināšanu, kā arī šķiršanās gadījumā;

67. atzīst, ka sieviešu nevienlīdzīgās iespējas izmantot darba tirgus saimnieciskos resursus mazina viņām sociālās aizsardzības pieejamību, īpaši tiesības uz pensijas, tāpēc sievietēm vecumā nabadzības risks ir lielāks nekā vīriešiem; lai novērstu sieviešu diskrimināciju, ļoti svarīgi ir sociālās aizsardzības sistēmās garantēt tiesību individualizāciju, nevis izmantot ģimenes vienotības principu; laiks, kad oficiāli nav strādāts, lai varētu audzināt bērnus, ir jāpieskaita piešķirtajiem "kreditlaika" punktiem, ko varētu ņemt vērā, aprēķinot pilnas pensijas tiesības;

68. uzsver, ka svarīgi ir nodrošināt, lai trešo valstu valstspiederīgie, kas ierodas Eiropas Savienības teritorijā, un Savienības pilsoņi zinātu spēkā esošos likumus un sociālās normas vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā, lai izvairītos no diskriminējošām situācijām, kuras rodas, trūkstot izpratnei par juridisko un sociālo kontekstu;

69. aicina dalībvalstis noraidīt aizbaidināšanos ar paražām, tradīcijām vai jebkuriem reliģiskiem apsvērumiem jebkādas pret sievietēm vērstas diskriminācijas, apspiešanas vai varmācības attaisnošanai vai atteikties no tādas politikas pieņemšanas, kura var apdraudēt viņu dzīvi;

70. aicina Komisiju veikt pētījumu par vienas personas māsaimniecību diskrimināciju, īpaši attiecībā uz nodokļu piemērošanu, sociālo drošību, publiskajiem pakalpojumiem, veselības aprūpes pakalpojumiem un mājokli;

Dzimumorientācija

71. uzskata, ka naidam un varmācībai labvēlīga augsne ir reliģisku, sabiedrības un politisku īderu diskriminējošās piezīmes par homoseksuāļiem, un aicina attiecīgās pārvaldes iestādes tās nosodīt;

72. šajā sakarībā pilnībā piekrīt Francijas iniciatīvai, kuru atbalsta visas dalībvalstis, par vispārēju krimināl-soda piemērošanas atcelšanu homoseksualitātes dēļ, jo 91 valstī tā joprojām tiek uzskatīta par kriminālpārkāpumu un dažkārt pat par tādu pārkāpumu, par kuru pienākas nāvessods;

73. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts Aģentūras pirmais tematiskais pārskats, kurš sagatavots pēc EP aicinājuma un kura temats ir "Dalībvalstīs vērojama homofobija un diskriminācija dzimumorientācijas dēļ", un prasa, lai dalībvalstis un ES institūcijas steidzami ievēro Aģentūras ieteikumus vai norāda iemeslus, kāpēc tās to nedara;

74. atgādina visām dalībvalstīm, ka saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi pulcēšanās brīvību var īstenot pat tad, ja to personu uzskati, kuras izmanto šo brīvību, nesakrīt ar vairākuma viedokli, un ka līdz ar to diskriminējošais gājienu aizliegums, kā arī jebkāda nespēja izpildīt pienākumu nodrošināt pienācīgu aizsardzību tiem, kas gājienā piedalās, ir pretrunā Eiropas Cilvēktiesību tiesas garantētajiem principiem, ES līguma 6. pantu par kopīgām ES vērtībām un principiem un Hartas principiem;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

75. aicina dalībvalstis, kas ir pieņēmušas tiesību aktus par viena dzimuma partnerību, atzīt citu dalībvalstu pieņemtos noteikumus, kuriem ir līdzīgas sekas; aicina šīs dalībvalstis izstrādāt priekšlikumu pamatnostādņem par spēkā esošo tiesību aktu savstarpēju atzīšanu dalībvalstīs, lai nodrošinātu to, ka tiesības brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā uz viena dzimuma pāriem attiecas tādā pašā mērā kā uz heteroseksuāliem pāriem;

76. mudina Komisiju iesniegt priekšlikumus, nodrošinot, ka dalībvalstis piemēro savstarpējās atzīšanas principu homoseksuāļiem pāriem neatkarīgi no tā, vai viņi ir laulāti vai viņiem ir reģistrētas civiļas partnerattiecības, it īpaši, kad viņi izmanto savas tiesības brīvi pārvietoties saskaņā ar ES tiesību kopuma;

77. aicina dalībvalstis, kas to vēl nav izdarījušas, saskaņā ar vienlīdzības principu izstrādāt tiesību aktus tādas diskriminācijas novēršanai, ar kādu nācies saskarties dažiem viena dzimuma pāru;

78. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis piešķir patvērumu personām, kas bēg no vajāšanas seksuālās orientācijas dēļ savā izcelsmes valstī, nākt klajā ar iniciatīvām divpusējās un daudzpusējās attiecībās, lai izbeigtu personu vajāšanu seksuālās orientācijas dēļ, un sākt pētījumu par transseksuālu personu situāciju dalībvalstīs un kandidātvalstīs, it īpaši attiecībā uz uzņēmējdarbības un varmācības riskiem;

Ksenofobija

79. mudina Padomi un Komisiju, kā arī dažāda līmeņa vietējās, reģionālās un valsts varas iestādes dalībvalstīs koordinēt pasākumus antisemitisma apkarošanai un tādu uzbrukumu novēršanai, kuru mērķis ir minoritāšu grupas, tostarp dalībvalstīs esošie romi, tradicionālo mazākumtautību pārstāvji un trešo valstu valstspiederīgie, lai šādi liktu ievērot iecietības un nediskriminācijas principus un veicinātu sociālu, saimniecisku un politisku integrāciju; aicina visas dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, pasludināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Rasu diskriminācijas novēršanas komitejas kompetenci saņemt un izskatīt individuālus paziņojumus saskaņā ar ANO Starptautisko konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu;

80. mudina dalībvalstis konsekventi izmeklēt jebkādus naidīgus izteikumus rasistiskās plašsaziņas līdzekļu programmās un rakstos, kas izplata neiecietīgus izteikumus, naidpilnos noziegumos, kuri vērsti pret romiem, imigrantiem, ārvalstniekiem, tradicionālo mazākumtautību pārstāvjiem un citām minoritārām grupām, vai naida izpausmes mūzikas grupu repertuārā un neonacistiskas ievirzes koncertos, kam bieži ļauj notikt pilnīgi atklāti, turklāt neseko nekāda reakcija; mudina arī politiskās partijas un kustības, kam ir būtiska ietekme uz plašsaziņas līdzekļiem, atturēties no naidīgiem izteikumiem un ES minoritāšu grupu goda aizskaršanas Savienībā;

Jaunatne, vecāka gadagājuma cilvēki un invalīdi

81. aicina dalībvalstis sekmēt vēl lielāku sociālo partneru iesaistīšanu pasākumos, lai novērstu diskrimināciju invaliditātes vai vecuma dēļ un būtiski uzlabotu jauniešu, vecāka gadagājuma cilvēku un invalīdu iespējas darba tirgū un mācību programmu pieejamību; aicina visas dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, ratificēt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvo protokolu;

82. mudina Komisiju garantēt, ka finansējums, kas piešķirts dalībvalstīm, lai nodrošinātu aprūpes iespējas cilvēkiem ar invaliditāti, atbilst kritērijiem, kuri minēti ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām, un ka finansējumu piešķir attiecīgajiem uz kopienų/ģimeni orientētiem pakalpojumiem un iespējām neatkarīgas dzīves nodrošināšanai;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

83. uzskata, ka svarīgi ir visiem, kam vajadzīga geriatriskā aprūpe, ar slimību vai invaliditāti saistīta aprūpe, nodrošināt aprūpi un ārstēšanu, un norāda, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš jauniešu ar invaliditāti aprūpes un aizsardzības nodrošināšanai;

Kultūra

84. uzsver plašsaziņas līdzekļu nozīmi dažādības, kultūru daudzveidības un iecietības veicināšanā; mudina visus plašsaziņas līdzekļus izvairīties no tāda satura, kas varētu veicināt rasismu, ksenofobiju, neiecietību vai jebkura veida diskrimināciju;

85. atbilstoši ES Eiropas starpkultūru dialoga gadam (2008. gads) mudina dalībvalstis sadarboties ar daudzām ieinteresētajām pusēm, it īpaši ar nevalstiskajām organizācijām, lai veicinātu starpkultūru dialogu, un it īpaši jauniešu vidū vairotu izpratni par kopējām vērtībām un cieņu pret kultūras, reliģiju un valodu dažādību;

86. uzsver sporta būtisko nozīmi iecietības, savstarpējas cieņas un izpratnes veicināšanā; mudina valstu un Eiropas sporta organizācijas turpināt cīņu pret rasismu un ksenofobiju un rosina uzsākt jaunas, stingrākas un daudz tālejošākas iniciatīvas, lai nostiprinātu jau esošos pasākumus;

87. uzsver, ka visu ES pilsoņu taisnīgu un vienlīdzīgu izglītības iespēju kontekstā svarīga nozīme ir plašsaziņas līdzekļu lietotprasmei;

88. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai ES dalībvalstu izglītības sistēmās efektīvi integrētu jaunienācējus, it īpaši bērnus un jauniešus no valstīm, kas neietilpst Eiropas Savienībā, un palīdzēt tiem, sekmējot viņu kultūras daudzveidību;

Bruņotie spēki

89. atgādina, ka pamattiesības ir spēkā arī aiz kazarmu durvīm un ka tās pilnībā attiecas arī uz formāstērpos ģērbtiem pilsoņiem, un iesaka dalībvalstīm nodrošināt pamattiesību ievērošanu arī bruņotajos spēkos;

Migranti un bēgļi*Starptautiskās aizsardzības un legālās imigrācijas iespējas*

90. ir satriekts par to personu traģisko likteni, kuri iet bojā, cenšamies sasniegt Eiropas teritoriju, vai kuri nonāk pārvadātāju vai cilvēku tirgotāju rokās;

91. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest efektīvas un ilgtermiņa politikas nostādnes migrācijas jomā un nodrošināt reālu piekļuvi ES teritorijai un procedūrai, kā arī ieviest elastīgākus un saskaņotākus noteikumus patvēruma meklētājiem, nevis visas pūles vēlēt nelikumīgās imigrācijas novēršanai, aizvien vairāk izvērsot robežkontroles pasākumus, kam trūkst nepieciešamo mehānismu, lai pie ES robežām identificētu potenciālos patvēruma meklētājus, un tā rezultātā tiek pārkāpts neizraidīšanas princips, kas iekļauts 1951. gada Konvencijā par bēgļa statusu;

92. aicina dalībvalstis, īstenojot spēkā esošās Kopienas direktīvas patvēruma jomā, piemērot ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos pamatnostādnes dzimumu līdztiesības jomā (2002. gads);

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

93. aicina Padomi precīzāk noteikt pienākumus, kādi ir Eiropas Aģentūrai operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) un kādi – dalībvalstīm, lai nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu robežkontroles laikā; uzskata, ka steidzami ir jāpaplašina FRONTEX pilnvaras, lai tajās iekļautu glābšanu jūrā; aicina ieviest Parlamenta demokrātisku pārraudzību attiecībā uz FRONTEX darbību nolīgumu slēgšanā ar trešām valstīm, it īpaši bēgļu atgriešanas kopējas organizācijas jomā;

94. aicina Padomi un Komisiju piešķirt aģentūrai FRONTEX tiesības veidot izvērstu sadarbību ar Aģentūru un ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos (UNCHR), lai vienkāršotu darbības, kuras veicot, tiek ņemta vērā cilvēktiesību aizsardzība;

95. ir nobažījies par to, ka, pastiprinoties tendencei aizvien vairāk attālināt robežkontroli no ES ģeogrāfiskajām robežām, kļūst ļoti grūti kontrolēt, kas notiek, kad personas, kuras cenšas iegūt bēgļa statusu, un personas, kam vajadzīga starptautiska aizsardzība, nonāk saskarē ar trešo valstu iestādēm;

96. pieprasa, lai Komisija un it īpaši Padome steidzami un enerģiski virza mērķtiecīgu Eiropas stratēģiju patvēruma jomā uz II posma īstenošanu, tostarp pārskatot Padomes 2005. gada 1. decembra Direktīvu 2005/85/EK par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽¹⁾, un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība ⁽²⁾, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu, kā arī izveidojot Eiropas Patvēruma atbalsta biroju;

Uzņemšana

97. aicina Komisiju arī turpmāk stingri vērtēt Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽³⁾ transponēšanu, lai direktīvas netransponēšanas vai daļējas transponēšanas dēļ vairākās dalībvalstīs neveidotos situācija, kas būtu sliktāka, nekā prasa direktīvā noteiktie standarti;

98. atgādina, ka arī migranti, kas neiesniedz pieteikumu piešķirt patvērumu, ir jāuzņem piemērotās un pielāgotās vietās, kur viņi var iegūt informāciju – ar šādam darbam sagatavotu tulku un vidutāju starpniecību – par tiesībām un iespējām, kas viņiem paredzētas uzņēmējvalsts tiesību aktos, Kopienas tiesību aktos un starptautiskajās konvencijās;

Migrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu bērni

99. aicina īpašu uzmanību pievērst stāvoklim, kādā atrodas bērni, kas ir bēgļi, patvēruma prasītāji un migranti, un bērni, kuru vecāki ir bēgļi, patvēruma prasītāji vai personas bez dokumentiem, lai nodrošinātu, ka katrs bērns var pilnībā izmantot savas tiesības, kas noteiktas ANO Bērnu tiesību deklarācijā un kas aptver arī tiesības uz nediskrimināciju, visos pasākumos pirmām kārtām ņemot vērā bērna intereses, tādējādi atzīstot vecāku nozīmīgo lomu un atbildību; vērš uzmanību uz dubultas izglītības sistēmas veidošanu dažās dalībvalstīs un uzsver, ka atšķirīgi aprūpes un palīdzības noteikumi pilsoņu bērniem un bērniem, kas nav valstspiederīgie, nedrīkst būt diskriminējoši un ilgstoši un to pamatā jābūt izglītības uzlabošanai visiem bērniem, cita starpā mītnes zemes valodā;

⁽¹⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

⁽²⁾ OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 31, 6.2.2003., 18. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

100. aicina īpašu uzmanību pievērst nepilngadīgajiem un bērniem, kas ir šķirti no vecākiem, ierodoties Savienībā kā nelegāliem imigrantiem, un uzsver dalībvalstu pienākumu nepilngadīgajiem un šādiem bērniem sniegt palīdzību un īpašu aizsardzību; aicina visas iestādes – vietējās, reģionālās, valsts – un ES iestādes pastāvīgi sadarboties, lai šos bērnus pasargātu no jebkāda veida vardarbības un ekspluatācijas, nodrošināt tūlītēju aizbildņa iecelšanu, sniegt viņiem juridisku palīdzību, meklēt viņu ģimeni un uzlabot viņu uzņemšanas apstākļus, proti, sagādāt piemērotu mājokli, atvieglot veselības aprūpes, izglītības un mācību iespējas, it īpaši attiecībā uz uzņēmējvalsts oficiālās valodas mācīšanos, arodizglītību un pilnīgu iekļaušanos izglītības sistēmā;

101. atgādina, ka bērniem nedrīkst piemērot administratīvo aizturēšanu un ka bērnus, kas ir kopā ar savu ģimeni, saskaņā ar 3. pantu un 37. panta b) punktu ANO Konvencijā par bērna tiesībām var aizturēt tikai patiešām ārkārtējos apstākļos, uz iespējami visīsāko laiku un tikai tad, ja šāda aizturēšana ir viņu interesēs;

Integrācija

102. aicina vairāk koordinēt valstu politikas virzienus par trešo valstu valstspiederīgo integrāciju un ES iniciatīvas šajā jomā; uzsver, ka kopējiem principiem, pēc kuriem jāveido saskaņota ES sistēma šajā jomā, būtu jānodrošina, ka diskriminācijas novēršanas politika ir iekļauta integrācijas politikā, taču integrācijas politika ir plašāka un aptver vairākas jomas, piemēram, nodarbinātību, izglītību un profesionālo izglītību;

103. aicina pilnveidot integrācijas un starpkultūru dialoga programmas, kuru mērķis ir novērst iespējamo spriedzi starp migrantiem, kas ierodas Kopienā, un pamatiedzīvotāju kopienām, ņemot vērā migrāciju pēc paplašināšanās;

104. uzskata, ka ieceljošām minoritātēm vissteidzamāk vajadzētu integrēties cik iespējams ātri tās valsts sabiedrībā, kurā viņi ir apmetušies uz dzīvi, tomēr nodrošinot, ka tas notiek savstarpīgi; uzskata, ka svarīgi ir arī atzīt – katra persona, kas dzimusi un dzīvo dalībvalstī, var izmantot civiltiesības; uzskata, ka ilgtermiņa rezidentu tiesības piedalīties vietējā politiskajā dzīvē veicinātu sociālo un politisko integrāciju;

105. ir nobažījies par to, ka efektīvas integrācijas politikas trūkums neļauj profesionālajā, sociālajā un politiskajā dzīvē piedalīties simtiem tūkstošiem nepilsoņu un ārvalstnieku un traucē sasniegt ES mērķi palielināt darbaspēka mobilitāti, lai sekmētu konkurētspēju un ekonomisko labklājību; atzīst risku, ka atstumtība var nostādīt personu neaizsargātā situācijā, paverot iespējas radikālas izpausmēm, cilvēku tirdzniecībai un citām ekspluatācijas formām;

Atgriešana

106. uzsver, ka personas vajadzētu repatriēt tikai pēc viņu pieteikuma taisnīgas un pilnīgas izvērtēšanas; uzskata, ka gadījumos, kad atgriešana nav iespējama vai ir nehumāna tāpēc, ka izcelsmes vai tranzīta valstī situācija cilvēktiesību ievērošanas ziņā ir kritiska, dalībvalstīm, ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, jāatturas attiecīgās personas nosūtīt atpakaļ;

107. mudina dalībvalstis uzraudzīt repatriēto personu dzīves un integrācijas apstākļus izcelsmes un tranzīta valstī un rīkoties, lai šīm personām nodrošinātu pienācīgu palīdzību;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Aizturēšana un atpakaļuzņemšanas nolīgumi

108. ir nobažījies par to, ka jau vairākus gadus palielinās ārvalstniekiem paredzētu aizturēšanas centru skaits dalībvalstīs un pie to robežām; pamatojoties uz daudziem ziņojumiem, tostarp uz Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas sagatavoto ziņojumu, kuros norādīts uz biežiem cilvēktiesību pārkāpumiem, aicina veikt turpmāk minētos pasākumus:

- piekļuves iespējas nodrošināt nevalstiskajām organizācijām, kas specializējušās migrantu un patvēruma meklētāju pamattiesību aizsardzībā, ar nosacījumu, ka iespēja tām atrasties aizturēšanas centros tiktu noteikta tiesību aktos un nebūtu tikai labas gribas apliecinājums,
- izveidot neatkarīgu kontroles struktūru ES līmenī, kura atbildīga par aizturēšanas centru uzraudzību attiecībā uz cilvēktiesību aizsardzību,
- aicina Aģentūru katru gadu sagatavot pārskatu, kurā analizēta to personu situācija, kas ievietoti aizturēšanas centros, kuri ir dalībvalstu pārzinā un atrodas šo valstu iekšienē vai aiz to robežām, un aicina šo pārskatu iesniegt Parlamentam;

109. ir nobažījies par to, ka kopš 2002. gada atpakaļuzņemšanas klauzulas ir iekļautas lielākajā daļā divpusējo nolīgumu, kas noslēgti ar trešām valstīm, tostarp tirdzniecības nolīgumos, un ka rezultātā paplašinājusies Eiropas Savienības ārpakalpojumu izmantošana migrācijas politikā, kuru raksturo nepietiekama parlamentārā kontrole gan ES, gan dalībvalstu līmenī; tāpēc aicina Komisiju un Padomi Parlamentu iesaistīt agrīnā tādu sarunu stadijā, kuras notiek par šādu nolīgumu, un regulāri ziņot Parlamentam par to personu skaitu, kas izraidīti no ES, pamatojoties uz šīm klauzulām;

Vārda brīvība

110. aizstāv vārda brīvību kā ES pamatvērtību; uzskata, ka šī brīvība jāīsteno saskaņā ar tiesību aktiem, tai jāpārstāv līdztekus personiskajai atbildībai un tās pamatā jābūt citu personu tiesību respektēšanai;

111. atzinīgi vērtē kopumā apmierinošo situāciju attiecībā uz preses brīvību dalībvalstīs, ņemot vērā, ka visas 27 dalībvalstis ir iekļautas pirmo 56 valstu skaitā organizācijas "Reportieri bez robežām" 2007. gada pasaules preses brīvības rangu tabulā;

112. aicina tās dalībvalstis, kurās pēdējos gados tiesu iestādes ir izmantotas, lai pārkāptu ziņu reportieru tiesības neatklāt informācijas avotu un žurnālistu un redaktoru tiesības publicēt informāciju, vai kuras plāno grozīt savus tiesību aktus šādā veidā, pilnveidot savus tiesību aktus un praksi saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1996. gada 27. marta nolēmumu un Eiropas Padomes Ministru komitejas ieteikumu par žurnālistu tiesībām neatklāt informācijas avotu⁽¹⁾, jo šo tiesību pārkāpums patlaban rada lielākos draudus žurnālistu vārda brīvībai Eiropas Savienībā un pēdējos gados šī situācija nav būtiski mainījusies;

113. uzskata vārda brīvību un preses neatkarību par vispārējām tiesībām, ko nedrīkst apdraudēt neviens indivīds vai grupa, kas jūtas aizskarti teiktā vai rakstītā dēļ; vienlaikus uzsver, ka jābūt iespējai pēc nepatiesas ziņas publiskošanas vai neslavas celšanas gadījumā garantēt tiesības gūt gandarījumu tiesā saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem;

114. uzskata, ka preses brīvību vienmēr vajadzētu īstenot likuma robežās, taču tajā pašā laikā ir nobažījies, ka mēģinājumi pēdējos gados aizliegt publiskas diskusijas par atsevišķiem tematiem daudzās dalībvalstīs rada neoficiālu cenzūru vai plašsaziņas līdzekļu pašcenzūru;

⁽¹⁾ Ieteikums R (2000)7.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Bērna tiesības

Vardarbība, nabadzība un darbs

115. nosoda jebkādu vardarbību pret bērniem un it īpaši uzstāj, ka jānovērš visizplatītākie vardarbības veidi, kas sastopami dalībvalstīs: pedofilija, seksuāla vardarbība, vardarbība ģimenē, miesassodi skolās un dažādu veidu pārkāpumi iestādēs; aicina ieviest drošus, uzticību raisošus un pieejamus pasākumus, kas dotu iespēju bērniem visās dalībvalstīs ziņot par vardarbību, un plaši informēt par šiem pasākumiem;

116. aicina dalībvalstis īstenot efektīvus pasākumus, lai aizliegtu dažādus bērnu ekspluatācijas veidus, tostarp izmantošanu prostitūcijai, tādu pornogrāfisku materiālu ražošanai, kuros izmantoti bērni, narkotiku tirdzniecībai, kabatzagļu darbībai, ubagošanai un citiem ekspluatācijas veidiem;

117. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai izbeigtu praksi neoficiāli apprecināt nepilngadīgas, bieži vien ļoti jaunas, personas; uzskata, ka šāda prakse ir seksuālās varmācības veids, kas kaitē bērnu attīstībai un veicina mācību pārtraukšanu;

118. aicina tās 13 dalībvalstis, kurām nav tiesību aktu šajā jomā, pilnībā aizliegt miesassodus saskaņā ar ANO 2006. gada pētījumu par vardarbību pret bērniem, kurā miesassodi raksturoti kā biežāk sastopamā pret bērniem vērstā vardarbība;

119. uzsver, ka jānodrošina, lai visās politikas nostādnēs gan ES, gan dalībvalstu līmenī ņemtu vērā jebkāda bērnu darba izskaušanu; uzskata, ka pilna laika izglītība ir labākais līdzeklis problēmas risināšanai, lai novērstu gan tādus pārkāpumus, gan vēlāk pārtrauktu burvju loku "analfabētisms – nabadzība";

120. atzīmē, ka dažās dalībvalstīs tūkstošiem bērnu ir iesaistīti grūtos darbos pilsētās un laukos, un tāpēc aicina dalībvalstis enerģiski risināt šo problēmu, stingri piemērojot savus tiesību aktus, kā arī rīkojot valsts mēroga izglītošanas kampaņas, kuru mērķauditorija ir gan vecāki, gan bērni;

121. atgādina, ka apmēram 20% bērnu Eiropas Savienībā dzīves apstākļi ir zem nabadzības sliekšņa un ka visneaizsargātākie viņu vidū ir bērni, kam ir tikai viens no vecākiem un/vai vecāki, kuri dzimuši ārvalstīs; tāpēc uzstāj, ka jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu tiesību izmantošanas iespējas, galveno uzmanību pievēršot bērnu vajadzībām, tostarp pasākumi ģimeņu atbalstam, un aicina dalībvalstis, it īpaši tās, kurās nabadzības līmenis ir augstāks, apstiprināt tālejošus un reālus mērķus bērnu un viņu ģimeņu nabadzības samazināšanai;

122. aicina Komisiju visās attiecīgajās attīstības stratēģijās, tostarp nabadzības samazināšanas stratēģijas dokumentos un indikatīvajās programmās, censties iekļaut dažādas stratēģijas, kas konkrēti risina bērnu un viņu ģimeņu nabadzības, jauniešu bezdarba un minoritāšu sociālās integrācijas jautājumus; pieprasa, lai dalībvalstis efektīvi rīkojas, apkarojot bērnu tirdzniecību, uzlabojot pārrobežu sadarbību, nodrošinot īpašu apmācību un īstenojot juridiskus standartus minētajā jomā;

123. uzsver, cik svarīga ir bērnu aizsardzība; uzskata, ka pilnībā jāīsteno un jāturpina izstrādāt ar ES bērnu tiesību stratēģiju saistītās iniciatīvas, piemēram, tikai bērnu lietām veltīta tīmekļa vietne, īpašs palīdzības un ārkārtas tālruņa līnijas, kā arī budžeta līdzekļu piešķiršana ES bērnu atbalsta programmām;

Diskriminācija

124. aicina Komisiju un dalībvalstis īpašu uzmanību pievērst dažāda jauniešu un bērnu diskriminācijai, kura bieži vien ir daudzveidīga un ar kuru īpaši saskaras bērni, kas dzīvo nabadzībā, ielu bērni un jaunieši, kuri pieder etniskām minoritātēm un migrantu grupām, kā arī jaunieši un bērni invalīdi, un kuras rezultātā bērniem tiek liegta izglītība un veselības aprūpe;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

125. aicina uz romu bērniem, it sevišķi – bet ne tikai – dalībvalstīs, kurās romi ir nozīmīga etniska minoritāte, attiecināt īpašus pasākumus, lai tādējādi darītu galu diskriminācijai, segregācijai, sociālajai atstumtībai un izstumtībai no izglītības sistēmas – parādībām, no kurām bieži cieš romu bērni; aicina it īpaši šīs dalībvalstis izskaust romu bērnu nesamērīgi lielo īpatsvaru iestādēs personām ar garīgās attīstības traucējumiem, rīkot kampaņas skolas apmeklēšanas veicināšanai un novērst to, ka daudziem romu bērniem tiek liegta identitātes karte;

126. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai izglītības sistēmās jau no agrīna vecuma tiktu efektīvi integrēti tie bērni, kuri nāk no nelabvēlīgas vides un ir sociāli izstumti, un rosināt paraugprakses apmaiņu šā mērķa īstenošanai;

127. aicina dalībvalstis cīnīties pret diskrimināciju izglītībā, piemēram, pret romu bērnu segregāciju, lai nodrošinātu atbilstību Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas nesenantam lēmumam šajā lietā⁽¹⁾;

Jaunatnes tiesībaizsardzība

128. uzskata, ka nepilngadīgo likumpārkāpēju apcietināšana var būt tikai galējais līdzeklis un to var piemērot uz iespējami īsu laiku, un tāpēc aicina nepilngadīgajiem paredzēt alternatīvus pasākumus, nevis ieslodzījumu; uzstāj, ka jāīsteno pāraudzināšanas pasākumi, piemēram, darbs sabiedrības labā, lai panāktu šo jauno personu sociālo un profesionālo reintegrāciju;

129. atzīmē, ka kriminālatbildības vecums visās dalībvalstīs nav vienāds, un ir nobažījies par to, ka dažās dalībvalstīs bērni regulāri stājas pieaugušajiem paredzētas tiesas priekšā un citās nedarbojas tiesas, kas specializējās jauniešu lietās; aicina dalībvalstis saskaņot savas tiesu sistēmas, lai nevienam bērnam netiesātu tāpat kā pieaugušo;

130. aicina visas dalībvalstis nodrošināt bērnu efektīvu un neatkarīgu pārstāvību visās tiesvedības vai tai pielīdzināmās procedūrās, kas uz viņiem attiecas, un nodrošināt, ka viņiem ir likumīgi iecelts aizbildnis, ja neviens ģimenes loceklis nevar rīkoties viņu vārdā; uzsver, ka valsts iestādēm visi bērni, arī tie, kas ievietoti mācību un pāraudzināšanas iestādēs, ir jāinformē par sūdzību iesniegšanas iespējām;

Palīdzība bērniem

131. aicina dalībvalstis rīkoties tā, lai bērna tiesības garantētu ģimenei, un attiecīgi meklēt efektīvus risinājumus, lai nepieļautu vecāku un bērnu šķiršanu un bērnu pamešanu; aicina tās atteikties no politikas, kas saistīta ar lielām iestādēm, bet drīzāk reformēt, pilnveidot un nostiprināt efektīvas alternatīvās mācību iestādes, kuru pamatā ir ģimene un kopiena; attiecībā uz bērnu izvietošanas gadījumiem aicina, lai dalībvalstis paredz iespēju bērniem atgriezties savā ģimenē;

132. mudina dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, kas ļautu nodrošināt bērnu aprūpes iestāžu kvalitāti, ar to saprotot turpmāku profesionālo izglītību, labus darba apstākļus un pietiekamu atalgojumu personām, kas profesionāli aprūpē bērnus; uzsver, ka šādas iestādes un to darbinieki veido bērnus stingru pamatu viņu nākotnei un ka tas ir ieguvums arī vecākiem, it īpaši tiem, kuriem ir liela darba slodze vai ģimenēm, kurās ir viens no vecākiem, un kā šīs iestādes piedāvā alternatīvu bērniem, kam trūkst normālu ģimenes apstākļu vai tie ir nepietiekami;

(¹) D.H. un citi/Čehijas Republika, saistībā ar agrāko gadu gadījumiem.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Bērna līdzdalība

133. atgādina, ka bērniem ir tiesības izteikt savu viedokli tādā veidā, kas atbilst viņu vecumam un briedumam, un ka viņiem jādod iespēja piedalīties bērnu grupā vai apvienībā tā, lai tiktos ar citiem bērniem un paustu savas domas; tāpēc aicina dalībvalstis un vietējās iestādes veicināt projektus, kas paredz bērniem radīt iespēju šādi izpausties, veidojot vietējās bērnu padomes vai parlamentus un vienlaikus nodrošinot, ka tiek iesaistīti vairāk atstumtie bērni un ka informāciju par šiem pasākumiem plaši izplata bērnu vidū;

134. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir organizējusi forumu, kurā pulcējas ES iestāžu, kā arī valstu un starptautisko organizāciju pārstāvji, kas darbojas bērna tiesību jomā; uzskata, ka bērnu līdzdalība jānosaka par vienu no šā foruma galvenajiem mērķiem, un tāpēc aicina Komisiju nodrošināt bērnu piedalīšanos visos šā foruma darbības posmos;

135. uzskata, ka svarīgi ir bērniem domāto informāciju par viņu tiesībām izplatīt viņiem pieejamā veidā un ar atbilstīgiem līdzekļiem; aicina Komisiju izstrādāt efektīvus saziņas līdzekļus, kas uzlabo bērnu zināšanas par viņu tiesībām, bērnu stāvokli dalībvalstīs un ES pasākumiem šajā jomā;

Sociālās tiesības

136. uzskata, ka nabadzību un sociālo atstumšanu var izskaust tikai, garantējot visiem visas pamattiesības, tostarp ekonomiskās un sociālās tiesības; šajā sakarībā apstiprina lēmumu noteikt 2010. gadu par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas gadu; aicina Komisiju un dalībvalstis vienoties par vērienīgiem mērķiem šajā jomā un censties tos sasniegt;

137. uzsver, ka ir nedalāmu un savstarpēji atkarīgu pamattiesību kopums un ka jāgarantē reāla iespēja visiem cilvēkiem izmantot šīs tiesības;

Nabadzība

138. uzsver, ka pārskatītās Eiropas Sociālās hartas 30. pants paredz tiesības uz aizsardzību no nabadzības un sociālās atstumtības, un aicina dalībvalstis to ratificēt;

139. uzsver, ka aizvien lielāka nozīme jāpiešķir no darba tirgus atstumtu cilvēku aktīvas integrācijas politikai;

140. uzsver, ka galēja nabadzība un sociālā atstumtība ir vispārējs pamattiesību pārkāpums;

141. vēlas, lai sociālo aspektu un pamattiesības patiesi iekļautu ES politikas nostādņu kopumā;

142. apņemas atbalstīt sociālās un ilgtspējīgas attīstības modeļus, kas atbilstu pieejai, kuras pamatā ir sociālās tiesības, un kas paredzētu galvenokārt pastiprināt sociālo kohēziju;

143. atgādina, ka Hartas 34. un 36. pantā ir atzītas tiesības uz sociālo drošību un sociālajiem pakalpojumiem un iespēju izmantot vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumus; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visi pilsoņi, tostarp visneaizsargātākie, var izmantot šīs tiesības;

144. atgādina, ka nabadzība jāizskauž sadarbībā ar trūcīgākajiem iedzīvotāju slāņiem, kurus šī problēma skar visvairāk, un tāpēc viņi vislabāk zina, kādas sekas ir nespējai izmantot tiesības un kā situāciju labot; vēlas, lai tiktu veidota līdzdalības demokrātija, īpašu uzmanību veltot cilvēkiem, ko skārusi nabadzība, atstumtība, diskriminācija un nevienlīdzība;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Bezpajumtniecība

145. aicina Komisiju izstrādāt Eiropas mēroga bezpajumtniecības definīciju, apkopot salīdzināmus un uzticamus statistikas datus un ik gadu sniegt atjauninātus pārskatus par ES dalībvalstu veiktajām darbībām un sasniegto bezpajumtniecības izbeigšanas jomā;

146. pieprasa, lai dalībvalstis kā daļu no plašākas stratēģijas bezpajumtniecības izbeigšanai izstrādā “ziemas ārkārtas rīcības plānus”;

Mājoklis

147. atgādina, ka Hartas 34. panta 3. punktā, apkarojot sociālo atstumtību un nabadzību, ir atzītas tiesības uz sociālo palīdzību un palīdzību mājokļu jomā visiem, kam nav pietiekamu līdzekļu; attiecīgi aicina dalībvalstis nodrošināt iespējas iegūt pienācīgu mājokli;

148. atgādina apsvērumus un principus, kas iekļauti Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra ziņojumā par pienācīgu mājokli ⁽¹⁾;

Veselība

149. atgādina, ka Hartas 35. pantā ikvienai personai ir paredzētas tiesības uz profilaktisko veselības aprūpi un ārstniecību; aicina dalībvalstis nodrošināt iespējas izmantot pienācīgu veselības aprūpi, it īpaši personām ar zemiem ienākumiem un personām, kuru veselības stāvoklis prasa ilgu vai dārgu intensīvu aprūpi;

150. aicina dalībvalstis un ES nodrošināt, ka personām, kas pārmērīgi lieto narkotiskās vielas, ir pilnīga piekļuve specializētiem veselības aprūpes pakalpojumiem un alternatīvām ārstniecības metodēm un ka ar šīm personām neapietas kā ar kriminālnoziedzniekiem tikai tādēļ, ka tās lieto neatļautās narkotikas;

Darba ņēmēji

151. uzsver, ka darba tirgus pārredzamība jāuzlabo tādējādi, lai jebkurš darbs (pagaidu, pastāvīgs, pilna vai nepilna slodze un stundu darbs) tiktu deklarēts, pienācīgi atalgots un pilnībā tiktu ņemtas vērā darba ņēmēju tiesības;

152. atzīst, ka ne visās dalībvalstīs ir tiesību akti, kuros noteikta minimālā darba alga aicina ieviest instrumentus, kuru mērķis ir visiem garantēt iespējas gūt pienācīgus ienākumus, lai tādējādi visiem darba ņēmējiem Eiropas Savienībā nodrošinātu tādu atalgojumu, ka viņi spēj dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi;

153. mudina dalībvalstis un pievienošanās kandidātvalstis ratificēt un pilnībā īstenot Starptautiskās Darba organizācijas konvencijas; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt Starptautisko Darba organizāciju tās sistēmas un uzraudzības mehānismu stiprināšanā;

154. mudina uzņēmumus apstiprināt atbildīgus un nediskriminējošus darbā pieņemšanas un profesionālās attīstības principus, lai sekmētu sieviešu, jauniešu un nelabvēlīgā situācijā esošu personu nodarbinātību;

155. atgādina, ka diskriminācija ir jāuzskata par faktoru, kas ierobežo četras pamatbrīvības, it īpaši personu brīvu pārvietošanos, un kā tāda tā ir šķērslis iekšējā tirgus darbībai; aicina Komisiju sekmēt to, lai dalībvalstis pārskata pārejas posma noteikumus, ar kuriem reglamentē piekļuvi to darba tirgum, lai mazinātu atšķirīgo attieksmi pret Eiropas pilsoņiem šajā aspektā;

⁽¹⁾ Komisāra viedoklis “Nevienam nevajadzētu būt bezpajumtniekam – ir tiesības uz pienācīgu mājokli” (2007. gada 29. oktobris).

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

156. aicina dalībvalstis pārskatīt savus tiesību aktus, lai nodrošinātu, ka seksuālo pakalpojumu sniedzēji neatkarīgi no viņu statusa necieš no kriminālu organizāciju ekspluatācijas, ka viņiem ir garantētas pamattiesības un viņi var izmantot atbilstošus sociālos un veselības aprūpes pakalpojumus;

157. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt no darba tirgus atstumto cilvēku sociālo integrāciju un rast risinājumus tā sauktajai trūcīgo darba ņēmēju problēmai; uzskata, ka šādās stratēģijās jāatrod taisnīgs risinājums jautājumiem par taisnīgu algas līmeni, pareizu profesionālās un ģimenes dzīves līdzsvaru, kvalitatīvi augstvērtīgu darba vietu nosacījumus, sociālo aizsardzību, nodarbinātības iespējām un darba drošību;

Neregulārie darba ņēmēji

158. aicina dalībvalstis ratificēt ANO Konvenciju par nodarbināto migrantu tiesībām (¹) un pievērst uzmanību tam, ka lielākā daļa darba ņēmēju, kas sniedz pakalpojumus bez pienācīgiem imigrācijas dokumentiem, dara legālu, ES tautsaimniecībai nepieciešamu darbu, piemēram, novāc augļus, būvē vai uztur kārtībā ēkas, aprūpē slimniekus, vecāka gadagājuma cilvēkus un bērnus;

159. aicina ES iestādes un dalībvalstis vairs nelietot terminu “nelegālie imigranti”, kam ir ļoti negatīva nokrāsa, un drīzāk izmantot terminus “neregulārs darba ņēmējs / migrants” vai “darba ņēmējs bez dokumentiem”;

160. vēlreiz atgādina, ka darba tiesības ir ieviestas, lai aizsargātu darba ņēmēju, kas darba tirgū atrodas nevienlīdzīgā situācijā, un tas nepārprotami attiecas uz darba ņēmējiem, kuriem nav dokumentu, un aicina dalībvalstis saglabāt tiesības apvienoties organizācijās visiem darba ņēmējiem, to skaitā darba ņēmējiem bez dokumentiem;

161. aicina Komisiju vienādu prioritāti un steidzamības pakāpi piešķirt imigrācijas politikai, ko pašlaik izstrādā, un “sankcijām pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli”;

162. uzsver, ka darba inspekcijas galvenais uzdevums ir aizsargāt darba ņēmējus, un tāpēc aicina dalībvalstis:

- nodrošināt, ka darba ņēmēji bez dokumentiem var droši iesniegt sūdzību pret ļaunprātīgu darba devēju, nebaudoties tikt izraidīti,
- ieguldīt līdzekļus darba inspektoru un to personu, kuri piedāvā palīdzību darba ņēmējiem bez dokumentiem, izglītošanā par iespējām iesniegt oficiālu sūdzību attiecībā uz darba tiesību aktu neievērošanu,
- izveidot sankciju sistēmu, kas nepiemērotu sodu darba ņēmējiem darba devēju vietā;

Vecāka gadagājuma cilvēki

163. uzskata, ka iedzīvotāju novecošanās ir problēma un tā jāvērtē kā iespēja sabiedrībā plašāk iesaistīt cilvēkus ar labu, ilgus gadus krātu pieredzi, tādējādi sekmējot arī aktīva dzīvesveida veicināšanu vecumdienās; uzskata, ka ir jāveic pasākumi gados vecāku darba ņēmēju iesaistīšanai darba tirgū;

164. uzskata, ka īpaša uzmanība jāvelta vientuļām vecāka gadagājuma sievietēm, kuras ir īpaši mazaizsargāta grupa un bieži ir pirmās, kas, palēninoties ekonomikas attīstībai, cieš nabadzības dēļ;

165. atzīmē, ka, ņemot vērā vecāka gadagājuma sieviešu neaizsargātību un aizvien pieaugošo skaitu Savienībā, ir jācīnās pret viņu diskrimināciju un jāatbalsta viņu iesaistīšanās darba tirgū (t. i., izmantojot mūžizglītības programmas);

(¹) Starptautiskā konvencija par migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību, kas pieņemta ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas 1990. gada 18. decembra rezolūciju 45/158.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

166. atgādina, ka Hartas 25. pantā ir apstiprinātas vecāka gadagājuma personu tiesības uz cilvēka cienīgu un neatkarīgu dzīvi; tāpēc iesaka saistībā ar Hartas 34. un 35. pantu paredzēt profilaktisko veselības aprūpi un sociālo drošību vecāka gadagājuma personām, lai nodrošinātu cilvēka cienīgu dzīvi;

167. aicina dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, ieviest tiesību aktus par dzīvu personu testamentu izpildi, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar Oviedo parakstītās Konvencijas par cilvēktiesībām un biomedicīnu 9. pantu "ņem vērā tāda pacienta iepriekš izteiktās vēlmes attiecībā uz medicīnisko iejaukšanos, kurš vai kura minētās iejaukšanās laikā nav tādā stāvoklī, lai spētu paust savas vēlmes", un nodrošinātu tiesības uz cieņpilnu mūža noslēgumu;

*
* *

168. uzdod priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu un kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai, Ministru padomei un Parlamentārajai asamblejai, kā arī Eiropas Padomes komisāram cilvēktiesību jautājumos un atbilstīgajām Eiropas Drošības un sadarbības organizācijām un Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrām.

Konvencija par darbu jūrniecībā

P6_TA(2009)0020

Eiropas Parlamenta 2009.gada 14. janvāra rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK

(2010/C 46 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK (COM(2008)0422),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Padomes 1999. gada 21. jūnija Direktīvu 1999/63/EK attiecībā uz Nolīgumu par jūrnieku darba laika organizēšanu, ko noslēgusi Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācija (EKKĪA) un Eiropas Savienības Transporta darbinieku arodbiedrību federācija (ESTDAF) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā (turpmāk - Konvencija), ko noslēdza Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociācijas (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācija (ETDF),
- ņemot vērā to, ka saskaņā ar EK līguma 139. panta 2. punktu nolīgumā ietverts kopīgs lūgums Komisijai nākt klajā ar priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru tiktu īstenots šis nolīgums un tā A pielikums,
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu,

⁽¹⁾ OV L 167, 2.7.1999., 33. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

- A. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. pantā noteikts, ka ikvienam darba ņēmējam ir tiesības uz veselībai nekaitīgiem, drošiem un cilvēka cieņai atbilstīgiem darba apstākļiem, kā arī tiesības uz ierobežotu maksimālo darba laiku, uz atpūtas laiku ik dienu un ik nedēļu, kā arī uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu;
- B. tā kā EK līguma 139. panta 1. punktā paredzēta iespēja sociālajiem partneriem Kopienas līmenī uzsākt dialogu, ja viņi to vēlas, līgumattiecību, tostarp nolīgumu, izveidei;
- C. tā kā EK līguma 139. panta 2. punktā noteikta iespēja Kopienas līmenī noslēgtus nolīgumus īstenot pēc parakstītāju pušu kopīga līguma, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma;
- D. tā kā - ja visas dalībvalstis ratificēs Konvenciju, būs sasniegta nepieciešamā robeža, lai tā stātos spēkā;
- E. tā kā Konvencijas ratifikācija būs nozīmīgs ieguldījums pienācīgas kvalitātes darba standartu sekmēšanā visā pasaulē,
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija nosūtījusi priekšlikumu Parlamentam un lūgusi Parlamentu sniegt atzinumu Komisijai un Padomei, lai gan EK līguma 139. panta 2. punktā nav paredzēta apspriešanās ar Eiropas Parlamentu par sociālo partneru prasībām Komisijai;
 2. atbalsta nolīgumu, ko noslēguši sociālie partneri par darba ņēmēju darba apstākļu atsevišķiem aspektiem jūrniecības nozarē, jo tas nodrošina atbilstīgu līdzsvaru starp nepieciešamību uzlabot darba apstākļus un aizsargāt jūrnieku veselību un drošību;
 3. piekrīt, ka nolīgums būtu jāiesniedz Padomei; tāpēc aicina Padomi pieņemt Komisijas priekšlikumu, lai īstenotu nolīgumu, ko noslēguši sociālie partneri, ņemot vērā dalībvalstu, un attiecīgi ES, īpašās intereses;
 4. uzskata, ka ir būtiski definēt un ieviest starptautiskus obligātus darba, veselības un drošības apstākļu minimālos standartus jūrniekiem, kuri ir nodarbināti saistībā ar jūras kuģiem vai kuri uz tiem strādā;
 5. atzinīgi vērtē to, ka nolīgumā, ko noslēguši sociālie partneri, un Komisijas priekšlikumā noteiktas vienīgi minimālās prasības, sniedzot dalībvalstīm un/vai sociālajiem partneriem rīcības brīvību tādu pasākumu noteikšanai, kuri būtu labvēlīgāki attiecīgās jomas darba ņēmējiem, kā arī pamatos atbilstu Konvencijas kodeksa par darbu jūrniecībā A daļas noteikumiem;
 6. atgādina par elastību, ko sniedz Konvencijas II panta 6. punkts tām valstīm, kuras jau ir parakstījušas šo Konvenciju;
 7. uzsver, ka sociālajiem partneriem ir būtiska loma darba ņēmēju veselības aizsardzības un darba drošības apstākļu uzlabošanā; pilnībā atbalsta sociālo partneru atbilstīgu iesaistīšanu sociālā dialoga sarunās un nolīgumu slēgšanā par darba apstākļiem;
 8. iesaka pieņemt minēto Komisijas priekšlikumu;
 9. aicina visas dalībvalstis bez kavēšanās ratificēt 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā;
 10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un sociālajiem partneriem.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

ANO Cilvēktiesību padomes attīstība un ES loma šajā procesā

P6_TA(2009)0021

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā (2008/2201(INI))

(2010/C 46 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas, kas saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisiju (UNCHR) ir pieņemtas kopš 1996. gada, it īpaši 2006. gada 16. marta rezolūciju par sarunām par Cilvēktiesību padomi un ANO Cilvēktiesību komisijas 62. sesiju ⁽¹⁾, kā arī 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par attiecībām starp Eiropas Savienību un ANO ⁽²⁾, 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par ANO reformu ⁽³⁾, 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ANO 2005. gada 14.–16. septembra Pasaules Augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu ⁽⁴⁾, 2008. gada 21. februāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) septīto sesiju ⁽⁵⁾ un 2008. gada 8. maija rezolūciju par gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē 2007. gadā un ES politiku šajā jomā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2005. gada 21. marta ziņojumu “Lielākā brīvībā: ceļā uz drošību, attīstību un cilvēktiesībām visiem”, tam sekojošo ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju A/RES/60/1 par pasaules valstu vadītāju 2005. gada sanāksmes rezultātiem, kā arī 2006. gada 7. marta ģenerāļsekretāra ziņojumu “Ieguldījums Apvienoto Nāciju Organizācijā, lai to stiprinātu pasaules līmenī”,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas Rezolūciju A/RES/60/251 par ANO Cilvēktiesību padomes izveidošanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vārdā pieņemto ES prezidentvalsts 2006. gada 16. marta deklarāciju par UNHRC izveidi,
- ņemot vērā UNHRC iepriekšējās kārtējās un ārkārtas sesijas,
- ņemot vērā rezultātus, ko guvušas UNHRC darba grupas, kuras nodarbojās ar sūdzību procedūras, vispārējā regulārā pārskata (VRP), turpmākās ekspertu konsultatīvās sistēmas, darba kārtības, gada darba programmas, darba metožu, reglamenta un īpašo procedūru mehānismu pārskatīšanas jautājumiem,
- ņemot vērā rezultātus, kas tika iegūti 2008. gada 21. maijā ANO Ģenerālajā asamblejā notikušajās vēlēšanās, trešo reizi ievēlot dalībvalstis ANO Cilvēktiesību padomē,
- ņemot vērā rezultātus, kas tika iegūti 2008. gada 19. jūnijā notikušajās UNHRC prezidentvalsts vēlēšanās;
- ņemot vērā VRP pirmo sesiju, kas notika no 2008. gada 7. aprīļa līdz 18. aprīlim, otro sesiju, kas notika no 2008. gada 5. maija līdz 16. maijam, un trešo sesiju, kas notika no 2008. gada 1. līdz 15. decembrim,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A6-0498/2008),

⁽¹⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 409. lpp.⁽²⁾ OV C 96 E, 21.4.2004., 79. lpp.⁽³⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 549. lpp.⁽⁴⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 582. lpp.⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0065.⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0193.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

- A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir 'Kopienas tiesību *acquis* neatņemama daļa un viens no ES pamatprincipiem;
- B. tā kā ES ārējās attiecības veido, pamatojoties uz cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanas principu, un tā kā ārpolitika pamatojas uz spēcīgu un nepārprotamu atbalstu efektīvai daudzpusējai sadarbībai, kā noteikts ANO Statūtos;
- C. tā kā ANO un UNHRC ir viena no vispiemērotākajām organizācijām, kas var visaptveroši risināt cilvēktiesību ievērošanas problēmas un humanitāros uzdevumus;
- D. tā kā lēmumu par UNHRC izveidi kopumā tiek vērtēts atzinīgi, uzskatot to par iniciatīvu, ar kuru, izveidojot pastāvīgu iestādi, labos UNCHR darbā pieļautās nepilnības un palielinās cilvēktiesību jautājuma nozīmi starpvaldību sarunās;
- E. tā kā UNHRC ir noteikusi vērienīgu programmu, kuru tā īsteno pirmajos trīs darbības gados un kurā ir paredzēts pārskatīt tās izmantotās procedūras un darba metodes, it īpaši to, kā tiek pilnveidots un īstenojs VRP, saistībā ar ko jau ir notikušas trīs sesijas, kurās veica pārskatu par 48 valstīm, no kurām astoņas ir ES dalībvalstis, kā arī pārskatīt īpašo procedūru mehānismus;
- F. tā kā ES stingri atbalsta un aizstāv UNHRC izveidi un tā kā ES un tās dalībvalstis ir apņēmušās aktīvi un pamanāmi rīkoties, lai izveidotu efektīvu iestādi, kas risinās aktuālas cilvēktiesību problēmas, un sniegtu tai atbalstu;
- G. tā kā ES ir stingri atbalstījusi pastiprināta vairākuma un dalības kritēriju noteikšanu attiecībā uz ievēlšanu UNHRC (taču šie priekšlikumi nav saglabāti), kā arī procedūru izveidi, lai pārraudzītu ANO dalībvalstu vēlēšanu solījumu faktisko izpildi;
- H. tā kā, kaut arī ES spēja pieņemt vienotu pieeju aizvien ir ierobežota, jo īpaši tādēļ, ka valstu intereses ir atšķiras un Apvienoto Nāciju Organizācijā dalībvalstis pastāvīgi vēlas rīkoties neatkarīgi, tomēr ir konstatēts, ka to rīcība UNHRC ir saskaņotāka nekā UNCHR;
- I. tā kā ES dalībvalstis UNHRC ir skaitliskā mazākumā un tas gan būtiski apgrūtina ES iespējas ietekmēt UNHRC darba kārtību, gan rada lielas grūtības integrēt ES pozīcijas UNHRC darbā;
- J. tā kā diemžēl Amerikas Savienotās Valstis nepiedalās UNHRC un tāpēc ES kā demokrātisko valstu vadošajam spēkam cilvēktiesību jautājumos ir jāpastiprina sava nozīme;
- K. tā kā Parlaments rūpīgi seko līdzi norisēm UNHRC, regulāri nosūtot delegācijas uz UNHRC sesijām un aicinot īpašos referentus un neatkarīgos ekspertus piedalīties darbā par cilvēktiesību jautājumiem;
- L. tā kā UNHRC darba kārtība un mehānismi ir jāpārskata 2011 gadā, kā tas paredzēts iepriekš minētajā Ģenerālās asamblejas Rezolūcijā A/RES/60/251,

UNHRC pirmo trīs darbības gadu vispārējs novērtējums

1. atzinīgi vērtē līdz šim paveikto UNHRC darbu un atzīmē, ka UNHRC ir iespējas kļūt par vērtīgu sistēmu Eiropas Savienības daudzpusējo centienu īstenošanā cilvēktiesību jomā; tomēr pauž nožēlu, ka pirmajos trīs darbības gados jaunā struktūra nav spējusi panākt būtiskākus ANO darba uzlabojumus cilvēktiesību jomā;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

2. atzinīgi vērtē to, ka UNHRC ir pieņēmusi svarīgus dokumentus, ar kuriem nosaka cilvēktiesību standartus, tostarp Konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušānu un ANO deklarāciju par pamatiedzīvotāju tiesībām, kā arī Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu; atzīmē, ka pēdējais no minētajiem dokumentiem ir lēmums ar vēsturisku nozīmi, jo tajā ir noteikta fizisku personu sūdzību izskatīšanas kārtība, tādējādi veidojot mehānismu, kā starptautiskā līmenī izskatīt sūdzības, ko iesniedz personas, kuru ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības ir tikušas pārkāptas; aicina visas valstis bez kavēšanās ratificēt Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu;

3. pauž nožēlu par UNHRC nespēju rīkoties gadījumos, kad steidzami jārisina sarežģījumi pasaulē cilvēktiesību jomā, un daļēji tas ir tādēļ, ka palielinās vairāku UNHRC valstu nevēlēšanās iesaistīties risinājuma meklēšanā un tās iebilst gan pret valstu situāciju izskatīšanu, tostarp pret rezolūciju pieņemšanu attiecībā uz šīm valstīm, gan arī pret īpašajām sesijām un īpašo procedūru mandātu piešķiršanu valstīm, savu nostāju pamatojot ar to, ka iejaukšanās, iespējams, politizēs UNHRC; atkārtoti pauž viedokli, ka UNHRC spējām efektīvi risināt valstu sarežģījumus ir būtiska nozīme tās autoritātei un uzticamībai;

4. atzinīgi vērtē to, ka kārtība, kādā valstis tiek ievēlētas UNHRC, ļauj izslēgt no UNHRC lielākos cilvēktiesību pārkāpējus, piemēram, Irānu un Baltkrieviju; tomēr pauž nožēlu, ka ne visas valstu ģeogrāfiskās grupas ir noteikušas īstu vēlēšanu kārtību, kādā notiek pievienošanās UNHRC; pauž nožēlu, ka brīvprātīgo saistību sistēma ir devusi ļoti nevienmērīgus un nepietiekamus rezultātus, ļaujot valdībām izvairīties no starptautisko cilvēktiesību saistību pildīšanas; šajā sakarā pauž nopietnas bažas par to, ka dažas dalībvalstis taktiskos nolūkos izmanto tā sauktās saistības, un tādēļ atkārtoti apstiprina, ka cieša sadarbība ar īpašajām procedūrām joprojām ir nozīmīgākais kritērijs, lai pievienotos UNHRC;

5. pauž nožēlu par arvien lielāko UNHRC dalīšanos reģionālajos blokos; uzskata, ka ikvienā šādā blokā valdošā mentalitāte ierobežo UNHRC spējas efektīvi, taisnīgi un objektīvi risināt jautājumus, kas saistīti ar cilvēktiesību pārkāpumiem visā pasaulē, un ka tas varētu būt patiesais UNHRC neobjektivitātes, selektivitātes un neefektivitātes cēlonis;

6. atzīst, ka vairākas delegācijas Ženēvā nav pietiekami aprīkotas, lai pienācīgi turpinātu sarunas par cilvēktiesībām, un tāpēc tās paļaujas uz grupu līderiem, kas formulēs to nostāju; tomēr atzīmē, ka šī tendence, it īpaši Āzijas un Āfrikas valstu grupās, ir tikusi pietiekami līdzsvarota attiecībā uz dažiem tādiem būtiskiem jautājumiem kā rīcības kodekss attiecībā uz īpašajām procedūrām un situācija Dārfūrā; vienlaikus uzsver, ka nostājas, ko ES ir pieņēmusi kopā ar pievienošanās valstīm, lielā mērā ir ietekmējušas valstu blokos valdošo mentalitāti; prasa, lai Komisija iesniedz gada ziņojumus par to, kā ANO notiek balsošana par cilvēktiesību jautājumiem, analizējot, kā šo balsošanas praksi ietekmē ES, tās dalībvalstu vai citu valstu bloku politika;

7. atzīst, ka UNHRC plašais dalībnieku loks un daudzo novērotāju līdzdalība nodrošina praktiski visu valstu iesaistīšanos UNHRC debatēs; ņemot vērā 2011. gadā gaidāmo pārskatīšanu, uzskata, ka, no vienas puses, ir jāapsver iespēja ļaut visām pasaules valstīm piedalīties UNHRC darbā, tomēr atzīst, ka no otras puses, lielākas priekšrocības varētu būt skaitliski mazākam valstu sastāvam;

8. atzīst pašreizējās diskusijas par UNHRC un Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas attiecībām; šajā sakarā atgādina, ka Trešās komitejas uzdevums šajā struktūrā, kurā ir pārstāvētas visas ANO dalībvalstis, ir turpināt risināt svarīgākos UNHRC jautājumus; uzskata, ka šī struktūra var arī novērst UNHRC trūkumus līdzīgi, kā Ģenerālā asambleja rīkojas attiecībā uz lēmumiem, ko pieņem Drošības padome, kas ir svarīgs UNHRC un Trešo komiteju papildinošs elements; aicina ES atkārtoti apliecināt atņemšanas atbalstīt UNHRC un uzlabot tās efektivitāti, lai tā kļūtu par unikālu struktūru, kas specializējas vispārējo cilvēktiesību jautājumos, un par īpašu ANO sistēmas forumu, kurā risina jautājumus par cilvēktiesību aizsardzību;

9. pauž dziļas bažas par to, ka cilvēktiesību universāluma principa nozīme arvien vairāk ir apdraudēta, ko it īpaši atspoguļo dažu valstu mēģinājumi noteikt ierobežojumus tādām pasaulē atzītām cilvēktiesībām kā vārda brīvība vai interpretēt cilvēktiesības atkarībā no valsts kultūras, ideoloģijas vai tradīcijām; aicina ES būt modrai attiecībā uz šiem mēģinājumiem un nepieņemt aizstāvēt cilvēktiesību universāluma, nedalāmības un savstarpējās atkarības principus;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Īpašo procedūru mehānismi

10. uzskata, ka ANO cilvēktiesību mehānisma galvenie pamatelementi ir īpašās procedūras, un uzsver, ka uzticamība UNHRC darbībai cilvēktiesību aizsardzības jomā un šīs darbības efektivitāte ir atkarīga no sadarbības attiecībā uz īpašo procedūru mehānismiem un to pilnīgas īstenošanas, kā arī no reformu pieņemšanas tādā veidā, kas stiprina UNHRC spēju novērst cilvēktiesību pārkāpumus;
11. uzskata, ka īpašo procedūru mehānismi, kurus var piemērot attiecībā uz stāvokli valstī, ir būtisks līdzeklis, ar kuru šajā konkrētajā valstī var uzlabot cilvēktiesību ievērošanu; uzskata, ka saskaņā ar VRP veikto valstu pārskatu veids un biežums nevar aizstāt valstu pilnvarojumus; tāpēc iebilst pret dažu valstu mēģinājumiem izmantot argumentu par īpašo procedūru mehānismu "racionalizāciju", lai atceltu šo pilnvarojumu; šajā sakarā pauž nožēlu par Baltkrievijas Republikas, Kongo Demokrātiskās Republikas un Kubas pilnvarojuma pārtraukšanu un par ekspertu grupas Dārfūras jautājumā atcelšanu;
12. atzīmē tādu nosacījumu ieviešanu, ar kuriem atceļ Burundi valsts pilnvarojumu; atzīst, ka ir svarīgi noteikt izstāšanās stratēģiju attiecībā uz ikvienas šādas valsts procedūrām;
13. nosoda dažu UNHRC dalībvalstu centienus ierobežot īpašo procedūru mehānismu neatkarību un iedarbību; šajā sakarā atzīmē, ka 2007. gada 18. jūnijā tika pieņemts īpašo procedūru pilnvaroto pušu rīcības kodekss; aicina UNHRC šo rīcības kodeksu īstenot, ņemot vērā iepriekš minēto Rezolūciju A/RES/60/251 un ievērojot īpašo procedūru neatkarību;
14. prasa uzlabot piemērotu pilnvarnieku izraudzīšanos un iecelšanu īpašajām procedūrām, it īpaši cenšoties rast veidus un līdzekļus, kā uzlabot ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja (OHCHR) izveidoto pašreizējo kandidātu sarakstu un pastiprināt pilnvarnieku neatkarību, ņemot vērā kandidātu pieredzi un zināšanas un raugoties, lai būtu ģeogrāfiskā pārstāvība un dzimumu līdzsvars;
15. uzsver, ka ir labāk jāpārrauga īpašo procedūru atzinumu un ieteikumu īstenošana, paredzot arī izveidot mehānismus ziņošanai par ieteikumu īstenošanu;
16. uzskata, ka VRP ir instruments, kas papildina īpašās procedūras un sniedz iespēju, kā šo procedūru ziņojumus izmantot efektīvāk un nodrošināt ciešāku sadarbību un darba pārraudzību;
17. prasa nepārtraukti atbalstīt īpašo procedūru mehānismus finanšu un cilvēkresursu ziņā;

Vispārējais regulārais pārskats

18. atzīst VRP mehānisma iespējamo vērtību cilvēktiesību ievērošanas saistību un prakses pārraudzības uzlabošanā visā pasaulē, pret visām ANO dalībvalstīm izturoties vienādi un veicot tajās pārbaudes, kā arī sniedzot jaunas iespējas nevalstiskajām organizācijām (NVO) iesaistīties dialogā ar konkrētām valstīm;
19. atzinīgi vērtē to, ka VRP ir pamudinājis daudzas ANO dalībvalstis apņemties īstenot starptautiskās saistības, ievērot ar ANO līgumu saistīto struktūru secinājumus un ieteikumus un īpašās procedūras, iesniegt pārskata ziņojumus ar ANO līgumu saistītajām struktūrām, atbildēt uz neizpildītajiem pieprasījumiem par īpašo procedūru mandāta turētāju uzaicināšanu, ratificēt būtiskākos līgumus un pieņemt valstu tiesību aktus, ar kuriem nodrošina atbilstību saistībām, kas izriet no līgumiem, kurus šīs valstis ir parakstījušas;
20. pauž nožēlu, ka pirmās trīs sesijas ir likušas diezgan lielā mērā vilties attiecībā uz "objektīvu, pārskatāmu, neselektīvu, konstruktīvu, nekonfrontējošu un nepolitizētu" procesu ⁽¹⁾;

(1) UNHRC 2007. gada 18. jūnija Rezolūcija Nr. 5/1.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

21. uzskata, ka šo mērķi var sasniegt tikai tad, ja pārskats ietver neatkarīgu ekspertīzi visos pārskatīšanas posmos un efektīvu paveiktā darba kontroles mehānismu, kam galvenais ir rezultāti;
22. pauž nožēlu, ka VRP procesa laikā uzmanība netika pievērsta ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kā arī mazākumtautību tiesībām, un prasa vēltīt lielāku uzmanību šīm tiesībām nākamajās sesijās atbilstoši cilvēktiesību universāluma, nedalāmības un savstarpējās atkarības principiem;
23. nosoda, ka tā vietā, lai kritiski novērtētu apstākļus cilvēktiesību jomā un to aizsardzību, tiek veidotas politiskas alianses, lai pasargātu dažas valstis no pārbaužu veikšanas, tādējādi negatīvi ietekmējot galveno VRP mērķi; atzīmē, ka šāda prakse sasniedza bīstami augstu līmeni Tunisijas pārskata gadījumā un pārskatā tika ietverti paziņojumi, kuri būtiski atšķīrās no neatkarīgo ekspertu secinājumiem; tomēr atzīmē, ka šajā konkrētajā pārskatā šī tendence neatspoguļojas;
24. atzinīgi vērtē ES lēmumu neveikt kopīgu intervenci valstu pārskatos, bet nodrošināt intervenču papildināmību, lai varētu aptvert plašu problēmu spektru; šajā sakarā uzsver ES mēģinājumus novērst ES dalībvalstu "bloku mentalitātes" veidošanos UNHRC, uzdodot jautājumus vienai par otras situāciju cilvēktiesību jomā; atzinīgi vērtē ES dalībvalstu līdzdalības līmeni pārskatu veikšanā, arī to pārskatu, kuri saistīti ar citām ES dalībvalstīm; mudina ES arī turpmāk pamatoties uz pašreizējo daļējas koordinācijas modeli un nodrošināt, lai ES dalībvalstis ar pienācīgu rūpību pārskata visas valstis un iedziļinās visos jautājumos un lai netiktu pieļauta atkārtošāns;
25. pauž bažas, ka vairākos gadījumos VRP galīgajā ziņojumā un interaktīvajā dialogā pārskata laikā netika atspoguļota kopsavilkuma dokumentos ietvertā informācija vai pat bija pretrunā neatkarīgo ekspertu secinājumiem, tādējādi mazinot pārskata piemērotību, un ka darba grupas ziņojumos norādītie ieteikumi ir pārāk nenoteikti, un tiem nav pamatojuma, lai tos varētu īstenot; aicina VRP darba grupas locekļus nākamajos pārskatos sniegt izvērtējamus, konkrētus, reālus un upuriem noderīgus ieteikumus, pamatojoties uz neatkarīgu uzraudzības mehānismu vai NVO sniegto informāciju;
26. pauž nožēlu, ka VRP ieteikumi nav saistoši, jo dalībvalstīm ir tiesības izvēlēties, kurus VRP ieteikumus tās pieņems; atzīmē, ka dažos gadījumos, piemēram, Šrilankā, pieņemto ieteikumu procentuālais skaits ir ļoti neliels; tomēr uzskata, ka, iespējams, ne visi ieteikumi ir piemērojami un atbilst starptautisko cilvēktiesību ievērošanas saistībām; tādēļ uzskata, ka tas liecina par to, ka dažos gadījumos VRP, iespējams, nav piemērotākais instruments, un uzsver neatkarīgu uzraudzības mehānismu un NVO secinājumu nozīmi VRP procesā, vienlaikus saglabājot UNCHR valstu mandātus;
27. nosoda dažu UNHRC dalībvalstu mēģinājumus cenzēt nevalstisko organizāciju ieguldījumu; pauž nožēlu par ierobežoto ietekmi, kāda nevalstisko organizāciju līdzdalībai ir uz galīgo lēmumu, jo tām netiek dots pietiekams laiks, lai apspriestu VRP ziņojumu, un to atļautā iejaukšanās pakāpe ir ierobežota, proti, tās var izteikt vispārīgas piezīmes, bet nedrīkst vēlreiz apspriest jautājumus, kuri jau ir risināti darba grupās;
28. pauž nožēlu, ka valstīs nav notikusi plaša apspriešanās, iesaistot tajā NVO, par ANO dalībvalstu ziņojumiem; visbeidzot, mudina visas tās valstis, par kurām sagatavo pārskatus, iesaistīties neatkarīgā diskusijā par situāciju, kāda šajās valstīs ir cilvēktiesību jomā, un panākt, lai šī diskusija notiktu pārredzami, iesaistot visus valdības un pilsoniskās sabiedrības sektorus un neaizmirstot, ka pārskata galvenais mērķis ir cilvēktiesību ievērošanas uzlabošana šajā konkrētajā valstī;
29. aicina pēc pārskata visās valstīs veikt plašu apspriešanos, pamatojoties uz ieteikumiem; aicina ES turpināt pētīt, kā šos ieteikumus varētu izmantot tehniskās palīdzības programmu izstrādē;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

30. aicina UNHRC stiprināt tos centienus, kuru mērķis ir palielināt ANO dalībvalstu atbildību cilvēktiesību jomā, palielinot VRP efektivitāti, it īpaši nodrošinot stingrākas procedūras, lai novērstu apzinātu šķēršļu likšanu vai novirzīšanas taktiku, kas apdraud ANO, UNHRC un VRP mērķu sasniegšanu;

Pārredzamība un pilsoniskās sabiedrības līdzdalība UNHRC darbā

31. atgādina, ka ir svarīgi, lai pilsoniskā sabiedrība piedalītos UNHRC darbā, un mudina ES dalībvalstis ieviest efektīvus pasākumus un līdzekļus, ar kuriem varētu nodrošināt pilsoniskās sabiedrības līdzdalību UNHRC darbā un ļaut izmantot prerogatīvas, ko tai piešķir konsultatīvais statuss, lai sniegtu rakstiskus un mutiskus paziņojumus;

32. atzinīgi vērtē to, ka ir saglabāta prakse par to nevalstisko organizāciju līdzdalību, kuras darbojas cilvēktiesību aizsardzības jomā, un cer, ka nākotnē šī līdzdalība uzlabosies un pastiprināsies; atkārtoti prasa reformēt ANO NVO komiteju, lai nodrošinātu neatkarīgo NVO aktīvu līdzdalību, un norāda, ka neatkarīgiem ekspertiem ir jāsniedz ieteikumi par akreditāciju, pamatojoties uz NVO darbu un ieguldījumu;

33. atzīmē īpašās grūtības, ko nevalstiskajām organizācijām, kuras neatrodas Ženēvā, rada apstākļi, ka UNHRC ir pastāvīga struktūra; tādēļ atzinīgi vērtē to aģentūru ieguldījumu, kuras nevalstisko organizāciju vārdā sadarbojas ar OHCHR un ANO biroju Ženēvā, lai sniegtu nevalstiskajām organizācijām informāciju par pasākumiem un sekmētu to līdzdalību UNHRC darbā;

34. aicina līdzekļu devējus risināt jautājumu par cilvēktiesību aizsardzības organizācijām, it īpaši tām organizācijām, kuras neatrodas Ženēvā, nepieciešamo apmācību un finansējumu, nodrošinot šo organizāciju nepārtrauktu un efektīvu līdzdalību UNHRC darbā; aicina Komisiju turpināt atbalstīt pilsoniskās sabiedrības iniciatīvas, kas paredzētas, lai rūpīgi pārbaudītu valstu valdību politikas saistībā ar ANO cilvēktiesību jautājumiem;

35. pauž nožēlu par sabiedrības neieinteresētību un zināšanu trūkumu par UNHRC; tādēļ atzinīgi vērtē ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos biroja iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt pārredzamību, proti, izdot "Neformālo sanāksmju biļetenu"; atzinīgi vērtē UNHRC sesiju straumēšanu tīmeklī, tādējādi palielinot sabiedrības informētību par tās darbu;

ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos birojs

36. atkārtoti apstiprina viedokli, ka ANO sistēmā OHCHR ir galvenā iestāde, jo tai ir ārkārtīgi liela nozīme cilvēktiesību aizsardzībā un atbalstīšanā, integrējot tās visā ANO sistēmā un visās attiecīgajās organizācijās, galvenokārt, saistībā ar darbībām, kuru nolūks ir miera atjaunošana vai nostiprināšana, attīstība un humānā palīdzība;

37. atkārtoti apliecina atbalstu OHCHR un paļāvību šīs iestādes kompetences integritātei, kā arī tās neatkarībai un objektivitātei;

38. mudina OHCHR censties pastiprināt savu klātbūtni konkrētā valstī, veidojot reģionālos birojus; šajā sakarā atzinīgi vērtē to, ka OHCHR un Kirgizstānas Republikas iestādes ir parakstījušas saprašanās memorandu par OHCHR reģionālā biroja izveidi Biškekā; atkārtoti pauž atzinību par nozīmīgo darbu, ko OHCHR veicis, atbalstot ar ANO līgumu saistītās struktūras un īpašās procedūras;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

39. atzinīgi vērtē OHCHR vadītājas Louise Arbour darbu, tostarp izpildītās saistības un godīgumu, un ir pārliecināts, ka viņas amata pienākumu pārņēmēja Navanethem Pillay ar tādu pašu aizrautību iesaistīsies darbā un pieņems šā amata izaicinājumus;

40. atzinīgi vērtē brīvprātīgo palīdzību, ko saskaņā ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu Eiropas Komisija ilgu laiku ir sniegusi OHCHR, tostarp 2008. gadā - 4 miljonus EUR; aicina ES dalībvalstis turpināt atbalstīt OHCHR, it īpaši Ģenerālās asamblejas Piektajā (administratīvo un budžeta jautājumu) komitejā, lai nodrošinātu, ka netiek mazināta OHCHR neatkarība un ka tam tiek piešķirti visi finanšu resursi, kas vajadzīgi, lai tas varētu īstenot pilnvaras;

ES nozīme UNHRC

41. atzinīgi vērtē ES aktīvo līdzdalību pirmajos trīs UNHRC darbības gados, proti, atbalstot vai līdzatbalstot rezolūcijas, izdodot paziņojumus, iesaistoties interaktīvos dialogos un debatēs un ar panākumiem pieprasot rīkot ārkārtas sesijas par situāciju, kas cilvēktiesību jomā izveidojās Dārfūrā 2006. gada decembrī, Birmā/Mjanmā 2007. gada oktobrī un Kongo Demokrātiskās Republikas austrumu daļā 2008. gada novembrī; atzīst saistības, ko ES ir apņēmusies, lai UNHRC risinātu jautājumu par stāvokli valstīs;

42. atzinīgi vērtē to, ka UNHRC pirmajās deviņās kārtējās sesijās un pirmajās astoņās ārkārtas sesijās ir apstiprinājusi visas ES ierosinātās vai līdzatbalstītās rezolūcijas; tomēr atzīmē, ka netika balsots par daudziem pretrunīgiem jautājumiem un tādiem jautājumiem, par kuriem nebija vienprātības;

43. atzīmē, ka ES dalībvalstis, kas piedalās UNHRC darbā, ir sadalījušas divās reģionālās grupās, proti, Rietumeiropas valstu grupā un Austrumeiropas valstu grupā; atzīmē, ka ES ir pret sistēmu, saskaņā ar kuru katrs reģions izvirza tikai tik daudz kandidātu cik ir vietu ("tīros sarakstu" sistēma), kā rezultātā ES dalībvalstīs notiek savstarpēja konkurence par ievēlšanu UNHRC;

44. mudina ES arī turpmāk stingri pieprasīt kritēriju noteikšanu dalībai UNHRC vēlēšanās, tostarp pastāvīgu uzaicinājumu izsniegšanu dalībai īpašo procedūru pilnvarniekiem, kā arī ANO dalībvalstu vēlēšanu solījumu faktiskās izpildes pārraudzību; atkārtoti prasītu, lai šo noteikumu piemēro, lemjot par to, vai ES ir jāatbalsta kandidātvalstis; pauž nožēlu, ka ES šo prasību vēl nav atbalstījusi;

45. atzīmē, ka ES dalībvalstis UNHRC ir skaitliskā mazākumā un tas noteikti rada grūtības tad, ja tās vēlas tikt uzklautas; atzinīgi vērtē Slovēnijas prezidentūras laikā ierosināto praksi par informācijas sniegšanu citām UNHRC dalībvalstīm un pienākumu sadali starp ES dalībvalstīm; aicina ES dalībvalstis pilnveidot un stiprināt šo praksi;

46. atzinīgi vērtē to, ka papildus ES prezidentūras pienākumiem ES dalībvalstis arvien vairāk iesaistās debatēs; prasa iesaistīties debatēs vēl vairāk un aicina ES dalībvalstis nostiprināt ES nostāju, "daudzbalsīgi paužot vienotu nostāju"; mudina ES dalībvalstis turpināt izstrādāt starpreģionu iniciatīvas, kas būtu atbilstīgs veids, kā neitralizēt valstu bloku politiku; aicina ES un Islāma konferences organizācijas valstis aktīvāk censties uzlabot savstarpējo sapratni un sadarbību;

47. atbalsta ES viedokli, ka Cilvēktiesību padomē ir jāpanāk saskaņota un kopēja nostāja; tomēr pauž nožēlu, ka, cenšoties panākt ES dalībvalstu kopēju politiku UNHRC, ES dalībvalstis bieži vien UNHRC forumā rīkojas kā mazākais kopsaucējs, tādējādi ierobežojot ES diplomātisko iespēju dinamiku attiecībā uz citām reģionālajām grupām; mudina ES Kopējās ārpolitikas un drošības politikas Augsto pārstāvi Javier Solana piešķirt pilnvaras viņa personiskajam pārstāvim demokrātijas un cilvēktiesību jautājumos, nepieciešamības gadījumā nosūtot viņa personiskos sūtņus, vadīt plašas apspriedes Āfrikā, Āzijā un Latīņamerikā par jautājumiem, kurus izskata UNHRC, lai ANO līmeņa kopējās iniciatīvās iesaistītu valstis no citiem blokiem;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

48. pauž nožēlu, ka, pietrūkstot laikiem un centieniem, kas vajadzīgi, lai panāktu kopēju nostāju, ES nav spējusi efektīvi ietekmēt plašāko ANO sistēmu; aicina ES būt elastīgākai maznozīmīgu jautājumu risināšanā, lai tā spētu rīkoties ātrāk un efektīvāk sarunu laikā par būtiskiem jautājumiem, vienlaikus joprojām cenšoties panākt kopēju nostāju;

49. pauž nožēlu par ES izvēlēto pārāk lielās aizsardzības taktiku, ko tā īsteno UNHRC, un it īpaši par tās negribīgumu iesniegt rezolūciju priekšlikumus par situāciju valstīs, jo parasti tām aktīvi pretojas atsevišķas valstis, kā arī par tās apzināto konsensa izvēli un tendenci neizteikties tā, ka tiktu radīta pretestība, kā rezultātā savukārt tiek pieņemti kompromisi, kuros nav atspoguļotas ES vēlmes; kā piemēru var minēt 2007. gada 27. martā pieņemto rezolūciju par cilvēktiesību situāciju Sudānā ⁽¹⁾ un 2007. gada 13. decembrī pieņemto rezolūciju par ekspertu grupu cilvēktiesību jautājuma Dārfūrā ⁽²⁾, kā rezultātā ekspertu grupu atcēla, neraugoties uz to, ka sākotnēji ES centās panākt tās saglabāšanu;

50. aicina ES un tās dalībvalstis labāk izmantot to rīcībā esošās ietekmēšanas spējas, lai ES varētu kļūt par to demokrātisko valstu grupas līderi, kurās cilvēktiesības nepārprotami tiek ievērotas; uzskata, ka vadošo lomu vislabāk var panākt, uzlabojot partnerību ar valstīm no citām reģionālajām grupām, kā to apliecina vairākas tādas ES iniciatīvas ANO sistēmā kā Ģenerālās asamblejas rezolūcijas par nāvessoda moratoriju un tiesībām uz ūdeni;

51. aicina ES un tās dalībvalstis efektīvāk sadarboties ar citām UNHRC demokrātiskajām dalībvalstīm, tostarp ar valstīm Āfrikas un Āzijas reģiona valstu grupā un it īpaši ar demokrātiskām valstīm, kuras ievēro starptautiskos tiesību aktus; uzskata, ka pašreizējā Nigērijas prezidentūra Cilvēktiesību padomē šajā ziņā paver Eiropas Savienībai plašas iespējas;

52. aicina ES regulāri rīkot sanāksmes ar valstīm par specifiskiem jautājumiem, kas būtu labs veids kā veidot koalīciju un nodrošināt ES nostājai iespējami lielāku atbalstu; uzsver nepieciešamību uzticēt ES dalībvalstīm Ženēvas misijas un ieguldīt diplomātiskajos resursos, nosūtot speciālistus cilvēktiesību jautājumos un augsta ranga diplomātus, kas sniegtu atbalstu UNHRC darbā;

53. prasa ciešāku koordināciju un sadarbību starp attiecīgajām ES Padomes darba grupām Briselē, kā arī attiecīgajiem ES birojiem un dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām Ņujorkā un Ženēvā; šajā sakarā atzini, ka vērtē ikdienas lēmumu pieņemšanas efektīvu decentralizāciju, proti, lēmumus pieņemot ne tikai Briselē, bet arī Ženēvā un abām galvaspilsētām turpinot veikt svarīgo koordinācijas pienākumu;

54. atkārtoti aicina ES efektīvāk izmantot tās sniegto palīdzību un politisko atbalstu trešām valstīm, kā arī citus instrumentus, piemēram, dialogus un apspriedes par cilvēktiesībām, nolūkā garantēt plašāku vienošanos par savām iniciatīvām vai tām iniciatīvām, kuras tā līdzatbalsta un kuras būtu jāvirza uz starptautisko tiesību aktu un vispārārtītu cilvēktiesību standartu ievērošanu un demokrātisko reformu veicināšanu; vienlaikus aicina ES dalībvalstis un Eiropas Komisiju ņemt vērā UNHRC darba rezultātus attiecībā uz konkrētu valsti, tostarp VRP ieteikumus un secinājumus, nosakot ES palīdzības programmu uzdevumus un prioritātes;

55. pauž nožēlu, ka ES nav spējusi piedāvāt būtiskas UNHRC darba prioritātes un vairākos gadījumos ir bijusi spiesta ieņemt "zaudējumus mazinošu" nostāju, un visuzskatāmākais piemērs, kas raksturo šo situāciju, ir Āfrikas valstu grupas 2007. gadā ierosinātais rīcības kodekss attiecībā uz īpašajām procedūrām; aicina ES pieņemt proaktīvāku stratēģiju un divkāršot pūles, lai ietekmētu UNHRC darba kārtību un debātes;

⁽¹⁾ Rezolūcija A/HRC/7/16.

⁽²⁾ Rezolūcija A/HRC/6/35.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

56. uzskata, ka, tā kā ES dalībvalstīs stāvoklis cilvēktiesību jomā ir daudz labāks nekā vairākās citās UNHRC dalībvalstīs, ES rīcība būtu efektīvāka, ja to nevarēs vainot par dubultstandartu piemērošanu un par politikas selektivitāti cilvēktiesību un demokrātijas jomā; tādēļ aicina ES pildīt saistības par cilvēktiesību aizsardzības veicināšanu visos pasaules reģionos un saistībā ar visiem izskatāmajiem jautājumiem; šajā sakarā aicina ES aktīvi iesaistīties Durbanas konferences pārskatīšanā, kas notiks 2009. gadā, it īpaši ņemot vērā nepieciešamību īstenot iepriekšminēto ANO Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembrī pieņemto rezolūciju A/RES/62/149, kurā pausta prasība visā pasaulē noteikt nāvessoda moratoriju;

57. mudina Parlamenta delegācijas regulāri piedalīties UNHRC sesijās Ženēvā; atzinīgi vērtē Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas iniciatīvu uzaicināt piedalīties savās sanāksmēs īpašo procedūru mandātu turētājus un UNHRC prezidentvalsti un prasa turpināt šo praksi;

58. atkārtoti apstiprina nepieciešamību pēc skaidras koncepcijas, politikas darba kārtības un ilgtermiņa stratēģijas attiecībā uz UNHRC darbību un ES dalībvalstu darbību šajā struktūrā, it īpaši attiecībā uz UNHRC darba pārskatu, kas jāveic 2011. gadā; uzskata, ka šajā stratēģijā būtu jāietver skaidri kritēriji; šajā sakarā aicina ES:

- no jauna apstiprināt un stingri aizstāvēt cilvēktiesību universāluma, nedalāmības un savstarpējās atkarības principus,
- nodrošināt, ka UNHRC spēj risināt situācijas valstīs, tostarp izmantojot valstu pilnvarojumus, tiek saglabātas un stiprinātas,
- nodrošināt īpašo procedūru mehānismu vispārējo neatkarību un efektivitāti un censties izpildīt saistības par sadarbību ar UNHRC dalībvalstīm paredzētajām īpašajām procedūrām,
- darīt visu iespējamo, lai stiprinātu neatkarīgu uzraudzības mehānismu un secinājumu nozīmi VRP procesā,
- no jauna apstiprināt īpašo nozīmi, kāda ir UNHRC kā galvenajam un likumīgajam starptautiskajam cilvēktiesību forumam, un UNHRC papildināmību attiecībā uz citām ANO iestādēm,
- nodrošināt OHCHR neatkarību,
- pastiprināt ārējās koalīcijas veidošanas stratēģiju, galvenokārt, izmantojot starpreģionālas iniciatīvas,
- vēl vairāk stiprināt iekšējo/ārējo uzticību cilvēktiesību aizsardzībai, galvenokārt, ratificējot Līgumu;

*
* *

59. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ES un UNHRC dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam, ANO ģenerālsekretāram un ANO Augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos birojam.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem

P6_TA(2009)0022

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūcija par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (Regulas (EK) Nr. 1049/2001 īstenošana) (2007/2154(INI))

(2010/C 46 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK Līgumu un jo īpaši tā 254. pantu par tiesību aktu publicēšanas pienākumu un 255. panta 2. punktu par ES pilsoņu un iedzīvotāju tiesībām piekļūt Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem,
- ņemot vērā EK Līgumu un jo īpaši tā 207. panta 3. punktu par Padomes pienākumu reglamentā paredzēt nosacījumus, ar kādiem Padomes dokumenti ir pieejami atklātībai,
- ņemot vērā ES Līgumu un jo īpaši tā 1. pantu (atklātuma princips kā viens no vispārējiem ES principiem), 6. pantu (demokrātija), 28. panta 1. punktu un 41. panta 1. punktu (dokumentu piekļuves tiesību piemērošana dokumentiem, kuri attiecas uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku un policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību, ko paredzēts grozīt ar Lisabonas līgumu, 10. un 16. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 15. un 298. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 41. pantu (tiesības uz labu pārvaldību) un 42. pantu (tiesības piekļūt dokumentiem),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 1700/2003, ar ko groza Regulu (EEK, Euratom) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Kopienų Tiesas (EKT) un Pirmās instances tiesas judikatūru par piekļuvi dokumentiem, jo īpaši neseno Pirmās instances tiesas spriedumu lietā T-194/04 *Bavarian Lager Co. Ltd* pret Eiropas Kopienų Komisiju un EKT spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P *Zviedrijas Karaliste un Maurizio Turco* pret Eiropas Savienības Padomi ("EKT spriedums M. Turko lietā"),
- ņemot vērā Eiropas ombuda un Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja darbību un sagatavotos dokumentus par dokumentu pieejamības jautājumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 20. novembra Iestāžu nolīgumu par Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes slepenajai informācijai drošības un aizsardzības politikas jomā ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 30. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (COM(2008)0229),

⁽¹⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 243, 27.9.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 298, 30.11.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

- ņemot vērā Eiropas Padomes projektu konvencijai par piekļuvi oficiāliem dokumentiem,
 - ņemot vērā mutiskos jautājumus Padomei un Komisijai par EKT sprieduma M. Turko lietā īstenošanu (O-87/2008 un O-88/2008),
 - ņemot vērā Padomes, Komisijas un Eiropas Parlamenta 2006. gada ziņojumus par dokumentu pieejamību, kā arī Regulas (EK) Nr. 1049/2001 17. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu un 97. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0459/2008),
- A. tā kā demokrātiskai sabiedrībai, pamatojoties uz tiesiskumu, ir saistošs princips par to noteikumu publiskumu, kuri ietekmē pilsoņus, kas nozīmē atklātuma un pārredzamības pienākumu iestādēm un it īpaši to lēmumu pieņemšanas procesam, tāpēc demokrātisko likumdošanas iestāžu sanāksmes, diskusijas un balsojumi ir publiski, turklāt ir pieejami arī likumprojekti un saistītie teksti;
- B. tā kā, lai nodrošinātu demokrātiskas politiskās sistēmas atbildību un leģitimitāti, pilsoņiem ir tiesības zināt:
- kā viņu pārstāvji rīkojas, kad ir ievēlēti vai iecelti publiskās struktūrās vai pārstāv dalībvalsti Eiropas vai starptautiskā līmenī (atbildības princips),
 - kā darbojas lēmumu pieņemšanas process (tostarp dokumentus, grozījumus, grafiku, iesaistītos dalībniekus, balsojumus utt.),
 - kā publiskie līdzekļi tiek piešķirti un izlietoti un kādi rezultāti tiek sasniegti (finansējuma izsekojamības princips);
- C. tā kā starptautiskā sabiedrība un Eiropas Savienība, pamatojoties uz tās dalībvalstu pieredzi, arvien vairāk izprot patiesas "tiesības piekļūt dokumentiem" un "tiesības uz informāciju", kas balstās uz demokrātijas, publiskuma, pārredzamības un atklātuma principiem;
- D. tā kā gada ziņojumos sniegtie kvantitatīvie dati par to, kā iestādes piemēro Regulu (EK) Nr. 1049/2001, liecina, ka piekļuve dokumentiem ir piešķirta lielākā skaitā gadījumu (vispārējs atteikumu skaits un procenta samazinājums), turklāt atteikumu iemesli iestādēs ir atšķirīgi (pirmajā vietā ir lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība), un ka attiecībā uz slepeniem dokumentiem Komisija un Parlaments savos reģistros nav iekļāvuši nevienu šādu dokumentu, bet Padome savā reģistrā iekļāvusi 79 slepenus dokumentus no 409; tā kā kvalitatīva analīze skaidri liecina, ka vairākiem šīs regulas noteikumiem iespējamas atšķirīgas interpretācijas par to, kā tās pareizi piemērot, kā rezultātā pilsoņi ir vērsušies pie ombuda un EKT;
- E. tā kā Padome pretēji Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. panta 2. punktam starpiestāžu atsauces numuru norāda tikai ierobežotam skaitam dokumentu, tādējādi apgrūtinot dokumentu un procedūru atbilstības noteikšanu, un vienlaikus arī samazina dokumentu nozīmību, nosaucot tos par neregistrējamiem "aizslēgtām durvīm pieņemtiem dokumentiem", vai uzskata tos par "diplomātiskiem" dokumentiem, līdz ar to atceļot pilsoņu tiesības uz piekļuvi šiem dokumentiem;
- F. tā kā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1049/2001 6. apsvērumu piekļuve jānodrošina arī dokumentiem, kuri izstrādāti, iestādēm darbojoties atbilstīgi deleģēto pilnvaru (komitoloģijas) procedūrai, un tā kā šī procedūra tiek izmantota, pieņemot deviņas desmitdaļas no visiem sagatavotajiem tiesību aktiem, un tādējādi šajā procesā būtu pilnībā jāgarantē adekvāta un pārredzama parlamentāra un demokrātiska kontrole;

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

G. tā kā Internets ir kļuvis par galveno veidu, kā pilsoņi iepazīstas ar ES dokumentiem, bet to dokumentu skaits, kurus ES iestādes dara pieejamus tiešsaistē, ir palielinājies, radot vajadzību uzlabot ES iestāžu un dokumentu tīmekļa vietņu lietotājdraudzīgumu un savstarpējās saites un izveidot vienotu ES portālu, kurā piekļūt visiem ES dokumentiem, procedūrām un iestādēm;

H. tā kā ES iestādēm pašlaik ir jāveic nākamie soļi ceļā uz lielāku pārredzamību, atklātumu un demokrātiju, sagatavojot "ES informācijas brīvības aktu", jo sabiedrības uzmanība ir pievērsta virknei nepilnību Regulas (EK) Nr. 1049/2001 piemērošanā, ES iestādēm ir steidzami jāanalizē un jāsteno nesenie spriedumi, bet Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanai,

1. uzsver, ka nozīmīgajā EKT spriedumā M. Turko lietā tika secināts, ka "Regula (EK) Nr. 1049/2001 nosaka pienākumu principā publiskot Padomes juridiskā dienesta atzinumus, kas saistīti ar likumdošanas procesu" ⁽¹⁾ un ka spriedumā tiesa nonāca pie šādiem secinājumiem:

— sabiedrības tiesības piekļūt ES iestāžu dokumentiem izriet no šo iestāžu demokrātiskā rakstura, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1049/2001 4. apsvērumā un 1. pantā,

— regulā paredzētie izņēmumi (piemēram, lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzība) ir jāinterpretē šauri un ievērojot, ka sabiedrība ir īpaši ieinteresēta publiskošanā, jo tā ir saistīta ar demokrātiju, pilsoņu aktīvāku līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, pārvaldības leģitimitāti, efektivitāti un atbildību pret pilsoņiem ⁽²⁾,

— šie secinājumi ir vēl jo svarīgāki, kad ES iestādes darbojas likumdevēja statusā ⁽³⁾,

— atklātums attiecībā uz atšķirīgiem viedokļiem par tiesību aktu (un tā tiesiskumu), "dodot iespēju atklāti apspriest dažādu viedokļu atšķirības, veicina iestāžu lielāku leģitimitāti Eiropas pilsoņu uztverē un palielina uzticību tām" ⁽⁴⁾,

— iestādei atteikums ir detalizēti jāpamato ⁽⁵⁾,

— izņēmumu var piemērot vienīgi tik ilgi, kamēr aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu ⁽⁶⁾;

2. uzsver, ka EKT spriedums M. Turko lietā vēl vairāk nostiprina ES principu, saskaņā ar kuru demokrātiskām iestādēm ir pienākums nodrošināt to darbības, dokumentu un lēmumu publiskumu, kas ir nosacījums to tiesiskumam, leģitimitātei un atbildībai, pamatojoties uz ES līguma 6. pantu un EK līguma 254. un 255. pantu, un ka tāpēc dokumenti ir jāpublisko un tiem jebkurā gadījumā jābūt pieejamiem, un ka šā principa izņēmumiem jābūt ierobežotiem un šauri interpretētiem;

⁽¹⁾ EKT sprieduma M. Turko lietā 68. punkts.

⁽²⁾ Dokumentam, uz kuru varētu attiekties izņēmums (piemēram, "juridiskam atzinumam"), jāizskata saturs, lai novērtētu, uz kurām tā daļām attiecas izņēmums; riskam, kas saistīts ar dokumenta nodošanu atklātībai, ir jābūt "saprātīgi paredzamam un nevis vienīgi hipotētiskam"; jānovērtē šāds risks un "vispārējās intereses, kuru mērķis ir padarīt šo dokumentu pieejamu, ņemot vērā priekšrocības, kuras ... izriet no pieaugošās pārskatāmības, proti, labākas pilsoņu piedalīšanās lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī lielākas pārvaldes sistēmas leģitimitātes, efektivitātes un atbildības pilsoņu priekšā demokrātiskā iekārtā".

⁽³⁾ "Pilsoņu iespēja pārzināt likumdošanas darbības pamatus ir nosacījums tam, lai tie var efektīvi īstenot savas demokrātiskās tiesības," (EKT sprieduma M. Turko lietā 46. pants) un Regulā (EK) Nr. 1049/2001 uzsvērtās sevišķi svarīgās sabiedrības intereses nosaka, ka "dokumentu, ... par juridiskiem jautājumiem, kas radušies debatēs par likumdošanas priekšlikumiem, publiskošana var palielināt likumdošanas procesa pārskatāmību un atklātumu un pastiprināt Eiropas pilsoņu demokrātiskās tiesības" (EKT sprieduma M. Turko lietā 67. pants).

⁽⁴⁾ EKT sprieduma M. Turko lietā 59. punkts.

⁽⁵⁾ EKT sprieduma M. Turko lietā 69. punkts.

⁽⁶⁾ EKT sprieduma M. Turko lietā 70. punkts.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

3. aicina visas ES iestādes steidzami piemērot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, ņemot vērā neseno tiesu praksi un it īpaši EKT spriedumu M. Turko lietā un visu no tās izrietošo, īpaši likumdošanas procedūrās (juridisko dienestu atzinumu publicēšana, izņēmumu šaura interpretācija, pienākums detalizēti pamatot atteikumu utt.), un aicina Padomi arī pārskatīt noteikumus, lai nodrošinātu publiskumu visiem dokumentiem un informācijai, tostarp par dalībvalstu delegāciju Padomē un darba grupu un ekspertu grupu sastāvu, un sagatavot savu publisko sanāksmju stenogrammas, jo arī uz šo jautājumu attiecas EKT secinājumi par to, ka izņēmums par lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību nav tik nozīmīgs faktors kā sabiedrības ieinteresētība atklātumā, jo atšķirīgi viedokļi par tiesību aktu palielina iestāžu leģitimitāti;

4. aicina ES iestādes izveidot kopīgus noteikumus par to, kā jāveic administratīvās procedūras un jāiebniedz, jāklasificē, jādeklasificē, jāreģistrē un jāizplata dokumenti ES iestādēs un ārpus tām, paturot prātā to, ka pārredzamības princips nav atdalāms no labas pārvaldības principa, kā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija to ir pasludinājuši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā; tajā pašā kontekstā, pārskatot Regulu (EK) Nr. 1049/2001, tā būtu arī jāapvieno ar Padomes 1983. gada 1. februāra Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 354/83 par Eiropas Ekonomikas kopienas un Eiropas Atomenerģijas kopienas vēsturisko arhīva materiālu nodošanu atklātībai ⁽¹⁾, lai definētu kopīgus noteikumus par aktuālo, starpposma un vēsturisko dokumentu arhīviem, novēršot pašreizējās pretrunas ES iestāžu un dalībvalstu praksē;

5. uzskata, ka Parlamentam jābūt ES publiskuma, pārredzamības un atklātuma avangardā un ka pirms Parlamenta vēlēšanām 2009. gadā tam jāsāk īstenot ārkārtas rīcības plānu, piemēram, pamatojoties uz e-parlamenta iniciatīvu, lai nodrošinātu, ka atklātībai tiek nodots vairāk informācijas un tā ir vieglāk pieejama Parlamenta tīmekļa vietnē, par šādiem jautājumiem:

- EP deputātu darbība, piedalīšanās Parlamenta darbā un apmeklējums absolūtā, relatīvā un procentu izteiksmē, paredzot iespēju iedzīvotājiem izmantot meklēšanas kritērijus ⁽²⁾,
- Parlamenta darbība plenārsēdēs un komitejās, delegācijās un struktūrvienībās - Likumdošanas observatorija ir jāuzlabo, iekļaujot atsauces un saites uz visiem saistītajiem dokumentiem ⁽³⁾; komiteju un delegāciju darbs jātranslē Parlamenta tīmekļa vietnē, kā tas tiek darīts ar plenārsēdi, un jāieraksta un jāpadara pieejams iedzīvotājiem, izmantojot meklēšanas kritērijus, struktūrvienībām (piemēram, Priekšsēdētāju konferencei, Prezidijam, kvestoriem, Parlamentārās reformas darba grupai u. c.) jāveicina un jānodrošina to darba pārredzamības augstākais līmenis, padarot visus savus dokumentus pieejamus citiem deputātiem un pilsoņiem,
- EP deputātu atalgojums un izdevumi saskaņā ar Eiropas ombuda nostāju, ka informācijas pieejamība jāatliecina arī uz šādiem datiem ⁽⁴⁾, kā arī visu EP deputātu visas finansiālo interešu deklarācijas, un šādas informācijas pieejamība visās ES oficiālajās valodās,

un aicina dalībvalstis, valstu parlamentus, kā arī citas vēlētas institūcijas rīkoties tāpat, izveidojot parlamentu un deputātu darbības reģistru;

⁽¹⁾ OV L 43, 15.2.1983., 1. lpp.

⁽²⁾ Piemēram, cik dienas katrs EP deputāts ir bijis Eiropas Parlamentā, par ko viņš ir parakstījis un/vai balsojis, turklāt par ko atdevis balsi, ja plenārsēdē vai komitejā notikusi balsošana pēc saraksta, kādās iestādes struktūru sanāksmēs piedalījies plenārsēdē un/vai komitejās un/vai delegācijās utt.; datiem jābūt pieejamiem, izmantojot meklēšanas kritērijus, tādus kā deputāta vārds, plenārsēde, komiteja, balsojums, apmeklējums, diena, mēnesis, gads, sasaukums utt., un saites uz šo tīmekļa vietni jāiekļauj deputātu tīmekļa vietnēs un citās attiecīgās tīmekļa vietnēs; deputātu tīmekļa vietnēs jāiekļauj šī informācija, kā arī palīgu vārdi, sagatavotie atzinumi, komitejā un plenārsēdē iesniegto ziņojumu un citu aktu grozījumi, balsojuma skaidrojumi, audio un video iestarpinājumi, parakstītās rakstiskās deklarācijas, tai skaitā visu parakstītajū sarakstu, utt.

⁽³⁾ Komitejas procedūras un dokumenti, piemēram, pirmais ziņojums un grozījumi, citu komiteju atzinumi, juridiskā dienesta atzinumi, plenārsēdē iesniegtie grozījumi, balsojumi pēc saraksta, iestāžu sarakste, it īpaši saistībā ar likumdošanas procedūram, komitejām, plenārsēdēm utt.

⁽⁴⁾ Eiropas ombuda ieteikuma projekts Eiropas Parlamentam saistībā ar sūdzību 3643/2005/(GK)WP.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

6. mudina Komisiju ievērot Eiropas ombuda ieteikumu (sūdzība 3208/2006/GG) par Komisijas reģistru attiecībā uz tās pienākumu "iekļaut reģistrā, ko paredz Regulas (EK) Nr. 1049/2001 11. pants, atsaucēs uz visiem tās rīcībā esošajiem dokumentiem 3.a panta nozīmē, ciktāl tas vēl nav izdarīts";

7. uzskata, ka dokumentus un informāciju būtu vieglāk iegūt, ja paši dokumenti tiktu iesniegti, reģistrēti un atkārtoti izmantoti atbilstoši kopīgiem standartiem (piemēram, standartiem attiecībā uz atsaucēm uz viena dokumenta citām versijām, grozījumiem, pielikumiem un kļūdu labojumiem) ⁽¹⁾, izmantojot atklātā pirmkoda teksta apstrādes programmas, efektīvu daudzvalodību un tehnoloģijas, kas ļauj arī cilvēkiem ar invaliditāti piekļūt informācijai un dokumentiem, kā Komisija to ierosinājusi dalībvalstīm Paziņojumā par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) (COM(2008)0583) un kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvā 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu ⁽²⁾;

8. uzskata, ka pilsoņu piekļuve informācijai par ES iestādēm joprojām ir ļoti apgrūtināta, jo trūkst efektīvas, pilsoņu vajadzību apmierināšanai paredzētas starpiestāžu politikas pārredzamības un saziņas jomā; uzskata, ka jānodrošina iespēja ES pilsoņiem neatkarīgi no piekļuves vietas sekot līdzi konkrētai likumdošanas vai administratīvai procedūrai un piekļūt visiem dokumentiem, kuri ar to saistīti ⁽³⁾; kā pieprasīts jau 2001. gadā, jāizstrādā starpiestāžu vadlīnijas, lai uzlabotu, vienkāršotu un pilnveidotu ES iestāžu reģistrus un tīmekļa vietnes, un padarītu tās sadarbējīgas; ES iestādēm, kuru mērķis ir uzņemt vadošo lomu elektroniskās pārvaldes tehniku attīstībā, jāspēj un jāvēlas izveidot īstu starpiestāžu meklētājprogrammu, kas nodrošinātu sabiedrībai lietotājdraudzīgāku piekļuvi dokumentiem un informācijai;

9. pauž dziļu nožēlu par to, ka pretrunā Regulas (EK) Nr. 1049/2001 12. panta noteikumiem, daudzi sagatavošanā esošie normatīvie dokumenti joprojām netiek reģistrēti (piemēram, "aiz slēgtām durvīm pieņemtie dokumenti", kurus galvenokārt apspriež Padomes Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper 1*) izveidotajās darba grupās) un, kad tos reģistrē, tiem netiek norādīts starpiestāžu kods, tādēļ tos nav iespējams iekļaut kopīgā iestāžu reģistrā, kā bija paredzēts jau 2004. gadā uzsāktajā iestāžu izmēģinājumu projektā "Pārredzamība brīvības, drošības un tiesiskuma telpā" (*Trans-Jai*) attiecībā uz likumdošanas procedūram brīvības, drošības un tiesiskuma telpā; ņem vērā jauno termiņu (2010. gads), par kuru plenārsēdē paziņoja Komisijas priekšsēdētāja vietniece M. Wallström, bet uzskata, ka arī šis termiņš netiks ievērots, ja ES iestādes nekavējoties neieceļ sadarbības koordinātoru, kurš varētu pievienot dokumentiem iestāžu kodu, ja tas nav minēts oriģināldokumentā; pašreizējā situācijā ne tikai tiek izšķiesti publiskie līdzekļi, bet arī pilsoņi tiek turēti atstatas no ikdienas likumdošanas darba ļoti jutīgajās jomās, piemēram, brīvības, drošības un tiesiskuma telpā; mudina Komisiju paredzēt, ka šāds instruments stātos spēkā, sākoties jaunajam Parlamenta pilnvaru laikam;

10. uzskata, ka ES iestādēm jāizveido vienots ES informācijas un dokumentu reģistrs/portāls, kas ļautu iedzīvotājiem sekot konkrētai procedūrai un piekļūt visiem ar to saistītajiem dokumentiem ⁽³⁾; šādam plānam jāvirzās no ES iestāžu reģistru un tīmekļa vietņu vienkāršošanas, pilnveides un starpsavienojumu izveides uz to integrēšanu vienotā ES portālā; aicina līdz nākamā parlamenta sasaukuma termiņa sākumam izveidot starpiestāžu ikdienas biļetenu, kas apkopotu ar ES likumdošanas un cita veida darbību un programmām saistīto informāciju un dokumentus, kā bija paredzēts brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pārredzamības (*Trans-Jai*) projektā, kas pamatojās uz 2004. gada iestāžu nolīgumu un diemžēl vēl nav uzsācis darbību;

11. aicina ES iestādes vismaz līdz nākamā parlamenta sasaukuma termiņa sākumam nodrošināt, ka:

— visos sagatavošanas dokumentos ir minēta atsauce uz likumdošanas procedūru,

⁽¹⁾ Tas tā pašlaik nenotiek, jo Komisija, Parlaments un Padome izmanto atšķirīgas procedūras.

⁽²⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

⁽³⁾ Piemēram, sākotnējam priekšlikumam, sanāksmju protokoliem, ziņojumiem, grozījumiem, balsojumiem, balsojumu rezultātiem, debatēm, pieņemtajam tekstam, informācijai par īstenošanu dalībvalstīs, novērtējuma ziņojumiem utt.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

- katrā Padomes un sagatavošanas grupu darba kārtībā un pieņemtajā dokumentā ir skaidra atsauce uz pamatdokumentiem un ka tos reģistrē un publicē Padomes reģistrā (ieskaitot tā sauktos “aiz slēgtām durvīm pieņemtos dokumentus”),
- iedzīvotāji tiek skaidri un pārredzami informēti par iestādes organizatorisko struktūru, norādot iekšējo nodaļu uzdevumus, iekšējo darba plūsmu, orientējošus piekritīgu lietu izskatīšanas termiņus un to, pie kuriem dienestiem pilsoņiem jāvērsas, lai saņemtu atbalstu, informāciju vai administratīvu palīdzību,
- visiem likumdošanas priekšlikumiem tiek veikts ietekmes novērtējums, kurš ir pieejams iedzīvotājiem;

12. aicina ES iestādes nodrošināt labāku pārredzamību komitoloģijas procedūrām, kā arī attiecībā uz vienošanos pirmajā lasījumā, kas panākta ES iestāžu sarunās koplēmuma procedūras gaitā (tā sauktie “triālogi”), lai nodrošinātu, ka iestāžu vienošanās pilnībā atbilst publiskuma, pārredzamības un atklātuma prasībām attiecībā uz likumdošanas procedūrām, kurās iesaistīta parlamentāra asambleja, kam ir likumā noteikts pienākums sanāksmes rīkot publiski un izskatītos dokumentus publicēt;

13. uzsver faktu, ka spēkā esošās procedūras deleģēto likumdošanas pilnvaru izmantošanai (tā dēvētie “komitoloģijas akti”), kuras tiek piemērotas deviņām desmitdaļām juridiski saistošu dokumentu, ko katru gadu pieņem ES iestādes, jāpārskata un jāpiemēro tā, lai garantētu demokrātijas principu un pārredzamības ievērošanu, lai informāciju par komitoloģijas komiteju locekļiem, procesiem un balsošanu padarītu publiski pieejamu un lai dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta deputātiem un pilsoņiem tiktu nodrošināta tūlītēja piekļuve dokumentiem, kas atrodas komitoloģijas reģistrā, tiklīdz tie tiek nosūtīti komitoloģijas komiteju locekļiem (kā to 2001. gadā apsolīja bijušais komisārs *M. Barnier*); uzskata, ka lielāka pārredzamība jo īpaši jāattiecina uz noteikumu projektiem, bet Parlamentam savukārt jāorganizē šādu priekšlikumu apstrāde visatklātākajā un pārredzamākajā veidā, tādējādi izvairoties no nepārredzamām situācijām, kādas radās attiecībā uz noteikumiem par aviācijas drošību saistībā ar šķidrumu pārvadāšanu un ķermeņa skeneriem;

14. uzskata, ka iestāžu lojālas sadarbības princips ietver pienākumu ES iestādēm, jo īpaši strādājot ar likumdošanas dokumentiem un starptautiskiem līgumiem (piemēram, ES un ASV sadarbība tieslietu un iekšlietu jomā, pasažieru datu reģistrs un datu aizsardzība) vai iecelšanas procedūrām (piemēram, Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras direktora iecelšana), apmainīties ar visiem attiecīgajiem dokumentiem un informāciju, pat ja tā ir jutīga vai konfidenciāla, un ka pašreizējā prakse ir steidzami jāuzlabo;

15. ļoti atzinīgi vērtē Eiropas ombuda darbu ES iestāžu lielākas pārredzamības nodrošināšanā un piekrit kopā ar Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāju paustajam viedoklim par līdzsvaru starp datu aizsardzību un tiesībām uz privāto dzīvi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾ un Regulu (EK) Nr. 1049/2001; aicina Eiropas ombudu sagatavot jaunievēlētajam Parlamentam rezolūciju par piekļuvi dokumentiem, izskatot šeit ierosinātos jautājumus;

16. aicina ES iestādes un dalībvalstis veicināt kopīgu administratīvo kultūru, kurai raksturīga pārredzamība, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, EKT praksi, Eiropas ombuda ieteikumiem un dalībvalstu paraugpraksi; uzskata, ka visiem ES iestāžu ģenerāldirektorātiem jānodrošina, ka dokumenti tiek iesniegti, reģistrēti, klasificēti, deklasificēti un izplatīti atbilstoši labas pārvaldības principam, Regulai (EK) Nr. 1049/2001 un attiecīgās ES iestādes reglamentam, kā tas jau notiek datu aizsardzības inspektoru gadījumā;

(¹) OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

17. aicina noteikt Eiropas pārredzamības gadu un 2009. gadā saistībā ar Eiropas vēlēšanām veicināt dalībvalstīs Eiropas pārredzamības kampaņas norisi, lai pilsoņi pārzinātu savas tiesības piekļūt ES dokumentiem un ES standartus attiecībā uz publiskumu, atklātību un pārredzamību;

18. uzskata, ka dalībvalstīm ES līmeņa pārredzamība jāatspoguļo, transponējot ES tiesību aktus valstu tiesību aktos, un aicina dalībvalstu parlamentus un Eiropas Savienības parlamentu Kopienas un Eiropas lietu komiteju konferenci izskatīt šajā rezolūcijā iekļautos priekšlikumus un veicināt parlamenta un deputātu darbības ES reģistra izveidi, kas varētu palīdzēt nodrošināt un paplašināt ES, Eiropas Parlamenta un valstu parlamentu savstarpējo sadarbību un apspriešanos, izmantojot arī paraugpraksi saistībā ar e-parlamentu un elektroniskās pārvaldes pārredzamību;

19. ņem vērā bažas par Eiropas Padomes projektu konvencijai par piekļuvi oficiāliem dokumentiem, kuras Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja pauž Atzinumā Nr. 270 (2008), un aicina dalībvalstis vismaz iekļaut konvencijas projektā minētās asamblejas locekļu ierosinātos grozījumus;

20. aicina Eiropas Padomi un EKT (pēdējo attiecībā uz tās administratīvajiem pienākumiem), kuras ir vienīgās iestādes, kas vēl nepiemēro Regulas (EK) Nr. 1049/2001 noteikumus saviem dokumentiem, apsvērt šo situāciju un veikt nepieciešamos pasākumus, lai to labotu;

21. aicina ES iestādes strādāt pie vērienīgā "ES informācijas brīvības akta", izmantojot pašreiz ierosināto Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārskatīšanu;

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Eiropas ombudam, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Padomei.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

ES līdzekļu izlietojuma kontrole Afganistānā

P6_TA(2009)0023

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā (2008/2152(INI))

(2010/C 46 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Afganistānu, īpaši 2008. gada 8. jūlija rezolūciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā konferences, kuras notika Bonnā 2001. gadā, Tokijā 2002. gadā un Berlīnē 2004. gadā un kuru laikā ANO, Eiropas Savienība un starptautiskā sabiedrība apņēmas Afganistānai piešķirt starptautisku palīdzību kopumā vairāk nekā EUR 8 000 000 000 apmērā, un ņemot vērā Londonā 2006. gadā notikušo konferenci, kurā tika parakstīts Afganistānas nolīgums,
- ņemot vērā valsts attīstības stratēģiju, kuru 2008. gada sākumā apstiprināja Afganistānas valdība un kura ir arī stratēģija nabadzības mazināšanai valstī,
- ņemot vērā 2008. gada 12. jūnijā Parīzē notikušo konferenci, kuras laikā līdzekļu devējas valstis apsolīja Afganistānai palīdzību vairāk nekā USD 21 000 000 000 apmērā,
- ņemot vērā minētajā Parīzes konferencē paustās Eiropas Savienības saistības par palīdzības efektivitāti Afganistānā, kā arī Eiropas Savienības 2007. gadā pieņemto rīcības kodeksu attiecībā uz komplementaritāti un darbu dalīšanu attīstības politikas jomā,
- ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa rezolūciju ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2006. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa – Komisija ⁽²⁾, un īpaši tā 181.–200. punktu (ārējās darbības, humānā palīdzība un attīstība),
- ņemot vērā Valsts stratēģijas dokumentu (2003.–2006. gads), kuru Komisija pieņēmusi, vienojoties ar Parlamentu, un kurā uzmanība bija pievērsta stabilitātei un nabadzības mazināšanai,
- ņemot vērā Valsts stratēģijas dokumentu 2003.–2006. gadam un Daudz gadu indikatīvo programmu 2007.–2010. gadam, kurus abus Komisija pieņēmusi, vienojoties ar Eiropas Parlamentu, un no kuriem pēdējā Afganistānas Islāma Republikai no 2007. līdz 2010. finanšu gadam ir paredzēti EUR 610 000 000,
- ņemot vērā EP delegācijas vizīti Afganistānā no 2008. gada 26. aprīļa līdz 1. maijam, lai izvērtētu Kopienas un starptautiskās palīdzības sniegšanas istenošanas apstākļus, kā arī ņemot vērā attiecīgo misijas ziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽³⁾, un jo īpaši tās 53. pantu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0337.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0133.

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 285.–287. pantu par Revīzijas palātu, kā arī šā līguma 310.–325. pantu par finanšu noteikumiem, kas stāsies spēkā pēc tam, kad tiks pabeigts ratifikācijas process Lisabonas līgumam, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Tūkstošgades attīstības mērķus un uzdevumus, kas noteikti Tūkstošgades deklarācijā, kuru ANO pieņēma 2000. gada 8. septembrī un kuru ir parakstījušas 189 valstis,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā (DCI) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu, kā arī Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas un Budžeta komitejas atzinumus (A6-0488/2008),
- A. tā kā Afganistānā jau vairākus gadus desmitus gandrīz nepārtraukti notiek bruņoti konflikti vai karš un centrālajai valdībai ne tikai jācinās pret narkotiku tirdzniecību un slēpto korupciju visos pārvaldes līmeņos, bet tai visu laiku problēmas rada arī administratīvo struktūru vājums, kā arī veikspējas, kompetences un hronisks līdzekļu trūkums, ar valsts budžeta ieņēmumiem tik tikko spējot nosegt 30 % kopējo izdevumu;
- B. tā kā nopietnā situācija, ar ko saskaras Afganistāna, liek ātri uzlabot pārvaldību, attīstot spēcīgāku valdību, kura var nodrošināt drošību iedzīvotājiem un likumības ievērošanu, kā arī radīt valsts ilgtspējīgai attīstībai nepieciešamos nosacījumus;
- C. tā kā šajos pasaules ekonomikas lēnākas attīstības apstākļos īpaši svarīgi ir nodrošināt sadarbībai attīstības jomā piešķirtā ES finansējuma efektīvu kontroli;
- D. tā kā DCI regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir definēti nosacījumi budžeta atbalsta sniegšanai partnervalstīm;
- E. tā kā saskaņā ar vairākām starptautiskām konvencijām, tostarp Parīzes deklarāciju par palīdzības efektivitāti, atbildība, pārredzamība un rezultātu sasniegšanai īstenota vadība ir vieni no galvenajiem principiem, kuri veicina sadarbību attīstības jomā (Parīzes deklarācija);
- F. tā kā Afganistānai 90 % valsts finanšu nodrošina starptautiskā palīdzība, un tas liecina, ka palīdzība šai valstij ir ļoti vajadzīga un ka tā no šīs palīdzības ir ļoti atkarīga,

ES palīdzības sadalīšana

1. uzsver, ka ES ir viena no galvenajiem attīstības palīdzībai un humānai palīdzībai paredzētu līdzekļu devējiem Afganistānā; atgādina, ka Komisija, kuras delegācija atrodas Kabulā kopš 2002. gada, laikposmā no 2002. līdz 2007. gadam kopumā piešķirusi palīdzību EUR 1 400 000 000 apmērā (no tiem EUR 174 000 000 humānai palīdzībai) un ka šim reģionam jau ir pārskaitīti EUR 1 150 000 000, kas veido ļoti augstu izmaksas līmeni – 81,5 %;

⁽¹⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

2. atzīmē, ka ES palīdzība sastāv no tiešas un netiešas palīdzības un ka laikā no 2002. līdz 2007. gadam Kopienas tiešo palīdzību, kas veido 70 % no kopējā apjoma (EUR 970 000 000), ir snieguši Komisijas dienesti saskaņā ar finansēšanas līgumiem, kuri noslēgti ar Afganistānas valsti, kā arī saskaņā ar pakalpojumu sniegšanas, piegādes vai darba līgumiem un subsīdiu nolīgumiem, kuri noslēgti ar starptautiskām organizācijām un Eiropas vai vietējām nevalstiskām organizācijām, savukārt netiešās palīdzības sniegšanu pārvalda galvenokārt ANO un Pasaulē Banka (attiecīgi 13 % un 17 % no kopējā finansējuma);

Prioritārie palīdzības virzieni

3. atgādina, ka valsts stratēģijas dokumentā (VSD), ko Komisija izstrādāja Afganistānai laikposmam no 2003. līdz 2006. gadam, bija paredzēts radīt nepieciešamos ilgtspējīgas attīstības un nabadzības mazināšanas nosacījumus un galvenā vērība bija pievērsta šādām prioritātēm: valsts pārvaldes reforma (EUR 212 000 000); cīņa pret narkotiku tirdzniecību (EUR 95 000 000); nodrošinātība ar pārtiku (EUR 203 000 000); infrastruktūra (EUR 90 000 000); veselības aprūpe (EUR 50 000 000); bēgļi (EUR 38 000 000); atminēšana (EUR 47 200 000); Afganistānas VSD laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam ir ierosināti divi ilgtermiņa prioritārie mērķi, proti, ilgtspējīga attīstība un nabadzības novēršana;

4. atzīmē, ka, īstenojot šos divus laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam paredzētos ilgtermiņa prioritāros mērķus, palīdzības piešķiršanas galvenās jomas ir pārvaldība, lauku attīstība un veselības aprūpe, savukārt pārējās finansējamās jomas ir sociālā aizsardzība, reģionālā sadarbība un atminēšana;

5. atgādina, ka gan Afganistānas valdības Nacionālajā attīstības stratēģijā, gan 2007.–2013. gada VSD ir atzīts, ka dzimumu līdztiesība un sieviešu tiesības ir būtiski jautājumi, un ir noteikts, ka dzimumu aspekts būs nozīmīgs princips, plānojot darbību iepriekš minētajās trijās galvenajās jomās;

6. lai palielinātu piešķirumus diviem ES ilgtermiņa prioritārajiem mērķiem Afganistānā, t. i., ilgtspējīgai attīstībai un nabadzības mazināšanai, aicina Komisiju, gatavojot daudzgadu indikatīvo programmu 2010.–2013. gadam, mainīt Kopienas līdzekļu sadalījumu starp trim galvenajām un trim pārējām jomām, kā arī piešķirt līdzekļus infrastruktūras attīstībai un alternatīviem iztikas nodrošināšanas veidiem, veicinot nabadzības mazināšanu un sekmējot pāreju no ekonomikas, kuras pamatā ir opija audzēšana, uz citu ekonomisko un sociālo sistēmu; tādēļ mudina Komisiju piešķirt vairāk līdzekļu veselības aprūpei, izglītībai un infrastruktūrai; atgādina arī ES apņemšanos attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu;

Pārskats par Eiropas Savienības līdzekļu izlietošanu

7. atzīmē, ka to tikšanos laikā, kuras rīkoja iepriekš minētā EP delegācija Afganistānā, tika uzsvērti divi galvenie iemesli, kas apgrūtinā starptautiskās palīdzības sadalīšanu, - vāja Afganistānas absorbcijas spēja no ekonomikas un administratīvā viedokļa un nepietiekama koordinācija starp līdzekļu devējiem un Afganistānas iestādēm;

8. uzskata, ka koordināciju kavē administratīvo iestāžu vājums un tas, ka valdībai nav īstas stratēģijas; uzskata, ka, nenoliedzami, Afganistānas iestādes un politiskās amatpersonas ir atbildīgas par valsts vispārējo jautājumu risināšanu jebkurā gadījumā - gan tad, ja trūkst stratēģisko nostādņu, gan tad, ja piešķirto liela apjoma finanšu pārvaldība ir nepietiekama; turklāt atzīmē, ka līdzekļu devēju lielais skaits un viņu vēlme izcelt savu pamanāmību bieži vien ir radījuši valstu stratēģiju izolētību, kuras dēļ atsevišķos gadījumos dažādu valsts ministriju centieni pat ir nevajadzīgi dubļējušies; uzskata, ka šis koordinācijas trūkums ir korupciju veicinošs faktors un tas ir kaitējis valsts rekonstrukcijai;

9. atgādina, ka Afganistānas nolīgums, ko noslēdza starp Afganistānas Islāma Republiku un starptautisko sabiedrību 2006. gada Londonas konferencē, ir savstarpēji juridiski saistošs pamats rekonstrukcijai un valsts celtniecībai Afganistānā;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

10. pauž bažas par to, ka Afganistānas centrālā administrācija slikti pārvalda piešķirtos līdzekļus, kā arī par pārredzamības trūkumu šā atbalsta pārvaldībā; uzskata, ka ļoti svarīgi ir daudzgadu indikatīvajā programmā 2010.–2013. gadam pienācīgi ņemt vērā konkrētus rezultātus cīņā pret korupciju un attiecīgi pielāgot ES atbalstu;

11. uzskata, ka Afganistānas valdībai par vienu no prioritātēm jāpadara tiesiskuma ieviešana, kā arī cīņa pret korupciju un narkotiku tirdzniecību; uzskata, ka bez pienācīgas pārvaldības nav iespējams panākt nekādu ilgstošu progresu Afganistānā;

12. tomēr atzīmē, ka, neraugoties uz strukturālām nepilnībām, starptautiskās sabiedrības un Afganistānas valdības apņēmība ir ļāvusi uzlabot iedzīvotāju dzīves līmeni;

13. atgādina, ka EP delegācija atzinīgi kā atbilstīgus ir novērtējusi ES sniegtās palīdzības pasākumus, ko īstenojusi Komisija;

14. jo īpaši uzskata, ka kopš talību režīma krišanas daudzsoļi rezultāti ir sasniegti veselības aprūpes, izglītības un infrastruktūras (sevišķi ceļu infrastruktūras) jomā, būtiski ir samazinājusies bērnu mirstība (no 22 % 2001. gadā līdz 12,9 % 2006. gadā), augstāks ir to afgāņu īpatsvars, kuri var tieši izmantot primāro veselības aprūpi (65 % 2006. gadā salīdzinājumā ar 9 % 2001. gadā), ir vērojami pirmie pozitīvie sasniegumi izglītības jomā un dzimumu vienlīdzības iniciatīvu panākumi;

15. atgādina, ka Afganistānā talību režīma apstākļos sievietes tika ļoti ievērojami diskriminētas un tāpēc nosoda jebkuru juridisku praksi un kultūras vai reliģisku paražu, kas diskriminē sievietes, liedzot viņām iespēju piedalīties sabiedriskajā un politiskajā dzīvē un izolējot viņas ikdienā; mudina Komisiju cīnīties pret šādu praksi, īstenojot visus savus attīstības pasākumus minētajā valstī;

16. norāda, cik svarīgi ir novērst visus bērnu darba veidus, tirdzniecību ar bērniem un vardarbību pret viņiem un uzlabot nepilngadīgo sociālo aizsardzību Afganistānā; prasa īstenot programmas, kas mudina bērnus apmeklēt skolu, tostarp nodrošina, ka tiek segta mācību maksa un nodrošinātas skolēnu ēdināšanas programmas;

17. atzīmē Komisijas centienus panākt, ka afgāņu partneri lietderīgāk izmanto tās pasākumus; tomēr pauž nožēlu, ka Komisija, pūloties noteikt projektus, nav saņēmusi gandrīz nekādu atbalstu no dalībvalstīm;

18. ņemot vērā juridiskos noteikumus par uzraudzības sistēmu, kura attiecas uz Kopienas tiešo un netiešo palīdzību, kas iekļauta Savienības nolīgumos par Kopienas tās ārējās palīdzības pārvaldību, kuru sniedz, izmantojot ieguldījumu fondus, ko veido vairāki līdzekļu devēji (*Multi-Donors Trust Fund – MDTF*), uzskata, ka Komisijas rīcībā ir pietiekams juridiskais pamatojums, lai aizstāvētu Savienības finansiālās intereses Afganistānā; cer, ka Komisija izveidos šajā valstī novēroto nelikumību tipoloģijas sarakstu;

19. atzīmē, ka Eiropas Revīzijas palāta, piemērojot tos pašus noteikumus, arī var pārbaudīt attiecīgās starptautiskās organizācijas;

20. atgādina, ka gan ANO aģentūrām, gan Pasaules Bankai ir labi izstrādāta pārvaldības sistēma, kuru var salīdzināt ar Komisijas sistēmu un kurā ir ietvertas finanšu pārvaldībā, iekšējā revīzijā, pārbaudē, ārējā revīzijā, tirgus uzraudzībā, kā arī krāpšanas un nelikumību apkarošanā specializējušās struktūrvienības;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

21. atzinīgi vērtē to, kā pēdējā laikā ir uzlabojusies sadarbība ANO sistēmā, starp citām starptautiskajām organizācijām un Eiropas Savienības iestādēm attiecībā uz sadarbībai attīstības jomā piešķirtā finansējuma uzraudzību; prasa tuvākajā nākotnē sadarbību pilnveidot vēl pamatīgāk;
22. uzsver - ir stingrāk jāuzrauga tas, kā tiek īstenota ES sadarbība attīstības jomā; prasa, lai ANO un citas starptautiskās organizācijas, kuras nodrošina ES līdzekļu pārvaldību, pilnībā sadarbotos ar Eiropas Revīzijas palātu un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF), kā arī ar ANO Kopīgas kontroles vienību;
23. atbalsta Komisijas centienus palīdzēt Afganistānai un atzinīgi vērtē tās ilgtermiņa apņēmību attiecībā uz šo valsti; uzskata, ka Komisijai ciešāk jāsadarbojas ar ANO un Pasaules Banku, kā arī jābūt sadarbībai starp Komisiju, Revīzijas palātu, Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai un attiecīgajām ANO aģentūrām, lai nodrošinātu pārredzamu pārvaldību Komisijas iemaksām MDT fondos; mudina Komisiju attiecīgi informēt Parlamentu;
24. uzsver, ka, vadību uzņemoties ANO Palīdzības misijai Afganistānā, ir jāuzlabo līdzekļu devēju darbības koordinēšana Afganistānā, un uzskata, ka Komisijai ir jāpastiprina palīdzības koordinēšana starp ES dalībvalstīm, lai uzlabotu Eiropas Savienības atbalsta efektivitāti un pamanāmību;

Ieteikumi

Starptautiskās palīdzības koordinācija un pamanāmības nodrošināšana

25. uzskata, ka starptautiskās palīdzības jomā ir nepieciešami papildu centieni, lai atbalstītu Afganistānas valsts attīstības stratēģijas īstenošanu un pakāpeniski ieviestu labāku koordināciju un efektīvākas metodes to attīstības prioritāšu īstenošanai, kuras noteikusi pati Afganistāna; uzsver, ka Kabulas varas iestādēm jāuzņemas lielāka atbildība par attīstības projektu īstenošanu un korupcijas apkarošanu, tostarp uzlabojot publisko finanšu pārvaldību un revidentu mācības, it īpaši ministriju un vietējā līmenī;
26. uzstāj, lai Komisija attiecībā uz ES finansiālo atbalstu Afganistānai novērš satraucošo koordinācijas trūkumu ne tikai starp dalībvalstīm un Komisiju, bet arī dalībvalstu starpā; aicina Komisiju, iesaistot līdzekļu devējus un Afganistānas iestādes, izstrādāt stratēģiju, lai uzlabotu koordināciju un saziņu to starpā;
27. uzsver, ka ļoti nozīmīga ir līdzekļu devēju koordinēšana Afganistānā, sevišķi procedūru saskaņošana, pamatojoties uz attiecīgās valsts sistēmām; pieprasa, lai Afganistānā pilnībā īstenotu šos un citus palīdzības efektivitātes pasākumus, kas noteikti Parīzes deklarācijā;
28. atgādina, ka palīdzības efektivitāte ir ES attīstības politikas pamatprincips; šajā sakarībā uzsver, ka liela nozīme ir Komisijas programmai palīdzības efektivitātes jomā, un pieņem zināšanai Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 26. maija secinājumus par ES palīdzības efektivitāti Afganistānā;
29. ņemot vērā nodomu Komisijas finansējumu primārai veselības aprūpei pārskaitīt Afganistānas Veselības aizsardzības ministrijai, uzsver, ka jebkurš lielāks finansējums, kas sniegts ar Afganistānas valdības starpniecību, jāpapildina ar veikspējas palielināšanas un skaidriem sagaidāmo rezultātu kritērijiem, tostarp ar īpašu atbalstu demokrātiskai pārvaldībai vietējā līmenī;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

30. apšaubu līdzekļu virziņu caur Afganistānas valdības pamatbudžetu ("budžeta atbalsts") ar to MDTF palīdzību, kuros iemaksāti Kopienas budžeta līdzekļi, kaut gan vēl nevar uzskatīt, ka Afganistāna ir izpildījusi ES prasības, no kurām atkarīga tieša piedalīšanās kādā budžeta atbalsta programmā; uzskata - kad attiecīgās prasības tiks izpildītas, budžeta atbalsts būs jāpiešķir konkrētām nozarēm;

31. vērš uzmanību uz DCI regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurā noteikts, ka budžeta atbalsta programmas jāpapildina ar atbalstu partnervalstu centieniem izstrādāt parlamentāru kontroli un revīzijas iespējas, kā arī palielināt pārredzamību un publisku piekļuvi informācijai; norāda - šajā jomā ir jāstrādā arī tad, ja budžeta atbalstu sniedz citi līdzekļu devēji vai MDTF, un uzsver, ka nozīmīgu ieguldījumu šāda budžeta atbalsta uzraudzībā var sniegt pilsoniskās sabiedrības organizācijas;

32. uzsver, ka svarīgi ir novērtēt kopienas sadarbību Afganistānā, kā noteikts DCI regulas 33. pantā, un ka novērtējumu pamatā jābūt stingrām pamatnostādņēm, tajos jāvērtē līdzekļu devēju koordinācija un jāņem vērā ieguldījumu pasākumi un rezultātu virkne (ieguvumi, rezultāti, ietekme); prasa novērtējumu rezultātus izmantot turpmāku sadarbības pasākumu definēšanai;

33. ņemot vērā Kopienas palīdzības nozīmi kopējā starptautiskajā palīdzībā, uzskata, ka noteikti ir jāpalielina ES pasākumu pamanāmība gan vietējā mērogā, gan Eiropas pilsoņu vidū un ka ES ir īpaša loma attiecībās ar Afganistānas valdību, valsts un reģionālajām pārvaldes iestādēm, kā arī līdzekļu devēju starptautisko kopienu, risinot sarunas par lēmumiem, ietekmējot to nostādnes un atbalstot to pieņemšanu; cer, ka Komisija sāks vispārēju novērtēšanu par to, kā Afganistānas iestādes turpmāk pārvaldīs tiešo palīdzību;

34. aicina Afganistānas valdību nodrošināt, ka nesen pieņemtajam Nacionālajam rīcības plānam Afganistānas sieviešu atbalstam (NAPWA) jomā tiek piešķirts pienācīgs finansējums un ka to īsteno, sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un sieviešu organizācijām; aicina arī Komisiju nodrošināt, ka pasākumi, ko tā pieņēmusi dzimumu līdztiesības jomā, ir pārredzami un saskaņoti ar citiem līdzīgiem pasākumiem, kurus Afganistānā īsteno citi līdzekļu devēji; aicina Komisiju iesniegt ziņojumu, kurā izvērtētu, kādā mērā dzimumu līdztiesība līdz šim ir ņemta vērā, plānojot kopējo finansiālo palīdzību, ko sniegusi ES;

Prioritārie palīdzības virzieni

35. mudina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm, pastiprināt tos savas palīdzības virzienus, kas risina nozīmīgākās ikdienas dzīves, veselības aprūpes un drošības problēmas, kā arī rada iespējas izmantot sabiedriskos pakalpojumus un iegūt pamatizglītību;

36. uzskata, ka Valsts stratēģijas dokumenta (2007.–2013. gadam) prioritātes atbilst Afganistānas sabiedrības vajadzībām; uzsver, ka īpaša uzmanība jāpievērš kriminālās tiesvedības sistēmas reformai, ietverot policiju, apcietināšanas praksi un tiesu varu, nodrošinot cilvēktiesību, it īpaši sieviešu un bērnu cilvēktiesību, ievērošanu, kā arī cīņai pret nabadzību, ietverot lauku attīstību, un tādas smagas problēmas pārvarēšanai, kāda ir opija ražošana; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu īpaši pievērsties pārvaldībai un prasa dot jaunu stimulu pārejas perioda tiesiskumam saskaņā ar Afganistānas valdības rīcības plānu mieram, tiesiskumam un saskaņai;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

37. uzsver, ka attīstības palīdzība Afganistānai ir ne tikai jāpalielina, bet tai ir jābūt arī efektīvākai; atkārtoti apstiprina, ka palīdzībai ir jāpalielina vietējā veikspēja un tā ir taisnīgi jāsadala visā valstī atbilstoši novērtētajām sociāli ekonomiskajām vajadzībām; ņem vērā ieteikumus šā mērķa sasniegšanai, kurus paudusi Parīzes konference un Palīdzības koordinēšanas aģentūra Afganistānā; aicina Budžeta kontroles komiteju novērtēt, cik korekti un efektīvi ir izmantots finansējums ES Policijas misijai Afganistānā;

38. vērš uzmanību, ka steidzami jārisina divi īpaši uzdevumi - jāattīsta lauksaimniecība, lai novērstu potenciālu humanitāru krīzi, kas varētu pasliktināt jau tā sliktu situāciju attiecībā uz drošību, un jāizstrādā politikas pamatnostādnes un programmas galveno sociālo un veselības aprūpes problēmu risināšanai, kuras rada narkomānija, it īpaši domājot par sievietēm un viņu ģimenēm;

ES finansējuma kontrole

39. cer, ka Komisija vairāk kontrolēs ES finansiālās palīdzības pārvaldības efektivitāti, sevišķi savu ieguldījumu MDT fondos;

40. aicina Komisiju iesniegt Eiropas Parlamentam ikgadēju ziņojumu, kurā būtu iekļauts palīdzības efektivitātes un ietekmes novērtējums, pamatota ticamības deklarācija, kurā izvērtēta finansēto vai līdzfinansēto darbību likumība un pareizība katram palīdzības veidam, kā arī informācija par izdevumu pārbauci īpatnību katram palīdzības veidam, par atklāto nelikumību tipoloģiju un veiktajiem pasākumiem;

41. atgādina par Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un uzsver, ka visa informācija par krāpšanu vai nopietnām nelikumībām, kas ietekmē ES finansējumu, ir steidzami jānosūta Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF);

42. uzstāj, ka Komisijai un OLAF ir jāizstrādā ierosinājumi par sadarbības kontaktu nostiprināšanu ar Pasaules Bankas Integritātes nodaļu, sevišķi saistībā ar finansējumu, kam izmanto MDTE, un aicina īpašu uzmanību pievērst biežākām kopīgām izmeklēšanām, ja iespējams, veicot tās sadarbībā ar ANO aģentūrām;

43. ir ļoti norūpējies par risku, kuram pakļauts personāls, kas Afganistānā nodrošina sadarbību attīstības jomā, par ko liecina četru šādu darbinieku bojāeja 2008. gada augustā; uzskata, ka civilo palīdzības sniedzēju drošību apdraud neskaidrība par to, kā atšķiras militāro un civilo dienestu personāls, jo provincēs attīstības pasākumu īstenošanai izmanto militāras provinču atjaunotnes vienības; tāpēc prasa nodrošināt, lai atkal būtu iespējams skaidri nošķirt militāro personālu no civilā;

44. uzskata, ka drošības mazināšanās rada nopietnas grūtības Komisijas delegācijas darbiniekiem Kabulā un palielina Komisijas atbalstīto projektu īstenošanas pārvaldības izmaksas; aicina Komisiju palielināt šīs delegācijas skaitlisko sastāvu, pieņemot darbā vairāk un kvalificētākus darbiniekus, kas, ņemot vērā situāciju Afganistānā, spētu veikt visus nepieciešamos uzraudzības, revīzijas un kontroles pasākumus;

45. aicina attiecīgi finansēt drošības izmaksas Komisijas projektos, lai nodrošinātu, ka palīdzības sniedzēji ir aizsargāti un likumīgā drošības pārvaldība neatņem līdzekļus projektu mērķiem un palīdzības sniegšanai;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

46. Īpaši atzinīgi vērtē nozīmīgo darbu, ko veikuši Komisijas Kabulas delegācijas darbinieki, un aicina būtiski pastiprināt pašreizējos drošības pasākumus, kā arī uzlabot darba apstākļus;

Palīdzība Afganistānas administrācijas veikspējas pilnveidošanā

47. atzinīgi vērtē Afganistānas iestāžu centienus uzlabot pārvaldības un finanšu mehānismus, kas varētu sekmēt Afganistānas ieinteresētību, taču uzskata, ka ir nepieciešami saskaņotāki centieni, lai šis process kļūtu ilgtspējīgs; uzsver, ka Afganistānas iestādēm jāturpina cīnīties pret korupciju un jāīsteno efektīva politika, lai uzlabotu iedzīvotāju sociālos apstākļus, izglītību un veselības aprūpi, kā arī jāpievērš īpaša uzmanība tam, kā lēmumu pieņemšanā iesaistīt atstumto iedzīvotāju grupas un sievietes;

48. uzskata, ka būtiski ir pastiprināt darbības un programmas, kuru mērķis ir uzlabot Afganistānā labu pārvaldību un administrācijas efektivitāti, kā arī cīnīties pret jebkāda veida korupciju; atzīmē, ka ES Afganistānas administrācijas korupciju ir centusies novērst, daļu šīs budžeta pozīcijas finansējuma novirzot ierēdņu mācībām un atalgošanai, un aicina Komisiju veicināt ierēdņu un policijas mācību programmas;

49. aicina Afganistānā organizēt mācības, kas līdzīgas tām, kuras Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai un *EuropeAid* sadarbības birojs rīkoja Āfrikas valstu ierēdņiem un kuru temats bija "Sabiedriskā finansējuma aizsardzība un optimizēšana - valstu un starptautisko iestāžu sadarbība";

50. aicina starptautisko sabiedrību pieprasīt, lai Afganistānas valdība nosaka pārredzamākus standartus par nodokļu resursu piešķiršanu provincēm, apgabaliem un pašvaldību iestādēm, šīs iestādes vairāk iesaistot valsts attīstības politikas īstenošanā, aicina, ka Afganistānas valdību sniegt pienācīgu informāciju Afganistānas parlamentam, par starptautiskās palīdzības izlietošanu;

51. mudina Komisiju, dalībvalstis un Afganistānas valdību nodrošināt, lai to programmas un pasākumi, it īpaši provinču līmenī, būtu pilnībā saskaņoti ar Afganistānas valsts attīstības stratēģiju, kā arī atbilstu saistībām, ko visas puses apņēmušās Parīzes konferencē;

52. atzīstot provinču atjaunotnes vienību nozīmi un Afganistānas drošības spēku darbu, tomēr norāda, ka palīdzībai jābūt efektīvai, kad tā veicina attīstību Afganistānā civilmilitāru iestāžu vadībā, un prasa maksimāli iesaistīt Afganistānas nevalstiskās un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, Afganistānas valdību un starptautiskās aģentūras;

53. pauž nožēlu, ka nevalstisku procesa dalībnieku un Afganistānas valdības attiecības ne vienmēr ir veiksmīgas, un prasa darīt visu iespējamo, lai šīs attiecības uzlabotu; turklāt norāda, ka pēc apspriešanās ar pašiem nevalstiskajiem procesa dalībniekiem valsts līmenī ir jānosaka stingra bezpeļņas nevalstisku procesa dalībnieku definīcija;

54. atbalsta visas iniciatīvas par EP un Afganistānas parlamenta abu palātu - Pārstāvju padomes (*Wolesi Jirga*) un Vecājo padomes (*Meshrano Jirga*) - parlamentāro delegāciju tuvināšanos, lai veicinātu labu parlamentāro pārvaldību;

55. atgādina Parlamenta iniciatīvu saskaņā ar tā 2008. gada budžetu atbalstīt demokrātijas veidošanu ar trešo valstu parlamentiem un aņemas šos līdzekļus izmantot, lai uzlabotu Afganistānas parlamenta spēju darboties kā likumdevējam, uzraudzīt izpildvaru, kā arī pilnībā pārstāvēt Afganistānas tautu;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

56. uzsver, ka prioritāte jāpiešķir politisko partiju attīstības atbalstam, tematisko grupējumu izveidei valsts asamblejā, pilsoniskajā sabiedrībā un plašsaziņas līdzekļos; uzskata, ka starptautiskās sabiedrības pienākums ir pilnībā vai daļēji finansēt vēlēšanu budžetu un nodrošināt palīdzību, lai tiktu izpildīti visi Afganistānas Vēlēšanu likuma noteikumi, arī noteikumi par kandidātu pārbaudi;

57. aicina Komisiju un Afganistānas valdību, ņemot vērā, ka šajā valstī attiecīgi 2009. un 2010. gadā jānotiek prezidenta un parlamenta vēlēšanām, arī turpmāk veicināt un nodrošināt pienācīgu finansējumu pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt sieviešu politisko emancipāciju, īpaši reģionos, jo pēdējās provinču padomju vēlēšanās nebija pietiekami daudz kandidātu sieviešu, lai aizņemtu viņām provinču padomēs paredzētās 124 vietas;

58. uzskata, ka Komisijai ir jāpalielina līdzekļi cīņai pret narkotiku tirdzniecību, un iesaka līdzekļu devēju kopienai darīt visu iespējamo, lai citu kultūraugu audzēšana narkotisko augu vietā nodrošinātu ražotājiem pietiekamus ienākumus, tādējādi panākot magoņu audzēšanas galīgu pārtraukšanu;

59. atgādina Parlamenta 2007. gada 25. oktobra ieteikumu Padomei par opija ražošanu medicīnas vajadzībām Afganistānā ⁽¹⁾, atbilstoši integrētajām attīstības programmām iebilstot pret fumigāciju kā līdzekli, lai iznīcinātu opija magones Afganistānā, un piedāvājot savu atbalstu, lai apspriestu zinātniskā izmēģinājumu projekta "Magone medicīnai" īstenošanas iespējas.

*
* *

60. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Afganistānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem

P6_TA(2009)0024

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšanu un piemērošanu (2008/2039(INI))

(2010/C 46 E/13)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 651. lpp.

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem ⁽¹⁾,

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,

- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A6-0491/2008),

- A. tā kā, pamatojoties uz EK līgumā ietvertajiem demokrātijas un tiesiskuma principiem, likumdevējam ir jāpārtrauga pieņemto tiesību aktu īstenošana;

- B. tā kā Parlaments ir viens no likumdevējiem un tā uzdevums pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK īstenošanu ir sarežģīts, jo Komisija nav sniegusi pietiekamu informāciju; tā kā šā iemesla dēļ dalībvalstu parlamentu atbildīgajām komitejām un par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm nosūtīja vēstules ar prasību sniegt informāciju, un atbildes tika saņemtas no 27 valstu parlamentārajām asamblejām un 16 iestādēm, kas atbildīgas par dzimumu līdztiesības jautājumu risināšanu;

- C. tā kā Direktīvai 2002/73/EK ir liela nozīme sieviešu un vīriešu līdztiesības panākšanā un tādu jautājumu risināšanā, kas saistīti ar sabiedrībā kopumā pastāvošo diskrimināciju dzimuma dēļ;

- D. tā kā Direktīvā 2002/73/EK definēta tieša diskriminācija, netieša diskriminācija, uzmākšanas un seksuāla uzmākšanās, aizliegts diskriminēt sievietes grūtniecības dēļ vai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ un paredzētas tiesības pēc grūtniecības un dzemdību, kā arī paternitātes vai adopcijas atvaļinājuma atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā darbā, un dalībvalstis ir atzinušas šādas tiesības;

- E. tā kā dalībvalstis, aņņemoties līdz 2005. gada 5. oktobrim īstenot Direktīvu 2002/73/EK, uzņēmas izpildīt vairākas saistības, tostarp:
 - noteikt iestādi vai iestādes, kuru pienākumos ir sekmēt, analizēt, pārraudzīt un atbalstīt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
 - veicināt sociālo partneru dialogu, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi, tostarp pārbaudot darbavietā pieņemto praksi, koplīgumu izpildi u.c.;
 - sākt dialogu ar attiecīgajām nevalstiskajām organizācijām nolūkā sekmēt vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu;
 - plānveidīgi un sistemātiski sekmēt vienlīdzīgu attieksmi darbavietā, piemēram, sagatavojot uzņēmuma ziņojumus par līdztiesību un regulāri ietverot tajos informāciju par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
 - īstenot efektīvus pasākumus, lai noteiktu reālas sankcijas par šīs direktīvas neievērošanu, turklāt cietušajām personām izmaksājamo kompensāciju nedrīkst ierobežot (izņemot atsevišķos gadījumos), jau iepriekš nosakot tās maksimālo apmēru;
 - nodrošināt, lai tām personām, kuras sniedz atbalstu dzimumu diskriminācijas un uzmākšanās upuriem, būtu tāda pati aizsardzības pakāpe pret nelabvēlīgu attieksmi;

(1) OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ik pēc četriem gadiem iesniegt Komisijai ziņojumu gan par pasākumiem, kas veikti, lai nodrošinātu īpašas priekšrocības profesionālajā darbībā nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, gan par šādu pasākumu īstenošanu;
 - nodrošināt, ka līgumu vai vienošanos noteikumi, kas ir pretrunā šai direktīvai, tiek grozīti vai pasludināti par spēkā neesošiem;
- F. tā kā Direktīvu 2002/73/EK īsteno lēni un nepietiekami kvalitatīvi un tādēļ pastāv risks, ka netiks sasniegti Lisabonas stratēģijas mērķi un pilnvērtīgi neattīstīsies ES spējas sociālajā jomā un ekonomikā;
- G. tā kā daudzas dalībvalstis saskārās ar grūtībām, transponējot Direktīvu 2002/73/EK, jo īpaši ieviešot to tiesību aktos īpašus un piemērotus pasākumus dzimumu līdztiesības veicināšanai un diskriminācijas samazināšanai saistībā ar darba iegūšanu, profesionālo izglītību un karjeras izaugsmi, kā arī darba apstākļiem;
- H. tā kā šajās jomās jāņem vērā integrēta pieeja dzimumu līdztiesības jautājumiem;
- I. tā kā dzimumu diskrimināciju no citu sociālo un politisko aspektu viedokļa padziļina pastāvošās darba samaksas atšķirības starp dzimumiem, jo īpaši atšķirības starp tā saucamajām sievietēm un vīriešu ekonomikas jomām;
- J. tā kā sievietēm ekonomiskā neatkarība ir ļoti svarīga viņu emancipācijai un tā kā darbs, kurā tiek ievērotas tiesības, ir garantija viņu personiskajai attīstībai un sociālajai integrācijai, un tāpēc ir jāuzlabo tiesību aktu dzimumu līdztiesības jomā,
1. aicina Komisiju rūpīgi pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu un šīs direktīvas transponēšanas rezultātā pieņemto tiesību aktu atbilstību un arī turpmāk izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm; uzsver, ka ir jānodrošina pietiekami resursi, lai sasniegtu šos mērķus;
 2. atgādina par 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanu un it īpaši par Padomes apņemšanos mudināt dalībvalstis sagatavot un publiskot tabulas, kurās ir parādīta saistība starp direktīvām un dalībvalstu veiktajiem transponēšanas pasākumiem; uzskata, ka korelācijas tabulu pieejamība atvieglos Komisijas uzdevumu pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu;
 3. atzīmē, ka cieša dalībvalstu parlamentu atbildīgo komiteju un Eiropas Parlamenta sadarbība, pārraugot tiesību aktu par dzimumu līdztiesību transponēšanu un īstenošanu, veicinātu pilsoņu izpratni par jautājumiem, kas saistīti ar dzimumu līdztiesību;
 4. pauž gandarījumu par lielo skaitu izsmeļošu atbilžu, kuras īsā laikā sniedza dalībvalstu parlamenti un par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes un kurās izklāstīts, kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz īstenošanu un kādas ir ar to saistītās problēmas;
 5. pauž nožēlu, ka vēl nav iespējams iepazīties ar Komisijas ziņojumu, kurš jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei un kurš jā sagatavo, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju;
 6. pauž nožēlu par to, ka vairāku dalībvalstu tiesību aktos nav pietiekami skaidri un nepārprotami formulēti tādi jēdzieni kā "tieša diskriminācija", "netieša diskriminācija", "uzmāksšanās" un "seksuāla uzmāksšanās";

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

7. pauž bažas, ka vairākās dalībvalstīs aizliegto diskriminācijas veidu joma nav noteikta pietiekami plaši un tāpēc neatbilst Direktīvai 2002/73/EK; atgādina, ka aizliegtie diskriminācijas veidi skar gan privāto, gan valsts sektoru;
8. pauž nožēlu, ka dažu dalībvalstu tiesību akti ir pretrunā principam par iedarbīgām, samērīgām un preventīvām sankcijām, jo tajos ir noteiktas diskriminācijas upuriem izmaksājamo kompensāciju vai radīto zaudējumu atlīdzības robežvērtības;
9. vērš uzmanību uz to, ka par diskrimināciju ir uzskatāma mazāk labvēlīga attieksme pret sievieti grūtniecības vai grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ; pauž nožēlu, ka dažās dalībvalstīs nav nepārprotami atzītas tiesības atgriezties tajā pašā darbā vai līdzvērtīgā darbā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma;
10. aicina dalībvalstis nodrošināt visu Direktīvas 2002/73/EK noteikumu pilnīgu, pareizu un efektīvu transponēšanu un pienācīgu īstenošanu;
11. atzinīgi vērtē to dalībvalstu centienus, kuras ir paplašinājušas vai pastiprinājušas Direktīvā 2002/73/EK ietvertās prasības, un it īpaši tās iniciatīvas, ar kurām jaunos sabiedrības sektoros ir noteikta aizsardzība pret diskrimināciju;
12. prasa dalībvalstīm veikt pasākumus, ar kuriem mudinātu darba devējus sekmēt tādu darba apstākļu, kuros nebūtu pieļaujama seksuāla uzmākšanās un uzmākšanās dzimuma dēļ, un ieviest kārtību, lai šādu uzvedību novērstu;
13. mudina dalībvalstis radīt lielākas iespējas Direktīvā 2002/73/EK noteiktajām par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm un nodrošināt tās ar pietiekamiem resursiem un atgādina par direktīvā ietvertu prasību par šo iestāžu neatkarības nodrošināšanu;
14. konstatē, ka Direktīvas 2002/73/EK 8.a panta īstenošanā tiek izmantotas atšķirīgas pieejas, un tāpēc uzsver, ka dalībvalstīm ir jāsadarbojas un jāapmainās ar paraugpraksi; uzskata, ka gan Komisijas izveidotais dalībvalstu dzimumu līdztiesības iestāžu tīkls, gan *Equinet* ir nozīmīgs līdzeklis, ar ko uzlabot dalībvalstu sadarbību un sekmēt Kopienas tiesību aktu vienādu īstenošanu, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm;
15. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu 2009. gadā veikt pētījumu par to, kā tiek veidotas par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes; aicina Komisiju un dalībvalstis novērtēt, kāds ir ES iedzīvotāju zināšanu līmenis par pakalpojumiem, ko piedāvā par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes, un sākt informācijas kampaņas, lai sekmētu šo iestāžu atpazīstamību;
16. vērš uzmanību uz sieviešu nepietiekamo informētību par Direktīvā 2002/73/EK noteiktajām tiesībām, par ko liecina neliels skaits tiesvedības gadījumu dzimumu līdztiesības jomā un neliels iesniegto sūdzību skaits; aicina dalībvalstis, arodbiedrības, darba devējus un nevalstiskās organizācijas pastiprināt centienus un informēt sievietes par iespējām, ko var izmantot diskriminācijas upuri saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kuri ir spēkā kopš 2005. gada;
17. konstatē, ka diskriminācijas upuri visai maz uzticas tiesiskajai aizsardzībai; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka sniegtā palīdzība ir neatkarīga un bez maksas, tādējādi stiprinot diskriminācijas upuru garantijas un nodrošinot tiesisko aizsardzību personām, kuras aizstāv personu, ko aizsargā Direktīva 2002/73/EK, vai liecina šīs personas vārdā;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

18. aicina Komisiju pārbaudīt, vai dalībvalstis nodrošina, ka nepastāv juridiski vai cita veida šķēršļi (piemēram, pārāk īsi termiņi), kas traucē upuriem vai asociācijām un organizācijām, kuras ir pamatoti ieinteresētas Direktīvas 2002/73/EK ievērošanā, uzsākt tiesvedību gadījumos, kad ir pārkāpti noteikumi par aizsardzību pret diskrimināciju un par vienlīdzību, vai - ja tie ir upuri - ar citu administratīvu procedūru palīdzību pieprasīt Direktīvā 2002/73/EK minēto tiesību pilnīgu ievērošanu;

19. atzīst pozitīvo ietekmi, ko rada diskriminējošas rīcības novēršana un izvērtēšana, cieši sadarbojoties par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm un darba inspekcijām; aicina dalībvalstis panākt, ka darba inspektoros apmāca saistībā ar jaunajiem pienākumiem, kas tiem uzticēti Direktīvas 2002/73/EK transponēšanas rezultātā, un saistībā ar tādiem jauniem instrumentiem kā pierādīšanas pienākuma maiņa;

20. uzsver nevalstisko organizāciju nozīmi palīdzības sniegšanā diskriminācijas upuriem; prasa, lai valstu iestādes piešķir līdzekļus starpniecības un palīdzības projektiem, kurus īstenot ir sarežģītāk nekā informācijas izplatīšanas kampaņas;

21. uzsver, ka liela nozīme direktīvas īstenošanā un īstenošanas pārraudzībā ir ticamiem, salīdzināmiem un pieejamiem kvantitatīviem un kvalitatīviem rādītājiem, kā arī statistikas datiem par dzimumiem; mudina par dzimumu līdztiesību atbildīgās iestādes pastiprināt centienus veikt neatkarīgus pētījumus, publicēt neatkarīgus ziņojumus un sagatavot ieteikumus par ikvienu jautājumu, kas saistīts ar diskrimināciju; atgādina par Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu, kuram ir uzticēts iegūt un analizēt informāciju, kas saistīta ar dzimumu līdztiesību, palielināt ES iedzīvotāju informētību par dzimumu līdztiesības jautājumiem un izstrādāt metodoloģiskus līdzekļus, lai sekmētu integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai;

22. norāda, ka ir jāveicina sociālo partneru dialogs, lai vienlīdzīgas attieksmes principu piemērotu, pārtraugot darbavietās pieņemto praksi, koplīgumus, rīcības kodeksus, izpēti un pieredzes un paraugprakses apmaiņu;

23. aicina dalībvalstis ietvert tiesību aktos prasību, ka uzņēmumiem katru gadu ir jāizstrādā un jāīsteno vienlīdzības plāni un plāni attiecībā uz to sieviešu un vīriešu tiesībām, kuru aprūpē ir ģimenes locekļi, kā arī uzņēmumu valdēs jānodrošina vīriešu un sieviešu līdzsvarota pārstāvība;

24. aicina dalībvalstis mudināt darba devējus regulāri sniegt darbiniekiem un viņu pārstāvjiem informāciju par vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu pret sievietēm un vīriešiem;

25. uzstāj, ka valstīs ir jāizstrādā mehānismi, lai pārraudzītu vienāda atalgojuma principa īstenošanu un darba atsākšanu pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma un paternitātes atvaļinājuma, vai apgādājamo ģimenes locekļu aprūpes atvaļinājuma;

26. atzīmē, ka vēl joprojām pastāv atšķirības starp darba algām, t.i., sievietes saņem algu, kas ir vidēji par 15 % zemāka nekā vīriešu alga, no 2000. līdz 2006. gadam šīs atšķirības tika samazinātas tikai par 1 % un sieviešu īpatsvars pārvaldības līmeņa amatos vēl joprojām ir daudz zemāks nekā vīriešu īpatsvars; uzstāj, ka ir jāveido valstu mehānismi, kuru mērķis ir vienāda atalgojuma principa īstenošanas uzraudzība, un šajā nolūkā aicina Komisiju atjaunot atbalsta plānošanu, stingri ievērojot subsidiaritātes principu;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

27. uzsver, ka ir jāstimulē iniciatīvas, kas sekmē cilvēkresursu politikas un dzimumu līdztiesību veicinošu pozitīvu pasākumu izveidi un īstenošanu uzņēmumos; aicina dalībvalstis ietvert to tiesību aktos prasību, ka uzņēmumiem katru gadu ir jāizstrādā un jāīsteno dzimumu līdztiesības korporatīvie plāni un uzņēmumu valdēs jānodrošina abu dzimumu līdzsvarota pārstāvība;
28. atgādina dalībvalstīm, ka, izstrādājot un īstenojot tiesību aktus, ir svarīgi arī aktīvi īstenot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai un ņemt vērā ģimenes un darba dzīves saskaņošanas problēmu;
29. uzsver nepieciešamību novērst noteiktus šķēršļus, ar kuriem saskaras sievietes un meitenes ar invaliditāti un vecāki, kas audzina bērnus ar spēju traucējumiem, attiecībā uz vienlīdzīgu piekļuvi izglītībai un darba tirgum, kā arī nepieciešamību pasākumus pielāgot tādā veidā, lai dzimumu aspekts tiktu iekļauts visās politikas jomās un lai arī tiktu ņemtas vērā šo grupu īpašās vajadzības;
30. uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku elastību saistībā ar bērna kopšanas atvaļinājumiem, jo īpaši vecākiem, kuru bērniem ir invaliditāte;
31. aicina dalībvalstis ar mērķtiecīgu pasākumu palīdzību novērst meiteņu un sieviešu diskrimināciju pārejā no skolas uz profesionālo apmācību, no profesionālās apmācības uz profesionālo dzīvi, kā arī laikā, kad viņas atgriežas darba tirgū pēc bērnu vai ģimenes locekļu aprūpes pārtraukšanas; uzsver, ka ir nepieciešami valsts bērnu un slimnieku aprūpes dienesti, kā arī palīdzība vecāka gadagājuma cilvēkiem; vērš dalībvalstu uzmanību uz saistībām, ko tās šajā jautājumā apņēmas pildīt augstākā līmeņa sanāksmē 2002. gadā Barselonā;
32. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un par dzimumu līdztiesību atbildīgajām iestādēm.

Stāvoklis Gazas joslā

P6_TA(2009)0025

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par situāciju Gazas joslā

(2010/C 46 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem, jo īpaši 2006. gada 16. novembra rezolūciju par situāciju Gazas sektorā ⁽¹⁾, 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par Tuvajiem Austrumiem ⁽²⁾, 2007. gada 11. oktobra rezolūciju par humanitāro stāvokli Gazā ⁽³⁾ un 2008. gada 21. februāra rezolūciju par stāvokli Gazas joslā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes 1967. gada 22. novembra rezolūciju Nr. 242 (S/RES/242/1967), 1973. gada 22. oktobra rezolūciju Nr. 338 (S/RES/338/1973) un 2009. gada 8. janvāra rezolūciju Nr. 1860 (S/RES/1860/2009),
- ņemot vērā 1949. gada 12. augusta Ceturto Ženēvas konvenciju par civiliedzīvotāju aizsardzību kara laikā,

⁽¹⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 324. lpp.

⁽²⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 579. lpp.

⁽³⁾ OV C 227 E, 4.9.2008., 138. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti P6_TA(2008)0064.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā to, ka atlikts balsojums par piekrišanu paplašināt Izraēlas dalību EK programmās,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2008. gada 30. decembra paziņojumu par stāvokli Tuvajos Austrumos,
 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2008. gada 27. decembrī Izraēla uzsāka militāru uzbrukumu Gazas joslā, atbildot uz *Hamas* grupējuma rīkotiem raķešu uzbrukumiem Izraēlas dienvidu apgabaliem kopš brīža, kad tas pārņēma kontroli Gazas joslā, kā arī atbildot uz pamiera vienošanās pārkāpšanu un atteikšanos šo vienošanos atjaunot;
- B. tā kā saskaņā ar jaunākajiem ziņojumiem Izraēlas veiktās militārās operācijas laikā Gazā līdz šim ir gājuši bojā aptuveni tūkstošs iedzīvotāju, tostarp arī daudz sieviešu un bērnu, tūkstošiem cilvēku ir ievainoti, un, Izraēlas armijai izmantojot spēku, ir izpostītas dzīvojamās ēkas, skolas un citi svarīgākie civilās infrastruktūras objekti;
- C. tā kā jau astoņpadsmit mēnešu ir slēgti robežpārejas punkti iekļūšanai Gazas joslā un izkļūšanai no tās, bet noteiktie personu pārvietošanās un preču kustības ierobežojumi ietekmē iedzīvotāju ikdienu un turpina paralizēt Gazas joslas ekonomiku, turklāt ļaujot tikai nedaudz uzlabot situāciju arī Jordānas Rietumkrastā; tā kā Gazas joslas blokāde ir kolektīvas sodīšanas paņēmieni, kas ir pretrunā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām;
- D. tā kā Gazas joslā un Jordānas Rietumkrastā dzīvojošo palestīniešu dzīves apstākļu uzlabošana vienlaikus ar miera procesa atjaunošanu un palestīniešu iestāžu darbības uzsākšanu ir galvenie aspekti centienos, kas vērsti uz taisnīga un ilgstoša miera nodibināšanu starp izraēliešiem un palestīniešiem;
- E. tā kā būtiskajam finansiālajam atbalstam, ko Eiropas Savienība ir sniegusi palestīniešiem, ir bijusi svarīga loma humanitārās katastrofas novēršanā Gazas joslā un Jordānas Rietumkrastā; tā kā Eiropas Savienība turpina sniegt humanitāro palīdzību Gazas joslā, tostarp izmantojot Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības aģentūru palestīniešu bēgļiem Tuvajos Austrumos (UNWRA),
1. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes 2009. gada 8. janvāra Rezolūcijas Nr. 1860 pieņemšanu un pauž nožēlu, ka ne Izraēla, ne *Hamas* grupējums nav izpildījuši ANO prasību par karadarbības pārtraukšanu; aicina nodrošināt nekavējošu un pastāvīgu pamieru, pārtraucot gan *Hamas* grupējuma raķešu uzbrukumus Izraēlai, gan Izraēlas militārās darbības Gazā;
 2. piekrīt, ka nepieciešams Gazā steidzami nodrošināt ANO Drošības padomes Rezolūcijā Nr. 1860 noteiktos pasākumus un garantijas, lai pamiers būtu ilgstošs, turklāt vienlaikus jāveic Izraēlas spēku atvilkšana, jānodrošina, ka robežpārejas punkti vairs netiek slēgti un jānovērš nelikumīga tirdzniecība ar ieročiem un munīciju;
 3. aicina sākt pamiera sarunas, garantējot pamieru ar starptautiskās sabiedrības izstrādātu un Tuvo Austrumu Kvarteta un Arābu valstu līgas koordinētu mehānismu, tostarp paredzot arī iespējamu daudznaacionālo spēku klātbūtni atbilstoši precīzām pilnvarām, lai tādējādi Izraēlas un Gazas joslas iedzīvotājiem atjaunotu drošību un nodrošinātu pamiera ievērošanu, turklāt īpašu uzmanību pievēršot Ēģiptes un Gazas joslas robežas novērošanai, kas paredz Ēģiptei svarīgu lomu; aicina Padomi pastiprināt spiedienu, lai apturētu notiekošo vardarbību, atbalsta diplomātiskos centienus, ko līdz šim īstenojusi starptautiskā sabiedrība, bet jo īpaši Ēģipte un Eiropas Savienība;
 4. pauž dziļu apbēdinājumu par Gazas civiliedzīvotāju ciešanām; īpaši asi nosoda uzbrukumus civiliem un ANO objektiem un izsaka līdzjūtību civiliedzīvotājiem, kuri cietuši no vardarbības Gazā un Izraēlas dienvidos;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

5. stingri pieprasa Izraēlas iestādēm nodrošināt netraucētu humanitārās palīdzības sniegšanu Gazas joslā un garantēt nepārtrauktu un pietiekamu palīdzības plūsmu pa humanitārajiem koridoriem; mudina Izraēlas iestādes atļaut starptautiskās preses pārstāvjiem klātienē sekot notikumiem;
6. aicina Izraēlu pildīt savus pienākumus atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem un ievērojot starptautiskās humanitārās tiesības; aicina *Hamas* grupējumu pārtraukt raķešu uzbrukumus un uzņemties atbildību, iesaistoties politiskajā procesā, lai atjaunotu palestīniešu iekšējo dialogu un sniegtu ieguldījumu sarunu procesa turpināšanā;
7. aicina ES uzņemties stingrāku un politiski vienotāku lomu un aicina Padomi izmantot iespēju sadarboties ar jauno ASV valdību, lai pārtrauktu konfliktu un panāktu nolīgumu, kura pamatā ir divu valstu risinājums, cenšoties izveidot jaunu, miermīlīgu reģionālās drošības struktūru Tuvajos Austrumos;
8. uzsver lielo nozīmi, kāda ir centieniem panākt visu palestīniešu sabiedrības grupējumu izlīgumu, pamatojoties uz 2007. gada 8. februāra Mekas nolīgumu, kurš paredz visu agrāk panākto vienošanos atzīšanu, tostarp atzīstot arī Izraēlas tiesības uz pastāvēšanu; šajā sakarā uzsver, ka ir nepieciešama Gazas joslas un Jordānas Rietumkrasta pastāvīga ģeogrāfiska saikne un miermīlīga un noturīga politiskā apvienošanās;
9. uzsver, ka tikai patiesa virzība uz mieru un būtiska stāvokļa uzlabošanās Jordānas Rietumkrastā un Gazas joslā var stiprināt Palestīniešu pašpārvaldes legimitāti;
10. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Kopējās ārpolitikas un drošības politikas Augstajam pārstāvim, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsekretāram, Tuvo Austrumu miera sarunu kvarteta sūtnim, Palestīniešu pašpārvaldes priekšsēdētājam, Palestīniešu Likumdošanas padomei, Izraēlas valdībai, Knesetam, kā arī Ēģiptes valdībai un parlamentam un Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram.

Stāvoklis Āfrikas ragā

P6_TA(2009)0026

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par stāvokli Āfrikas ragā

(2010/C 46 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Āfrikas ragu valstīm,
- ņemot vērā Attīstības komitejā 2008. gada 8. decembrī apstiprināto ziņojumu par misiju uz Āfrikas ragu,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- A. tā kā neatrisinātie Etiopijas un Eritrejas un Eritrejas un Džibutijas robežkonflikti negatīvi ietekmē mieru un drošību Āfrikas ragā; tā kā stāvoklis Somālijā ir tā pasliktinājies, ka tajā ir viena no pasaules visbriesmīgākajām humanitārajām un drošības krīzēm; tā kā stāvoklis Sudānā ir galvenais faktors, kas apdraud drošību reģionā;
- B. tā kā Etiopija un Eritreja beidza karu, parakstot starptautiskā līmenī apspriestos "Alžīras nolīgumus", kuri paredz ANO miera uzturēšanas misiju (UNMEE) un Etiopijas un Eritrejas Robežu komisijas (EEBC) izveidošanu, bet starp abām pusēm joprojām ir domstarpības nolīgumu un EEBC lēmuma īstenošanā; tā kā UNMEE mandātam bija jāizbeidzas 2008. gada 31. jūlijā, jo Eritreja kavēja misiju un Etiopija atteicās ieviest EEBC lēmumu par Badme strīdus apgabalū;
- C. tā kā 2008. gada jūnijā saasinājās vardarbība uz Eritrejas un Džibutijas robežas Rāsdumeirā, kur gāja bojā 35 cilvēki un vairāki desmiti cilvēku tika ievainoti; tā kā 2008. gada 12. jūnijā ANO Drošības padome prasīja abām pusēm pārtraukt karadarbību, atsaukt karaspēku un atjaunot agrāko *status quo*; tā kā, neskatoties uz to, ka šobrīd stāvoklis ir mierīgs, joprojām pastāv saspīlējuma draudi, jo karaspēki atrodas tuvumā;
- D. tā kā 2008. gada 29. oktobrī notika teroristu pašnāvnieku uzbrukums Etiopijas tirdzniecības misijai, ANO mītnei un prezidenta pilij Somālijas galvaspilsētā Hargeisā un vienlaicīgi notika uzbrukumi Somālijas reģiona Puntlendas pilsētā Bosāso, par kuriem ir arestēti vairāki cilvēki;
- E. tā kā 2008. gada novembrī Džibutijā notika jauna sarunu kāрта, kuras rezultātā Pārejas federālās valdības pārstāvji un opozīcijā esošā Somālijas un Džibutijas Atkalatbrīvošanas alianse (ARS-D) parakstīja vienošanos par varas sadalījumu, abām pusēm publiski paziņojot, ka tās atbalsta izmeklēšanas komisijas izveidi, lai izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus Somālijā;
- F. tā kā Starpvaldību attīstības iestāde (IGAD) 2008. gada 29. oktobra konferencē Nairobi, kurā piedalījās Pagaidu federālās valdības iestāžu pārstāvji un Pārejas federālā parlamenta deputāti, pieņēma septiņu punktu plānu, lai atbalstītu miera procesu Somālijā un izveidotu mehānismu tā īstenošanas uzraudzībai;
- G. tā kā kopš 2008. gada novembra Etiopija ir pamazām atsaukusi savu karaspēku no Mogadišas un visiem pārējiem rajoniem Somālijā, kuros tas atradās; tā kā Āfrikas Savienības misija Somālijā (AMISOM), kura kopš 2007. gada marta galvenokārt bija piesaistīta Mogadišai, tagad šajā apgabalā atradīsies viena;
- H. tā kā Pagaidu federālā valdība Somālijā četru gadu laikā nav izveidojusi visaptverošu valdību; tā kā prezidents *Abdullahi* nesen atkāpās, pastāv faktiskas briesmas, ka konkurējošās grupas varētu atkal sākt cīņu;
- I. tā kā vēl viens ievērojams drošības apdraudējums Āfrikas raga reģionā ir pirātisms; tā kā pirātismu nevar uzveikt tikai ar militāriem līdzekļiem, bet tā uzveikšana ir atkarīga galvenokārt no sekmīgas miera, attīstības un valsts veidošanas veicināšanas Somālijā; tā kā pirātisma dēļ Pasaules pārtikas programmai (PPP) bija jāaptur pārtikas palīdzības sūtījumi Somālijai, pasliktinot jau tā bīstamo humāno stāvokli;
- J. tā kā 2008. gada 8. decembrī ES uzsāka jūras operāciju *EU NAVFOR* Somālijā (jeb operāciju *Atalanta*), lai aizsargātu PPP jūras konvojus un citus tirdzniecības kuģus, kuri kursē Somālijas ūdeņos;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- K. tā kā gadījumā, ja netiks īstenots Visaptverošs miera līgums (CPA) starp Sudānas ziemeļiem un dienvidiem, var notikt šķelšanās ar militāru konfliktu par naftas ieguves vietām pierobežas reģionā; tā kā šāda šķelšanās, visticamāk, varētu novest pie valsts pilnīga sabrukuma, kad Dārfūra un austrumu daļa mēģinātu panākt neatkarību, kā arī etniskām kaujām, kuras vēl vairāk saasinātu kaimiņvalstu, tostarp Eritrejas, iesaistīšanās;
- L. tā kā Džibutijā joprojām ir milzīgas problēmas un stāvoklis tajā kļūst satraucošs sakarā ar pārtikas krīzes sākumu visā pasaulē; tā kā somāļu reģionā Etiopijā, Ogadenā, ir milzīgs sausums un iedzīvotāji nesāņem tiem paredzēto, valdības kontrolēto pārtikas palīdzību, neskatoties uz PPP nesējamiem panākumiem pārtikas palīdzības piegādē šajā reģionā, jo piegāžu kavēšanās joprojām notiek tāpēc, ka ir nepieciešama militāra atļauja iebraukšanai somāļu apdzīvotajā reģionā;
- M. tā kā ES jau daudzus gadus ir paudusi bažas par cilvēktiesību, tiesiskuma, demokrātijas un pārvaldes stāvokli visās Āfrikas raga valstīs; tā kā tiek saņemtas ticamas ziņas par patvaļīgiem arestiem, piespiedu darbu, spīdzināšanu un sliktu apiešanos ar ieslodzītajiem, kā arī par žurnālistu vajāšanu un politiskām represijām reģionā;
- N. tā kā starp cilvēktiesību pārkāpumiem Somālijā ir arī divu Itālijas katoļu mūķeņu, Maria Teresa Olivero un Caterina Giraudo, nolaupīšana;
- O. tā kā Džibutijā problemātisks jautājums ir mažoritārā vēlēšanu sistēma, kura ir ārkārtīgi neizdevīga opozīcijas partijām un kuru ieviesa 2008. gada valdības vēlēšanās, kad opozīcijas partiju Demokrātiskās atjaunotnes kustība (MRD) 2008. gada jūlijā pilnīgi nepamatoti aizliedza par it kā Eritrejas atbalstīšanu uzbrukumā Džibutijai, un Džibutijas Strādnieku arodbiedrība/Vispārējā Džibutijas Strādnieku arodbiedrība (UDT/UGTD) arodbiedrības vadītāji joprojām nav atjaunoti amatos pēc atļaušanas par darbu šajā arodbiedrībā;
- P. tā kā Etiopijā nevalstiskās organizācijas (NVO) un opozīcija atrodas baiļu varā, jo valdības kontrole ir pieaugusi un politisko brīvību ierobežo nesēn pieņemtais preses likums un partiju reģistrācijas likums; tā kā Etiopijas valdības pieņemtais un parlamenta apstiprinātais likums par NVO (Likums par žēlsirdības kustību un sabiedrību reģistrāciju un regulēšanu - *Proclamation for the Registration and Regulation of Charities and Societies*) varētu nopietni ierobežot to starptautisko un Etiopijas biedrību darbību, kuras cīnās par vienlīdzību, tiesiskumu, cilvēktiesībām un konfliktu atrisināšanu,

Reģionālā drošība

1. aicina Etiopijas valdību oficiāli apstiprināt EEBC noteiktu demarkācijas līniju starp Eritreju un Etiopiju kā galīgu un saistošu, to norādot kartē; aicina Eritrejas valdību piekrist dialogam ar Etiopiju, kas varētu risināt karaspēka aizvešanu no robežas un fizisku robežas noteikšanu saskaņā ar EEBC lēmumu, kā arī starp abu valstu savstarpējo attiecību normalizēšanu, tostarp robežas atkalatvēršanu tirdzniecībai; aicina starptautisko sabiedrību un ES izdarīt spiedienu uz abām pusēm, lai pārvarētu pašreizējo strupceļu;
2. aicina Padomi iecelt ES īpašo pārstāvi/sūtņi Āfrikas raga reģionā;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

3. aicina Padomi un Komisiju turpināt centienus reģionālās politiskās partnerības mieram, drošībai un attīstībai Āfrikas ragā ietvaros, lai noteiktu vispārējas intereses projektus, kuri varētu veicināt reālu sadarbību starp Eritreju un Etiopiju, piemēram, energoapgādes, pārrobežu tirdzniecības un ostu jomās;
4. aicina Eritrejas valdību vēlreiz apsvērt pašreizējo līdzdalības pārtraukšanu Starpvaldību attīstības iestādē; aicina ĀS un Starpvaldību attīstības iestādes vadītājus turpināt Eritrejas iesaistīšanu un mudina valdību no jauna pievienoties reģionālās un apakšreģionālās sadarbības centieniem;
5. aicina Eritrejas valdību kopīgi ar Džibutijas valdību vienoties par neatkarīgas faktu vākšanas misijas nosūtīšanu, lai izpētītu stāvokli Rāsduimeirā; aicina abas puses izmantot dialogu un diplomātiskus pasākumus, lai atjaunotu abu valstu savstarpējās attiecības;
6. aicina Padomi un Komisiju turpināt atbalstu iestāžu veidošanai Somālijā, Džibutijas miera līguma īstenošanai un IGAD centieniem miera procesā; mudina nostiprināt AMISOM un savlaicīgi izvietot ANO stabilizācijas spēkus, tiklīdz to ļauj politiskie un drošības apstākļi;
7. nosoda aizvien biežākos uzbrukumus humānās palīdzības sniedzējiem pēdējo dažu mēnešu laikā, kuri ir smagi skāruši palīdzības operācijas un pasliktinājuši humanitāro stāvokli Somālijā; aicina ANO Humanitāro koordinatoru Somālijā apspriest humānās palīdzības pieejamību neatkarīgi no Džibutijas miera procesa, attiecībā uz vienu ģeogrāfisko apgabalu pēc otra, paātrināt pārtikas piegādi un atvieglot šausmīgo humāno stāvokli;
8. uzsver, ka līdz ar Eiropas Savienības iesaistīšanos starptautiskās sabiedrības centienos Sudānas ziemeļu un dienvidu daļas miera līguma panākšanā šobrīd ir būtiski turpināt visus centienus, lai to ieviestu un saglabātu nepieciešamo spiedienu; tāpēc aicina Padomi un starptautisko sabiedrību pastiprināt atbalstu Sudānas ziemeļu un dienvidu daļas Visaptverošā miera līguma īstenošanai un nodrošināt ANO - AU misijas (UNAMID) pilnīgu izvietošanu Dārfūrā;
9. aicina Padomi un Komisiju turpināt atbalstu Starpvaldību attīstības iestādei un tās centieniem izstrādāt integrācijas plānu reģionam, kā arī nostiprināt tā iestādes;

Nodrošinātība ar pārtiku un attīstība

10. aicina Eritrejas valdību ciešāk sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, izvērtējot nodrošinātību ar pārtiku, lai varētu iekļauties savlaicīgi un mērķtiecīgi;
11. aicina Eritrejas valdību ļaut Komisijai neierobežoti piekļūt Komisijas finansētajiem projektiem un veicināt tās atvērtību tehniskajai palīdzībai, kura paredzēta kopīgajiem projektiem un programmām; aicina to arī pielāgot Likumu par NVO, lai atvieglotu finansiālās prasības NVO, kuras vēlas iesaistīties attīstības pasākumos ar Eritreju;
12. aicina Etiopijas valdību ļaut humānās palīdzības organizācijām pilnīgi piekļūt Ogadenas apgabalam Somālijā un nodrošināt visus nepieciešamos apstākļus, lai palīdzība varētu nokļūt pie iedzīvotājiem visā apgabalā;
13. aicina Komisiju turpināt atbalstu reģionālajiem pārrobežu konfliktu risinājumiem ar ES reģionālās partnerības programmu mieram, drošībai un attīstībai, un jo īpaši ūdens resursu reģionālo apsaimniekošanu kā būtisku elementu nodrošinātībā ar pārtiku;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

14. aicina Komisiju pārbaudīt, lai neviena no tās palīdzības programmām, tostarp "skaidra nauda par padarīto", netiktu īstenota ar piespiedu darbu;

Cilvēktiesības, demokrātija un pārvaldība

15. aicina Eritrejas valdību publiski paziņot par ieslodzīto atrašanās vietām un viņu veselības stāvokli, kā arī vai nu uzrādīt apsūdzības visiem politieslodzītajiem un visiem ieslodzītajiem žurnālistiem un viņu lietas nekavējoties izskatīt tiesā, vai arī nekavējoties viņus pilnīgi atbrīvot;

16. aicina Eritrejas valdību pilnīgi ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības, tostarp biedrošanās brīvību, vārda brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību un apziņas brīvību;

17. pauž nopietnas bažas par to, ka zviedru-eritriešu žurnālists *Dawit Isaak* joprojām atrodas ieslodzījumā Eritrejā un ir turēts cietumā kopš aresta 2001. gada septembrī bez tiesas sprieduma, un prasa nekavējoties atbrīvot *Dawit Isaak* un pārējos ieslodzītos žurnālistus;

18. aicina ES no jauna apsvērt tās nostāju Eritrejas jautājumā, ja netiks panākta nekāda virzība Kotonū nolīguma pamatelementu (9. pants) ievērošanā, jo īpaši par cilvēktiesību pamatjautājumiem (Starptautiskā Sarkanā Krusta komitejas piekļuve cietumiem, G11 cietumnieku atbrīvošana);

19. aicina Somālijas Pagaidu federālo valdību nosodīt divu Itālijas katoļu mūķeņu nolaupīšanu un rīkoties, lai paātrinātu viņu atbrīvošanu un turpmāk novērstu nolaupīšanu;

20. aicina Džibutijas varasiestādes aizsargāt opozīcijas partiju un neatkarīgo cilvēktiesību organizāciju politiskās tiesības, tostarp pilnīgi ievērot preses brīvību, pulcēšanās brīvību un vārda brīvību; uzsver, ka ir nepieciešams jēgpilns dialogs starp valdību un opozīciju, kura rezultātā tiktu pieņemts vēlēšanu likums, lai panāktu politisko partiju taisnīgāku pārstāvību parlamentā; prasa Džibutijas varasiestādēm ļaut MRD opozīcijas partijai atsākt darbību un atjaunot amatā visus *UDT/UGTD* arodbiedrības vadītājus, kuri tika atlaisti sakarā ar viņu darbību šajā arodbiedrībā;

21. aicina Džibutijas valdību veikt pasākumus, lai nodrošinātu arodbiedrību tiesību labāku aizsardzību ar likumu un praksē saskaņā ar attiecīgajām SDO pamatkonvencijām;

22. pauž nožēlu, ka Etiopijas parlaments ir ratificējis Likumu par žēlsirdības kustību un sabiedrību reģistrāciju un regulēšanu; prasa veikt ievērojamus pielāgojumus, lai nodrošinātu cilvēktiesību pamatprincipus; prasa, lai šī likuma īstenošanā netiktu ierobežotas pamattiesības, un prasa Komisiju to cieši uzraudzīt;

23. mudina Etiopijas iestādes pārskatīt preses likumu un partiju reģistrācijas likumu, kā arī vēlēšanu padomes sastāvu, lai nodrošinātu opozīcijas partiju politisko tiesību ievērošanu; mudina Etiopijas iestādes izmeklēt vajāšanas un patvaļīgu arestu gadījumus, kuri skar opozīciju un pilsoniskās sabiedrības organizācijas un tiesāt atbildīgās personas;

24. asi nosoda opozīcijas partijas Vienotība demokrātiskam tiesiskumam (*UDJ*) vadītājas *Birtukan Midekssa* ieslodzīšanu un prasa viņu atbrīvot nekavējoties un bez apsūdzības;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

25. aicina Etiopijas iestādes saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem ātri izskatīt Etiopijas Nacionālās skolo-tāju asociācijas (NTA) reģistrācijas pieteikumu un pārtraukt šīs asociācijas dalībnieku vajāšanu;
26. aicina Etiopijas, Eritrejas un Džibutijas valdības, kā arī Padomi saskaņā ar Pārskatītā Kotonū nolīguma 8. pantu un VII pielikumu kopīgi vienoties par politiskā dialoga padziļināšanu saistībā ar cilvēktiesībām, demokrātijas principiem un tiesiskumu, tostarp iepriekš minētajām problēmām, lai noteiktu kritērijus un panāktu reālus rezultātus un virzību uz vietas;
27. atzīst, ka vēlēšanās Sudānā ir jānotiek 2009. gadā, taču atzīmē, ka vēl nav grozīti likumi, kuri iero-bežo vārda brīvību un indivīdu, politisko partiju un plašsaziņas līdzekļu organizēšanos un ir pretrunā ar Visaptverošo miera līgumu un Valsts pagaidu konstitūciju (INC), kā arī nav izveidota Valsts cilvēktiesību komisija; uzsver, ka šo likumu atcelšana un to aizstāšana ar tiesību aktiem, kuri atbilst CPA un INC, kā arī Valsts cilvēktiesību komisijas izveide ir priekšnoteikumi tādai videi, kurā var notikt brīvas un taisnīgas vēlēšanas;

*
* *

28. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Āfrikas Savienības komisijas priekšsēdētājam, Āfrikas Savienības asamblejas attiecīgajam priekšsēdētājam, Āfrikas Savienības ģenerālsēdētājam, Panāfrikas parlamentam, Starpvaldību attīstības iestādes dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem.

ES stratēģija attiecībā uz Baltkrieviju

P6_TA(2009)0027

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par ES stratēģiju attiecībā uz Baltkrieviju

(2010/C 46 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par situāciju Baltkrievijā, īpaši 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par situāciju Baltkrievijā pēc 2008. gada 28. septembra vēlēšanām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Prezidentvalsts deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par Padomes 2008. gada 10. novembra Kopējo nostāju 2008/844/KĀDP, ar ko groza Kopējo nostāju 2006/276/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret dažām Baltkrievijas amatpersonām ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0470.

⁽²⁾ OV L 300, 11.11.2008., 56. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 13. oktobra secinājumus par Baltkrieviju, kuros ietverts lēmums atcelt politisko kontaktu aizliegumu ar Baltkrievijas varas iestādēm un atcelt vīzu izsniegšanas aizliegumu uz sešiem mēnešiem Baltkrievijas amatpersonām, tostarp prezidentam Aleksandram Lukašenko,

 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra ES gada ziņojumu par cilvēktiesībām 2008. gadā (14146/2/2008),

 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Austrumu partnerības iniciatīvu (COM(2008)0823),

 - ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroja (EDSO/ODIHR) Vēlēšanu uzraudzības misijas 2008. gada 27. novembra gala ziņojumu par parlamenta vēlēšanām Baltkrievijā 2008. gada 28. septembrī,

 - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā Padome iepriekšminētajos 2008. gada 13. oktobra secinājumos ir apstiprinājusi cerības pakāpeniski atjaunot sadarbību ar Baltkrieviju un gatavību attīstīt dialogu ar Baltkrievijas varas iestādēm un citiem politiskajiem spēkiem valstī, lai veicinātu patiesus uzlabojumus demokrātijas stiprināšanā un cilvēktiesību ievērošanā šajā valstī;
- B. tā kā, lai veicinātu dialogu ar Baltkrievijas varas iestādēm un demokrātijas stiprināšanai un cilvēktiesību ievērošanai paredzētu pozitīvu pasākumu pieņemšanu, Padome ir nolēmusi sešus mēnešus nepiemērot ceļošanas ierobežojumus, kas noteikti atsevišķām Baltkrievijas amatpersonām, neattiecinot šo lēmumu uz tiem, kuri ir saistīti ar 1999. un 2000. gada cilvēku pazušanas gadījumiem, un Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāju, paredzot iespēju šo termiņu pagarināt;
- C. tā kā, atbildot uz Baltkrievijas spertajiem pozitīvajiem soļiem, Komisija jau ir uzsākusi pastiprinātu dialogu ar Baltkrieviju tādās nozarēs kā enerģētika, vide, muiža, transports, pārtikas nekaitīgums un ir apstiprinājusi gatavību vēl vairāk paplašināt šīs tehniskā rakstura sarunas, kas ir izdevīgas abām pusēm;
- D. tā kā EDSO/ODIHR vēlēšanu novērošanas misija gala ziņojumā norādīja, ka, neskatoties uz dažiem nenozīmīgiem uzlabojumiem, 2008. gada 28. septembra vēlēšanas, kas notika stingri kontrolētos apstākļos pēc tikko pamanāmas kampaņas, raksturoja tas, ka balsu skaitīšana un rezultātu apkopošana no dažādiem vēlēšanu iecirkņiem nebija pārredzama, un galu galā atbilstība starptautiski atzītiem demokrātijas standartiem netika sasniegta; tā kā Baltkrievijas Centrālās vēlēšanu komisijas vadītāja Lidija Jermošina atzina, ka septembra vēlēšanas nesāņēja Eiropas partneru pilnīgu un beznosacījumu atzīšanu par atbilstību starptautiskajiem standartiem, un tādēļ vēlēšanu svarīgākais mērķis nav sasniegts;
- E. tā kā Komisija ir uzsākusi Austrumu partnerības iniciatīvu, lai pastiprinātu sadarbību ar vairākām Austrumeiropas valstīm, tostarp Baltkrieviju, ar nosacījumu, ka šī valsts īstenos konkrētus ar demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu un tiesiskumu saistītus kritērijus;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- F. tā kā Baltkrievijas ārlietu ministrs Sergejs Martinovs ir paziņojis, ka "Baltkrievija pozitīvi vērtē piedalīšanos Austrumu partnerības iniciatīvā", un piebūdis, ka Baltkrievija plāno piedalīties šajā iniciatīvā;
- G. tā kā Baltkrievijas varas iestādes opozīcijas aktīvistam Aleksandram Barazenkam uz gadu ir piespriedušas nosacītu notiesāšanu par viņa saistību ar 2008. gadā rīkoto demonstrāciju,
- H. tā kā Baltkrievijas iestādes liedz noturēt dievkalpojumus un izglītot garīdzniecību aizvien lielākam skaitam protestantu garīdznieku un Romas Katoļu baznīcas garīdznieku un mūķeņu,
1. atzinīgi vērtē Baltkrievijas varas iestāžu lēmumu reģistrēt bijušā Baltkrievijas prezidenta kandidāta Aleksandra Miļinkēviča vadīto kustību "Par brīvību"; pauž cerību, ka Baltkrievijas varas iestādes uzlabos noteikumus par nevalstisko grupējumu, tostarp politisko partiju un cilvēktiesību aizsardzības organizācijas "Nasha Viasna" reģistrāciju un darbību;
2. atzinīgi vērtē Baltkrievijas varas iestāžu lēmumu ļaut iespiest un izplatīt divus neatkarīgos laikrakstus "Narodnaia Volia" un "Nasha Niva"; vienlaikus norāda, ka atļauju reģistrēties joprojām gaida 13 neatkarīgi laikraksti; atzinīgi vērtē Baltkrievijas valdības lēmumu apspriest starptautiskos interneta plašsaziņas līdzekļiem paredzētos standartus un apspriest tos ar Baltkrievijas Žurnālistu apvienību; cer, ka tiks radīti piemēroti apstākļi, lai Baltkrievijā varētu darboties arī citi neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi, tostarp iespējas reklāmai;
3. atzinīgi vērtē Baltkrievijas gatavību detalizēti apspriest EDSO/ODIHR ieteikumus par vēlēšanu likuma uzlabošanu; uzskata, ka tas ir nozīmīgs un daudzsološs Baltkrievijas solis, un sagaida tā tūlītēju īstenošanu un turpmākus pasākumus atbilstīgi ES prasībām;
4. atzinīgi vērtē politisko ieslodzīto atbrīvošanu Baltkrievijā, bet pauž nožēlu, ka Aleksandrs Kozuļins, Sergejs Parsjukičs un Andrejs Kims neizmanto visas pilsoņu tiesības, kuras Baltkrievijas Republikas konstitūcija garantē visiem Baltkrievijas pilsoņiem, un pauž nožēlu, ka vairākiem citiem aktīvistiem piemēro dažādas brīvības ierobežojumu formas, kā tas ir Aleksandra Barazenka gadījumā, kurš daudzas nedēļas atradās ieslodzījumā, gaidot tiesu par piedalīšanos 2008. gada janvāra demonstrācijā;
5. atzinīgi vērtē Baltkrievijas lēmumu uz laiku atcelt aizliegumu ceļot vairākiem Černobiļas katastrofas upuriem, lai viņi varētu piedalīties atpūtas un veselības atjaunošanas programmās, un cer, ka ilgākam laika posmam ir iespējams atrast strukturālu risinājumu; mudina Čehijas prezidentūru izvirzīt par prioritāti sarunas ar Baltkrievijas varas iestādēm par nolīgumu, kas darbotos visā ES, un ar kuru atļautu bērniem ceļot no Baltkrievijas un jebkuru ES dalībvalsti, kas organizē šādās atpūtas un veselības atjaunošanas programmas;
6. norāda, ka, lai ievērojami uzlabotu attiecības ar ES, Baltkrievijai ir: 1) jābūt valstij, kurā nav politisko ieslodzīto; 2) jānodrošina plašsaziņas līdzekļu vārda brīvība; 3) jāturpina sadarbība ar EDSO par vēlēšanu likuma reformu; 4) jāuzlabo nevalstisko organizāciju (NVO) darba apstākļi; un 5) jānodrošina pulcēšanās un politiskās piederības brīvība;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

7. aicina Baltkrievijas valdību ievērot cilvēktiesības:
 - a) veicot būtiski nepieciešamās izmaiņas Baltkrievijas Kriminālkodeksā, atceļot 367., 368. un 369.-1 pantu, un jo īpaši 193. pantu, kas bieži vien ir ļaunprātīgi izmantoti kā represiju līdzeklis;
 - b) atturoties no draudēšanas ar kriminālprocesu, tostarp par izvairīšanos no dienesta armijā Baltkrievijā attiecībā uz studentiem, kuru izslēgti no augstskolām pilsoniskās nostājas dēļ un kuriem bija jāturpina mācības ārzemēs;
 - c) novēršot visus šķēršļus Baltkrievijas NVO oficiālai reģistrēšanai; atceļot aizliegumu izmantot privātos dzīvokļus bezpeļņas organizāciju reģistrācijas adresēm; un pārskatot Prezidenta 2007. gada 23. oktobra Dekrētu Nr. 533, ar kuru reglamentē nevalstisko organizāciju un politisko partiju biroja telpu izmantošanu;
 - d) uzlabojot izturēšanos pret mazākumtautībām, tostarp atzīstot likumīgi ievēlēto un Andželikas Borisas vadīto Baltkrievijas Poļu savienības struktūrvienību, ar cieņu izturoties pret mazākumtautību kultūrām, baznīcām, izglītības sistēmām un vēsturisko un materiālo mantojumu,

lai izbeigtu valsts pašas izraisītu izolāciju no pārējās Eiropas, kā arī, lai ievērojami uzlabotu ES un Baltkrievijas attiecības;

8. uzsver, ka demokrātiskajai opozīcijai ir jābūt daļai no pakāpeniskā attiecību atjaunošanas procesa ar Baltkrieviju;

9. aicina Padomi un Komisiju veikt turpmākus pasākumus, lai vienkāršotu un liberalizētu vīzu procedūras Baltkrievijas pilsoņiem, jo šādi pasākumi ir būtiski nepieciešami, lai īstenotu ES politikas galveno mērķi attiecībā uz Baltkrieviju, proti, tiešu personisko kontaktu atvieglošanu un pastiprināšanu, kā arī šīs valsts demokratizāciju; šajā sakarībā aicina tās apsvērt iespēju pazemināt maksu par vīzu un atvieglot vīzu saņemšanas procedūru tiem Baltkrievijas pilsoņiem, kas ieceļo Šengenas zonā;

10. aicina Padomi un Komisiju apsvērt selektīvu Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta ⁽¹⁾ un Eiropas cilvēktiesību un demokrātijas instrumenta ⁽²⁾ piemērošanu Baltkrievijai, vairāk palielinot atbalstu Baltkrievijas pilsoniskajai sabiedrībai, mudināt, lai Baltkrievijas valdība, demonstrējot labu gribu un pozitīvas pārmaiņas, ļautu Baltkrievijas Eiropas Humanitārajai universitātei, kas darbojas trimdā Viļņā (Lietuvā), legāli atgriezties Baltkrievijā un atsākt darbību Minskā tās turpmākajai attīstībai piemērotos apstākļos, piešķirt finansālu atbalstu neatkarīgajam Baltkrievijas televīzijas kanālam *Belsat* un mudināt Baltkrievijas valdību oficiāli reģistrēt *Belsat* šajā valstī;

11. šajā sakarībā aicina Padomi un Komisiju apsvērt pasākumus, lai uzlabotu uzņēmējdarbības vidi, tirdzniecību, ieguldījumus, enerģētikas un transporta infrastruktūru, kā arī ES un Baltkrievijas pārrobežu sadarbību, tādējādi veicinot Baltkrievijas iedzīvotāju labklājību, kā arī viņu spēju brīvi sazināties ar ES un ceļot uz ES;

12. aicina Padomi un Komisiju apsvērt Eiropas Investīciju bankas dalību ieguldījumos Baltkrievijas enerģētikas tranzīta infrastruktūrā; uzsver, ka Eiropas uzņēmumu dalība privatizācijas procesā Baltkrievijā ir nozīmīga;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regula (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē (OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

13. aicina Baltkrievijas varas iestādes jaunās atomelektrostacijas celtniecības laikā stingri ievērot starptautiskos drošības standartus un prasības; aicina Baltkrieviju ratificēt Starptautiskās atomenerģijas aģentūras (IAEA) Vispārējā drošības pasākumu nolīguma papildprotokolu; aicina Komisiju uzraudzīt un ziņot Parlamentam un dalībvalstīm par Baltkrievijas atbilstību IAEA ieteikumiem un prasībām, kas ietvertas Konvencijā par kodoldrošību un Kodolieroču neizplatīšanas līgumā, un par atomelektrostacijas darbības iespējamo ietekmi uz kaimiņu ES dalībvalstīm;
14. pauž nožēlu par Baltkrievijas varas iestāžu atkārtoto atteikumu pēdējo gadu laikā piešķirt ieeļošanas vīzas Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu deputātiem; aicina Baltkrievijas iestādes nerādīt turpmākus šķēršļus, kuru mērķis ir neļaut Delegācijai attiecībām ar Baltkrieviju apmeklēt šo valsti;
15. atzinīgi vērtē to, ka Baltkrievijas varas iestādes par spīti uz tām izdarītajam milzīgajam spiedienam līdz šim nav atzinušas Abhāzijas un Dienvidosetijas vienpusēji paziņoto neatkarību;
16. nosoda to, ka Baltkrievija ir vienīgā Eiropas valsts, kura joprojām paredz nāvessodu, kas ir pretrunā ar ANO vērtībām;
17. aicina Baltkrievijas iestādes ievērot reliģiskās pārliecības brīvību; pauž nosodījumu, ka Eiropas pilsoņus, tostarp garīdzniekus, regulāri izraida no Baltkrievijas, kas ir pretrunā ar uzticības stiprināšanas procesu ar ES;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretāram, EDSO un Eiropas Padomes Parlamentārajām asamblejām, Neatkarīgo Valstu Sadraudzības sekretariātam, kā arī Baltkrievijas valdībai un parlamentam.

Srebrenica

P6_TA(2009)0028

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Srebrenicu

(2010/C 46 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2005. gada 7. jūlija rezolūciju “Balkānu nākotne desmit gadus pēc Srebrenicas notikumiem”⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 16. jūnijā Luksemburgā noslēgto stabilizācijas un asociācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienām un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, kā arī iespēju pievienoties ES, ko visām Rietumbalkānu reģiona valstīm piedāvāja ES augstākā līmeņa sanāksmē, kura notika 2003. gadā Salonikos,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV C 157 E, 6.7.2006., 468. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- A. tā kā 1995. gada jūlijā Bosnijas pilsēta Srebrenica, kas tajā laikā bija izolēts anklāvs, kurš ar ANO Drošības padomes 1993. gada 16. aprīļa rezolūciju bija pasludināts par aizsargātu zonu, nonāca ģenerāļa *Ratko Mladić* komandētu un Serbu Republikas (*Republika Srpska*) prezidenta *Radovan Karadžić* vadībā darbošos kaujinieku rokās;
- B. tā kā pēc Srebrenicas ieņemšanas masu slepkavību laikā, kas turpinājās vairākas dienas, ģenerāļa *Mladić* komandēti Bosnijas serbu kaujinieki un paramilitārās vienības, tostarp neregulārās policijas vienības, kas Bosnijas teritorijā iekļuva no Serbijas puses, nekavējoties nogalināja vairāk nekā 8000 Bosnijas musulmaņu vīriešu un zēnu, kuri meklēja drošu patvērumu šajā ANO Drošības spēku (*UNPROFOR*) aizsargātajā zonā; tā kā gandrīz 25 000 sieviešu, bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku tika piespiedu kārtā deportēti, padarot šo notikumu par vienu no lielākajiem kara noziegumiem Eiropā pēc Otrā pasaule kara beigām;
- C. tā kā šī traģēdija, ko Starptautiskais Kara noziegumu tribunāls bijušajai Dienvidslāvijai (*ICTY*) nosauca par genocīda aktu, notika zonā, ko ANO pasludināja par drošu, un tāpēc tā ir simbols starptautiskās kopienas nespējai iejaukties konfliktā un aizsargāt civiliedzīvotājus;
- D. tā kā Bosnijas serbu kaujinieki daudzkārtēji pārkāpa Ženēvas konvencijas, vērstoties pret Srebrenicas civiliedzīvotājiem, tostarp deportējot tūkstošiem sieviešu, bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku un izvarojot ļoti daudz sieviešu;
- E. tā kā, neskatoties uz līdz šim īstenotajiem ievērojamajiem centieniem atklāt un ekshumēt masu un individuālās apbedījuma vietas un identificēt upuru mirstīgās atliekas, pagaidām veiktie meklējumi neļauj pilnībā rekonstruēt notikumu gaitu Srebrenicā un tās apkārtnē;
- F. tā kā patiesš miers bez tiesiskuma nav iespējams un tā kā pilnīga un neierobežota sadarbība ar *ICTY* vēl joprojām ir viena no galvenajām prasībām, lai Rietumbalkānu valstu integrācija ES varētu turpināties;
- G. tā kā Bosnijas serbu armijas ģenerālis *Radislav Krstić* ir pirmā persona, ko *ICTY* atzina par Srebrenicas genocīda līdzdalībnieku un atbalstītāju, bet tā kā galvenā apsūdzētā persona *Ratko Mladić* gandrīz četrpadsmit gadus pēc šiem traģiskajiem notikumiem vēl joprojām atrodas brīvībā un tā kā atzinīgi vērtējams tas, ka *Radovan Karadžić* tagad ir nodots *ICTY*;
- H. tā kā piemiņas dienas ieviešana ir vislabākais veids, kā parādīt cieņu masveida slepkavošanu upuriem un nodot skaidru vēstījumu turpmākajām paaudzēm,
1. godā visu bijušās Dienvidslāvijas karu zvērību upuru piemiņu; pauž līdzjūtību un solidaritāti ar upuru ģimenēm, daudzas no kurām dzīvo neziņā par savu radnieku likteni; atzīst, ka šis pastāvīgās ciešanas padziļina tas, ka par šiem noziegumiem atbildīgās personas netika nodotas tiesai;
 2. aicina Padomi un Komisiju pienācīgi pieminēt Srebrenicas Potokari genocīda aktus, atbalstot to, ka Eiropas Parlaments 11. jūliju atzina par Srebrenicas genocīda piemiņas dienu visā ES, un mudināt visas Rietumbalkānu valstis darīt to pašu;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

3. aicina veikt turpmākus pasākumus, lai sauktu pie atbildības joprojām nenotvertos noziedzniekus, pauž atbalstu ICTY vērtīgajam un grūtajam darbam un uzsver, ka par masveida slepkavošanu Srebrenicā un tās apkārtnē atbildīgo personu nodošana tiesai ir nozīmīgs solis ceļā uz mieru un stabilitāti reģionā; šajā sakarā atkārtoti uzsver, ka pastiprināta uzmanība jāpievērš tiesāšanai par kara noziegumiem valsts līmenī;

4. uzsver izlīguma panākšanas nozīmību Eiropas integrācijas procesa ietvaros; uzsver nozīmīgo lomu, kas šajā procesā piemīt reliģiskajām kopienām, plašsaziņas līdzekļiem un izglītības sistēmām, lai visu etnisko grupējumu civiliedzīvotāji varētu pārvarēt pagātnes nesaskaņas un uzsākt miermīlīgu un patiesu līdzāspastāvēšanu ilgstoša miera, stabilitātes un ekonomiskās izaugsmes labā; mudina visas valstis vairāk censties pieņemt sarežģīto un nemierīgo pagātņi;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Bosnijas un Hercegovinas valdībai, parlamentam un tās autonomo sastāvdaļu pārvaldei, kā arī Rietumbalkānu reģiona valstu valdībām un parlamentiem.

Irāna: Shirin Ebadi lieta

P6_TA(2009)0029

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Irānu - Shirin Ebadi lieta

(2010/C 46 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, jo īpaši tās, kas saistītas ar cilvēktiesībām,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Irānas Islāma Republikas parlamenta *Majlīs* trešo parlamentāro sanākumi, kas notika Briselē 2008. gada 4. un 5. novembrī, un ar to saistīto ziņojumu,
- ņemot vērā Padomes prezidentvalsts Eiropas Savienības vārdā izdoto 2008. gada 22. decembra deklarāciju par Irānas policijas slēgto Cilvēktiesību aizsardzības centru (CAC), ko vadīja advokāte un Nobela Miera prēmijas 2003. gada laureāte *Shirin Ebadi*,
- ņemot vērā Padomes prezidentvalsts 2008. gada 31. decembrī veiktos paziņojumus par *Shirin Ebadi* izteiktajiem draudiem,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra 2009. gada 3. janvāra paziņojumu par *Shirin Ebadi* apspiešanu un vajāšanu un par viņas drošību,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās Asamblejas iepriekšējās rezolūcijas, jo īpaši 2008. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 63/191, par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2008. gada 1. oktobra ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- ņemot vērā 1998. gada 9. decembrī pieņemot ANO Deklarāciju par cilvēktiesību aizstāvjiem,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kurus visus Irāna ir parakstījusi,

- ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,

- A. tā kā vispārējais cilvēktiesību stāvoklis Irānā kopš 2005. gada ir pasliktinājies visās jomās un visādā ziņā, jo īpaši saistībā ar pilsoņu tiesībām un politiskajām brīvībām, neskaitoties uz to, ka atbilstoši vairākiem starptautiskiem dokumentiem šajā jomā Irāna ir apņēmusies veicināt un aizsargāt cilvēktiesības un pamatbrīvības;

- B. tā kā 2008. gada 21. decembrī Irānas policijas un drošības dienestu darbinieki slēdza *Shirin Ebadi* vadīto CAC, jo šis centrs gatavojās atzīmēt Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu;

- C. tā kā 2008. gada 29. decembrī tika pārmeklēts *Shirin Ebadi* birojs Teherānā un atsavināti dokumenti un datori; tā kā 2009. gada 1. janvārī naidīgi noskaņots pūķis piketēja pie *Shirin Ebadi* mājas un biroja, skandējot pret viņu vērstus lozungus, noraujot viņas advokātu biroja izkārtņi un zīmējot uz ēkas grafiņus zīmējumus;

- D. tā kā kļūst aizvien skaidrāks, ka Irānas iestādes pastiprināti vajā *Shirin Ebadi*, jo viņa uztur sakarus ar ANO cilvēktiesību darbiniekiem un tie savukārt izmantoja viņas centra sniegto informāciju ANO 2008. gada 2. oktobra ziņojumā par cilvēktiesību stāvokli Irānā;

- E. tā kā pēc tam, kad *Shirin Ebadi* nolēma aizstāvēt septiņus bahajiešu ticības līderus, kurus kolektīvi arestēja 2008. gada maijā, viņa saņēma nogalināšanas draudus; tā kā CAC ir protestējis arī pret iestādēm, kuras izslēdz studentus no universitātēm;

- F. tā kā 2008. gada augustā Irānas oficiālā ziņu aģentūra IRNA izplatīja nepatiesu informāciju par to, ka *Shirin Ebadi* meita *Narges Tavasolian* ir pārgājusi bahajiešu ticībā - apgalvojums, kam var būt nopietnas sekas, jo bahajiešu ticības piekritēji Irānā tiek nežēlīgi vajāti;

- G. tā kā cita slavena Irānas cilvēktiesību centra - Kurdistānas cilvēktiesību organizācijas (KCO) - locekļus Irānas iestādes apspiež tik pat bargi un viņiem pastāvīgi draud arests; tā kā šīs organizācijas dibinātājam *Mohammad Sadiq Kaboudvand* ir piespriests desmit gadus ilgs cietumsods, pamatojoties uz apsūdzībām "pret valsts drošību vērsta darbībā, nodibinot KCO";

- H. tā kā Irānas valdībai un iestādēm ir skaidrs pienākums aizsargāt cilvēktiesību aizstāvjus; tā kā iepriekšminētajā ANO Deklarācijā par cilvēktiesību aizstāvjiem, ko ANO Ģenerālā asambleja vienprātīgi pieņēma 1998. gadā, noteikts, ka valstis "veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu kompetento [cilvēktiesību aizstāvju] organizāciju aizsardzību pret vardarbību, draudiem, atriebības, *de facto* vai *de jure* negatīvu diskrimināciju, spiedienu vai jebkurām citām patvaļīgām rīcībām", kas pret viņiem vērstas, jo viņi likumīgi cenšas veicināt cilvēktiesības,

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

1. stingri nosoda *Shirin Ebadi* apspiešanu, vajāšanu un viņai izteiktos draudus, kā arī CAC slēgšanu Teherānā un pauž nopietnas bažas par cilvēktiesību aizstāvju pastiprinātu vajāšanu Irānā; norāda, ka Irānas drošības spēku reids Teherānas CAC ir daļa no plašāka mēģinājuma apklusināt Irānas cilvēktiesību aizstāvju kopienas;
2. pauž nopietnas bažas par pastāvīgo vajāšanu, draudiem un uzbrukumiem, kas vērsti pret *Shirin Ebadi* un kas apdraud ne tikai viņas, bet arī visu Irānas pilsoniskās sabiedrības aktīvistu un cilvēktiesību aizstāvju drošību;
3. uzsver, ka CAC slēgšana ir uzbrukums ne tikai *Shirin Ebadi* un cilvēktiesību aizstāvjiem Irānā, bet arī visai starptautiskajai cilvēktiesību aizstāvju kopienai, kuras ietekmīga un vadoša pārstāve ir *Shirin Ebadi*;
4. mudina Irānas iestādes pārtraukt pret *Shirin Ebadi* vērstās represijas, vajāšanu un draudus, nodrošināt viņas drošību un sankcionēt CAC atvēršanu; aicina Irānas iestādes ļaut CAC, KCO un citām cilvēktiesību asociācijām darboties netraucēti;
5. aicina Irānas iestādes pildīt to starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā un jo īpaši ievērot miermīlīgas pulcēšanās tiesības, kas paredzētas Irānas parakstītajā un ratificētajā Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām;
6. atkāroti pauž bažas par to Irānas pilsoņu vajāšanu un arestēšanu, kuri iesaistās cilvēktiesību aizsardzībā un kuri rīko kampaņas pret nāvessodu, kā rezultātā viņi bieži tiek apsūdzēti tā saucamo pret valsts drošību vērsto darbību īstenošanā; aicina Irānu pārtraukt politisko oponentu un cilvēktiesību aizstāvju apspiešanu, iebaidīšanu un vajāšanu, tostarp atbrīvojot personas, kas arestētas patvaļīgi vai pamatojoties uz viņu politiskajiem uzskatiem, un nepieļaut nesodāmību par cilvēktiesību pārkāpumiem;
7. ļoti kategoriski nosoda trīs nomētāšanas ar akmeņiem, kuras notika 2008. gada decembra beigās Mašhadā un kuras apstiprināja tiesu iestāžu pārstāvis, un aicina Irānas iestādes ievērot pasludināto moratoriju un nekavējoties ieviest tiesību aktus, kas aizliedz nežēlīgus soda veidus;
8. pauž nopietnas bažas par *Mohammad Sadiq Kaboudvand* veselības stāvokļa pasliktināšanos apcietinājuma laikā; uzskata *Mohammad Sadiq Kaboudvand* par politiskajiem ieslodzītiem un pieprasa viņa nekavējošu un beznosacījumu atbrīvošanu un medicīniskās aprūpes nodrošināšanu viņam;
9. pauž dziļu nožēlu par izslēgšanas no universitātes metodi, kuru vēl joprojām izmanto pret studentiem, lai viņus sodītu par atvērtām un publiskām debatēm, un aicina iestādes atbrīvot personas, kuras arestēja 2008. gada 6. decembrī Širāzas universitātē saistībā ar pēdējo gadskārtējo Valsts studentu dienu;
10. lūdz Irānas iestādes ievērot valdības prasību ar cieņu izturēties pret reliģiskajām minoritātēm un nekavējoties atbrīvot bahajiešu līderus *Fariba Kamalabadi*, *Jamaloddin Khanjani*, *Affif Naeimi*, *Saeid Rasaie*, *Mahvash Sabet*, *Behrouz Tavakkoli* un *Vahid Tizfah*, jo viņi ir arestēti tikai un vienīgi viņu ticības dēļ;
11. aicina Padomi un Komisiju turpināt izmeklēt cilvēktiesību stāvokli Irānā, 2009. gada pirmajā pusē iesniegt Parlamentam visaptverošu ziņojumu par šo jautājumu un arī turpmāk izskatīt atsevišķus cilvēktiesību pārkāpumu gadījumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

12. uzsver, ka Irānas un ES sadarbības un tirdzniecības nolīguma iespējamā noslēgšana ir atkarīga arī no cilvēktiesību stāvokļa ievērojamiem uzlabojumiem Irānā;
13. aicina Padomes prezidentvalsti un dalībvalstu diplomātiskās pārstāvniecības Irānā nekavējoties veikt mērķtiecīgus pasākumus saistībā ar šeit izteiktajām bažām;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Cilvēktiesību padomei, Irānas tiesu sistēmas augstākajai amatpersonai, kā arī Irānas Islāma Republikas valdībai un parlamentam.

Gvineja

P6_TA(2009)0030

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par valsts apvērsumu Gvinejā

(2010/C 46 E/19)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,

- A. tā kā 2008. gada 23. decembrī, dienu pēc prezidenta *Lansana Conté* nāves, varu sagrāba virsnieku grupa,
- B. tā kā 1984. gadā *Lansana Conté*, toreiz būdams virsnieks, pats sagrāba varu ar spēku pēc sava priekšgājēja prezidenta *Sékou Touré* nāves un to noturēja divdesmit četrus gadus,
- C. tā kā armijai nevajadzētu nekādā veidā būt iesaistītai valsts pārvaldībā,
- D. tā kā nacionālās asamblejas pilnvaru laiks ir beidzies pirms diviem gadiem un kopš tā laika nav notikušas jaunas parlamenta vēlēšanas,
- E. tā kā lēmumi par Gvinejas politisko, ekonomisko un sociālo nākotni jāpieņem Gvinejas tautai un divu gadu termiņš, ko tās pārstāvjiem piedāvā militārā hunta, lai organizētu vēlēšanas, ir pārāk garš,
- F. tā kā valsts apvērsumu nosoda Rietumāfrikas valstu ekonomikas savienība (ECOWAS) un Āfrikas Savienība (ĀS), kuras ir nolēmušas apturēt Gvinejas dalību to darbībā,
- G. tā kā galvenās opozīcijas partijas un dažādu arodbiedrību grupu apvienība, kas rīkoja 2006. gada jūnija un 2007. gada janvāra streikus, zina par varas pārņemšanu, bet nacionālās asamblejas priekšsēdētājs aicina atjaunot konstitucionālo likumību,

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- H. tā kā pēc Pasaules Bankas ziņām katrs otrais gvinejietis pārtiek no 1 ASV dolāram ekvivalentas summas dienā un tā kā ienākumi uz vienu iedzīvotāju kopš neatkarības joprojām samazinās, kaut arī valstij ir nozīmīgi ūdens un derīgo izrakteņu resursi,
- I. tā kā organizācija *Transparency International* ierindo Gvineju starp korumpētākajām Āfrikas valstīm,
- J. tā kā valsts apvērsums nelabvēlīgi ietekmē ekonomiku un sabiedrību un tā kā attīstība ir labākā veiksmes un demokrātijas garantija,
- K. tā kā vairākās Gvinejas pilsētās ir atkārtoti rīkotas protesta demonstrācijas pret dzīves dārdzības celšanos un uztura pamatproduktu nepietiekamību,
- L. tā kā iepriekšējā prezidenta *Lansana Conté* laikā situācija attiecībā uz cilvēktiesībām ir bijusi ļoti satraucoša, ieskaitot plašu armijas un policijas spēku lietošanu pret civiliedzīvotājiem, apzināti nelikumīgas apcietināšanas un apcietināšanas bez tiesas sprieduma, kā arī vārda brīvības ierobežošanu,
- M. tā kā ir svarīgi izvērtēt politisko partiju, arodbiedrību un pilsoniskās sabiedrības organizācijas priekšlikumus, kā attīstīt nacionālo dialogu, lai vienotos par mierīgu un demokrātisku pāreju, kā arī par prezidenta un parlamentāro vēlēšanu grafiku,
- N. tā kā militārās huntas pieņemtajos lēmumos un rīkojumos, kas jo īpaši pieņemti valdības līmenī, nav respektēti tiesiskuma pamatnoteikumi,
- O. tā kā iepriekš Āfrikas Importa–Eksporta bankas atbildīgā persona *Kabiné Komara* ir iecelts par premjerministru un ir zināms, ka viņš bija iekļauts arodbiedrību izvirzītajā sarakstā premjerministra amatam 2007. gada februāra notikumu laikā,
- P. tā kā ir notikuši patvaļīgi atbildīgu militārpersonu un civiliedzīvotāju aresti,
1. nosoda virsnieku grupa s izdarīto varas sagrābšanu un prasa dažu mēnešu laikā organizēt brīvas un pārredzamas parlamentārās un prezidenta vēlēšanas, ievērojot starptautiskos standartus un ar Āfrikas Savienības, ECOWAS un ES atbalstu civiļas pārejas valdības uzraudzībā;
 2. prasa rīkot Gvinejā nacionālu dialogu, piedaloties visām politiskajām partijām, arodbiedrībām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai sagatavotu ceļu demokrātiskai pārejai;
 3. prasa huntai respektēt uzskatu brīvību, vārda brīvību un biedrošanās brīvību, jo īpaši tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos, kādas paredz Vispārējā cilvēktiesību deklarācija;
 4. nosoda patvaļīgos militārpersonu un civiliedzīvotāju arestus un apcietināšanas un prasa tos nekavējoties atbrīvot, ja pret tiem nav iespējams celt nekādas nopietnas apsūdzības;
 5. pieņem zināšanai Gvinejas jauno atbildīgo personu politisko apņemšanos attiecībā uz neatlaidīgu cīņu pret korupciju un pārredzamas demokrātiskas sistēmas izveidi Gvinejā; prasa respektēt šo apņemšanos;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

6. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības un ECOWAS lēmumus pārtraukt attiecības ar Gvineju, kamēr šajā valstī nebūs demokrātiski ievēlēta parlamenta un valdības;
7. prasa saskaņā ar Kotonū nolīguma 8. un 96. pantu sākt politisku dialogu starp Eiropas Savienību un pārejas iestādēm, kas pārņēmušas varu Gvinejā;
8. prasa Eiropas Komisijai būt gatavai iesaldēt jebkuru palīdzību, izņemot humāno un pārtikas palīdzību, un, ja nenotiek demokrātiska pāreja, apsvērt mērķtiecīgu sankciju iespēju pret iestāžu locekļiem, kuri ar varu sagrābuši varu;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, ANO Drošības padomei, Āfrikas Savienības iestādēm, ECOWAS, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un Gvinejas iestādēm.

Preses brīvība Kenijā

P6_TA(2009)0031

Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par preses brīvību Kenijā

(2010/C 46 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Keniju,
 - ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā piektdien, 2009. gada 2. janvārī prezidents *M. Kibaki* izsludinājis 2008. gada Kenijas Informācijas likumu (ar grozījumiem), ar kuru groza 1998. gada Kenijas Informācijas aktu;
 - B. tā kā ar 2008. gada likumu tiek pārkāptas vārda brīvības un preses brīvības tiesības, kādas paredzētas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citās starptautiskajās konvencijās, ko Kenijas valdība ir parakstījusi un ratificējusi, tostarp Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartā;
 - C. tā kā divas galvenās problēmas rada 88. un 46. pants; tā kā 88. pants dod informācijas ministram ievērojamas pilnvaras likt iebrukt raidorganizāciju telpās, ja tiek uzskatīts, ka šīs raidorganizācijas rada valsts drošības apdraudējumu, un demontēt raidīšanas iekārtas; tā kā 46. pants dod valstij tiesības noteikt gan pārraižu, gan elektroniski un drukātā veidā izplatāmās informācijas saturu;
 - D. tā kā Austrumāfrikas žurnālistu savienības (EAJA) preses paziņojumā norādīts, ka 2008. gada likums nozīmē tiešu valdības īstenotu plašsaziņas līdzekļu cenzūru;

Ceturtdiena, 2009. gada 15. janvāra

- E. tā kā ministru prezidents *R. Odinga* arī pievienojies plašajai opozīcijai pret šo tiesību aktu; tā kā Oranžās demokrātiskās kustības vadība nesēn rīkoja krīzes sanāksmi, vainojot prezidentu par atteikšanos apsprieties ar ministru prezidentu par plašsaziņas līdzekļus reglamentējošo likumu;
- F. tā kā Kenijas Nacionālā komisija cilvēktiesību lietās paudusi viedokli, ka prezidenta atbalsts minētajam tiesību aktam liecina par domstarpībām valdošajā koalīcijā;
- G. tā kā vārda brīvība ir cilvēka pamattiesības, kā noteikts Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 19. pantā;
- H. tā kā apmēram pirms gada pēc apšaubāmām prezidenta vēlēšanām Kenijā sākās demonstrācijas, kas izvērtās nemieros un etniskos konfliktos, tiem vēlāk izplatoties pa visu valsti un prasot vairāk nekā 1 000 cilvēku dzīvības, bet vairāk nekā 350 000 cilvēku zaudēja pajumti,
1. pauž nožēlu par to, ka prezidents *M. Kibaki* parakstījis Kenijas Informācijas likumu (ar grozījumiem) un nav ņēmis vērā plašos iebildumus pret šo tiesību aktu;
 2. tomēr atzinīgi vērtē prezidenta *M. Kibaki* nesēn apliecināto gatavību pārskatīt šo likumu un ņemt vērā plašsaziņas līdzekļu pārstāvju ierosinājumus;
 3. atkārtoti apliecina atbalstu preses brīvībai, kā arī pamattiesībām attiecībā uz vārda, informācijas un pulcēšanās brīvību; uzsver, ka piekļuve tādai informācijai, kas pārstāv viedokļu daudzveidību, ir svarīgs priekšnoteikums, lai iedzīvotāji varētu izmantot savas tiesības;
 4. aicina Kenijas valdību rosināt visu ieinteresēto pušu konsultācijas, lai vienotos par plašsaziņas nozarei vispiemērotāko regulējumu, kas neapdraudētu preses brīvību; lūdz prezidentu *M. Kibaki* un ministru prezidentu *R. Odinga* darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka jaunā tiesību akta papildinātais variants atbilst vārda un informācijas brīvības principiem;
 5. uzsver nepieciešamību darīt galu nesodāmības gaisotnei Kenijā, lai varētu saukt pie atbildības tos, kuri vainojami pirms gada notikušajā pēcvēlēšanu laika vardarbībā; aicina izveidot vietējo un starptautisko jurisko ekspertu neatkarīgu komisiju, lai izmeklētu notikušo un sauktu pie atbildības vainīgos; konstatē, ka prezidents *M. Kibaki* un ministru prezidents *R. Odinga* teorētiski vienojušies par šādu komisiju, taču tā vēl nav izveidota;
 6. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Kenijas valdībai, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem, Austrumāfrikas Kopienai, kā arī Āfrikas Savienības Komisijas un Izpildu padomes priekšsēdētājiem.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Nolīgums par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā *

P6_TA(2009)0001

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā (10972/2007 – COM(2007)0325 – C6-0275/2008 – 2007/0111(CNS))

(2010/C 46 E/21)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (10972/2007 - COM(2007)0325),
 - ņemot vērā EK līguma 80. panta 2. punktu, 133. panta 4. punktu, 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu un 300. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0275/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0468/2008),
1. apstiprina nolīguma slēgšanu;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Amerikas Savienoto Valstu valdībām un parlamentiem.

Vienota sistēma tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu (kodificēta versija) *

P6_TA(2009)0002

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par vienotu sistēmu tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu (kodificēta versija) (COM(2008)0488 – C6-0334/2008 – 2008/0155(CNS))

(2010/C 46 E/22)

(Apspriežu procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0488),

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- ņemot vērā EK līguma 26., 87.–89., 132. pantu un turpmākos, kā arī 308. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0334/2008),
 - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0510/2008),
- A. tā kā atbilstīgi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumam šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai pašreizējo tekstu kodifikācija, nemainot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (kodificēta versija) *

P6_TA(2009)0003

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (kodificēta versija) (COM(2008)0492 – C6-0336/2008 – 2008/0158(CNS))

(2010/C 46 E/23)

(Apspriežu procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0492),
- ņemot vērā EK līguma 94. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0336/2008),
- ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0511/2008),

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Valodas lietojums iesniedzot apelācijas pret Eiropas Savienības Civildienesta tiesas lēmumiem *

P6_TA(2009)0004

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes Lēmumam, ar ko groza Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas reglamentu par valodas lietojumu, kas jāpieņem, iesniedzot apelācijas pret Eiropas Savienības Civildienesta tiesas lēmumiem (13301/2008 – C6-0348/2008 – 2008/0806(CNS))

(2010/C 46 E/24)

(Apspriežu procedūra)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Padomes projektu (13301/2008),
 - ņemot vērā EK līguma 245. panta otro daļu un EAEK līguma 160. panta otro daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0348/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0508/2008),
1. apstiprina Padomes projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā paredz nepieņemt Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
 3. lūdz Padomi vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt apspriešanai iesniegto tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Kopienas pamatprincipi pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai *II**

P6_TA(2009)0010

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar kuru nosaka Kopienas pamatprincipus pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (6124/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD))

(2010/C 46 E/25)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (6124/2008 – C6-0323/2008) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0373),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0443/2008),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 254 E, 7.10.2008, 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 157. lpp.

P6_TC2-COD(2006)0132

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai...)

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū *II**

P6_TA(2009)0011

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD))

(2010/C 46 E/26)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (11119/8/2008 – C6-0326/2008) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā tā nostāju pirmajā lasījumā ⁽²⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0388),
 - ņemot vērā grozīto Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0093),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 62. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0444/2008),
1. apstiprina grozīto kopējo nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 266 E, 21.10.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 181. lpp.

P6_TC2-COD(2006)0136

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja otrajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) *I**

P6_TA(2009)0012

Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0458 – C6-0287/2008 – 2008/0153(COD))

(2010/C 46 E/27)

(Koplēmuma procedūra, pārstrādāta redakcija)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0458),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 47. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0287/2008),
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas struktūrētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 80.a un 51. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Juridiskā komitejas atzinumu (A6-0497/2008),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvā darba grupa uzskata, ka priekšlikums neietver nekādus citus būtiskus grozījumus, kā vienīgi tajā skaidri norādītos grozījumus, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu neizmainīto normu kodifikāciju kopā ar šīm izmaiņām priekšlikums paredz vienīgi spēkā esošo aktu kodifikāciju, nemainot to būtību;
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
 2. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OJ C 77, 28.3.2002, p.1.

P6_TC1-COD(2008)0153

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/65/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Drošības elementu un biometrijas standarti dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos *I**

P6_TA(2009)0015

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (COM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216(COD))

(2010/C 46 E/28)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0619),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0359/2007),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A6-0500/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. apstiprina tam pievienotos kopīgos paziņojumus;
 3. prasa Komisijai vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

—

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

P6_TC1-COD(2007)0216

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 444/2009.)

PIELIKUMS**Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums attiecībā uz nepieciešamību palielināt pasu un ceļošanas dokumentu drošību, izmantojot drošus avota dokumentus**

Neierobežojot dalībvalstu pilnvaras izsniegt pasēs un citus ceļošanas dokumentus, Eiropas Parlaments un Padome uzsver, ka pasu drošības pastiprināšanas mērķis var būt apdraudēts, ja pasēs izsniedz, pamatojoties uz neuzticamiem avota dokumentiem.

Pase pati par sevi ir tikai viena saikne drošības ķēdē, kas sākas ar avota dokumentu iesniegšanu un biometrisko datu ievākšanu un beidzas ar salīdzināšanu robežkontroles punktos. Šīs ķēdes drošums ir atkarīgs no tās vājākā posma drošuma.

Eiropas Parlaments un Padome atzīmē, ka dalībvalstīs pastāv liela situāciju un procedūru dažādība attiecībā uz to, kuri avota dokumenti ir jāuzrāda, lai pieprasītu pasēs izsniegšanu, un ka parasti šiem dokumentiem ir mazāk drošības iezīmju nekā pašai pasei, un ir lielāka iespēja, ka tos var viltot un atdarināt.

Tādēļ Padome dalībvalstīm sagatavos aptauju, lai varētu salīdzināt procedūras un to, kuri dokumenti katrā dalībvalstī tiek pieprasīti, lai izsniegtu pasi vai ceļošanas dokumentu. Šajā analizē jāizvērtē, vai ir vajadzība izstrādāt kopējus principus vai pamatnostādnes par paraugpraksi šajā jomā.

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums attiecībā uz 5. a punktā minēto pētījumu

Eiropas Parlaments un Padome atzīmē, ka Komisija veiks vienreizēju pētījumu saskaņā ar šīs regulas 5. a pantu un Regulas [priekšlikuma], ar ko groza Kopīgo konsulāro instrukciju, 2. pantu.

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Publisko iepirkumu procedūras drošības un aizsardzības jomā *I**

P6_TA(2009)0016

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā drošības un aizsardzības jomā atsevišķos gadījumos ir koordinējamas publisko iepirkumu procedūras, noslēdzot publiskus būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumus (COM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD))

(2010/C 46 E/29)

(Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0766),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 47. panta 2. punktu, 55. pantu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedza priekšlikumu (C6-0467/2007),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A6-0415/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. prasa Komisijai vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt šo priekšlikumu vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2007)0280

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/81/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Bīstamas vielas un preparāti (Dihlormetāns) *I**

P6_TA(2009)0017

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (Dihlormetāns) (COM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD))

(2010/C 46 E/30)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)*Eiropas Parlaments,*

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0080),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0068/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A6-0341/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
 2. aicina Komisiju vēlreiz iesniegt savu priekšlikumu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0033

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK attiecībā uz dihlormetāna tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 455/2009/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra

Atļauja ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (188. konvencija) *

P6_TA(2009)0018

Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Kopienas interesēs ratificēt Starptautiskās darba organizācijas 2007. gada konsolidēto Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188) (COM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2008/0107(CNS))

(2010/C 46 E/31)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0320),
 - ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas 188. konvenciju par darbu zvejniecībā, ko pieņēma 2007. gada 14. jūnijā,
 - ņemot vērā EK līguma 42. pantu un 300. panta 2. punkta pirmo daļu,
 - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0218/2008),
 - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu un 83. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Zivsaimniecības komitejas atzinumu (A6-0423/2008),
1. apstiprina priekšlikumu Padomes lēmumam;
 2. prasa visām dalībvalstīm nekavējoties uzsākt Konvencijas ratifikāciju un īstenot tās saturu pirms ratifikācijas procesa noslēgšanas.
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

2010/C 46 E/18	Irāna: Shirin Ebadi lieta Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par Irānu - Shirin Ebadi lieta	113
2010/C 46 E/19	Gvineja Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par valsts apvērsumu Gvinejā	116
2010/C 46 E/20	Preses brīvība Kenijā Eiropas Parlamenta 2009. gada 15. janvāra rezolūcija par preses brīvību Kenijā	118

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2009. gada 13. janvāra

2010/C 46 E/21	Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Nolīgums par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā * Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienas un Amerikas Savienotajām Valstīm par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā (10972/2007 – COM(2007)0325 – C6-0275/2008 – 2007/0111(CNS))	120
2010/C 46 E/22	Vienota sistēma tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu (kodificēta versija) * Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai par vienotu sistēmu tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu (kodificēta versija) (COM(2008)0488 – C6-0334/2008 – 2008/0155(CNS))	120
2010/C 46 E/23	Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (kodificēta versija) * Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (kodificēta versija) (COM(2008)0492 – C6-0336/2008 – 2008/0158(CNS))	121
2010/C 46 E/24	Valodas lietojums iesniedzot apelācijas pret Eiropas Savienības Civildienesta tiesas lēmumiem * Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko groza Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas reglamentu par valodas lietojumu, kas jāpiemēro, iesniedzot apelācijas pret Eiropas Savienības Civildienesta tiesas lēmumiem (13301/2008 – C6-0348/2008 – 2008/0806(CNS))	122

2010/C 46 E/25	<p>Kopienas pamatprincipi pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai ***II</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar kuru nosaka Kopienas pamatprincipus pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (6124/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD)) 123</p> <p>P6_TC2-COD(2006)0132</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai 123</p>
2010/C 46 E/26	<p>Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū ***II</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija attiecībā uz Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)) 124</p> <p>P6_TC2-COD(2006)0136</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta otrajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK 124</p>
2010/C 46 E/27	<p>Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 13. janvāra normatīvā rezolūcija par Priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0458 – C6-0287/2008 – 2008/0153(COD)) 125</p> <p>P6_TC1-COD(2008)0153</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 13. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) 125</p>
Trešdiena, 2009. gada 14. janvāra	
2010/C 46 E/28	<p>Drošības elementu un biometrijas standarti dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (COM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216(COD)) 126</p> <p>P6_TC1-COD(2007)0216</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos 127</p> <p>PIELIKUMS 127</p>

2010/C 46 E/29	Publisko iepirkumu procedūras drošības un aizsardzības jomā ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā drošības un aizsardzības jomā atsevišķos gadījumos ir koordinējamas publisko iepirkumu procedūras, noslēdzot publiskus būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumus (COM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD)) 128 P6_TC1-COD(2007)0280 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK 128
2010/C 46 E/30	Bīstamas vielas un preparāti (Dihlormetāns) ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (Dihlormetāns) (COM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD)) 129 P6_TC1-COD(2008)0033 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 14. janvārī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK attiecībā uz dihlormetāna tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem 129
2010/C 46 E/31	Atļauja ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (188. konvencija) * Eiropas Parlamenta 2009. gada 14. janvāra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Kopienas interesēs ratificēt Starptautiskās darba organizācijas 2007. gada konsolidēto Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188) (COM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2008/0107(CNS)) 130

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ■.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu ||.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

